

Giới thiệu Cương Thiết Vương Tọa Convert

Vô hạn thể giới, vô hạn hành trình, vô hạn chém giết.

Bạch Sóc bị mù hai mắt, bởi vì bất ngờ bước vào vô hạn trong không gian, từ nay về sau cuộc đời rẽ sang một hướng, từng bước chủ tâm giết người.

Muốn còn sống, nhất định phải dùng dao và kiếm chứng minh mình cường đại.

Từ nay về sau, việc dạo chơi ở trong lúc sinh tử đạt được linh hội kinh khủng, ở chém giết trong tìm kiếm cơ hội sống còn.

Cuối cùng có một ngày, hẳn phải ở trong thế giới này dùng sắt hòa với máu tanh để tự rèn bản thân thành vô thượng vương tọa!

(tác giả trình trọng nhắc nhở: chuyện xưa vốn đơn giản là hư cấu, nhằm để phụ họa, đơn giản trùng hợp, chớ bắt chước theo.)

Mèo Thấy Mỡ: Bộ này coi mời đề Mèo luyện lại Hellsing mới dám quất vì có 1 số tên nv ko thể tra ra được :(

Hình như mình chuyên đề tài về các anh mù hay sao ấy (từ mù thật cho đến mù giả) :| hết Nạp Lan Triết (Huyền hoàng hệ thống) đến Nhan Bạch (Đại Đường Y Thần) và bây giờ là Bạch Sóc (Cương Thiết Vương Tọa). Có mỗi anh John trong Pháo Thuyền trưởng tàu Hải tặc Mũ Rom là thoát khỏi kiếp nạn. Kệ, miễn đẹp trai là được.

Tóm lại, cứ nam chính "đập chai" là... cứ thể convert. Hậu quả tính sau! (Nghịch lý là đến khi tự mình sáng tác toàn buff nữ chính, đim nam chính xuống)

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Tự chương: Muốn sinh mạng mới sao

Thứ bảy, bầu trời sáng sủa, nghìn dặm không mây, tinh lập nhà bảo tàng bên trong sóng người bắt đầu khởi động, ủng tể người của triều đứng xếp hàng ở quán ngoại chờ, mọi người nắm chặt tay giữa đất mưa được ngân phiếu định mức võ đội ngũ thật dài, cùng đội tiến nhập chuyên môn để ngày này cách ly đi ra ngoài triển lãm quán bên trong.

Thích Già xương ngón tay xá lợi triển lãm một tuần, đây chính là người bình thường cả đời cũng thăm dò không thăm dò trước sự kiện sự tình, cần phải gần gũi tiếp xúc một chút, thuận tiện dính vào phúc khí hà gì gì đó đồ đặc, tuy rằng đều đã không thể nào tin những quỷ này thần nói đến, thế nhưng mở mắt một chút phúc cũng tốt.

Ở lớn như vậy triển lãm trong phòng, mặc dù đã hạn chế tham quan nhân số, nhưng là vẫn có vẻ có chút ủng tể, bởi vì khác hàng triển lãm phía trước đại thể cũng trống rỗng, mà toàn bộ đại sảnh trung tâm nhất lại bu đầy người.

Cách vòng bảo hộ cùng thủy tinh công nghiệp, tất cả mọi người ánh mắt cũng hội tụ ở tại cái chụp bên trong một đoạn oánh rỡ ràng như ngọc xá lợi mặt trên.

Ở dưới ánh sáng dịu nhẹ, gần như có thể tỏa ra ánh sáng vậy xá lợi an tĩnh nằm ở trên tấm đệm.

Ở tham quan quần chúng phía trước, một người tuổi còn trẻ tuấn tú tăng nhân cùng một cái đeo kính mát nam nhân trẻ tuổi thấp giọng trò chuyện với nhau, tựa hồ là đang trao đổi cái nhìn giống nhau.

"Ta nói, tuy rằng Thích Già xương ngón tay xá lợi vô cùng hiếm thấy, thế nhưng ngươi kéo ta một cái người mù tới đây làm gì?"

Thanh niên đeo kính râm ngẩng đầu nhìn phía trước, cũng không có hội tụ ở xá lợi trên, kính râm phía sau đường nhìn trống rỗng, căn bản không có tiêu điểm.

Tuấn tú tăng nhân trước ngực lộ vẻ một cái nho nhỏ thân phận bài, rõ ràng cho thấy nhân viên công tác, mặt trên chỉ viết hán pháp hiệu: 'Ngộ Chân', hẳn mỉm cười trả lời: "Nhìn không thấy, cũng có thể cảm giác được."

"Cách kiếng chống đạn, ngươi cảm giác một cái cho ta xem? Ta chỉ cảm thấy trên người ngươi nước hoa tỏa ra." Mang kính râm thanh niên nhân lắc đầu: "Một mình ngươi hòa thượng, thơm nức nước làm gì? Chẳng lẽ muốn làm câu dẫn nữ hương khách dâm tăng?"

"Là ngươi được tương." Ngộ Chân hòa thượng lắc đầu: "Nội bộ nhà chùa kinh tế kinh tế đình trệ hả, bằng không cũng sẽ không đem trân quý như vậy xá lợi lấy ra nữa trung, nước hoa cũng chỉ là hình tượng công trình."

"Hắc, hòa thượng cũng có kinh tế, thụ giáo, cảm giác cũng cảm giác, ta đi trước." Thanh niên đeo kính râu xoay người chuẩn bị rời đi, nhưng là lại bị Ngô Chân kéo.

"Người nói người đơn giản hòa thượng, không đi lừa dối những người có tiền kia người, luôn quán quít lấy ta làm gì?"

Mang kính râu thanh niên nhân hợp lại không tức giận, cúi đầu từ kính râu trong khe hở, dùng hai quả vô thần con người quay Ngô Chân, màu xám tro đồng tử bên trong không có gì cả, một không đăng.

"Người có phật tính, ta chỉ là độ người mà thôi." Ngô Chân dùng thanh âm trầm thấp nói ra: "Có muốn hay không làm hòa thượng? Phúc lợi đãi ngộ rất cao ồ."

"Hỏi bao nhiêu lần cũng không làm." Kính râu thanh niên nhân lắc đầu: "Ta còn chưa có kết hôn mà, người đi tìm người khác sao."

"Bạch Sóc, cách năm trước nhất định phật đà xá lợi, coi như là phật trước, người thành thật trả lời ta." Ngô Chân nhận chân, không còn nữa lúc trước cột nhà gạch khuôn mặt nói ra: "Trong lòng người thực sự không khiến quái sao? Phật độ hữu duyên, người trời sinh liền có linh tính, ta chỉ là đáng tiếc người tâm như tro tàn tình hình, như thể dường như cái xác không hồn sống, thực sự được chứ?"

"Trống rỗng người của khắp nơi đều là, người tìm ta một cái làm gì?" Bạch Sóc lắc đầu nói ra: "Ta ăn ngon, ngủ ngon, còn trẻ nhiều tiền, thành một người mù cảm thấy mỹ mãn, người thực sự tìm lộn người."

Nói xong, cũng không quán Ngô Chân hòa thượng, phù được rồi kính râu, chậm rãi gạt ra sóng người, cầm lấy dò đường ngắn trọng đi ra ngoài.

Đột nhiên có một băng lãnh dán trên trán hấn mặt, để hấn dừng bước.

"Chớ vội đi, còn có tiết mục đâu." Thanh âm xa lạ vang lên.

Nhe răng cười nam nhân móc ra một thanh súng lục dính trên trán hấn mặt cười to: "Cướp đoạt!"

Khi hấn phát ra rống to hơn sau đó, triển lãm quán trong vòng nhất thời hoảng loạn, đứng ở sát biên giới chỗ mấy người du khách đột nhiên rút ra súng ống, chiếm cứ xuất nhập cửa chính.

Vô cùng rõ ràng, đây là một hội có dự mưu, có tổ chức, có kỷ luật cướp đoạt hành động, về phần mục tiêu, không hề nghi ngờ, tuyệt đối là trong đại sảnh đang lúc trưng bày một đoạn xương ngón tay xá lợi.

Dùng súng chỉ vào Bạch Sóc người nam nhân kia hướng về trần nhà thả hai súng: "Tất cả yên lặng cho ta điểm! Ngồi xổm xuống!"

Làm rối cục yên tĩnh lại sau đó, kèm hai bên Bạch Sóc người nam nhân kia gật đầu ý bảo thủ hạ đem kiếng chống đạn đập nát, đáng tiếc đi ngang qua một phen phí công sau đó, thủy tinh mặt trên chỉ là xuất hiện một vết rạn.

Một tên mất sắc giật cướp thấy được Ngô Chân hòa thượng bộ ngực thê bài, khéo tay đưa hấn nhắc tới: "Nhân viên công tác? Vừa lúc hà..."

Tiện tay đưa hấn đồ lên chống đạn vòng bảo hộ mặt trên, dùng súng nhắm ngay đầu của hấn: "Ta đếm 3 2 1, mở nếu như không phải là thủy tinh tráo, sẽ là của người đầu."

"liền giết ta đi."

Ngô Chân từ thủy tinh tráo trên chỉ đứng lên tới, bình tĩnh chỉnh sửa lại một chút y phục của mình, hai tay tạo thành chữ thập, ánh mắt từ bi mỉm cười nói: "Còn muốn mời trợ ta sớm ngày trở về phật trước mới tốt."

Có lẽ là thực sự hiểu rồi, hòa thượng này không hãi sợ tử vong, giật cướp trong lúc nhất thời cũng không có biện pháp, chỉ nghe thấy phía ngoài cảnh tiếng chuông càng lúc càng lớn.

"Này, hòa thượng, người không sợ chết?" Kèm hai bên được Bạch Sóc người của rõ ràng cho thấy đầu mục, cười gằn.

"Đương nhiên sợ, thế nhưng thêm sự tình so với ta sinh tử là trọng yếu hơn." Ngô Chân hai tay tạo thành chữ thập, sắc mặt bình tĩnh.

"Hòa thượng người là cao tăng, lời của người ta tin tưởng." Giặc cướp bội phục gật đầu, sau đó nòng súng thay đổi, chỉ vào đầu Bạch Sóc: "Người không ra, ta trước hết giết người mù này, này triển lãm đại sảnh người của, một cái đều không sống nổi, không biết lời của ta, người tin hay không đâu?"

Trong con mắt chỉ có một băng lãnh cùng dữ tợn, hấn điên cuồng nở nụ cười: "3... 2..."

"Ta mở." Ngô Chân sắc mặt âm nhiên cúi đầu, thở dài một hơi: "Ta mở nhất định."

"Mở cũng nhanh chút...xi!" Giặc cướp dùng súng đốt Bạch Sóc đầu: "Đây người tàn phế hình như vô cùng sợ tình hình."

"Tốt..." Ngô Chân ngón tay run rẩy, mở ra kiếng chống đạn phía trên mặt mũ vòng, sau đó móc ra trong tay cái chìa khóa, chậm rãi xoay, ở nhất thanh thúy hướng sau đó, thủy tinh tráo được mở ra.

Ở bảo vệ mờ trong nháy mắt, giấc cướp tựa hồ cảm thấy Bạch Sóc thân thể đầu giật mình, hô hấp thô trọng, nhưng chỉ là cho là hấn đang sợ, hợp lại không có để ý, hấn là đường nhìn sớm đã bị xá lợi hấp dẫn.

Mắt đi ngọn đèn chiếu xạ, xá lợi cũng không có lơ mờ xuống phía dưới, mà là dường như ngọc thô chưa mài dũa vậy tản mát ra một ánh huỳnh quang, kẻ khác sinh lòng sùng kính đồng thời, không nhận được nghĩ phải cứng bái.

Giấc cướp nở nụ cười, lấy tay chường bị hoa: "Lấy tới."

Ngô Chân hít sâu một hơi, bung lên phật lồi xá lợi cái đệm, chậm rãi kháo long nhiều, càng ngày càng gần, mãi đến xúc tua có thể đụng.

Năm nghìn vạn mỹ kim cứ như vậy tới tay?

Giấc cướp đưa tay ra chường hướng về xá lợi với đi, nhưng là lại bị một bàn tay ngăn trở.

Gầy mà trắng nõn tinh tế bàn tay đoạt ở trước hấn bắt được xá lợi, Bạch Sóc dựa vào bản thân nội tâm chỉ dẫn gắt gao bắt được phật đà xương ngón tay, hướng phía gần trong gang tấc giấc cướp vì nở nụ cười, vật gì vậy đâm vào thân thể thanh âm rất nhỏ vang lên.

"Biết không? Ta ghét nhất bị người khác dùng súng chia vào người của ta."

Bạch Sóc thoáng cúi đầu, từ kính râm trong khe hở hiển lộ ra con mắt, một khoảng không trống rỗng tựa hồ tràn đầy châm biếm.

Mảnh cổ tay cuộn, sau đó đâm vào giấc cướp trái tim dao găm ngắt một vòng tròn, suýt nữa từ trong vết thương thấm thấu đi ra, dọc theo bàn tay trượt vào ống tay áo bên trong.

Ngay sau đó, hấn buông lỏng ra nắm tay cầm dao chường, đột nhiên gục gần trong gang tấc Ngô Chân, liên tiếp không ngừng mà tiếng súng vang nhận, ngay sở hữu giấc cướp đường nhìn bị hấp dẫn tại đây một trong nháy mắt, tiềm tàng ở trong đám người thủ vệ còn có ngoài phòng đang tập kích đột nhiên triển khai hành động.

Tuy rằng chỉ là trùng hợp, nhưng là lại phối hợp thiên y vô phòng.

Ở một kịch liệt tiếng súng tạo nên trong hỗn loạn, đoàn người tứ tán bốn đào, Ngô Chân sắc mặt tái nhợt từ dưới đất bò dậy nhìn Bạch Sóc: "Người thực sự không sợ chết?"

"Người không phải là để ta cảm giác sao?" Bạch Sóc mỉm cười: "Ta cảm thấy, hơn nữa... Ta ghét nhất bị người khác khi dễ người mù."

Hấn chậm rãi muốn từ dưới đất bò dậy lánh nạn, thế nhưng đang kịch liệt thanh âm bên trong, thân thể chợt chấn động một cái, đau khổ kịch liệt từ hông lạc trong lúc đó truyền đến, thân thể như là bị xé rách vậy.

Trái tim trên cầm dao găm giấc cướp không cam lòng tên này vô lý thất bại, ở sinh mệnh cấp tốc mất đi đồng thời, chặt vật gỗ động cò súng, đồng thời, hấn bị ngoài cửa sổ đang tập kích nhắm vào, nơi tay súng bom nổ-tron bay ra trong nháy mắt, ở thân thể hấn trên cũng đột nhiên xuất hiện một cái động lớn, vô cùng kinh khủng trong lỗ lớn có thể làm cho tầm mắt của người xuyên thấu thân thể, phản khí tài thư kích bộ thương bắn ra đạn hoàn toàn mang đi tánh mạng của hấn.

Hấn sau cùng bắn ra đạn từ Bạch Sóc từ bên hông chui vào, hoàn toàn xé nát trái tim của hấn, sau cùng khoét vào trong phổi.

Không che giấu được máu tươi từ Bạch Sóc trong vết thương phun trào lên, để hấn ở trong thống khổ nghi ngờ ném tới ở trên mặt đất.

"Bạch Sóc! Bạch Sóc!" Ngô Chân sắc mặt của kinh khủng, đem thân thể hấn bay qua tới: "Người thế nào? Ta lập tức gọi xe cứu thương! Người kiên trì một chút nữa."

"Khụ khụ..." Bạch Sóc trên mặt con mắt rơi trên mặt đất, khoách tán đồng tử vô thần quay trần nhà, bất khả tin nói ra: "Loại cảm giác này... Là trúng đạn rồi sao?"

"Chỉ là tiểu thương, ta lập tức cho người băng bó, xe cứu thương lập tức đi ra!" Ngô Chân ngón tay của run rẩy, từ mình tăng bào trên lột xuống hai khối miếng vải: "Người ngốc hă! Một đoạn bản chất hoá thạch, bọn họ muốn liền để cho bọn họ lấy đi thì tốt rồi!"

"Hắc hắc... Hòa thượng người không hiểu..." Bạch Sóc gắt gao nắm bàn tay của mình, ở trong lòng bàn tay một hơi ấm gì đó tựa hồ theo huyết mạch lưu chuyển mà co giật, hấn mỉm cười: "Ta cảm thấy... Thực sự cảm thấy..."

Hấn đột nhiên bắt đầu ho khan, sắc mặt tái xanh, chặt vật nói ra: "Thật ấm áp gì đó..."

Máu tươi đã không chặn nổi, Ngô Chân hốt hoảng đem mình tăng bào dính vào mảng lớn màu đỏ tươi, đến sau cùng bắt đắc dĩ cầm lấy bàn tay của hấn, sắc mặt bi thương: "Sớm biết rằng, ta sẽ không kéo người đã đến rồi!"

"Khụ khụ..." Bạch Sóc chợt nắm chặt tay hấn, đôi mắt vô thần bên trong như là có cái gì ánh sáng ở chớp động, Ngô Chân chỉ nghĩ bàn tay của mình bị mảnh vòng sắt bị khóa cứng.

"Văng Sinh Kinh... Có thể hay không..."

Ngô Chân ngáy ra một lúc sau đó, nhắm mắt lại gật đầu nói: "Phải."

Ngô Chân vẫn hy vọng đem điều này tâm như tro tàn bằng hữu độ nhập phạt môn, vì hắn tìm được một chút sinh mạng ý nghĩa, đến sau cùng lại phát hiện, bản thân cái gì cũng làm không được, chỉ có thể niệm tụng kinh văn, để hắn đi lại thêm an tường một chút.

"Nam vô a di đà bà dạ. Sĩ tha già đa dạ. Sĩ địa dạ tha..."

Ở trầm thấp niệm tụng bên trong, Bạch Sóc cảm giác được tánh mạng của mình đang không ngừng trôi đi, hai lỗ tai bên trong chậm rãi xuất hiện quái dị nghe thấy ảo giác, ở nghe thấy ảo giác bên trong hắn nghe được thanh âm quen thuộc, còn sống trực giác nhắc nhở hắn túi quần bên trong chấn động đồ đạc.

Hắn chặt vật từ trong túi quần móc ra cái vật kia, hắn thực sự vô cùng muốn biết, đến sau cùng còn có ai phải gọi điện thoại tới.

"Muốn sinh mạng mới sao?"

Đối mặt với trong đầu thanh âm đột nhiên xuất hiện, hắn đột nhiên muốn cười, trong lòng trả lời: "Sinh mạng mới? Người dám bị, ta liền tiến lên phải hả..."

Ngón tay ở tiếp xúc đến nút nghe tiếp trong nháy mắt dừng lại, cương cứng, con mắt vô thần hoàn toàn khuếch tán, sức sống biến mất ở tại đây một cỗ thân thể mặt trên.

Ngô Chân thanh âm dừng lại một chút, sau đó lại tiếp tục lên, chỉ là trong đó nghẹn ngào càng lúc càng lớn, đến sau cùng biến thành bi thống ai khóc.

Liền đang trả lời hoàn tất trong nháy mắt, Bạch Sóc nghe thấy được một tiếng thanh âm thanh thúy, sau đó tựa như cùng bị kéo vào màu đen khoảng không trống rỗng, ở một dòng chảy ngược bên trong nhẹ nhàng được tiến tới, trong tay phải ấm áp từ đầu chỉ cuối đều không từng ngắt gọn, xá lợi âm áp để hắn lâm vào trong hôn mê.

Mãi đến hắn tỉnh lại lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Hoan nghênh đi tới thế giới điên cuồng này

Làm ý thức của hắn lại một lần nữa từ trong hỗn độn sau khi tỉnh lại, ý niệm đầu tiên là: "Bệnh viện này ván giường cứng quá, cùng sàn nhà dường như. ."

Người thứ hai ý niệm trong đầu là: "Đây dường như ngay tại chỗ bán. ."

Bạch Sóc trong đầu tràn đầy kinh dị cùng may mắn, bản thân không có chết sao? Bị thùng lỗ trái tim cũng có thể sống lại? Còn là. .

Mình đã chết?

Bên tai đột nhiên vang lên xa lạ nói chuyện với nhau tiếng.

"Lần trước đoàn phát run thời điểm, cái tên kia giải thích: 'Cứ tình báo của ta, lần này đoàn phát run đối thủ là một từ trường điều khiển năng lực giả, đề cử là vạn từ vương cường hóa.' sau đó một người khác giải thích: 'Hay, chúng ta dùng dao đạn bắn nó.' may mà ta không theo đi, hai cái đi sau đó phát hiện đối thủ là một hải hồ, chết cầu. . Ha ha. ."

Một cái nghe vô cùng thiếu tấu thanh âm đang cùng một người khác thấp giọng trò chuyện với nhau, thế nhưng vô cùng rõ ràng một người khác đối với hắn rất không cảm mạo, chỉ là ứng phó "Dạ, dạ. .", coi như là như vậy, vô cùng thiếu đánh cái thanh âm kia cũng không có đình chỉ, cách cách cách hướng ra phía ngoài nói các loại Bạch Sóc nghe không hiểu danh từ.

Nếu như ánh mắt của hắn có thể thấy lời nói, liền phải phát hiện mình nằm phòng này là một cái phủ kín bàn đá kiến trúc kiểu tây phương, trên vách tường mặt giắt các loại giá trị xa xỉ đồ trang sức, mà Bạch Sóc đang nằm ở trên sàn nhà, còn có mấy cái người đang sàn nhà trên hôn mê.

Đang gian phòng ngay chính giữa, lăm lăm người đàn ông trung niên bộ một bộ nhẵn nhúm âu phục, một gương mặt đáng ăn đòn nụ cười đang cùng

nam nhân bên cạnh nói gì đó, bên cạnh người đàn ông cơ bắp có một tiếng không một tiếng trả lời được, không yên lòng.

Đang rất trong góc phòng mặt, sắc mặt đàn ông lạnh lùng hai tay ôm ngực, lạnh lùng nhìn trong góc phòng mặt hôn mê vài người, khi hắn thấy Bạch Sóc chậm rãi hướng về hai bên trái phải lục lọi thời điểm, lộ ra nụ cười lạnh như băng.

"Này, có người tỉnh." Hắn nghiêng đầu qua chỗ khác, dùng tươi cười quái dị nhìn hai người kia: "Lần này, các ngươi. . . Sẽ không theo ta đoạt sao?"

"Tất cả nói tùy ngươi rồi, làm sao bây giờ đương nhiên tùy ngươi...xi." Về mặt hèn hạ cười người trung niên miễn bất tại hồ khoát tay.

"Quách Kính. . ." Người đàn ông cơ bắp dừng lại một chút, hí mắt nhìn hắn: "Không nên hơi quá đáng. . . Mọi người đều là như thế tới được."

"Ngươi quản ta? Ngươi đoán chưa căn thông?" Quách Kính nhú lông mày, khiêu khích như thế giải thích: "Nếu không, một lần nữa bên trong giang?"

"Ồi chào? Không nên như vậy sao, mọi người đều là một cái đội, dĩ hòa vi quý được rồi." Người trung niên cấm ở hai người trung gian, vỗ người đàn ông cơ bắp vai nói ra: "A hào, Quách Kính hắn cũng là vì đội ngũ chiếu nghĩ sao, có việc hảo hảo nói đi."

"Hừ. . ." Quách Kính phui hai người liếc mắt, không nói gì nữa, mà là hướng phía Bạch Sóc bọn họ chậm rãi đi tới.

Bạch Sóc chặt vật sống giết mình thân thể, lão đảo nghiêng ngã chống tường đứng lên, hắn sờ không tới bản thân thường dùng một can, hôn mê trước bàn tay bên trong vẫn nắm chắc đồ đạc cũng đã biến mất, đề phòng quay thanh âm truyền tới phương hướng nói ra: "Xin hỏi nơi này là nơi nào?"

"Cảnh giác tính không sai." Quách Kính dừng bước, nhìn dưới chân hôn mê mập mạp, tùy ý đá một cước: "Nếu tỉnh liền cho ta đứng lên, phế vật."

Bạch Sóc có thể nhận thanh âm hắn bên trong không tình cảm chút nào lạnh lùng cùng tàn khốc, trong lòng lập tức cho hắn ngon lên cực độ nguy hiểm nhân, hơi chút lui về sau một, cẩn thận lắng nghe tiếng bước chân của hắn.

Quách Kính cũng không có tiếp tục tiến tới, mà là ánh mắt quái dị nhìn ngằm mấy người chậm rãi chuyển tỉnh người, như là bao quát bản thân ruộng lúa mạch bên trong cây non giống nhau, tràn ngập vận vận kỳ vọng cùng tham lam.

Liên đới Bạch Sóc, tổng cộng có năm người trước kia nằm trên mặt đất, khi bọn hắn chậm rãi chuyển tỉnh sau đó, thêm phát ra chứng cuồng loạn chửi bới, thêm cau mày nhìn tình huống chung quanh, còn có trầm mặc đứng ở trong góc nhỏ cũng không nói lời nào, còn có đỉnh đầu mang thai chỉ vào Quách Kính nói ra: "Ngươi đơn vị nào?"

"Ồ. . . Còn là một lãnh đạo?" Quách Kính cười quái dị: "Ta thích nhất lãnh đạo."

Hắn tiện tay cầm lên ấy trong miệng không ngừng phun tên "phân bón", đánh hai người vang dội lỗ tai sau đó, mắng chửi người người gương mặt nhất thời bầm tím, bị hắn ném vào một bên trên mặt đất.

"Điều tỉnh dậy, cũng tiết kiệm ta một lần một lần hơn nữa." Quách Kính cười lạnh: "Còn có ý nghĩ không bình tĩnh muốn biểu hiện mình một chút là cứng rắn sao? Ta không ngại giúp hắn đưa đưa bản chất, chẳng hạn như đây một vị. . ."

Bàn chân của hắn giơ lên, nặng nề dẫm nát mắng chửi người người trên đầu mặt: "Ta thích nhất quấy rối người, nhất là ngươi tên này không thức thời vụ, trong miệng nơi nơi phun phân hai cái."

Bị dẫm nát dưới chân hắn nam nhân trẻ tuổi hai mắt trắng dã, trong cổ họng phát ra thanh âm quái dị, đã thần chí âm đạm.

"Phía dưới, tự giới thiệu, dạ, liền từ lãnh đạo bắt đầu đi." Quách Kính bàn tay đột nhiên chỉ vào mập mạp người trung niên nói ra: "Đối với, chỉ ngươi."

Rốt cục rõ ràng nam nhân trước mắt không phải là người lương thiện, hắn có chút lùi bước nhìn chung quanh một chút, ý thức được tình cảnh của mình sau đó lập tức thay đổi một phó biểu tình, siết vừa cười vừa nói: "Vị huynh đệ này là trên đường sao? Các ngươi tìm lợn người, thực sự, ta chỗ này có năm vạn đồng tiền xin huynh đệ ngươi uống trà. . ."

Quách Kính không nhìn được cúi đầu, không biết từ nơi này rút ra một cây súng lục, lưu loát tạo nên thương xuyên, nhắm ngay không ngừng dong dài người trung niên dưới chân, gõ động thủ cò súng.

Chợt vang lên súng nổ để tất cả mọi người nhìn không được run một chút, Bạch Sóc lòng vẫn còn sợ hãi sờ sờ mình ba sườn, nơi nào đang trước đây không lâu còn có một động.

"Ta ghét nhất bị người dài dòng! Cho ngươi tự giới thiệu cũng nhanh chút! Tính danh, tuổi tác, chức nghiệp, sở trường đặc biệt!" Quách Kính cau mày, thần sắc thô bạo: "Có muốn hay không ta dạy cho ngươi a! Có muốn hay không a!"

"Đừng, đừng! Huynh đệ ngươi trước lạnh. . ." Mập mạp người trung niên thấy được Quách Kính thần sắc lần thứ hai bắt đầu không nhìn được thời điểm, lập tức không dài dòng nữa: "Lý Á Quân, 35, công. . . Cục công thương Phó cục trưởng, sở trường đặc biệt. . ."

"Quên đi, phỏng chừng ngươi cũng không có gì sở trường." Quách Kính không nhìn được khêu một cái nòng súng: "Tránh qua một bên đi! Kế tiếp."

Nòng súng chuyển động, nhắm ngay sau khi tỉnh lại tả hữu quan sát người trung niên: "Ngươi "

Người trung niên gầy còm thần sắc khẩn trương lên, nói lắp bắp: "Đậu Mậu, 33, kế toán, ta biết tính số."

"Nhìn người cũng không nhiều lắm tiền đồ tình hình, quên đi." Quách Kính nhìn về phía Bạch Sóc: "Vị kia trên y phục dính máu, thoát nhìn như là người mang tội giết người tiểu ca, đến phiên người."

Bạch Sóc bàn tay đầu giật mình, đang trên y phục lục lọi, quả nhiên mò lấy mảnh lớn ẩm ướt dấu vết, ngón tay giờ lên chớp mũi người một cái, ở trong mắt người khác xem ra dường như sát nhân cuồng đang nhớ lại máu tươi vị đạo giống nhau.

"Ta?" Bạch Sóc sờ sờ mặt mình, trên mặt kính râu không biết lúc nào đã không có, hần quay thanh âm truyền tới phương hướng nói ra: "Bạch Sóc, 23 tuổi, chức nghiệp không được tốt giải thích, sở trường đặc biệt không có. . ."

"Này, tiểu ca." Quách Kính ngoe đầu nhìn hần, ánh mắt nghi hoặc: "Con mắt nâng lên một chút."

Bạch Sóc dừng lại một chút sau đó cười khổ ngẩng đầu: "Không cần nhìn, ta là người mù."

"Vây! A Hư người mau đến xem, người mù ôi chào! Ta lần đầu tiên đang trong không gian vô hạn thấy người mù!" Quách Kính dường như nhìn thấy gì phi thường chuyện tức cười, ha ha nở nụ cười, chỉ vào hần cười nhạo: "Ta nói sao, thế nào kỳ quái như thế, người mù huynh đệ chào người a ~"

Bạch Sóc giấu ở phía sau bàn tay chột nắm chặt, đỡ tường ngón tay của giam chắc cục gạch thạch trong khe hở mắt, trầm mặc, cặp mắt vô thần bên trong không một ngọn sóng, đối với tên này cười nhạo, hần đã thường thấy.

"Hừ, không có ý nghĩa." Quách Kính tựa hồ đang mong đợi Bạch Sóc phản kháng, nhưng là lại không có đến khi hồi âm, có chút mất hứng quay đầu, đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên được xưng là A hào bắp thịt của hần từ cắt đứt.

"Quách Kính, người đủ chưa?" Cơ bắp hần từ đột nhiên đứng lên, ánh mắt tức giận; "Người ngoại trừ châm chọc khiêu khích, ức hiếp con người mới ở ngoài còn có chút tác dụng khác à?"

Quách Kính sắc mặt biến một chút, khiêu khích nhìn hần: "Chung quy so với đang bạo quân đầu lưỡi phía dưới khóc nhè tiểu bằng hữu được rồi? Đúng hay không? Mã Hiếu Hào tiểu bôn hữu ~"

Hần quát đi lời một cái trường điệu, mang theo cười quái dị, làm ra con gà con khanh khách thanh âm.

Mã Hiếu Hào bắp thịt của rung động, cắn răng, hiển nhiên là phần nộ tới cực điểm.

"Được rồi được rồi, ta tới được rồi?" Vẫn hoà giải người trung niên bắt đầu hành động hòa sự lão, chần hai người trung gian nói ra.

Tựa hồ là ngầm cho phép lời của hần, Quách Kính nhú mày một cái, không nói gì nữa, mà Mã Hiếu Hào cũng làm trở về vốn là vị trí.

"Dạ, trước tự giới thiệu mình một chút được rồi." Về mặt hèn hạ cười người trung niên chỉ mình nói ra: "Các người có thể gọi Hư Thúc, hai vị này là Quách Kính cùng Mã Hiếu Hào. . . Dạ. . . Vị kia tiểu muội muội, đến phiên người."

Mặc dù hần khuôn mặt hiền lành rất nhiều, thế nhưng giấu ở trong góc nữ hài tử như trước lui về phía sau một.

Sắc mặt có chút tái nhợt nữ hài tử cúi đầu, cầm lấy góc áo lấp ba lấp bắp giải thích: "Trần, Trần Tĩnh Mặc, 2 2 tuổi, mới vừa tốt nghiệp, đặc biệt, sở trường đặc biệt. . ."

"Ồi chào? Cô gái ngại ngùng đáng yêu nhất." Người trung niên Hư Thúc khoát tay một cái, ý bảo hần không cần phải nói, đang ở hần chuẩn bị nói cái gì trong nháy mắt, thanh âm thanh thúy từ chung quanh truyền đến.

Giống như là bọt xà bông bị trạc phá như thế thanh âm, tất cả cổ tay trên cũng truyền đến một tiếng rung động.

"H-E-L-L-S-I-N-G. . ." Người trung niên Hư Thúc hí mắt nhìn cổ tay trên tay của biểu, lần lượt từng mẫu tự hợp lại đọc lên tới: "hellsing? Thế giới này hay lạ a. . ."

Ngay sau đó, hần ngẩng đầu nhìn mọi người.

"Nhiệm vụ gần bắt đầu, mặc kệ các vị nguyện ý cũng tốt, không muốn cũng tốt. . ." Người trung niên Hư Thúc mò tay ra,

"Hoan nghênh đi tới thế giới điên cuồng này."

Chương 2: Hellsing

Đang tất cả mọi người đồng hồ đeo tay trên, cũng không có thường quy mặt đồng hồ, mà là có một nho nhỏ màn hình hiện ra nhóm hàng chữ nhỏ.

(nhiệm vụ thể giới: hellsing (*)

Tình tiết thời gian: Đệ tam đế quốc sau cùng đại đội lần đầu đối với hellsing tiến hành thử, đang vampire dưới sự dẫn dắt ghouls quân đội tiến công Hellsing Organization (hellsing tổng bộ).

Nhiệm vụ một: Ngăn cản hợp lại đẩy lùi tiêu diệt quân đội tiến công, giết chết lễ tình nhân huynh đệ, giết chết anh cả thu được điểm thưởng cấp tình tiết một tấm card, điểm thưởng 3000, giết chết đệ đệ thu được cấp tình tiết một tấm card, điểm thưởng 3000.

Nhiệm vụ hai: Bảo chứng Round Table Knights thành viên sống sót, tình tiết sau khi chấm dứt mỗi sống sót một tên, toàn bộ đội sở hữu thành viên thu được hai trăm điểm thưởng.

Nhiệm vụ lúc kết thúc tiểu đội sống sót thành viên mỗi người thu được 1000 điểm thưởng.

Thất bại điều kiện: Integra (**) từ vong, Round Table Knights bị tiêu diệt toàn bộ.

Tiến công thời gian đếm ngược: 0: 30:00)

Làm đọc xong trong đó nội dung sau đó, người trung niên Hư Thúc khẽ cười khổ: "Đường như lần này tình tiết là vampire cùng ghouls? Các người nhìn chưa có xem qua bộ này danh thiếp?"

"Ta đối với phim hoạt hình gì gì đó không có hứng thú." Quách Kính chuyên tâm cắt móng tay, mặt bất kinh tâm hồi đáp.

Mã Hiểu Hào cũng lắc đầu: "Ta vừa nãy nhìn xong 《 hắc chi khế ước giả 》, còn không có nhìn phân loại bên trong h cột phần. . ."

"Được rồi, các người xem qua không?" Hư Thúc bất đắc dĩ lắc đầu, quay đầu nhìn về phía những con người mới.

Mập mạp người trung niên Lý Ái Quân lắc đầu, nhìn dáng vẻ của hán ngoại trừ A miếng ở ngoài cũng không có khả năng nhìn nữa thứ khác.

Người trung niên gầy còm Đậu Mậu ngập ngừng nói: "Con ta thích xem mấy thứ này. . . Ta chưa có xem qua. . ."

Bạch Sóc càng cười khổ, hán lại không mù trước vẫn xem qua chút phim hoạt hình a gì gì đó, thế nhưng cũng chưa nghe nói qua mấy thứ này, khi hán mù sau đó, ngoại trừ đề mấy vi tính niệm khinh tiểu thuyết cho mình nghe ở ngoài, đối với những ACG gì đó thực sự không có gì nghiên cứu.

"Ta. . . Ta nghe nói qua. . ." Trần Tĩnh Mặc lấp ba lấp bắp mở miệng, làm tầm mắt mọi người chuyển dời đến trên người nàng thời điểm, có chút sợ về phía sau xê dịch, dùng Bạch Sóc thân thể chặn đứng tầm mắt của người: "Hình như là vô cùng máu tanh danh thiếp. . . Ta. . . Ta cũng chưa có xem qua. . ."

"Đừng xem quá đã nói chưa có xem qua, người làm bị thiệt a!" Quách Kính có chút tức giận phui nàng liếc mắt: "Không nói lấp có thể chết a."

Trần Tĩnh Mặc thân thể rất rõ ràng run một cái, cúi đầu thấp giọng nói ra: "Đối với, xin lỗi. . ."

Hư Thúc sờ sờ râu mép dời đi trọng tâm câu chuyện: "Được rồi, nếu là vampire, như vậy bạc đạn a gì gì đó khẳng định đều có hiệu quả, mọi người hán là chuẩn bị sao?"

Quách Kính thoáng cười đắc ý, vỗ vỗ mình túi quần, nhìn Mã Hiểu Hào liếc mắt nói ra: "Phân không gian chính trong thuần túy tiền bạc giá tiền cũng phải chăng, ta tự mua nửa đống, dùng khuôn đúc rót không ít, phải có hơn một ngàn phát ra sao."

Mã Hiểu Hào phản nhìn hán một cái, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh màu đen trường đao, dùng đầu ngón tay búng một cái phía trên tiền bạc phát sáng lưỡi đao, trường đao phát ra thanh âm thanh lượng, hán buồn bực khó chịu: "Có này như vậy đủ rồi."

"Vậy là tốt rồi, về phần người mới này. . ." Hư Thúc dùng ánh mắt quái dị nhìn mọi người liếc mắt nói ra: "Dựa theo sớm định ra biện pháp xử lý sao?"

Xử lý. . .

Bạch Sóc thoáng nhíu mày một cái, hán có chút may mắn bản thân phát đạt trực giác, hán từ 'Xử lý' cái từ này trong ngữ được cảm giác xấu.

Mã Hiểu Hào đột nhiên mở miệng nói ra "Ta phản đối."

"Người không ác tâm người sẽ chết sao?" Quách Kính sắc mặt đột nhiên phần nộ rồi đứng lên: "Ta đập người đuôi rồi?"

"Người có phải hay không không nên đưa cái này đội biến thành nuôi dưỡng đội mới tốt?" Mã Hiếu Hào bấp thịt của co giật, cùng hắn đối chọi gay gắt nói ra: "Đừng quên, trước đây chính người. . ."

"Được rồi, được rồi!" Hư Thúc vùng xung quanh lòng mày cũng nhíu lại: "Tất cả mọi người chờ quấy rầy, lần này nghe ta, được rồi?"

Hai người trừng nửa ngày sau, trầm mặc xuống, rất rõ ràng ngầm cho phép.

'Nuôi dưỡng' . . .

Bạch Sóc trong lòng không ổn cảm xúc càng ngày càng mạnh, bản thân tựa hồ luân lạc tới súc vật trình độ, chỉ là bọn hắn muốn đang trên người mình thu gặt cái gì đâu. . .

Ngay Hư Thúc đang chuẩn bị nói cái gì thời điểm, tiếng đập cửa vang lên, hơn nữa tất cả mọi người trên cổ tay mặt cũng nhất tề chấn động một cái, tiến công thời gian đếm ngược đột nhiên giật lung lay.

Cửa đang cọt kẹt a tiếng bên trong chậm rãi mở rộng ra, mang theo một mảnh kính mắt, ăn mặc màu đen com lê thương lão nam nhân xuất hiện ở cửa, như là quân gia như thể nam nhân có chút kinh dị nhìn một chút ấy bị Quách Tĩnh đập xuống đất không lên nổi quỷ xui xẻo, cũng không có vấn đề nguyên do, mà là hơi hơi khom người nói: "Đề chư vị đợi lâu, chư vị nhất định Alcatel trước khi đi giới thiệu qua tới người thủ vệ sao?"

"Đúng vậy." Hư Thúc cùng Quách Tĩnh Mã Hiếu Hào gật đầu, nhìn tới đây chính là bọn họ ở trên cái thế giới này mặt thân phận.

"Như vậy mời đi theo ta, Integra tiểu thư đang đợi chư vị."

Già dặn quân gia xoay người, chậm rãi đi ra ngoài.

Đồng hồ đeo tay lần thứ hai chấn động lên, xuất hiện mới số liệu: (đến lúc nhiệm vụ, theo quân gia này Walter (***) 100 thước trong vòng, bằng không gạt bỏ, điểm thưởng: Không.)

Hư Thúc cười cười bắt chuyện vài người đuổi kịp, đi theo sau lưng của hắn đi ra là Mã Hiếu Hào cùng Quách Kính, hai người sau khi đi tới cửa còn đứng phải một chút, sau đó liếc nhau không để ý tới nửa đối phương.

Mập mạp người trung niên Lý Ái Quân do dự một chút sau đó đuổi theo, ngay sau đó chính là gầy hèn mọn người trung niên Đậu Mậu, Trần Tĩnh Mặc cắn môi toái bộ đi theo, đi ở cửa thời điểm, đột nhiên do dự về phía sau nhìn thoáng qua, thấy được Bạch Sóc đang đỡ tường chậm rãi di động, sau đó đột nhiên chạy trốn trở về, cầm lấy được Bạch Sóc tay áo lôi kéo: "Áy. . . Ta giúp người. . ."

Bạch Sóc ngậy ra một lúc sau đó, lộ ra cảm tạ nụ cười: "Cảm tạ "

Hai người gấp ghềnh treo ở sau cùng, cước bộ luôn luôn không mau nổi.

"Kỳ thực ta có thể ở nơi nào chờ người, nhiệm vụ a gì gì đó, ta cũng nghe không hiểu." Bạch Sóc bị người nhất gan nỡ hài tử nắm, lão đảo nghiêng ngã đi tới.

Trần Tĩnh Mặc kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hắn một cái, bưng tỉnh đại ngộ nói: "Trên đồng hồ đeo tay biểu hiện phải đi theo ấy quân phía sau nhà, bằng không phải gạt bỏ. . . Mặc dù, tuy rằng không hiểu nổi, thế nhưng khả năng cùng chết một cái ý tứ sao."

Thanh âm thật thấp như là bất cứ lúc nào đều có thể cắt đứt vậy, thật mệt Bạch Sóc nỗ lực tốt, bằng không thật không nghe ra âm thanh nào.

"Đồng hồ đeo tay?" Bạch Sóc sờ sờ cổ tay của mình, trong lòng nhin không được nhảy một chút, có chút rét run, nếu như không phải là của nàng lời nói, khả năng bản thân liền không giải thích được chết ở nơi nào.

"Đa tạ nhắc nhở."

"Không, không cảm ơn." Trần Tĩnh Mặc hình như không lịch sự thường làm đầy tớ nói vậy, cúi đầu dập đầu dập đầu ba ba giải thích.

"Hắn là còn có một người ở nơi nào sao?" Bạch Sóc đột nhiên nhớ lại ấy mới vừa lúc mới bắt đầu mắng chửi người người, nghe thanh âm chắc là bị một người tên là Quách Kính người của thu thập cho ăn, không bỏ dậy nổi.

Trần Tĩnh Mặc có chút khiếp đảm lắc đầu: "Hắn lớn lên vô cùng hung, hơn nữa mắng chửi người, ta không dám nói chuyện với hắn. . ."

Bạch Sóc sờ sờ bản thân tâm khẩu ướm át vết tích nói ra: "Nghe người kia giải thích, trên người ta cũng có máu sao?"

Trần Tĩnh Mặc do dự một chút, thấp giọng nói ra: "Người lớn lên tương đối như người tốt. . ."

Bạch Sóc không nhìn được nghĩ phải cười khổ, đến sau cùng thật mệt bản thân lớn lên ngũ quan đoán chánh một chút, tuy rằng hắn sớm đã thành đã quên ngũ quan đoán chính là hình dáng ra sao.

Phía sau đột nhiên truyền đến một tiếng vang nhỏ, như là cái phao bị trạc phá thanh âm, tất cả mọi người trên cổ tay mặt cũng truyền đến rung động, trên

đồng hồ đeo tay biểu hiện: "'Mong muốn đời' lấy cái chết vong một người."

Trần Tình Mặc cúi đầu nhìn thoáng qua, nhìn không được phát ra run lên, run giọng nói ra: "Người kia. . . Chết. . ."

Bạch Sóc trong lòng giật giật mình, nguyên bản trong lòng nhận định tàn khốc biến thành sự thực, hãy để cho hắn có chút không tiếp thụ được, một mình liền chết như vậy, đang sau cùng cũng chỉ có thể phát sinh bọt biển như thể thanh âm

Bị vật gì vậy đùa bốn cảm giác, thực sự làm cho vô cùng khó chịu.

Hắn đột nhiên cảm thấy hai tốc độ của con người đột nhiên thả chậm, trong lòng có chút không ổn, vươn tay nắm cổ tay của nàng nói ra: "Đừng sợ, tiếp tục đi về phía trước. . ."

"Thế nhưng. . . Nếu như ta lúc đó. . ."

"Không có thế nhưng" Bạch Sóc bàn tay đột nhiên cố sức, như là vòng sắt như thế để Trần Tình Mặc có chút phát ra đau, hắn thấp giọng nói ra: "Hắn đã chết, thế nhưng người đã cứu ta, hại chết hắn chính là hắn bản thân, không phải là người."

Hắn dừng lại một chút sau đó, thanh âm chậm lại nói ra: "Nhanh hơn tốc độ sao, nếu như không đi nữa, hai chúng ta đều phải chết."

Hắn cho tới bây giờ cũng không có hoài nghi quá thế giới này đích thực thực tính, cũng đúng Hư Thúc trong miệng chủ thần không gian thâm tín không nghi ngờ.

Trừ phi là thần linh, lại có người nào có thể làm cho hắn trong lòng bản võ vụn sau đó, một lần nữa sống sót đâu?

Hắn nhớ kỹ sinh mệnh mỗi một phần rõ kèm theo máu tươi hướng về bên ngoài cơ thể mất đi sợ hãi, cũng rõ ràng hơn thế giới này thần kỳ cùng nguy hiểm.

Mèo Thấy Mỡ chú thích: (vì không chú thích sẽ có nhiều người không hiểu vì manga lẫn anime này ra lâu lắm rồi)

Ở bản gốc truyện *Cương thiết vương tọa* hay bất kỳ tiểu thuyết TQ nào cũng vampire là hấp huyết quỷ. Thật ra quỷ hút máu có nhiều loại lắm và có cả tá tên. Chẳng qua trong truyện thì để vampire cho nó hợp.

Trong bản truyện tranh thì "tang thi" không phải là zombie mà có tên Ghoul (chú nào coi Tokyo Ghoul thì sẽ dễ hiểu hơn). Theo mình thì Ghoul nó bá hơn zombie nhiều lắm.

(*) Hellsing (ヘルシング Herushingu) là một loạt manga Nhật Bản viết và minh họa bởi Hirano Kouta. Nó lần đầu tiên công chiếu trong Young King Ours năm 1997 và kết thúc vào cuối tháng 9 năm 2008. Các chương cá nhân được thu thập và xuất bản trong dạng tankōbon bởi Shōnen Gahosha. Tính đến tháng 3 năm 2009 tất cả các chương đã được phát hành trong 10 vol tại Nhật Bản. Hellsing là biên niên sử những nỗ lực của Hellsing Organization bí ẩn và bí mật, như là nó chống lại ma cà rồng, ghoul và các kẻ thù siêu nhiên đe dọa nước Anh. Có thể nói cả manga và anime đều tuyệt vời, các nhân vật kể cả chính diện lẫn phản diện đều bá cmn đạo. Trong truyện thì thích nhất Integral (hay Integra) và Alucard (hay còn gọi là Dracula).

Nói thật anime này có kết thúc mở làm mình tức anh ách.

(**) Integra Hellsing: Một hậu duệ của Abraham Van Helsing và Giám đốc Văn phòng của Hellsing Organization. Cô thừa hưởng vị trí là người đứng đầu của gia đình Hellsing ở tuổi 12 (13 trong loạt truyện của Gonzo) sau cái chết của cha cô và là chủ nhân hiện tại của Alucard. Cô rất thông minh và mạnh mẽ, luôn được cho thấy là hút xì gà. Mặc dù thường xuyên nghiêm khắc và độc đoán, cô vẫn được tôn trọng và ngưỡng mộ, thậm chí bởi kẻ thù của cô. Theo sau con đường truyền thống của gia đình, cô có uy tín là một nữ thợ săn ma cà rồng xứng đáng, theo ghi nhận của kẻ thù và biểu hiện bởi khả năng của cô trong các sự kiện hỗn loạn sau của loạt manga. Nhân vật trong phim 23 tuổi. Cô cũng là chủ nhân của Alucard. Phải nói đây là 1 trong những nhân vật nữ ấn tượng nhất.

(***) Walter C. Dornez: là quản gia của Integra kiêm cựu thành viên của tổ chức Hellsing, biệt danh là Tử Thần Walter, 69 tuổi. Tuy chiến đấu giỏi, nhưng Walter lại yêu thích cuộc sống của một quản gia. Ông hết lòng chăm sóc, bảo vệ chủ nhân, thậm chí ông sẵn sàng hi sinh mạng sống của mình vì Integra. Quản gia trung thành đến sợ. Cuối cùng ông bị biến thành vampire.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Lưu lại hay là ly khai?

Trần Tĩnh Mặc xoa xoa nước mắt gạt đầu, viền mắt đỏ lên lôi kéo Bạch Sóc đi về phía trước, tốc độ lần thứ hai thêm nhanh, kéo theo tất cả mọi người phía sau, khi thì chỉ dẫn được Bạch Sóc ở trên bậc thang chậm rãi đi lại.

Toàn bộ kiến trúc ngoài ý liệu đại, đi hơn mười phút sau đó, cuối cùng đã tới tới hạn.

Đồng hồ đeo tay trên đến lúc nhiệm vụ đã ở đồng thời biến mất, uy hiếp trí mạng rốt cục tạm thời rời xa.

Bạch Sóc nghe cửa đẩy ra thanh âm, được xưng là Walter quân gia đẩy ra một cánh cửa chính, lộ ra trong đó thật lớn phòng làm việc của, hé ra to lớn bàn công tác đối diện được cửa, ánh sáng ngược lờ mờ có thể làm cho người thấy rõ ràng một mình hình đường nét ngồi đang làm việc trác sau đó, ngấm yên, dùng ánh mắt xem kỹ nhìn về phía mọi người.

"Integra tiểu thư, mấy vị này nhất định Alcatel Tiên Sinh trước khi đi giới thiệu tới người thủ vệ." Quân gia khom người nói: "Năm phút đồng hồ sau đó, hội nghị bàn tròn gần bắt đầu, xin ngài chú ý thời gian, về phần cùng nhau có chuyện xảy ra liền giao cho tại hạ thì tốt rồi. . ."

"Cũng tốt, Walter, Thụy Điển chuyện tình liền giao cho người." Một cái nghiêm túc giọng nữ từ sau cái bàn mặt truyền đến: "Không cần phải lo lắng an toàn của nơi này, coi như là người, Alcatel còn có bỏ vào kéo tư không ở, hellsing tổng bộ cũng không có khả năng biến thành tùy ý bọn đạo chích xâm phạm địa phương."

"Là." Quân gia mỉm cười gạt đầu, không tiếng động ra khỏi ra ngoài cửa, sau một lát trên nóc nhà truyền đến phi cơ trực thăng rời đi thanh âm.

Làm quân gia Walter ly khai sau đó, Integra tựa ở ghế dựa lớn trên, sờ sờ hút xì gà, thế nhưng coi như là Bạch Sóc cũng có thể cảm giác được quét vào trên người mình sắc bén ánh mắt.

"Nói thật đi, đối với các ngài thực lực, ta biểu thị hoài nghi." Có dường như nữ vương giống nhau khí chất thành thực nữ nhân Integra nghiêm túc nói: "Ngoại trừ trước mặt hai vị còn hợp cách ở ngoài, những thứ khác sợ rằng ngay cả ta nhận lấy binh sĩ đều không thể lật đổ, mập mạp, thiếu nữ, cư nhiên còn có một người mù. . ."

"Xin ngài yên tâm, chúng ta sẽ bảo đảm an toàn của ngài." Hư Thúc khom người nói: "Xin tin tưởng thực lực của chúng ta."

"Ta lại thêm tin tưởng Alcatel ánh mắt, người đã môn là hấn trước khi đi hậu đề cử tới, ta đương nhiên sẽ không không tin nhiệm các người, chỉ là có chút nghi hoặc mà thôi." Integra đem tàn thuốc trong tay dụi tắt ở cái gạt tàn thuốc bên trong, đứng lên tới: "Như vậy xin các ngài đến cương vị của mình sao, ta cần phải đi tham gia một hội nghị."

"Integra tiểu thư, chúng ta bỏ vào tin tức, đại khái ở. . ." Hư Thúc nhìn một chút trên cổ tay thời gian đếm ngược: "Hai mươi phút sau đó sẽ có người đối với nơi này tiến hành tập kích, sờ dĩ, chúng ta mong muốn thu được một bộ phận thủ vệ quyền chỉ huy. . ."

"Lần đầu gặp mặt người thủ vệ nói cho ta biết ở hai mươi phút sau đó sẽ có địch nhân tiến công ở đây? Nhưng lại nghĩ muốn lấy đi một bộ phận thủ vệ quyền chỉ huy. . ." Nguyên nhân đặc biệt xưa nay cổ quái nở nụ cười, thanh âm bên trong tràn đầy châm biếm: "Nói bậy là tội lớn."

"Thị phi phải trái, hai mươi phút sau đó tự nhiên sẽ có kết quả, chỉ là đến lúc đó, sợ rằng đã muộn." Hư Thúc tiến lên trước một, không thêm đề ý chút nào nâng châm biếm, nhìn Integra mặt của, nguyên bản trên mặt lấu cá cùng trêu chọc đã biến mất, không chút nào sợ hãi đối mặt với nguyên nhân đặc biệt kho kéo châm biếm mà nghiêm túc ánh mắt.

Integra trầm mặc một chút sau đó, cầm lên microphone nói nói mấy câu sau đó ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng giọng: "Hai mươi phút sau đó, nếu như các vị nói là lời nói dối, như vậy ta mong muốn ở trong phòng hội nghị nghe được các người nuốt sừng thanh âm"

"Các ngài, quý trọng các người dùng tính mệnh đối lấy tín nhiệm sao." Integra rút lần nữa ra một điếu xì gà, chậm rãi đốt đuốc lên: "Hiện tại, các người có thể ly khai."

Làm cửa chính một lần nữa đóng sau đó, Bạch Sóc cảm thấy Trần Tĩnh Mặc thờ phào nhẹ nhõm thanh âm, cúi đầu hỏi: "Nữ nhân kia lớn lên vô cùng đáng sợ sao? Người vì sao như vậy sợ?"

"Vừa giống như là bị ăn hết vậy, thực sự thật đáng sợ. . ." Trần Tĩnh Mặc cầm lấy tay áo của hấn, vô cùng rõ ràng, này nguyên bản lá gan liền tiểu nhân cô nương ở Integra nữ vương khí tràng dưới triệt để bại rồi tính rồi mù.

Đây chính là thì là đối mặt với mấy lần cùng mình địch nhân, hăm sâu vampire quân đội trong vòng vây, cũng có thể nghiêm nghị rút kiếm, không sợ hãi chút nào đáng sợ nữ nhân a.

Tại nguyên bản tình tiết bên trong, ngay cả tôn giáo cuồng nhân: Alexander Anderson cha xứ cũng không nhận được sinh lòng kính nể địch nhân.

Bỏ quên kỳ nữ tính bề ngoài sau đó, Integra khí thế của cùng tâm tính hoàn toàn không thua cho bất luận cái gì hào kiệt.

"Tuy rằng ta nhìn không thấy, thế nhưng vị tiểu thư kia cường lực khí thế cũng là có thể cảm giác được, thật là vô cùng đáng sợ đâu."

Bạch Sóc thấp giọng an ủi nàng: "An tâm sao, không có chuyện gì."

"Haiz. . . Cô đó thật khó dây dưa a." Người trung niên Hư Thúc gãi mặt nói ra: "Cực kỳ may là tranh thủ một bộ phận trợ lực, bằng không mấy người chúng ta thủ vệ đây một dãy nhà nói, căn bản không khả năng."

"Kế tiếp đâu?" Quách Kính tựa ở trên tường, quái dị đường nhìn quét qua mọi người: "Con người mới, vampire xông lên thời điểm, làm sao bây giờ? Liên nhìn người an bài thế nào."

Người trung niên Hư Thúc suy tư một chút ngẩng đầu nói ra: "Người có chí riêng, ta không thể nào làm khó người, nguyện ý theo chúng ta, ở tình tiết sau khi chấm dứt nỗ lực năm trăm điểm làm vì bảo vệ phi, không muốn theo ta đi ở chung với nhau có thể tự tìm sinh lộ, chúng ta tuyệt đối sẽ không ngăn cản."

Quách Kính muốn nói điều gì, thế nhưng lại bị Hư Thúc ngăn lại, người trung niên này nam nhân không biết vì sao làm cho một loại không dựa vào được cảm giác, nói ra rồi cũng không có cách nào làm cho sản sinh tín nhiệm cảm giác.

". . . Ấy. . ." Người trung niên gầy còm Đậu Mậu lấy dừng khí nói ra: "Ly khai, thực sự không thành vấn đề sao?"

"Đương nhiên, quay lại tùy ý." Hư Thúc buông tay nói ra: "'Mong muốn đội' cho tới bây giờ cũng là nơi cực kỳ nguy hiểm, ta nói rồi, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ ngăn cản, hơn nữa giết chết cùng đội đội hữu, phải giam phân rõ."

Mấy người con người mới con mắt của cho nhau nhìn, cuối Lý Ái Quân cùng Đậu Mậu hai trung niên người chậm rãi rời đi, lúc rời đi ba bước vừa quay đầu lại, rất sợ Hư Thúc rút ra súng tới đem bọn họ băng ròi.

Trần Tĩnh Mặc nguyên bản cũng muốn theo ly khai, thế nhưng lại bị Bạch Sóc kéo, hẳn nghe hai người tiếng bước chân rời đi, hẳn lôi kéo Trần Tĩnh Mặc tay của cô tay cười lạnh nói: "Người đã thấy được vi phạm nhiệm vụ hậu quả, người sẽ không cho là nhiệm vụ sẽ có lớn như vậy lỗ thủng làm cho khoan sao?"

"Tin tưởng ta."

Bạch Sóc tuy rằng mất đi con mắt, thế nhưng còn thừa lại khí quan nhưng ở không nhận thức được dưới càn trở nên bén nhọn, cùng người khác bắt đồng là, hẳn còn có một loại quái dị trực giác, mặc dù loại trực giác này trợ giúp lớn nhất nhất định ở quái trạng sai lầm dưới tình huống để hẳn né qua trên đường hổ sâu, thế nhưng hẳn lại sâu tín không nghi ngờ.

Án đường đang không ngừng co giật, để hẳn bản năng cảm giác được một loại nguy cơ ẩn nấp.

"Hắc, ta còn giải thích phải đi một mình cũng không có chứ, không nghĩ tới a." Quách Kính cười quái dị: "Không nghĩ tới còn có hai người."

"Lựa chọn sáng suốt." Người trung niên Hư Thúc vỗ tay mỉm cười: "Năm trăm điểm điểm thưởng đổi lấy tánh mạng của mình, thực sự vô cùng có lợi."

"Xin mấy vị tin tưởng chỉ cần chúng ta ở nhiệm vụ lúc kết thúc còn sống, năm trăm điểm tuyệt đối không là vấn đề." Bạch Sóc đem Trần Tĩnh Mặc ngăn cản sau lưng tự mình nói ra.

"Giao cho ta thì tốt rồi." Mã Hiếu Hào đột nhiên ngẩng đầu nói ra: "Ta sẽ bảo đảm an toàn của bọn họ."

"Người thật là một người tốt, thực sự." Quách Kính mỉm cười nhìn hắn, sắc mặt chân thành, ánh mắt châm biếm.

"Chung quy so với người biến thái tốt." Mã Hiếu Hào trả lời lại một cách mỉa mai nói: "Người có phải hay không đem lão nhị cắt mắt mới biến thành đây phó biến thái đáng đáp? Chắc là người đôi nhưng thật ra là Quỷ hoa bảo điển?"

"Cũng lúc này, hai người các người chớ ồn ào được rồi." Hư Thúc nghiêng đầu qua chỗ khác nhìn hai người, con mắt nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay trên thời gian đếm ngược.

0: 10: 00

"Còn có mười phần chung, nhiệm vụ lại bắt đầu, lần này độ khó cũng không cao, thế nhưng trọng yếu làm kế hoạch sao." Người trung niên Hư Thúc gãi cằm của mình: "Đầu tiên, trước tìm hé ra toàn bộ kiến trúc kết cấu tranh sao. . ."

Bạch Sóc lẳng lặng đi theo Trần Tĩnh Mặc phía sau, trong đầu chậm rãi nhớ lại bản thân đi qua đường nhỏ, đem phương hướng cùng dài ngắn đều nhất nhất ghi tạc trong lòng, cùng đội sau cùng thời gian đếm ngược kết thúc.

Lắng nghe bên tai phân loạn tiếng bước chân của, còn có kịch liệt chắc là trầm tĩnh tim đập, Bạch Sóc trống không bàn tay nhẹ nhàng ở ngực trên vuốt ve một chút, máu tươi còn chưa từng đánh tan, cái loại này té vì vị đạo mỗi chú ý tới một lần, cũng làm hắn hồi tưởng lại đạn từ thân thể ở ngoài xé rách da, cơ bắp cùng cốt cách sau đó đem trái tim xé nát cảm giác sợ hãi.

Trong lòng có một thanh âm ở hò hét: Không bao giờ ... nữa nguyện ý một lần nữa!

Thế nhưng loại cảm giác quái dị này đến tột cùng phải hình dung như thế nào cho phải đây? Sợ hãi? Run rẩy? Tuyệt vọng? Chán ghét? Hay là. . . Hung phần?

Cái loại này chạy ở trong lúc sinh tử kinh khủng sẽ cho người nghiện, sinh mệnh từ trong vết thương mất đi cảm giác cũng trở nên tốt đẹp chính là kẻ khác không muốn. . .

Thực sự là. . .

Hắn cúi đầu phát ra một chút dài cảm thán: "Quá tuyệt vời a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Chỗ dựa duy nhất

"Người đang tìm cái gì?"

Đi ra một cái nhà to lớn kiến trúc sau đó, Lý Ái Quân cùng Đậu Mậu ở một cái đường cái trên chậm rãi tiếp cận đi lại, âm ức bầu trời dưới, bầu không khí kẻ khác nặng nề cùng lo lắng, Đậu Mậu nhìn không được nhìn lên la lên lút Lý Ái Quân hỏi.

"Camera hả?" Mập mập nam nhân về mặt kiên định giải thích: "Ti vi loại này tiết mục ghét nhất bị, người xem, bọn họ cũng không dám câu nệ hành động của chúng ta tự do, chính là sợ sau đó chúng ta đem bọn họ báo lên tòa án. . ."

"Cũng là hả. . ." Đậu Mậu bưng tỉnh đại ngộ gật đầu, chắc là giải thích hắn không muốn tin tưởng mình đã đi tới tận khúc như vậy thế giới, cho nên mới ôm chết một người vô căn cứ lời nói dối không muốn buông tay.

Lý Ái Quân cười lạnh: "Các ta sau khi trở về, thông báo với hắn đơn giản táng gia bại sản."

"Ồi chào, phía trước có người, nếu không, ta quá đi hỏi một chút đường?" Vẫn ngẩng đầu Đậu Mậu đột nhiên thấy được hai cái thân ảnh ở đường cái vừa... vừa chậm rãi về phía trước tới gần.

Lờ mờ có thể thấy rõ ràng là một người mặc màu trắng áo gió tóc dài màu vàng kim nam nhân, ngậm xi gà, khí chất ưu nhã, còn có một mạng theo quái dị mũ người da đen, như là một cái híp pi vậy, hai người không biết đang nói những chuyện gì, người da đen mạng theo tươi cười quái dị không ngừng nói gì đó.

Sau lưng bọn họ theo năm chiếc xe buýt xa như thế xe cộ, chậm rãi đi tới.

"Áy gì. . . Hít hà. . ." Lý Ái Quân mạng theo nụ cười chậm rãi nhích tới gần: "Xin hỏi. . . here. . . is. . . where?"

Quái dị tới cực điểm tiếng Anh để ngậm xi gà rõ ràng phu nam nhân sừng sốt một chút, cùng bên cạnh người da đen nhìn nhau liếc mắt.

"Ca ca, người kia thoát nhìn tốt đáng về khả ái." Híp pi hơn phân nửa người da đen quay đầu quay bộ áo gió rõ ràng người nói: "Tốt có ý tứ. . ."

Lý Ái Quân nhìn người da đen phun ra ngoài liền tiếp nở mặt tiếng Trung, ngây ngẩn cả người.

Gầy gò tên da đen hippy ngoẹo đầu nhìn hắn, nói ra làm hắn rợn cả tóc gáy nói: "Ta có thể giết chết sao?"

"Tùy người. . ." Ngậm xi gà rõ ràng phu nam nhân nhàm chán nhìn Lý Ái Quân liếc mắt nói ra: "Chớ trì hoãn thời gian. . ."

"Này, các người. . ."

Lời của hắn cũng nửa cũng không nói ra được, một màu đen bàn tay đâm vào hắn mập mập cổ bên trong, ở một sấm thanh âm của người sau đó, trên môi tương khảm được vòng tròn vật phẩm trang sức người da đen chậm rãi buộc chặt rãnh tay chuông, mạng theo ánh mắt hưng phấn đem cổ của hắn chọc bài đoạn, tròn vo đầu từ trên vai lặn xuống, máu tươi dính đầy bàn tay của hắn.

"Chết biểu tình cũng đáng yêu như vậy đâu." Người da đen mạng theo tươi cười quái dị, chậm rãi liếm liếm ngón tay trên máu cùng tàn dư thịt mẩu vụn, lộ ra bén nhọn răng nanh.

"Hà!" Đậu Mậu phát ra kêu thảm thiết, diệt ngòi dưới đất, chặt vật bò dậy, lao đảo nghiêng ngã hướng về phía chạy đi, lại bị đột như kỳ lai đau đớn cắt đứt hai chân vận động.

Chợt mất đi cân đối, hần mới ngã trên mặt đất, đau đớn kịch liệt rồi cực kéo tới, hai chân trên ám áp ảo giác kèm theo hai chân cùng nhau biến mất, máu phun đùng mãnh tiến ra.

Hần bèn nhón tru lên, đem hết toàn lực đi phía trước bò sát, khóc hào được chảy ra nước mũi, cuối lại cảm giác có một chân chường chợt dầm nát trên lưng của hần.

"Người tên là đích thực khó nghe." Trong lỗ tai của hần nghe được bởi vì trên cổ tay đồng hồ mà biến thành tiếng Trung thanh âm.

Sau đó bóng tối hoàn toàn phủ xuống.

Dường như khí cầu bị hải tử buồng bình đập vỡ vậy, người da đen từ một mảnh hỗn độn trên mặt đất thu chân về, ở Đậu Mậu để lại trên y phục cọ một chút, như là vì tăng mạnh giọng nói như thế lặp lại một lần: "Thực sự."

Thu chân về chường sau đó, hần quay đầu một lần nữa treo cảm lấy nụ cười nói ra: "Ta mới vừa nói đến chỗ nào?"

"Hả, được rồi. . . Ha ha, cái tên kia còn mang theo một cái nha sĩ tới. . ." Tên da đen hippy nhún vai cười quái dị: "Nghe nói còn là chính hình ngoại khoa thầy thuốc, ha, sẽ làm bệnh nhân rõ giải thích. . . Còn muốn cầu hần đem đầu của mình đập lỗ khoan đơn giản động, sau đó khoét nhập thủy tinh, để đại não ở một lác lư. . . Ha ha. . . Hần rốt cuộc muốn trở thành cái gì đâu? Ca ca. . ."

Nghe huỳnh đệ mình oa tảo thanh âm, điều gì gà người của không để ý đến hần, không nhìn được cau mày tiếp tục tiến tới.

Người da đen cùng người da trắng, một đôi huỳnh đệ còn có năm lượng chìm chìm xe buýt đang chậm rãi tiến tới, đến gần hellsing tổng bộ. . .

Bạch Sóc đột nhiên nghe thấy được người trung niên Hư Thúc thanh âm: "Cần gì vũ khí đâu? Ấy. . . Ta nhớ kỹ người là gọi rõ ràng. . ."

"Bạch Sóc." Bạch Sóc nghiêng đầu qua chỗ khác, để mắt mình nhắm ngay thanh âm truyền tới phương hướng: "Có vũ khí gì đâu?"

"Vũ khí. . . Ngạch. . ." Hư Thúc có chút lúng túng gãi cằm: "Kỳ thực súng lục hả, vũ khí thông thường hả gì gì đó ta có chuẩn bị, ngay cả rpg cũng mang theo hai quả. . . Thế nhưng. . ."

Bạch Sóc nghe vậy, cười khổ gật đầu nói: "Ta hiểu rồi, một cái người mù đem súng cũng không có gì dùng, đúng không?"

"Như vậy, xin cho ta một thanh súng lục cùng dao găm, có thể chứ?" Bạch Sóc đưa tay ra: "Sau cùng liều mạng thời điểm, luôn luôn có ít đồ sao?"

Mã Hiếu Hào ngẩng đầu, tán dương nhìn hần một cái, vừa thở dài một hơi.

Người mới này, trấn định, quả đoán, hơn nữa nhìn hần và cô bé kia quan hệ, vừa không thiếu khuyết đồng tình tâm hiền lành lương.

So với chính mình trước đây thực sự đã khá nhiều, như vậy con người mới, mỗi một đơn giản tiểu đội cũng sẽ đoạt đòi đi?

Đáng tiếc. . . Là một người mù. . .

Bạch Sóc cảm thấy trong tay đột nhiên sinh ra hai món khác, hai cái tay cho nhau lục lợi một chút sau đó, ngón tay mang theo đao phong, sau đó nơi tay súng mặt trên lục lợi: "Nơi này là bảo hiểm sao?"

"Dạ, chú ý nòng súng không nên đối với người. . . Ngạch, người vẫn đối với ngăm là tốt rồi." Hư Thúc hồi đáp.

Bạch Sóc gật đầu, xốc lên dính máu tanh y phục, đem súng lục bỏ vào vào trong túi quần mặt, quần áo màu trắng trên, từ trên ngực mặt lan tràn ra máu tanh giống như một đóa quỷ dị hoa, không nói ra được điểm lệ.

Nhìn Bạch Sóc thuần thực đem dao găm thu hồi, người trung niên Hư Thúc lắc đầu cảm thán: "Người thật không như đơn giản người mù."

"Không có biện pháp, người mù muốn trôi qua đời, luôn luôn so với thường nhân trắc trở rất nhiều, sở dĩ người cho ta thói quen là tốt rồi." Bạch Sóc đem vũ khí thu thập xong sau đó, một lần nữa vươn tay.

"Ồi chào?" Hư Thúc nhìn hần mở ra bàn tay.

"Tuy rằng yêu cầu này có chút quá phận, thế nhưng còn có một người đâu, không ngại cho nhiều một phần sao?" Bạch Sóc tay kia chường về phía sau sờ soạn, cảm lấy Trần Tĩnh Mặc tay của, đem có chút sợ nằng lòi ra tới.

"Không, không nên rồi, ta không dám nổ súng. . ." Trần Tĩnh Mặc nhìn Hư Thúc móc ra súng ống, rúc đầu xua tay.

"Sẽ không mở, ta dạy cho người mở, vũ khí gì cũng không có, đừng nói hoàn thành nhiệm vụ của lần này, ngay cả sống sót cũng là vọng tưởng." Bạch Sóc nghe nàng có chút nhát gan thanh âm nói ra: "... ít nhất ... Đến sau cùng còn có thể tự sát, vampire trong tiểu thuyết, bị cắn người của sẽ biến thành bộ dáng gì nữa, người so với ta người mù này rõ ràng hơn sao?"

"AR57, chọn dùng tự do thức súng cơ, có thể sử dụng 50 phát P90/PS90 băng đạn, đối với tay mới mà nói, lại không quá thích hợp."

Màu đen súng ống bị để đặt ở Trần Tĩnh Mặc mảnh trên lòng bàn tay, rất rõ ràng trầm xuống một chút, sau đó bị nòng nỗ lực thác lên.

"Lại biểu tặng các nguoi năm băng đạn bạc."

Hur Thúc lần thứ hai đem mấy nguoi băng đạn trọng điệp ở súng ống trên: "Đánh mở an toàn, nhắm ngay địch nhân, gõ động thủ cò súng, loại vật này sẽ bản thân đi học."

Trần Tĩnh Mặc nhìn mình bản thân hai cái tay trong thật lớn súng ống, bản tay nhin không được run một chút: "Ta, ta sẽ cố gắng. . ."

Quách Kính nâng lên con mắt nhìn thoáng qua Hur Thúc cùng Mã Hiếu Hào, cười lạnh một chút cúi đầu, trong miệng lầu bầu một câu: "Quá tốt."

Bạch Sóc lắng nghe Trần Tĩnh Mặc gần trong gang tấc tim đập, còn có ở tay run rẩy chừng bên trong va chạm súng ống cùng băng đạn, ở trong lòng nhin không được sờ sờ thờ dài một hơi.

Ở thế nào dựa vào thánh giác, cùng cảm giác, cũng không thể bù đắp không có mất chỗ thiếu hụt.

Bạch Sóc từ đầu chí cuối cũng cảm thấy nồng đậm nguy cơ ở trên nguoi quần vòng quanh, giết chết bản thân, không cần dùng nhiều ít tay chân, có thể chỉ cần một viên đạn.

Thậm chí bản thân ngay cả chạy trốn địa phương cũng tìm không được.

Không có mất nhược điểm là trí mạng, sờ dĩ hần có gan lựa chọn nhất gan cô gái để làm hai mắt của mình.

Chỉ là như trước không thể bù đắp này trí mạng chỗ thiếu hụt hà!

Ở bất tri bất giác, Bạch Sóc bắt đầu lợi dụng gan này nhất gan cô gái tới bang trợ bản thân sống sót, thậm chí không tiếc đem hai số mạng của nguoi buộc buộc chung một chỗ.

Hần ở trong lòng chậm rãi thờ dài: Trần Tĩnh Mặc, nguoi cứu ta một lần, ta tín nhiệm nguoi, nguoi nhất gan nhất gan, ta lợi dụng nguoi, kỳ thực bất kỳ lý do gì đều tốt, không để cho ta thất vọng, hai nguoi nguoi yếu nhất nếu như không đoàn, làm sao có thể đủ ở cái địa phương nguy hiểm này sống sót đâu?

Bỗng nhiên, hần cảm thấy cổ tay trên truyền tới rung động.

"Đồng hồ đeo tay thì thế nào?" Bạch Sóc hướng Trần Tĩnh Mặc phương hướng: "Nhiệm vụ mới sao?"

"Không, không phải là." Trần Tĩnh Mặc tay của bối rung động, để trên đồng hồ đeo tay chữ viết ở tầm mắt bên trong mơ hồ.

Không đề nén được sợ hãi từ nòng trong cổ họng truyền đến: "Hai nguoi kia. . . Chết. . ."

(hy vọng đội, thành viên sống sót: Năm nguoi, thành viên tử vong: Ba nguoi.)

"Bắt đầu rồi hà." Hur Thúc vỗ tay một cái, tay chỉ điểm điểm bản đồ trên bàn nói ra: "Kế hoạch cũng nghe rõ chứ?"

Xong mọi nguoi khẳng định trả lời thuyết phục sau đó, nguoi trung niên Hur Thúc gật đầu, nhìn cổ tay trên chớp động thời gian đếm ngược quai dị cười rộ lên: "Vậy liền bắt đầu sao. . ."

"Giấy dựa cầu sinh chém giết cuộc hành trình. . ."

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Chiến đấu bắt đầu

Ở tối tăm bầu trời làm nổi bật dưới, hai bóng nguoi chậm rãi đến gần, ăn mặc áo gió nguoi da trắng có màu vàng tóc dài, ngâm yên quyền, hai bên trái phải theo một cái tên da đen hippy, không nhanh không chậm hướng phía con đường tới hạn di động tới, chậm rãi tới gần rồi xa thành phố chỗ ở để.

Thủ vệ ở cửa quân nhân nhìn hai người tiếp cận, cau mày tới gần hỏi: "Hai người các người là chuyện gì xảy ra? Ở đây cấm đi vào."

Điều gì gà người của lộ ra tươi cười quái dị, học ra một giọng hơi khò nói ra: "Vậy thì thật là xin lỗi, chúng ta là ngắm cảnh lễ hành đoàn du khách. . ."

Ngoài miệng lộ vẻ hai quả đồng hoàn người da đen tiến lên trước tới dùng quái dị lần điệu hỏi: "Chỗ ngồi này tòa nhà, không cung cấp tham quan sao?"

"Nơi này là tư nhân sản nghiệp, các người đi nhanh đi. . ."

Ở phía xa chỗ ở để bên trong một cái cửa sổ phía, Bạch Sóc rõ ràng nghe thấy được tai nghe thanh âm bên trong, quay đầu hướng về bên cạnh vừa hỏi: "Thấy được sao?"

Trần Tĩnh Mặc sắc mặt tái nhợt cầm lấy súng, tựa ở phía trước cửa sổ, thanh âm run rẩy trả lời: "Thấy được, hai người, còn có năm chiếc xe. . ."

"Nhắm vào, sau đó nổ súng." Bạch Sóc tựa ở trên tường, đối mặt với không đăng căn phòng của nói ra.

"Thế nhưng. . ."

"Không có thế nhưng, bọn họ đem phát súng đầu tiên giao cho chúng ta, ta cũng muốn biểu hiện ra tương đối giới trị lợi dụng, nếu như trở thành không hề giá trị trôi buột, tuyệt đối sẽ bị vứt bỏ."

Bạch Sóc tâm để ý chậm rãi suy tính người trung niên nhân kia nói, sau đó phát ra quyết đoán mệnh lệnh: "Mặc kệ địch vóc người là dạng gì người, khả ái cũng tốt, không đáng yêu cũng được, người không nổ súng, bọn họ một lát nữa sẽ nổ súng tới giết người, thậm chí đem chúng ta cũng hấp thành thấy khô. . ."

"Thế nhưng. . ." Trần Tĩnh Mặc ngón tay của run rẩy, cấp mau khóc lên, sắc mặt tái nhợt giống như là nước tắm giống nhau: "Tay ta đầu không dùng được. . . Tĩnh chuẩn luôn giật. . ."

Bạch Sóc sững sờ ở tại nơi nào, trầm mặc hồi lâu sau đó, Trần Tĩnh Mặc đột nhiên cảm giác được có một tay khoát lên trên đầu của mình, sau đó chậm rãi lục lại.

"Xin lỗi, thất lễ." Theo Bạch Sóc ngôn ngữ, hai cái tay đột nhiên từ Trần Tĩnh Mặc từ bên hông đi qua, sau đó trườn lên bàn tay nàng trên.

Dường như đem Trần Tĩnh Mặc ôm vào trong ngực, Bạch Sóc đỡ nàng mang dùng súng tay của.

Cảm giác được bàn tay dưới đôi bàn tay dường như chim non giống nhau run rẩy, Bạch Sóc an ủi vỗ vỗ tay nàng: "Yên tâm, bây giờ không phải là chiếm tiện nghi thời điểm"

"Ta cố định, người nhắm vào sao." Bạch Sóc người nàng tóc dài trên tươi mát vị đạo: "Đừng sợ, gõ động thủ cò súng cũng có phần của ta."

Bạch Sóc cảm giác được trong ngực cô gái run một cái sau đó, không hề run rẩy, Trần Tĩnh Mặc lặng lẽ nghiêng đầu qua chỗ khác nhìn thoáng qua Bạch Sóc gần trong gang tấc mặt.

Đôi mắt vô thần làm nổi bật vẻ mặt nghiêm túc, giống như là manh mục Hy Lạp pho tượng giống nhau cứng rắn.

"Dạ. . ." Nàng hơi dựa vào phía sau Bạch Sóc, thấp giọng gật đầu nói.

Tĩnh chuẩn tới lui tuần tra, ngay gần quyền ở rõ ràng đầu của người ta là lúc, đột nhiên có súng tiếng từ bên ngoài truyền đến.

Đi theo hai người phía sau năm chiếc xe buýt xa trong đó một chiếc trên, đột nhiên lộ ra một cái khe hở, một tối om nòng súng từ bên trong vuton, sau đó tương môn miệng thủ vệ quân người sợ hãi xốc lên, chất lỏng sền sệt văng khắp nơi.

"Hà!" Trần Tĩnh Mặc kinh hô một chút, đang ngắm cho phép kính bên trong máu tanh không gì sánh được rõ ràng cái bóng ở mắt của nàng đồng từ bên trong.

"Có người nổ súng?" Bạch Sóc lắng nghe tai nghe trong thanh âm, chợt đem trong lòng run rẩy cô gái ôm chặt, thấp giọng nói ra: "Đừng nghĩ khác, nghe lời nói của ta!"

Hắn phát ra thanh âm trầm thấp: "Nhắm vào!"

"Nhắm vào. . ." Hốt hoảng Trần Tĩnh Mặc nỗ lực đem người da đen thân ảnh của bộ nhập truy tình quang bên trong, bàn tay run bị Bạch Sóc bàn tay triệt tiêu, ổn định không gì sánh được.

"Nổ súng!"

Trần Tĩnh Mặc tay run một cái, phát ra thanh âm rất nhỏ: "Nổ súng. . ."

Mảnh ngón tay chợt gõ động thủ cò súng.

Bạc chất đạn xoay tròn từ nòng súng bay ra, va chạm miêng thủy tinh liêu chi sau xuyên thấu phía trước không khí, phát ra bèn nhọn rít gào, trong nháy mắt vượt qua dải dòng khoảng cách, bắn về phía đang ở cười to người da đen.

Ở chậm lại thời gian bên trong, hắc người nụ cười trên mặt trở nên quái dị không gì sánh được, vượt qua thường nhân cực hạn động thái thị lực phác bắt được đạn quỹ tích, dư tồn ánh mắt hiển lộ ra thoáng kinh dị biểu tình.

Sớm đã thành không ở là nhân loại thân thể ở trong không khí cấp tốc di động tới, về phía sau lui nhanh, xoay tròn đạn xoa đầu vai hấn bắn vào hậu phương đường cái trên.

Ở nhựa đường mặt đường trên đánh vụn vẹo đầu đạn bắn lên, trên không trung bay múa, bị điều xi gà người của chốt nắm.

Mang theo kính mắt rõ ràng phu nam nhân học ra một ngụm hơi khói, nhìn trong lòng bàn tay vụn vẹo đầu đạn, trên lòng bàn tay truyền đến té vi nóng rực đau xót, đó là nhiệt độ cao bạc.

Cũng không có đình chỉ, liên phát hình thức dưới nòng súng bên trong liên tiếp không ngừng học ra đạn, ở nòng súng phản chấn dưới, nhắm chính xác phương hướng không ngừng di động tới, liên tiếp không ngừng nổ từ chỗ ở để bên trong truyền đến, mãi đến một cái băng đạn hoàn toàn bắn khoảng không.

Mà hai người kia sớm đã thành không ở tại chỗ, dường như ảo ảnh vậy ở nòng súng bao phủ dưới xuyên qua, sau cùng đứng ở đầy vết đạn lổ đi bộ mặt, khinh thường nhìn về phía đạn bay ra địa phương.

Người da đen há miệng ra môi, phát ra tiếng cười quái dị, hai quả bèn nhọn rặng nanh hiển lộ ở tại bên ngoài, quay một cánh nghiền nát cửa sổ thật cao giờ ngón tay giữa lên.

"Bị phát hiện sao?"

Tên da đen hippy đứng ở đầy vết đạn con đường trên, nhìn cửa một tên thủ vệ khác, ngón cái cùng ngón trỏ tiếp cận để, nói ra: "Như vậy, tám vòi sen sao!"

Ở trong nháy mắt tiếng bên trong, phong kín xe buýt trên lộ ra đếm không hết khe, rậm rạp chằng chịt nòng súng từ bên trong vumon, không thể đếm hết đạn trong nháy mắt đưa hấn biến thành cái sàng.

Làm tiếng súng đình chỉ sau đó, năm lượng phong kín xe buýt cửa đột nhiên dường như bị nổ tung giống nhau bay lên, tiếng bước chân nặng nề từ bên trong truyền ra.

Ở liên tiếp không ngừng trầm trọng cước bộ bên trong, đếm không hết binh sĩ từ xe buýt bên trong đứng xếp hàng đi ra, mỗi người cũng vũ trang đầy đủ, bộ mũ giáp, trong tay cầm chống đạn tám chấn còn có màu đen súng ống.

Tàn ra mùi hôi thối hàng ngũ chậm rãi ở hai người phía sau dựa, đó là bị vũ trang ghoul, không hãi sợ đạn, không sợ chết, vĩnh viễn đói quá, kinh qua cái tạo sau đó hợp thành làm người ta sợ hãi nhất quân đội.

Trầm thấp quái dị rít gào từ bọn họ trong cổ họng phát ra rồi, đây là đói quá hô hoán, khẩn cấp muốn thôn phệ huyết nhục ghoul đã nghe thấy được gằn trong gang tấc sinh mệnh khí tức.

Luống cuồng, đói khát, muốn xé nát người sống yết hầu cùng thân thể.

Người da đen nụ cười càng trở nên quái dị, hấn rút ra hai thanh nặng nề màu đen súng ống, cầm ở hai tay trên nòng súng quay bầu trời, giờ lên thật cao, cười quái dị thanh âm truyền đến: "Nếu bị phát hiện, vậy cứ răn hướng sao!"

"Chỉ cần ta có thể sát nhân, quân Hấn là ai vậy cũng không thể nói là, bất kể là ky sĩ đoàn hay là Integra gì gì đó. . ." Ánh mắt của hấn xuyên thấu xa xôi khoảng cách, đầu bắn vào Trần Tĩnh Mặc trên mặt cửa, ánh mắt đói khát một cách yêu dị: "Hết thấy giết sạch!"

Ngay hấn nói xong trong nháy mắt, chính tề tiếng bước chân của vang lên, đỡ đói vampire dẫn theo ghoul hàng ngũ mở ra cách trở con đường song sắt, bước chân vào rào chắn sau trong không gian.

Chiến đấu, bắt đầu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Sợ sao?

"Kết quả làm sao?" Chỗ trống đạn nghiêng không còn sau đó, Bạch Sóc hỏi.

"Không. . . Không bắn trúng. . ." Trần Tĩnh Mặc thanh âm mau khóc lên: "Xin lỗi. . ."

"Không quan hệ." Bạch Sóc vỗ vỗ đầu của nàng: "Chúng ta tiếp tục."

Tai nghe bên trong đột nhiên truyền tới người trung niên Hư Thúc thanh âm: "Lần đầu tiên nhìn thấy ưu tú như vậy con người mới đâu, ha ha, không sợ sao?"

"Sợ, sẽ chết." Bạch Sóc bình tĩnh hồi đáp: "Hơn nữa sợ tên này, ta sớm đã thành thói quen."

Hơn mười năm tới tấp không ánh mặt trời sinh hoạt, hấn sớm thói quen đang sợ hãi bên trong sinh tồn, không biết một giây kế tiếp tao ngộ cái gì, cũng không biết kế tiếp đường trên có hay không gặp phải một tên để cho mình gãy xương hổ to.

Sợ hãi, phiền táo, phẫn nộ, điên cuồng, uất ức. . .

Đến sau cùng Bạch Sóc trong lòng chỉ còn lại có bình tĩnh cùng hồ hững, cũng không phải là chết lặng, mà là bất luận gặp phải cái gì cũng có gánh chịu, đối mặt, cùng đi tới giác ngộ.

"Tiếp tục bảo trì, các trở về sau đó, ta tiếp cận bọn họ kiến nghị hấp thu người làm chính thức đội viên ồ." Hư Thúc ở tần số truyền tin trong cười hắc hắc.

"Các người nguyện ý tiếp thu một tên người mù?" Bạch Sóc nhàn nhạt hỏi.

"Hắc, con mắt tên này, chủ thần nơi nào phải nhiều ít có bao nhiêu, đến lúc đó chỉ cần người có điểm thưởng, muốn cả người dài cho đã mắt con người cũng không hỏi đề. . ."

"Như vậy, không thắng vinh hạnh." Bạch Sóc kết thúc thông tin.

"Này? Này? Quách Kính người ở nơi nào?" Hèn mọn người trung niên ngồi đang theo dõi trong phòng, nhìn trước mặt phân loạn hiển kỳ binh mạc.

"Phòng khách."

"A Hào đâu?"

"Hàng lang."

"Vậy là tốt rồi, ta sẽ tổ chức những quân nhân kia yểm hộ các người, đến lúc đó liền gặp các người có thể hay không đem hai boss khiêng ồ."

"Hiểu rồi" hai tiếng thanh âm bất đồng từ tần số truyền tin bên trong vang lên.

Mã Hiếu Hào thanh âm cũng không có kết thúc, mà là nói ra: "Áy con người mới, đừng buông tha, ta xem tốt người a! Có ta ở đây, các người yên tâm."

Bạch Sóc thanh âm truyền đến: "Đa tạ."

Làm tai nghe bên trong thanh âm sau khi chấm dứt, Bạch Sóc nghe được đè nén tiếng khóc.

"Làm sao vậy?" Bạch Sóc quay đầu nhìn về phía Trần Tĩnh Mặc, hạ thấp giọng: "Sợ sao?"

Trần Tĩnh Mặc buông lỏng ra sững, ngời chồm hồm dưới đất thấp giọng nức nở, cũng không có nói nói.

"Ta cũng sợ." Bạch Sóc bàn tay lực lại, vỗ vỗ đầu của nàng: "Thế nhưng ta không dám khóc, cũng khóc không được."

"Đạ?" Trần Tĩnh Mặc nâng lên dính đầy nước mắt con mắt của, nghi hoặc nhìn hấn.

"Ta chỉ là một người mù, nếu như chỉ biết là khóc lời nói, như vậy chỉ có thể chờ chết" Bạch Sóc ngồi xổm xuống vuốt tóc của nàng: "Hơn nữa ta tuyển lệ bởi vì một lần bất ngờ, cũng bị hư, khóc không được."

"Người mạnh hơn ta rất nhiều, thực sự." Bạch Sóc an ủi nàng: "Người còn có mắt, so với ta sinh tồn năng lực lớn rất nhiều."

"Thế nhưng ta. . ." Trần Tĩnh Mặc nghẹn ngào muốn nói, nhưng là lại bị Bạch Sóc thấp giọng cắt đứt.

"Hay là sợ sao?" Bạch Sóc nở nụ cười, đối mặt vô thần đối mặt với nàng, đưa ra bàn tay của mình: "Nếu như không ngại ta là một tên người mù nói, để cho ta tới bảo hộ người đi."

Thanh âm trầm thấp mà tức mực, dường như triết nhân đang thấp giọng tiếp cận người truyền thụ cái gì thâm ảo triết lý, ở Bạch Sóc không - cảm giác địa phương, trán của hắn bên trong, một quả dung nhập huyết nhục xá lợi đang chậm rãi phát ra ánh sáng nhạt, để lại của hắn dường như nước ấm giống nhau hướng đi Trần Tĩnh Mặc sợ hãi trong lòng.

Nhìn Bạch Sóc đôi mắt vô thần, còn có vẻ mặt nghiêm túc, Trần Tĩnh Mặc tế vi gạt đầu, khiếp đảm đưa bàn tay đặt ở lòng bàn tay của hắn trên, nhưng là lại bị hắn nắm chặt.

"Đi thôi." Bạch Sóc đem nàng kéo lên.

"Đi, đi nơi nào?" Nàng xoa bản thân đỏ lên mũi.

"Đi ra cửa ngoại sau đó tiếp cận quẹo phải, đi suốt, lên thang lầu, quẹo trái cuối hành lang, sau cùng một gian phòng đang lúc bên ngoài, nơi đó là Integra cùng Round Table Knights họp địa phương, rất không quá an toàn."

Tai nghe bên trong truyền tới người trung niên Hư Thúc thanh âm.

"Đa tạ." Bạch Sóc trở lại, nhưng không nghe thấy Hư Thúc hồi âm.

"Này, A Hư, người chừng nào thì dở như vậy người tốt?" Quách Kính ở một ... khác điều thông tin bên trong cười lạnh nói.

"Không có gì, chỉ là vừa nhìn thấy bọn họ, ta cũng cảm giác kỳ thực đội chúng ta còn có hi vọng." Hư Thúc thấp giọng đáp lại nói: "Từ lần trước đoàn phát run sau đó, hy vọng đội vẫn không khí trầm lắng, hiện tại cần thêm thêm một chút tân máu sao."

"Hừ, bọn họ có thể sống được tới rồi hãy nói." Quách Kính khinh thường cúp thông tin.

Phòng họp bên trong ngọn đèn đột nhiên thiểm lung lay, dường như ở trong gió đập chòn tàn chúc giống nhau, lệnh đang ở thương nghị người của ngừng đầu lên.

"Chuyện gì xảy ra?" Ngồi ở hội nghị thủ tịch thương lão nam nhân phát ra nghi vấn: "Đã xảy ra chuyện gì, Integra!"

Cho tới nay cũng làm có chuẩn bị tâm tư Integra cũng nhúu mày, trên bàn điện thoại của đột nhiên phát ra thanh âm huyền ảo, sau đó còn có một hoảng loạn thanh âm.

"Nơi này là cánh vệ thất! Integra đại nhân. . ."

"Đã xảy ra chuyện gì?" Nàng đứng lên hỏi.

Bên tai truyền đến mơ hồ tiếng súng, còn có tiếng bước chân nặng nề, cách hậu hậu cửa chính còn có tầng trật truyền đến bên tai của nàng, lệnh phòng họp bên trong sắc mặt của mọi người cũng thay đổi.

"Bên địch! Có bên địch xâm lấn!" Bên trong điện thoại vội vã thanh âm hoảng hốt gào thét: "Cùng bảo vệ cửa chỗ liên lạc gián đoạn! Hiện tại đang đứng ở lầu một cửa chính chỗ giao hòa giữa!"

"Mau bỏ đi ra khỏi! Không được. . ." Nàng dừng lại một chút: "Liên tục lực kéo dài thời gian sao."

Tàn khốc mệnh lệnh cũng không có lệnh thanh âm trong điện thoại kinh dị, mà là phát ra quả quyết thanh âm: "Hiểu rồi. . ."

"Oa a a! . . ."

Trong điện thoại lần thứ hai truyền đến tiếng kêu thảm thiết, ngay sau đó, kêu thảm thiết đình chỉ, một tiếng kịch liệt nổ vang truyền đến, dường như thiết chùy đập vào đại địa trên, thân thể nghiền nát, máu phun trào thanh âm quái dị sầm tạt cùng một chỗ, mơ hồ còn có một nam nhân rống giận, tiếng súng đột nhiên dừng lại.

"Bên địch đâu! Bọn họ là ai! Số lượng nhiều ít!"

Tạm thời dừng lại lệnh Integra trong lòng có dự cảm bất tường: "Báo cáo lại tình huống!"

Một tên xa lạ giọng nam đột nhiên từ bên trong điện thoại vang lên: "Integra tiểu thư, xin yên tâm, chúng ta phải thủ hộ tốt lầu một cửa chính, địch nhân là ghoul."

Ở sau khi nói xong, xa lạ giọng nam cúp điện thoại.

Làm địch thân phận của người sáng tỏ liễu chỉ sau, bên trong phòng họp sắc mặt của mọi người vừa kinh hãi.

Một bàn tay đem điện thoại một lần nữa giam trở về chỗ cũ, đặt ở phun tung toé máu tanh nhạt trên, tóc đen mắt đen bấp thịt của hán tử lắc lắc trên lòng bàn tay máu tanh, nhìn một lần nữa hướng trào tới được ghoul quân đội, ánh mắt chẳng đáng.

Đứng ở vừa này bị bản thân đập đi ra ngoài trũng trên, Mã Hiếu Hào trên người cơ bắp một phen nhảy lên sau đó, quỹ dị bành trướng lên, thân thể khỏi ngô đến sau cùng hiển hiện ra sắt thép đúc liền sáng bóng, vừa này chỉ tùy ý một kích hay dùng nặng nề trang sức đập ra to lớn gài bẫy động, tay kia chưởng phía trên trường đao như trước dính liền được huyết dịch đỏ thắm.

Hắn lẩm bẩm được: "Mười lăm điểm một tên? Xem ra đeo súng so với sinh hóa nguy cơ trong này rõ ràng bản ghou đáng giá a. . ."

"Này, yểm trợ ta, không thành vấn đề sao?" Hắn nhìn một chút sau lưng mình sợ hãi mấy người quân người nói.

Khi lấy được xác thực trả lời thuyết phục sau đó, Mã Hiếu Hào rít gào xông về ghou hàng ngũ bên trong, tiện tay đã đem hế ra chống đạn tấm chắn phách toái, đem giấu ở phía sau ghou tê trở thành hai đoạn.

Xóc xếch huyết nhục rơi vào ghou quần bên trong, rất nhanh thì bị đồng loại thôn phệ hầu như không còn.

Thì ở lâu một bên trong, đạn pháo gào thét vậy thanh âm liên tiếp không ngừng vang lên.

Ngây ngô đang theo dõi thất bên trong Hư Thúc nhìn màn ảnh trên bay tán loạn màu đỏ tươi màu sắc, nhin không được lắc đầu cảm thán: "Cảm giác A Hào càng ngày càng giống xe tăng đầu."

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Người mù cùng ghou

Từ máy theo dõi bên trên đi, mỗi một cái màn ảnh bên trong cũng tràn đầy máu tươi cùng gương mặt vặn vẹo.

Dẫn theo chống đạn tấm chắn ghou kết thành hàng ngũ, chậm rãi về phía trước dựa, cho dù là suy nghĩ rút cũng sẽ không ngừng bước chân (nhìn ova thời điểm rất muốn nôn ra này màn ảnh, là mao suy nghĩ chặt đứt đều không chết a, đây ghou quá nghịch thiên sao?), từ tấm chắn chỗ hồng bên trong vurun sùng ống liên tiếp không ngừng toát ra trí mạng tia lửa.

May là chúng nó phía sau màn người huấn luyện cũng không có lợi hại đến để một đám đầu óc thối rửa mắt ghou học được nhắm vào, bằng không Hellsing Organization lưu thủ bộ đội sớm đã bị thanh lý không còn.

Vào chinh tề tiếng bước chân của bên trong, mùi hôi trận tuyến chậm rãi về phía trước đẩy mạnh được, ghou môn trong miệng lập lại huyết nhục, màu xám đen mặt trên chỉ có đối nhau giả phần hận cùng đói khát.

Khát vọng đem tất cả ảm áp huyết nhục cũng bỏ khuyết đến trong thân thể ánh mắt của, còn có kẻ khác sợ hãi thấp giọng gầm.

Quả thực kẻ khác muốn phát cuồng.

Còn sống bọn lính thét lên bóp di chuyển cò súng, đánh quang một tên lại một đơn giản băng đạn, nhưng là lại không có hiệu quả chút nào, trơ mắt nhìn tử vong trận tuyến đập máu tươi chậm rãi đẩy mạnh.

Thường thường có ghou cúi người xuống, tùy ý thân thể vào đạn mưa xối xả tầm trung run rẩy, chỉ là muốn nhát lên bị các đồng loại chiếm đoạt cắn xé để lại nửa đoạn phần còn lại của chân tay đã bị cụt.

"A! ! ! ! ! ! ! !"

Rốt cục có binh sĩ không chịu nổi áp lực cực lớn, vô pháp đối mặt ở trong hành lang chậm rãi đẩy mạnh ghou, thét lên đem nòng súng nhét vào trong miệng của mình, sau đó bóp cò.

Nơi tay dựa vào gần ban di chuyển trong nháy mắt, nổ từ bên tai truyền đến, đạn đem hắn súng lục trong tay đánh bay, cau mày mặt xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

Tiện tay đem một tên lựu đạn nhét vào trong ngực của hắn, Quách Kinh vỗ mặt của hắn: "Muốn chết, dùng này, tiến lên xong hết mọi chuyện."

"Kẻ hèn nhát đem xấu hổ mà chết. . ." Hắn nỉ non ai cũng nghe không hiểu nói.

Dứt lời, không hề đi để ý tới người kia, Quách Kính quay tai nghe nói ra: "Ta đến, b- 2 hàng lang ở đây yên tâm đi."

Sau khi nói xong cắt đứt tai nghe, hấn cầm trong tay súng ống bằng đạn ném xuống, đổi lại bằng đạn trong chứa bỏ thêm vào được thủy ngân bạc đạn.

Hắn cười gằn tùy ý nhắm ngay phía trước, kịch liệt âm hưởng từ trong tay to lớn súng ống trong phun tới.

To lớn đầu đạn xúc phạm xé rách phía trước chống đạn tẩm chắn, đem một ghou đánh thành hai đoạn.

"Tiêu, thật đơn giản, đừng sợ" hắn nói nhỏ được, không biết là nói cho giải thích nghe, có lẽ là chính hắn.

Quách Kính trong cổ họng phát ra thanh âm trầm thấp, dường như gầm dã thú, nóng rực vô đạn từ súng ống mặt bên nhảy ra ngoài, nện xuống đất, lò xo thổi động, lại một băng đạn lên đạn.

"Đến đây đi, bảo bối." Quách Kính thấp giọng, lần thứ hai bóp động cò súng.

Bên tai vang lên kịch liệt tiếng súng, gần nhất thời điểm, chỉ cách một bức tường.

Vào Trần Tĩnh Mặc dưới sự hướng dẫn, Bạch Sóc dùng tốc độ nhanh nhất chạy vội, nhiều lần cũng suýt nữa té ngã,

"Người thế nào?" Trần Tĩnh Mặc nhìn suýt nữa ngã trên mặt đất Bạch Sóc hỏi.

"Tiếp tục chạy, đừng dừng." Bạch Sóc đỡ tường trong tay cầm lấy một cây chùy thủ: "Người nghe thấy được sao? Tiếng súng càng ngày càng gần."

Trần Tĩnh Mặc thở phì phò, lôi kéo tay hắn, tiếp tục lái thủy bồn chạy, vào rắc rối phức tạp trong hành lang mất chạy.

"Dừng, tiếp cận quẹo phải." Bạch Sóc đột nhiên kéo lại chạy sai phương hướng Trần Tĩnh Mặc nói ra: "Ở đây tiếp cận bên phải."

"Đối với, xin lỗi." Trần Tĩnh Mặc sững sốt một chút sau đó, phát hiện mình đi nhầm phương hướng, thấp giọng nói ra, lôi kéo tay hắn một lần nữa hướng về phương hướng chính xác chạy, nhưng là lại đột nhiên đình chỉ bước chân.

"Làm sao vậy?" Bạch Sóc chớp mũi người được quái dị mùi vị: "Dừng dừng."

Hắn cảm thấy Trần Tĩnh Mặc tay của đang phát run, ngay sau đó hắn nghe thấy được sợ hãi thanh âm: "Có, có, ghou. . ."

Vào khúc quanh của hành lang, một tay trong kéo dài được chống đạn tẩm chắn tanh tươi ghou chậm rãi hiện lộ ra thân thể, vịn vẹo trong cổ phát ra thanh âm khàn khàn, sắt thép tẩm chắn cùng sàn nhà ma sát, hướng về hai người phương hướng đến đây.

Một tay đột nhiên bắt được Trần Tĩnh Mặc tay của, sau đó nàng cảm thấy trong tay của nàng sinh ra một tên băng lãnh mà vật cứng, Bạch Sóc tay của súng.

"Hay là như vậy, người nhắm vào, ta cố định, đừng sợ." Bạch Sóc dùng sức ôm nàng, thanh âm gấp: "Chúng ta càng đối phó."

"Phải. . . Sẽ chết. . ." Trần Tĩnh Mặc thân thể run rẩy, thanh âm nghẹn ngào: "Ta không thể."

"Người được, tin tưởng ta." Bạch Sóc ở bên tai của nàng nói ra: "Có thể được, giống như là vừa vậy, càng xoá sạch đầu của hắn. . ."

Trần Tĩnh Mặc cảm giác phía sau ảm áp, nỗ lực gạt đầu, chảy nước mắt nhắm ngay chậm rãi tiến tới tới được ghou, tình chuẩn dao động.

Bên tai của nàng truyền tới Bạch Sóc thanh âm: "Nhắm vào. . ."

. . . "Nổ súng!"

Kèm theo Bạch Sóc thanh âm, nòng súng chột rung động, đã tiếp cận ba thước trong vòng ghou đột nhiên run một cái, tiến tới cũng không có ngừng, trên cổ xuất hiện một tên to lớn chỗ hồng, sớm đã thành mất đi sinh lực xương cổ lồi vào tanh tươi huyết thanh vẩy ra tằm trung bạo lột đi ra.

Xạ kích cũng không phải là nhắm vào cùng bóp di chuyển cò súng là có thể giải quyết sự tình, người mới học dễ dàng nhất xuất hiện sự tình, là để đạn cùng mục tiêu kém cách xa vụn dậm.

Thật bất hạnh, lần đầu tiên sử dụng súng lục Trần Tĩnh Mặc cũng không có dự liệu được to lớn sức giật.

Không thể tin loại kết quả này, Trần Tĩnh Mặc ngẩn người tại đó, không có chú ý tới Bạch Sóc thanh âm, mãi đến ghou mùi hôi mùi vị đập vào mặt thời điểm, mới phát ra sợ hãi thét chói tai: "A!"

Tanh tươi mùi vị càng ngày càng đậm hơn, Bạch Sóc nghe được trong lòng truyền đến thét chói tai, không có do dự chút nào, chột xoay người đem Trần Tĩnh Mặc phao đến phía sau, dựa vào trực giác, cánh tay ở trước người thường thường cấp tốc huy động.

Cánh tay vào huy động đồng thời, đột nhiên đánh tới một cái dường như cũ rồi mọc vậy đồ đặc, đó là. . .

"Cánh tay!" Bạch Sóc trong cổ họng phát ra trầm thấp tự nói, cánh tay xoay ngược lại, dựa vào mù quáng nhiều năm trước tới nay kinh nghiệm cùng trực giác, thẳng tắp chộp vào cánh tay kia mặt trên.

Cách ghoulish trên người thật dày vài vóc, hẳn cảm thấy bản thân cách vài vóc cầm lấy một đòn quá chân giò heo, đáng tiếc, này chân giò heo đã hoàn toàn thối rữa.

Tư duy không có ngừng, không có thời gian sợ hãi, cũng không có thời gian cẩn thận suy nghĩ, không thể cấp bị ghoulish tiến thêm một bước hành động không gian.

Căn cứ trên cánh tay truyền tới cảm giác cùng phương hướng, Bạch Sóc chân phải chân của nắm nâng lên, đầu gối uốn lượn, hướng về nghiêng phía dưới dụng hết toàn lực bước ra.

"Đầu gối!" Cổ họng của hắn trong lại một lần nữa phát ra âm hưởng.

Nghiêng đập chân của nắm dẫm nát ghoulish đã hủ bại đã lâu xương bánh chè mặt trên, đem hết toàn lực thái đập lệnh yếu ớt xương cốt phát ra tiếng gãy giòn giã.

Vào gãy thanh âm bên trong, Bạch Sóc bàn tay chọt về phía sau tha di chuyển, căng thẳng thân thể phát huy ra không dám tưởng tượng lực lượng, đem ghoulish kéo ngã trên mặt đất.

Làm chân phải nâng lên chân của nắm hạ xuống sau đó, Bạch Sóc cái chân còn lại nắm theo ghoulish rồi ngã xuống mà nâng lên.

Dựa theo phỏng chừng, dựa vào trực giác, tin tưởng kinh nghiệm. . .

Bạch Sóc dựa vào mấy thứ này qua rất nhiều năm, trong lòng của hắn chính đang không ngừng bắt chước được dịch nhân động tác cùng hướng.

Suy nghĩ phương hướng, là ở đây!

Xoay thân thể kéo bàn chân di động, chân trái vào dự định hướng bỗng nhiên đập!

Dường như đập lên một tên cứng rắn bóng cao su, để Bạch Sóc trong lòng cảm giác mơ hồ rõ ràng đứng lên, không chút do dự dụng hết toàn lực nghiền ép được dưới chân đầu, căn cứ dưới chân phản ứng cảm giác, bàn tay nắm chặt mạt bạc dao găm, cấp tốc cúi xuống thân, xoa ghoulish nâng tay lên cánh tay, bàn tay trong lúc đó dao găm vạch tìm tòi ghoulish yết hầu, lại khoét vào xương cổ bên trong.

Ghoulish xương cổ đã hoàn toàn lỏa lồ ở trong không khí.

"Còn chưa có chết?" Bạch Sóc thờ phỉ phò, kế tiếp. . .

Đập ghoulish đầu chân trái hướng về nó trong ngực sự trượt, sau cùng gắt gao dẫm nát ghoulish trước ngực, cái chân còn lại nắm toàn lực đá ra!

"Chết đi!"

Vòng eo xoay kéo bắp đùi, trên đùi lực lượng truyền lại đến bắp chân, sau cùng lực lượng của toàn thân hội tụ ở tại đầu ngón chân trên, nhiễm được máu tanh màu đen giấy thể thao trong nháy mắt xuyên qua ngăn ngừa khoảng cách, mang theo mười phần lực lượng đá vào ghoulish đầu trên.

Ăn no trải qua dần vật xương cổ rớt cục gãy lìa, ghoulish đầu bay lên, đụng vào trên vách tường mặt, sau cùng cơn rơi xuống góc tường trong góc phòng mặt, phát ra tấc cầu ngã nhào âm hưởng.

Bên tai đột nhiên vang lên tức mục thanh âm "Giết chết vũ trang ghoulish một tên, thu được điểm thưởng 15 điểm"

Bạch Sóc thờ phỉ phò, cúi người xuống phát ra ho sặc sụa, vừa mấy giây kịch liệt động tác, quả thực để bắp thịt của hắn cũng làm gãy.

Nhanh trí, kinh nghiệm, trực giác, còn có vận khí, để hắn chặt vật giết chết một không thuộc mình quái vật.

Quan trọng nhất, là trong lòng dường như hóa sơn bạo phát như thế sợ hãi, còn có theo sát phía sau điên cuồng.

Dựa vào điên cuồng cùng vận khí, hắn còn sống.

"Hắc hắc, đây là đạt được gọi ý?" Hắn lẩm bẩm được, lưng lay lắc đứng lên, căn cứ tiếng khóc chậm rãi tiến tới, đến sau cùng cúi người xuống đem khóc thầm cô gái ôm lấy.

"Không sao, ta nói rồi, ta sẽ bảo vệ ngươi." Hắn nhẹ giọng an ủi Trần Tĩnh Mặc tình hình thực tế tự, vuốt lưng của nàng sống: "Tiếp tục đi thôi, bằng không ghoulish phải càng nhiều."

Trần Tĩnh Mặc cầm lấy bàn tay của hắn: "Xin lỗi, xin lỗi. . . Ta, ta đánh trật. . ."

"Tiếp theo không nên đánh thiên thi tốt rồi." Bạch Sóc đem nạng kéo lên nói ra: "Coi như là đánh trật cũng còn có ta, tiếp tục đi thôi, ta tìm không được phương hướng rồi."

Chạy trốn một lần nữa bắt đầu tiến hành, mà Bạch Sóc nhưng ở chạy trốn bên trong mở ra tai nghe: "Hư Thúc, vì sao chúng ta tiến lên con đường mặt trên gặp phải ghou!"

"Xin lỗi, ghou là từ Mã Hiếu Hào nơi nào lậu tới được." Hư Thúc xin lỗi cùng thanh âm dồn dập từ tai nghe bên trong truyền ra: "Mã Hiếu Hào đã vào hai phút trước mất đi liên lạc."

Đang theo dõi thất bên trong, về mặt lo lắng người trong không ngừng mà cắt được trên màn ảnh hình ảnh, phát ra thanh âm lo lắng: "Mã Hiếu Hào, người đến tốt cùng ở nơi nào?"

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Ôm chặt lấy thân

Vào đỉnh đầy máu tanh hàng lang bên trong, rải rác bị đập lộn xộn cùng đè ép thi thể, máu vương lại vắng khắp nơi ở tại trên vách tường mặt, nhiễm vào bức tranh người trên vật trên mặt, làm cho cả hàng lang hiển hiện quỷ dị không gì sánh được.

Dường như bị búa tạ đập trôi qua chống đạn tẩm chấn, còn có bị rơi lộn xộn thi thể, trải rộng toàn bộ hàng lang, tanh tươi huyết thanh cùng hủ bại huyết tương vào trên vách tường chậm rãi chảy xuống, tích rơi ở trên mặt đất.

Toàn bộ hàng lang bên trong vắng vẻ không gì sánh được, chỉ có Mã Hiếu Hào tiếng thở dốc dồn dập, khàn khàn hô hấp dường như phong tương vậy gấp, máu tanh cùng mồ hôi hỗn hợp cùng một chỗ từ trên trán nhỏ giọt xuống, Mã Hiếu Hào nhưng không có dám đi sát, con mắt trừng lớn nhìn địch nhân trước mắt.

Một đen một trắng, cười quái dị người da đen cùng người da trắng đứng ở gần tứ chi mặt trên, tóc dài màu vàng kim bạch y vampire trong tay dẫn theo một thanh ngắn nhỏ binh khí, đúng là một thanh binh khí vào mối vừa trong nháy mắt, dùng Mã Hiếu Hào vô pháp phát giác tốc độ vào xé rách trên cổ hấn bấp thịt của, liên đới thông tin dùng tai nghe đều bị đập nát.

Vào ghou trong vòng vây, Mã Hiếu Hào nhất thời không tra trên cổ xuất hiện vết thương thật lớn, nguyên bản đủ để làm hấn hoàn toàn chết thương thể vào bấp thịt nhúc nhích dưới mạnh mẽ di hợp lại ở tại cùng nhau, cho dù là như vậy, cổ của hấn như trước bị bị thương nặng.

Mà hai gã vampire thì đứng ở một bên, không thèm để ý chút nào nhìn hấn đem bản thân dự trữ nuôi dưỡng ghou một một đập thành mảnh nhỏ, thậm chí còn cho hấn khó được thở dốc thời gian.

Càng như vậy, trong lòng của hấn dự cảm không ổn lại càng phát ra cường liệt, loại trình độ này bên địch ứng phó một tên cũng đã quá, huống chi lập tức tới hai người?

Trên cổ toàn tâm toàn ý cơ bấp một phen run run, dường như sắp tiêu tán giống nhau.

Con người của hấn đột nhiên phóng đại, cảm giác không ổn lần thứ hai cường liệt: Không xong. . . Đại giới. . .

Đây một thân hồn nhiên không giống loài người cường tráng cơ bắp, cũng không phải là nơi phát ra với mình rèn đúc, coi như là vào thể nào rèn đúc cũng không có khả năng để hấn tiện tay vào trên vách tường đập ra xúc mục kinh tâm từng tới, đây là hấn từ chủ thần đối năng lực.

Mã Hiếu Hào tham gia lần đầu tiên nhiệm vụ nhất định đoàn phát run, nếu như không là vận khí tốt được lợi được rồi bảo mệnh điểm thương, hấn sớm đã bị chủ thần mặt sát.

Từ đoàn phát run bên trong còn sống sau đó, trên người của hấn điểm thương đã còn dư lại không có mấy, nếu như không phải là dựa vào người trung niên Hư Thúc bang trợ còn có trên người cấp tạp phiên đổi 《hắc chi khế ước giả》tâm trung năng lực, hấn bây giờ sức chiến đấu cũng hay là một người bình thường.

Đáng tiếc 《hắc chi khế ước giả》tâm trung năng lực lớn nhất chỗ thiếu hụt nhất định phải đang sử dụng sau đó nỗ lực bất đồng đại giới, đại giới đó là nào đó riêng hành vi, chẳng hạn như nhai nuốt mùi thuốc lá, uống bia, hút thuốc, uống sữa tươi (đến nay vẫn như cũ cho rằng, mỗi người năng lực là đem muối, đại giới là phóng điện.). . .

Chậm rãi về phía sau di động tới bước chân, Mã Hiếu Hào đưa tay cổ tay di động đến bên mép, sau đó há hốc miệng môi cắn, trong cổ họng truyền đến rầm thanh âm, hẳn đang uống máu của mình. . .

"Ôi chào? Ca ca, hẳn cũng là vampire sao?" Hippy ăn mặc người da đen quay đầu nhìn tóc vàng người da trắng.

Mã Hiếu Hào thò một cái dây lưng máu nước bọt, trên cánh tay bấp thịt của dường như đem vết thương một lần nữa di hợp lại, ánh mắt khinh thường nói: "Đập, ngốc b, tới a. . ."

Bị tên da đen hippy trở thành ca ca người da trắng nhũn mỳ một cái, bị tên này không biết là vampire còn là nhân loại tạp chủng nhìn khinh bỉ, đây là HELLSING chiến đấu mới bình khí sao. . . Thực sự là buồn cười. . .

"Vô cùng vật có ý tứ. . ." Rõ ràng làn da vampire hít sâu một hơi ngậm lên môi xỉ gà, tiến lên trước một bước dẫm nát vũng máu mặt trên: "Tạp chủng, như vậy thì do ta tới nói cho ngươi biết mạnh nhất vampire đến tốt cùng là người nào!"

"Như vậy ở đây liền giao cho ca ca ngươi." Người da đen trong tay dẫn theo súng, mang theo kẻ khác chán ghét cười quái dị vòng qua Mã Hiếu Hào, đồ lên con mắt của cái bóng được trên hành lang mặt máu, tiện tay dính một chút đặt ở trong miệng cảm thán nói: "Thứ mùi này, thật là làm cho người cảm giác được kích thích a. . ."

Người da đen quái dị giẫy dụa, chậm rãi hướng về cuối hành lang điện thoại đi đến, bèn nhón cười: "Ha ha, ha ha ha ha. . ."

Lộ ra răng nanh người da đen vampire nhìn trước mặt camera, chậm rãi giơ lên ngón tay giữa, nhấn tới microphone nói ra: "Bàn tròn nghị hội các vị buổi tối tốt. . ."

"Còn có ghé thăm ký sĩ đoàn cô nàng. . . Ngươi nghe được sao?" Người da đen tiện tay từ dưới đất nhặt lên một quả vỡ vụn đầu đùa bỡn: "Tên của chúng ta là 'Lễ tình nhân huynh đệ', ta là đệ đệ đương, xin nhiều chiếu cố. . ."

Ngón tay của hắn chợt xuyên thủng trong tay đầu viên mắt, khuấy đều chất lỏng sền sệt nói ra: "Hiện tại chính đang hưởng thụ bữa cơm đâu, đa tạ các ngươi phong phú khoản tiền chắc chắn đấy. . . Ngươi bộ hạ mùi vị không tệ đâu. . . Ngươi khả ái bộ hạ đang ở từ từ thành cho chúng ta phân và nước tiểu. . ."

Phòng họp bên trong Integra tức giận bóp nát trong tay xỉ gà, mà microphone bên trong tiếp tục truyền đến người da đen dương thanh âm: "Ta hiện tại cứ tới đây giết ngươi. . . Thuận tiện quá sao? Tiếp cận thần cầu nguyện sao? Có hay không sợ muốn chết đâu? Có muốn hay không tự sát đâu? Ta vô cùng đề cử điều này lựa chọn ồ. . ."

Đang ở Integra cắn môi, giận không kềm được thời điểm, thông tin bên trong đột nhiên truyền đến một tên thanh âm xa lạ, Bạch Sóc lại đi hành lang bên trong cấp tốc đi lại, quay bên tai cùng cả đơn giản tần số truyền tin liên tiếp ở chung với nhau tai nghe nói ra: "Hai cái, đại tiện lời nói nói đủ chưa? Đến tốt cùng ăn bao nhiêu cút mới có thể như ngươi có thể như thế phun?"

Lắng nghe tai nghe bên trong truyền tới thanh âm, Bạch Sóc cảm giác được sợ hãi trong lòng mình càng ngày càng tươi tốt, nhất định phải làm chút gì, làm điểm thế là tốt hay không nữa, bằng không trong lòng áp lực phải trước đem hắn tiếp cận điên.

Cho dù là đối với đối phương đơn giản là không đau không nhột chửi bới cũng tốt.

"Có phải hay không vừa mới bắt đầu chúng ta này đưa cho ngươi hai viên đạn thiếu thoải mái? Một hồi chúng ta sẽ đích thân đem đạn một quả một quả nhét vào thân thể của ngươi trong. . ."

"Đập. . ." Tức giận người da đen đem điện thoại trong tay nặn ra hơn mười điều cái khe: "Ta nhớ được các ngươi, ngươi chính là người nam nhân kia, cùng với ngươi còn có một điều chó mẹ, ta sẽ đích thân đem bọn ngươi xé nát này bị bộ hạ của ta. . ."

Điện thoại đột nhiên bị cúp, có lẽ là tức giận người da đen rốt cục đem điện thoại bóp nát.

Hoàn toàn phát tiết sau đó, Bạch Sóc quay phòng họp tần số truyền tin nói ra: "Đến phòng họp con đường chỉ còn lại có một cái, xin các ngài yên tâm, chúng ta phải giữ nghiêm cửa, mãi đến ngoại giới trợ giúp đến."

"Ta chờ mong chứng kiến các vị vũ dũng." Phần nộ đến mức tận cùng sau đó bình tĩnh trở lại Integra nhàn nhạt đáp lại một câu, sau đó cúp điện thoại.

"Haiz. . . Hù chết. . ." Trần Tĩnh Mặc vỗ bản thân cũng không đoán quá lớn bộ ngực quay Bạch Sóc nói ra: "Ngươi lá gan ghê gớm thật, thế nào trở lại kích thích người điên?"

"Ta không đi kích thích hắn, ta cũng nhanh điên rồi." Bạch Sóc bị nàng nắm tay tiến tới, trong tay nắm chắc súng lục nói ra: "Bởi vì ta cũng sợ a. . ."

Trần Tĩnh Mặc cảm thấy trong tay hắn mạch đập vào hỗn loạn nhảy lên, ngay cả bọn ta có thể phát giác ra được kịch liệt biến hóa.

Nàng ngạc nhiên nhìn Bạch Sóc: "Làm sao vậy? Đột nhiên. . ."

Bạch Sóc cười khổ, ngữ trong không khí mặt càng ngày càng đậm hơn mùi hôi thối giải thích: "Cô nàng ngốc nghếch, chúng ta bị bao vây a. . ."

Ngay hắn vừa dứt lời trong nháy mắt, hàng lang hai bên trong truyền đến bèn nhón mà phức tạp thanh âm, đó là động ở ghoul trên người chống đạn tấn

chấn cùng tường sàn nhà ma sát phát ra thanh âm quái dị.

Mùi hôi mùi vị càng ngày càng đậm, vào không khí trầm muộn bên trong không ngừng lan tràn, rốt cục bị Trần Tĩnh Mặc đã nhận ra.

"Sợ sao?" Bạch Sóc lắng nghe càng ngày càng gần thanh âm: "Lần này hơi chút không chú ý một điểm nói, thực sự liền chết."

Trần Tĩnh Mặc nhẹ nhàng gật đầu: "Sợ. . . Thế nhưng ta không muốn chết."

Ta không muốn chết. . .

Dường như có thanh âm gì vào trong thân thể của hắn quanh quẩn, để hắn thờ dài ra một hơi nói ra: "Đúng vậy. . . Sống thật tốt. . .

"Không chỉ có phải sống, còn muốn gặp thức không đồng dạng như vậy nhân sinh. . ."

Bạch Sóc cảm giác được nằm vùng ở trong thân thể gì đó thức tỉnh, để hắn da thứ đau, mũi chua xót, trong lỗ tai dường như kim loại nặng âm nhạc hội hiện trường, kẻ khác hòng mất trọng âm không ngừng mà vang lên.

Hắn chậm rãi thờ hồn hể, cảm giác được cái trán trong có vật gì vậy đang nhảy nhót, nơi đó là chôn dấu một quả xá lợi nơi ấy, mỗi một lần nhảy lên cũng kéo được trái tim, lệnh máu cấp tốc tuần hoàn.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Vũ khúc điên cuồng

Người sanh ra được dễ trời sanh là có hạn chế.

Chẳng hạn như cơ bắp chỉ có thể phát huy ba mươi phần trăm lực lượng, chẳng hạn như cái lỗ tai nghe không được vượt lên trước cực hạn chắc là thấp hơn cực hạn thanh âm, chẳng hạn như mũi không có khả năng phân biệt ra được trong không khí mỗi một lũ mùi vị, lại thêm da không thể nào biết mẫn cảm đến ngay cả quần áo ma sát đều có thể cảm giác được thống khổ.

Bạch Sóc phảng phất nghe thấy được thứ gì làm gãy thanh âm, sần sật, sần sật, dường như đứt dây cung.

Nguyên bản ám áp không khí nóng rực đến lệnh người không thể chịu đựng được trình độ, để hắn thống khổ muốn thờ dốc, nhưng là lại không đề ép được càng ngày càng thịnh tiểu ý.

Dường như đắm chìm trong trong thống khổ bệnh nhân giống nhau, khom người, Bạch Sóc cảm lấy trước ngực mình nhuộm máu y phục, ồ ồ hô hấp.

Hắn cảm thấy hàng lang bên trong không gian có chậm rãi phong đang lưu động, khuyển nghe được hơn mười người bất đồng tiếng bước chân của vào kéo dài được nặng nề trời buộc tiến tới, nhắm nuốt tiếng, tiếng gào thét, còn có chúng nó đói khát thờ dốc.

Chóp mũi ngửi được bất đồng thi thối, bất đồng thối rửa trình độ phát ra mùi, huyết dịch mùi vị, khói thuốc súng mùi vị. . .

Cơ bắp vào phòng lên được nhảy lên, vào quần áo bao trùm dưới dường như tim đập vậy điên cuồng lác lư, rung động.

Cảm giác bén nhọn mang đến cho hắn phóng đại mấy chục lần thống khổ, giải phóng bắp thịt của làm hắn sinh ra thân thể gần bị xé nát lỗi giác, thế nhưng hắn chẳng bao giờ hưng phấn như thế.

Hắn cảm thấy, trong không khí chậm rãi di động giản lược đường nét, mặc dù ngay cả hình thức ban đầu cũng không tính, thế nhưng cảm thấy.

Mù hơn mười năm sau đó, lần đầu tiên đã nhận ra rõ ràng như thế thế giới, mặc dù tên này rõ ràng có vẻ vụng về bất kham.

Ngửi được mùi, nghe được thanh âm, da nhận biết, sau cùng đang phối hợp được mơ hồ trực giác cùng kinh nghiệm.

Để hắn đã nhận ra lại đi hành lang hai khúc chậm rãi vận động tới được thối rửa ghou.

Hắn ấn được phát ra đau giữa hai đầu lông mày, sau đó chợt đảo lộn Trần Tĩnh Mặc thân thể, hai người mặt đối mặt ôm nhau, Trần Tĩnh Mặc có thể cảm giác được hắn dường như sôi trào vậy nhiệt độ cơ thể, thấy được hắn phát thanh sắc mặt của, muốn nói điều gì, nhưng là lại khi hắn điên cuồng tiểu

ý bên trong ngực trẻ.

"Tôi khiêu vũ sao, tiểu thư." Bạch Sóc vào Trần Tình Mặc bên tai nhẹ nhàng nói, chậm rãi cầm lên nàng mang dùng súng tay của, hai người đem súng lục ác vào trong lòng bàn tay, màu đen súng lục bị hai bàn tay nắm chặt, tay kia nắm cũng từ dưới đất nhấc lên một thanh mắt đi chủ nhân súng trường.

"Cùng nhau. . ."

"Sống sót!"

Bạch Sóc tâm bản dường như nổi trống vậy, gần như từ lồng ngực trên khiêu động đi ra, Trần Tình Mặc thậm chí có thể rõ ràng nghe được gần trong gang tấc nhịp.

Nàng nghe được Bạch Sóc trong cổ họng phát ra không rõ âm điệu, cùng khiêu động nhịp hỗn hợp cùng một chỗ, sau đó hai người thân thể của con người chợt vũ lung lay.

Nàng gần như vào trong nháy mắt liền không thể ức chế đầu nhập vào đây điên cuồng nhịp bên trong.

Làm con thứ nhất ghoulish xuất hiện ở hàng lang sát biên giới chỉ là, trong miệng lập lại huyết nhục ghoulish khom người, từ khúc quanh xuất hiện, sau đó mở gần như sản sinh nấm mốc miệng rộng, phát ra tràn ngập đối quá cùng máu tanh tru lên.

Ngay nó hé miệng trong nháy mắt, màu đen súng ngực trong lòng bản nhịp tâm trung thay đổi, hai chuyển ra tay cánh tay chợt ngừng, giống như một đơn giản nhịp sau đó ăn ý xoay người, cò súng giam động, vào Bạch Sóc mơ hồ nhận biết còn có Trần Tình Mặc tu chính dưới, đạn màu bạc chui vào ghoulish trong cổ họng mặt, đem đầu của nó đập vỡ xóc lên.

Nổi lên vẫn như cũ mở màn bắt đầu rồi, làm con thứ nhất ghoulish té trên mặt đất thời điểm, mười mấy con hắc màu xám tro thổi rửa thân thể xuất hiện ở hàng lang hai khúc, vào kịch liệt tiết tấu còn có Bạch Sóc mơ hồ âm điệu dưới, điệu Van đang chậm rãi hướng đi cao trào.

Điên cuồng vụ khí bắt đầu rồi, hai người bay nhanh xoay tròn bóng dáng, đập Bạch Sóc tìm đập nhịp thái đập.

Cánh tay vào múa chuyển trong lúc đó dường như khảy đàn vậy bốp cò, bạc chất đạn xoay tròn từ nòng súng bay ra.

Liên tiếp không ngừng nổ từ chỉ chương trong lúc đó phát sinh, Bạch Sóc đang xoay tròn trong lúc đó cảm nhận được trong không khí chợt gia tăng mùi máu tanh, còn có một đơn giản trầm trọng vật thể ngã xuống tiếng gió thổi.

Đói khát ghoulish vẫn ở chỗ cũ tiếp tục tiến tới, không có bắn trúng đầu là có thể tiếp tục hoạt động ghoulish đang chậm rãi tới gần, thậm chí còn có chút trong miệng như trước lập lại vỡ vụn huyết nhục, trên người treo đầy đỏ thẫm màu sắc.

Chúng nó là chiếm đoạt người khác sinh cơ vào bỏ khuyết bản thân đói khát đau buồn vật, đáng ghét vật, mặc kệ đi tới có bao nhiêu sao bi thảm, nếu luân lạc tới loại tình trạng này, mặc kệ cái gì là chánh xác thực hoặc là lệch lạc, theo Bạch Sóc, đem những gây trở ngại bản thân đi xuống gì đó hết thấy xé nát, mới là duy nhất chính xác.

Mặc kệ là vật gì, Đồ thống thống chết đi sao!

Cuồng bạo tiếng vang rớt cục tạm thời ngừng nghỉ, nóng rực vô đạn truy roi trên mặt đất, phát sinh liên tiếp không ngừng thanh thúy thanh âm, bằng đạn từ cán thương thoát ra, vào chuyển động bên trong, dừng vào thiếu nữ bên hông bằng đạn bị lấp đi vào, sắt thép ma sát thanh thúy thanh âm phát sinh.

Ngán ngùi dừng lại sau đó, cao trào lần thứ hai nhấc lên.

Vào Bạch Sóc lạnh lùng biểu tình bên trong, dường như kỳ tích giống nhau, ghoulish liên tiếp không ngừng phun ra mùi hôi huyết thanh, dùng dằng rồi ngã xuống, mất đi sau cùng đáng ghê tởm sinh cơ.

Mãi đến sau cùng, vũ khúc dần dần tiếp cận cuối cùng mặt, còn sống ghoulish chậm rãi tới gần, rốt cục gần tiếp cận Bạch Sóc cùng Trần Tình Mặc thân thể.

Bạch Sóc bàn tay từ Trần Tình Mặc trong tay thoát ly, rút ra đeo ở hông đoản đao, Tả Thủ đem Trần Tình Mặc kéo đến bên cạnh, không chút do dự nào, lắng nghe bốn phía tiếng gió thổi, còn có càng ngày càng gần mùi hôi thối, đao phong giờ lên cao, trên không trung hóa xuất một đạo loang loáng sau đó không có vào ghoulish cái trán bên trong.

Đem hết toàn lực đem đao phong xoay, cứng rắn xương sọ bị khuấy ra một cái động lớn, sau cùng ghoulish rơi ngã trên mặt đất.

Trần Tình Mặc cầm lấy Bạch Sóc tay của, khăn trương thờ hồn hển, vừa mình nhất định là điên mất rồi, làm sao có thể. . .

Nàng rốt cục đã nhận ra một chút sai, bản thân nắm cái tay kia đang run rẩy, dường như hư chấn động khí vậy, siêu việt cực hạn trong chiến đấu, Bạch Sóc cả người cơ bắp bị trá kiên mỗi một phân lực lượng, mãi đến sau cùng, yếu đuối rung động, dường như gần tắt ánh nến.

Vào Bạch Sóc gần ngã xuống đất trong nháy mắt, Trần Tình Mặc không có buông tay, mà là sam được cánh tay hấn đưa hấn nâng dậy, cảm thụ được bàn tay hấn cơ bắp vào bất quy tắc kinh luân, Trần Tình Mặc thấy được trên mặt hấn nổi lên thanh sắc.

Điên cuồng vận chuyển bắp thịt của cùng đại não gần như đem toàn bộ lực lượng của thân thể trả không còn một mảnh, Bạch Sóc suýt nữa cho là mình sẽ ở cái loại này trong điên cuồng hít thở không thông.

Hắn tựa ở trên vách tường mặt cảm thụ được đau đớn phôi, đột nhiên thở hỗn hển nở nụ cười, một bên ho khan vừa cười.

"Khụ khụ. . . Ha ha. . . Nhìn, người mù nổi điên cũng vô cùng đáng sợ, đúng hay không. . ."

Hắn ngừng đầu, ánh mắt vô hồn đối mặt với Trần Tĩnh Mặc, không biết vì sao để Trần Tĩnh Mặc cảm giác có chút muốn khóc, nàng xoa bàn thân khoe mắt ươn ướt, cố gắng một chút đầu: "Dạ, rất lợi hại."

Bạch Sóc thở hỗn hển, tham lam mút vào xen lẫn máu tanh không khí, thỉnh thoảng phát ra ho khan, chỉ là nụ cười trên mặt lại chưa từng thôi lui.

Hắn phát hiện, hắn bắt đầu thích tên này điên cuồng tiết tấu, còn có trong lúc sinh tử du tấu.

Ngay cả bao hàm máu tanh không khí cũng đáng yêu như vậy, như thế kẻ khác mê say. . .

"Quá tuyệt vời. . ."

"Đúng vậy, quá tuyệt vời, ha ha. . ." Cuối hành lang xuất hiện hài hước thanh âm, mang theo nón tên da đen hippy đùa bỡn trong tay đầu, từ góc bên trong đi ra, mang theo quái cười nói: "Lại gặp mặt, ta nhớ kỹ thanh âm của ngươi, có thể gặp được ngươi thực sự thật tốt quá."

Hắn vận vẹo cái cổ, phát sinh vang dội khớp xương tiếng va chạm, nói ra: "Ta vốn đang nghĩ đến ngươi môn phải giấu ở trong tủ treo quần áo run đầu. . ."

Bạch Sóc hiểu rõ tâm chột chìm xuống, tình trạng kiệt sức bản thân, đã tới cực hạn Trần Tĩnh Mặc, thúc thủ chờ chết sao?

Hắn tay run rẩy nắm chặt rãnh từ ghoul trong óc rút ra đao, căn cứ thính giác bên trong phương hướng, đao phong nhắm ngay nhe răng cười người da đen, coi như là đến cuối cùng một khắc, hắn cũng sẽ không bỏ rơi!

Bạch Sóc cười lạnh: "Đến bây giờ, ngươi còn đang phun phân."

"Ha, tàn phế trước khi chết kêu rên cũng như vậy dễ nghe." Vampire cậu em một trong tên da đen hippy: Dương cười gần giờ súng lên: "Ta sẽ thật tốt đưa một mình ngươi cho dù đến địa ngục cũng vĩnh viễn không quên từ vong."

"Nằm xuống. . ." Bạch Sóc đột nhiên nghe thấy được tai nghe bên trong truyền tới thanh âm.

Tiếng bước chân vang lên, hàng lang một chỗ khác chột xuất hiện dẫn theo thật lớn đồ giết người người đàn ông trung niên, nâng lên tên là RPG phản xe tăng vũ khí, người trung niên đang cười lạnh tên này bóp động cò súng.

Vào hỏa tiễn đẩy mạnh mảnh đạn ở trong hành lang họa xuất một đạo màu trắng dài vết thời điểm, Hư Thúc cười nhạt thanh âm mới truyền đến: "Cầu chết đi cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Đột phá nhiệm vụ

Từ tầng trệt dưới truyền tới kịch liệt tiếng súng đã sớm biến mất, Quách Kính trên người của dính đầy máu tươi vết tích, đứng ở phế tích bên trong, cường ngạnh chống đỡ thân thể không có rồi ngã xuống, cả người cơ bắp căng thẳng, bên địch gần trong gang tấc, hắn lại không thềm quan tâm cảm trong tay mất đi uy lực súng ống bê gãy.

Tường cùng đại địa trên xuất hiện to lớn chỗ hồng cùng vết rạn, mang theo hình tròn nếp nón vampire hai tay cầm ở trong túi mặt, trên người nhiễm được loài người máu tanh, mắt nhìn xuống trước mặt gần người ngã xuống loại.

Từ lúc mười phần chung trước, kịch đấu bên trong Quách Kính chột cảm thấy cổ tay rung động, nhưng là lại thủy chung không có thời gian đi quan sát mặt trên xuất hiện mệnh lệnh, lúc này đem đem ghoul hoàn toàn tiêu diệt thời điểm, đột như kỳ lai bên địch lại làm cho hắn lâm vào xưa nay chưa từng có hoàn cảnh xấu bên trong.

Gần như hoàn toàn rơi vào tử vong tuyệt cảnh bên địch, cận dựa vào hai tờ bài xì phé có thể xé rách tường, vào đại địa trên quạt ra một cái dài dằng dặc vết rách đáng sợ vampire.

Trong nháy mắt liền bị thương nặng Quách Kính lâm vào hoàn toàn hoàn cảnh xấu.

Hắn rốt cục dùng dư quang của khoe mắt thấy rãnh tay biểu màn hình trên biểu hiện nhiệm vụ gợi ý.

(nhiệm vụ đột phá: Giết chết 'Dandy' Tubalcain - Alhambra (*), điểm thưởng đến: 4000, c card cấp hé ra,)

Không hề nghi ngờ, hắn trúng số độc đắc, đáng tiếc là tao thiếu cái loại này.

Vào có chút thời điểm, khả năng bởi vì luân hồi giả loạn nhập khiến cho tình tiết băng bản hiện tượng phát sinh, mỗi khi đến lúc này, sẽ sản sinh chút ngay cả người khởi xướng cũng không tưởng tượng nổi tình huống ngoài ý muốn, có tốt có xấu.

Đáng tiếc, Quách Kính đụng phải là loại nhân vật tồi tệ nhất.

Hy vọng đội để ý ngoại dưới, sớm dẫn HELLSING nhân vật chính Alcatel sau này bên địch một trong Dandy Tubalcain.

Cận dựa vào hai tờ bài xì phé có thể đem cục gạch đá mở, xé nát bê tông phòng ngự vampire.

Mặc dù đang đến tiếp sau tình tiết bên trong, hắn vẫn là bị nhân vật chính Alcatel hành hạ dẫn đến cái chết, thế nhưng đặt ở bây giờ Quách Kính trên người, tám chín phần mười bị hành hạ đến chết sẽ là hắn.

Hé ra làm phi đạo cụ bài xì phé đã đem cánh tay hắn cắt ra một cái lóa ló chỗ xương cốt vết thương khổng lồ, sức chiến đấu cơ hồ bị phế đi hơn một nửa.

Tên này tên đáng chết, tuyệt đối có bốn sao!

"Dandy?" Quách Kính tâm giữa không ngừng mắng, tùy ý phun một bãi nước miếng vào cục gạch đá khối vụn mặt trên: "Ngươi lớn lên thật xấu."

"Đều nói vampire đáng đẹp trai, thế nào ta nhìn đến vampire một tên so với một tên hiếu kỳ?"

Trả lời hắn là một đạo mạnh mẽ gió bão, cứng rắn bài xì phé từ tay của trung niên nhân giữa lòi ra, hóa thành bay múa lưỡi dao sắc bén, vào nó bén nhọn thanh âm giữa, lộ trình trên tất cả trở ngại cũng lực lượng khổng lồ phân rõ sách cắt kim loại, tạo thành một đạo hướng về nhồi nghiền nát bụi khe rãnh.

Sau cùng trong nháy mắt bài tứ-lo-kho xoa Quách Kính mặt của, đục một lỗ ngay sau lưng của hắn tường, cấp tốc phi bài tứ-lo-kho cuộn cuộn nổi lên như đao gió cuốn, cứng rắn đem Quách Kính da mặt treo một khối lớn xuống.

Làm hắn nguyên vốn cả chút khuôn mặt độc ác tâm tối càng thêm dữ tợn, dường như ác quỷ vậy phát ra đau kêu.

Dài hai chòm râu vampire hài hước đề ép mình một chút hình tròn mép nói: "Hiện tại, ai hơn xấu đâu?"

"Mang vào tiết lộ một câu, ngươi thời điểm chết, có thể so với hiện tại lại thêm xấu."

Một xấp bài tứ-lo-kho vào bàn tay của hắn trong lúc đó bay múa, biến đổi đa dạng, dường như thuần thực nhất dân cờ bạc giống nhau, Tubalcain niệp được hé ra 'Vỡ hải kịch' nói ra: "Ta sẽ thật tốt phẩm thưởng của ngươi máu tươi."

Hơn mười xem bài tứ-lo-kho trong nháy mắt từ trong tay của hắn bay ra, vào Quách Kính trên người của kéo ra khỏi dư tợn vết thương.

Mà Quách Kính lại trầm mặc cúi đầu, nhìn đồng hồ đeo tay trên đột nhiên xuất hiện nội dung, ánh mắt phẫn nộ mà. . . Bi thương?

(hy vọng đội đội viên, Mã Hiểu Hào tử vong, hiện có đội viên bốn người)

"Ha ha. . ." Hắn nắm chắc nắm tay, ác quỷ giống nhau dư tợn trên mặt rịn ra máu tươi cùng một chút giọt nước: "Rốt cục chết. . ."

"Tử vong là như vậy lệnh ngươi hưng phấn sao? Bằng hữu của ta, đang đánh cũng Alcatel đồng dứt chó trước, ta sẽ ban tặng ngươi cả đời khó quên một lần tử vong cuộc hành trình. . ."

Dandy 'Tubalcain' nhìn trước mặt thất thố bên địch, hài hước châm biếm được.

"Đúng vậy, hưng phấn. . . Trong ngày thường một tên luôn vương bạn quá tốt người đã chết. . ." Quách Kính khăn khăn hô hấp: "Luôn ưa thích cản trở, theo ta ghim thứ người nhất gan chết, ta rất vui vẻ, vui vẻ ta. . ."

Hòa lẫn huyết dịch giọt nước từ trên gương mặt trượt xuống.

"Vui vẻ ta. . . Muốn khóc."

Hắn nâng lên mắt đi da sau đó xấu xí như ác quỷ mặt của, tùy ý đem trên người lộ vẻ hai mảnh da thịt lòi xuống, trải rộng vết thương ghê rợn thân thể thể

hiện quái dị thức mở đầu, gào trầm thấp: "Để ta dùng đầu của ngươi tới chúc mừng một chút đi. . ."

Cuồng vọng ngôn ngữ nghênh đón bên địch tức giận công kích, hơn mười xem bài xì phé phát ra tiếng rít, trong không khí truyền tới tạc liệt âm hưởng, dường như khoai đao vậy chém về phía Quách Kính suy nhược thân thể.

Vào gió bão cùng khoai đao trong vòng vây, kịch liệt âm hưởng đặt không kế tiếp thanh âm trầm thấp.

"Kháng Long Hữu Hối!"

Hoả tiễn phát ra gào thét nổ lại đi hành lang bên trong quanh quẩn đồng thời, Bạch Sóc không chút do dự đem Trần Tĩnh Mặc xong rồi, sau đó đặt ngã xuống thân thể mình phía dưới.

Hắn chỉ cảm thấy dường như rồng lửa khạc từ phía sau lưng kinh qua, kịch liệt nóng rực lênh phía sau lưng của hắn trong nháy mắt bị phỏng, hắn không có dám nhúc nhích, gắt gao đè nặng Trần Tĩnh Mặc thân thể quỳ rạp trên mặt đất, căn bản không có kinh qua bao lâu thời gian, đỉnh tai nhúc nhúc nổ vang chọt nổ vang.

Hướng trào khí lăng xen lẫn hòn đá còn có nóng rực thiết phiến từ phía sau lưng vọt tới, vào trên vách tường họa xuất trông mà giật cả mình khe rãnh, Bạch Sóc cảm thấy sau lưng của mình dường như trúng đạn như thế từ từ đau đớn, nhất định là bị bay cuộn hòn đá đập phải.

Thế nhưng hiện tại cũng đã không có thời gian hay không đi quản mấy thứ này, Bạch Sóc chống thân thể từ dưới đất bò dậy, dùng sức lôi kéo Trần Tĩnh Mặc, men theo vừa phân biệt ra phương hướng, đưa lưng về phía hoả tiễn nổ tung phương hướng điên cuồng chạy trốn.

Gập ghenh chạy, Bạch Sóc kịch liệt thở hổn hển, Trần Tĩnh Mặc thậm chí cảm thấy bàn tay của mình sắp bị hắn bóp nát.

May là vào Trần Tĩnh Mặc số chết tha túm dưới, điên cuồng chạy trốn Bạch Sóc mới không có đụng vào tường, mà là ghé vào người trung niên Hư Thúc bên cạnh trên vách tường thở hổn hển.

Bạch Sóc cảm giác được có thứ gì nhét vào trong tay của hắn, lạnh như băng, hình bầu dục, dường như khoai lang.

"Đây là cái gì?"

"Hóa học lựu đạn, bên trong có cường lực bám vào thiêu đốt tề cùng acid nitric bạc. . ." Người trung niên Hư Thúc con mắt của nhìn nổ tung bên trong dấy lên khói đặc cùng phé tích, ném một cái treo đầy lựu đạn từng binh sĩ chiến thuật lưng bị Bạch Sóc.

Cũng không có dừng lại, hắn ném ra trong tay bệ bắn sau đó, một lần nữa từ đồng hồ đeo tay trong không gian rút ra một ... khác cái RPG phản xe tăng mảnh đạn phát xạ khí, nhắm ngay khói đặc trung tâm, chợt bóp di chuyển cò súng.

"Rút hoàn sau đó, tìm đơn giản phương hướng ra bên ngoài là được, nếu như không dám lời nói, giữ lại làm quang vinh đạn cũng tốt."

Người trung niên Hư Thúc tay của giữa vang lên lần nữa dường như rồng lửa vậy gầm, vừa là một quả hỏa tiễn thổi bắn mảnh đạn bị phóng ra vào mới vừa mới tạo thành khói đặc bên trong.

"Nhanh lên một chút, ta còn không có nghe được gọi ý, hắn còn chưa có chết!" Hư Thúc cắn răng, dường như phát cuồng lão nam nhân giống nhau, lần thứ hai từ trong không gian rút ra mới tinh phát xạ khí: "Mẹ nó, trước khi đi đổi gì đó, thật không có mãi sai a!"

Đột nhiên hắn cảm thấy trên cổ tay mặt chấn động một cái, tai nghe bên trong truyền đến một tên vốn có không nên xuất hiện thanh âm, Mã Hiếu Hào thanh âm.

Hắn ngây ngẩn cả người, trong đầu tựa hồ ý thức được cái gì, thế nhưng cũng không dám cúi đầu nhìn đồng hồ tay của mình, lẳng lặng lắng nghe trong ống nghe truyền tới lời nói.

"Hư Thúc, làm nghe thế một đoạn thanh âm thời điểm, ta khả năng đã chết. . ."

(*) Tubalcain Alhambra (Tobarukain Aruhanbura) là thành viên của Tổ chức Millennium dưới tên mã "Dandy" ("Dandyman" trong OVA) Theo mô tả nhân vật trong phiên bản Dark Horse của Hellsing :: Tập 4, thứ hạng của mình là trên hết Trung úy, đưa anh ta ở mức độ tương tự như Rip van Winkle và Zorin Blitz trong hệ thống cấp bậc của Millennium.

Về thể chất, Tubalcain là cao và gầy, với đôi mắt xanh, mái tóc bạch kim, và một bộ ria mép màu nâu mỏng. Ông ăn mặc trong bộ đồ màu nâu, áo gi lê, và mũ phớt rộng vành với cả vạt màu xanh (phù hợp với, áo, mũ phớt và có màu trắng trong manga, trong khi cả vạt màu đen). Giống như nhiều nhân vật Hellsing, Alhambra cũng đeo găng tay trắng.

Nói chung ông là ... vampire.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Giảng long

"Hư Thúc, làm nghe thế một đoạn thanh âm thời điểm, ta khả năng đã chết. . ."

Cái người khiêng RPG phát xạ khí người đàn ông trung niên tựa hồ trong nháy mắt già hơn rất nhiều tuổi, hung hăng phun một bãi nước miếng trên mặt đất, sau đó tức giận bóp động cò súng.

"Đi tìm chết đi! Giống lai!"

Hắn phát ra khàn giọng gào, từ trong không gian rút ra một trận treo đầy dây đạn súng máy, thao đến mức tận cùng đem nặng nề súng máy nhanh chóng nấc nửa bên, nhắm ngay vẫn không có bất luận cái gì hồi âm khói đặc vuron.

Tai nghe bên trong thanh âm vẫn như cũ đang tiếp tục, thế nhưng hắn không dám nghe nữa.

"Ta dự xếp đặt một đoạn này thanh âm vào thông tin bên trong, nếu như người nghe được, không nên cho ta thương tâm. . . Cảm ơn người từ ta tiến nhập thế giới này bắt đầu chiếu cố ta. . ."

Hiện ra hết già dặn người trung niên mang theo không sao cả nụ cười bóp động cò súng, ánh mắt điên cuồng mà tàn khốc, tai nghe bên trong thanh âm vào dường như sấm sét như thế tiếng súng trong một tia thâm nhập trong tai của hắn, để hắn không nhìn được nghĩ phải rơi lệ, hắn tức giận trong lòng càng trở nên thịnh vượng.

". . . Quách Kính là vì mọi người khỏe, ta không oán hận. . . Chỉ là ta chết, hắn nhất định sẽ phát cuồng, đến lúc đó liền ta van người Hư Thúc người. . . Ta vẫn luôn đang sợ, nếu như không phải là người đem tất cả vì tích phân đều cho chúng ta cường hóa nói, ta khả năng đã sớm chết rồi. . . Ta gạt các người lên lên vào trong trái tim già bộ bom, xin lỗi a. . . Bất quá tiến lên đánh với ta tên kia cũng khẳng định chết câu, ha ha. . . Sau cùng, Hư Thúc, cảm ơn người, còn có. . . Vĩnh biệt. . ."

"Cảm ơn! Cảm ơn! Cảm ơn! Cảm ơn!" Người trung niên điên cuồng lắc lư nòng súng, cự lượng đạn được nghiêng ở tại chưa tán đi khói thuốc súng bên trong, mắt của hắn giác lại xuất hiện một chút ngân nước: "Giải thích cảm tạ hữu mao dùng a! Muốn chết đi sớm chết a! Đi tìm chết a!"

"Ta nói rồi lại mang theo mọi người cùng nhau sống tiếp. . ."

Nước mắt cuối cùng từ mắt của hắn giác thấm thấu xuất hiện, hắn phát cuồng bóp động cò súng, vụ nổ che mất hắn thấp giọng nghẹn ngào: "Khôn nạn a. . ."

Bạch Sóc liền trạm ở bên cạnh hắn, lắng nghe súng máy trong sắt thép đánh rất nhỏ tinh tế vang, còn có gầm tiếng súng, có thể hắn nghe được người trung niên trầm thấp khóc, con mắt không có biểu hiện tình cảm kéo xuống trong tay vòng tay, bỗng nhiên đem lựu đạn hướng phía cuối hành lang ném

Liên tiếp không ngừng vụ nổ bên trong, hắn cảm thấy Hư Thúc trong lòng bị thương, thế nhưng nhưng không biết nói cái gì cho phải, chỉ có thể không ngừng nghĩ chút nào đem vật cầm trong tay hóa học lựu đạn ném mạnh ra.

Nguyên bản kiên cố kiến trúc bên trong lúc này đã sớm tàn phá dường như phế tích như thế, bức tường mặt trên đã sớm chắn đạn va chạm ra trước mắt vết thương chỗ hồng, trải qua lựu đạn còn có đạn tên lửa, súng máy lễ rủa tội sau đó, đã sắp tới đổ nát sát biên giới.

May là trước đây kiến tạo thời điểm là dựa theo chiến tranh kiến trúc tiêu chuẩn làm, thừa trọng sống cùng cây trụ chống đỡ còn lại phần, sắp tan vỡ, chỉ là này lâu hai nhỏ góc nhỏ.

Làm nóng rực súng máy rốt cục đình chỉ chuyển động cùng phun ra sau đó, nòng súng thượng đã sớm bị nhiệt độ cao đốt đỏ bùng.

Người trung niên Hư Thúc kịch liệt thở hổn hển, nhìn cách đó không xa chậm rãi tiêu tán khói thuốc súng, đỡ bức tường từ dưới đất đứng lên, trong tay cầm lấy từ tư nhân bên trong không gian rút ra AK, nhắm ngay ấy chậm rãi xuất hiện bóng đen.

Dường như không sợ hào kiệt giống nhau, chưa bao giờ đối quá bất luận cái gì cường hóa người trung niên phát ra tức giận gầm: "Người này tạp chủng, tới a!"

Kịch liệt khí bạo vào chật hẹp hành lang bên trong không ngừng sản sinh, thịt nắm cùng tú lơ khơ trong lúc đó đối với chuyển dấy lên cuồng bạo tiếng gió

thời.

Cả người bị thương thể thảm hình người lại đi hành lang bên trong cấp tốc di động tới, vào suýt xảy ra tai nạn thời khắc tránh né tú lơ khơ chăm cứu.

Dường như ống bễ vậy thờ dốc từ cổ họng của hắn trong tán phát ra rồi, cả người cơ bắp thật cao cổ lấy, cho dù là vết thương dưới bắp thịt của sợi cũng đang không ngừng co giật, bốc hơi nhiệt khí từ trên người của hắn tán phát ra rồi, ngoại tộc khí thể của từ trên người của hắn tán phát ra rồi.

Chỉ là đứng ở nơi nào liên tẩn mạt ra so với đối diện vampire càng thêm như là quái vật khí tức.

Bàn tay vào vùng vẫy trong lúc đó liền có thể xé nát gió bão, cho Tubalcain một loại pháo cối đang chậm rãi thay đổi phương hướng, nhắm vào ảo giác của mình.

Rõ ràng đã thể thảm đến cái loại tình trạng này, thần thái trong lúc đó lại tẩn mạt ra dường như núi cao giống nhau hiển hiện ra bất khả di động trầm ổn cùng áp lực.

Hé ra bắn nhanh mà đến tú lơ khơ bị bàn tay tán phát kinh khí ở giữa, vào hai loại lực lượng đè ép dưới biến thành phiêu tán tro bụi.

Quách Kính trên người của, đang ở tẩn mạt ra chút nào không thua với trước mặt vampire khí thể của, thậm chí còn hữu phản áp vừa... vừa xu thế.

Ồ ồ tiếng thờ dốc từ phế phủ bên trong nghiêng về xuất hiện, vào vampire trong mắt, Quách Kính không hề là một người, nhắm mắt lại gần như có thể cảm giác được phảng phất cự thủ vào hô hấp vậy sợ hãi khí tức.

B cấp võ học, Giáng long thập bát chương, xuất từ cảng mạn 《Thiên long bát bộ》(*) cường hóa.

"Cái này là Kháng long hữu hối!" Trầm thấp tiếng gầm gừ từ Quách Kính trong cổ họng phát ra rồi, từ Tubalcain trong tay đầu ném ra tú lơ khơ bị hắn lấy cường phá cường, cứng rắn đánh cho bụi.

Lấy ý với chu dịch giữa kiên què, kiên đại biểu trời, từ viết: "Kháng long, hữu hối" nói là kháng long (bay về phía cuối long) tuy rằng đương đại vô địch, nhưng lực cuối cùng hữu tận dụng thì, lực tấn thì hối, hối không thể thành. Kháng long hữu hối, doanh bất khả lâu, chiêu này trọng hối không nặng kháng, tác dụng chậm vô cùng.

Gào thét tiếng gió thổi theo bàn tay của hắn nhộn nhạo ra, dường như vào biển rộng bên trong nổi lên ra rất nhỏ sóng gợn, nặng nề tiếng gió như cùng cự long vào gào thét!

Nhận thấy được dị thường sau vampire, Tubalcain chợt kéo ra mình vật áo, vô cùng vô tận bài xi phé dấy lên phổ thiên cái địa một con lốc, bên nhọn tiếng gió thổi xé nát Quách Kính bàn tay đẩy dời đi trầm trọng gợn sóng, cả phòng đều ở đây tú lơ khơ chăm cứu bên trong dữ dằn, rãnh vù sâu hoắm trải rộng mỗi khắp ngõ ngách bên trong, đủ để trong nháy mắt đem toàn bộ thang lầu vất thành phân vụn nê hối!

Vampire điên cuồng mà là máu ánh mắt rớt cục xuyên thấu bụi cùng gió bão ngăn cản, thấy được Quách Kính ánh mắt của.

Thô bạo, bễ nghễ, cao ngạo, dữ tợn, dường như nuốt người hỏ đói.

Quách Kính hai trải rộng vết thương cánh tay của chợt chuyển động, dường như dất được cái gì không nhìn thấy gì đó, bốn phương tám hướng đâm tới trí mạng nguy cơ cũng không có để hắn một né tránh, ngược lại từ đầu đến cuối cũng không có toát ra tránh né một chút, thanh âm trầm thấp vang lên lần nữa.

"Lý sương băng chí!"

Vờn quanh vào quanh thân bộc phát hăng say bỗng dừng dường như thu hồi, nguyên vốn đã dường như một con lốc như thể cấp tốc phun trào khí vào cường lực thu về dưới, áp súc vào quanh thân chậm rãi nhộn nhạo, dường như đã đầy tràn khí cầu, chỉ cần một chút xú ngoại lực kích thích liền có thể bộc phát ra.

Ngay vô tận tú lơ khơ chăm cứu bên trong, tạc liệt tiếng gió thổi làm cả đại lâu đều chấn động lên, hướng về bốn phía nhộn nhạo lộn xộn tán khí lưu giải khai tường cản trở.

Trong nháy mắt đó, như là ngàn vạn còi hơi trỗi lên, cất cao đến cực hạn âm hưởng bên trong, tất cả có can đảm tiếp cận Quách Kính chung quanh thân thể vật chất Đồ thống thống biến thành bụi, bị quán vào trong gió lốc, hướng về bốn phía khuếch tán.

(*) Mèo Thấy Mỡ phụ chú: Hàng long thập bát chương là tên một loại tuyệt kỹ võ công xuất hiện trong truyện kiếm hiệp của Kim Dung. Được mô tả trong loạt truyện kiếm hiệp gồm Thiên Long bát bộ và Xạ điêu tam bộ khúc (Anh hùng xạ điêu, Thần điêu hiệp lữ và Ý thiên Đồ long ký), Hàng long thập bát chương là 1 trong 2 tuyệt kỹ của Cái Bang bên cạnh "Đả cầu bổng pháp". Vì tên các chiêu này sẽ lặp đi lặp lại trong truyện nên phụ chú luôn 1 lần để khỏi giải thích lại nữa.

Chiêu thức của bộ chương pháp này bao gồm 18 thức:

1/ Phi long tại thiên 飛龍在天 hào Cửu ngũ của quẻ Kiền, có nghĩa: "rồng bay lên trời".

- 2/ Kiến Long Tại Điền 見龍在田 lời hào Cửu nhị của quẻ Kiền, có nghĩa là: "con rồng đã hiện ra trên mặt ruộng".
- 3/ Hồng Tiệm Vu Lục 鴻漸於陸 lời hào Cửu tam quẻ Tiệm, có nghĩa "con chim hồng dần bay đến đậu trên gò đất".
- 4/ Tiềm Long Vật Dụng 潛龍勿用 lời hào Sơ cửu của quẻ Kiền, có nghĩa là: "như con rồng còn đang ẩn náu; không nên dùng".
- 5/ Kháng Long Hữu Hối 亢龍有悔 lời hào Thượng cửu của quẻ Kiền, có nghĩa: "Rồng bay cao quá ắt sẽ hối hận".
- 6/ Lợi Thiệp Đại Xuyên 利 涉大川 có nghĩa: "có lợi trong việc lợi qua sông lớn"
- 7/ Đột Như Kỳ Lai 突如其來 lời hào Cửu tứ quẻ Ly, có nghĩa: "thình lình ập tới".
- 8 /Chấn Kinh Bách Lý 震驚百里 lời quái từ và lời thoán truyện của quẻ Chấn, có nghĩa: "tiếng sấm động vang xa hàng trăm dặm".
- 9/ Hoặc Dục Vu Uyên 或躍於淵 hào Cửu tứ của quẻ Kiền, có nghĩa: "hoặc nhảy vào vực thẳm".
- 10/ Song Long Thủ Thủy 雙龍取水, có nghĩa "hai con rồng hút nước"
- 11/ Ngư Dục Vu Uyên 魚躍於淵, có nghĩa "cá nhảy vào sông trong vực thẳm"
- 12/ Thời Thừa Lục Long 時乘六龍 có nghĩa "thời kỳ sáu con rồng ngồi"
- 13/ Mật Vân Bất Vũ 密雲不雨 Thanh phong từ lai, bái nhiên hữu vũ, có nghĩa "mây dày không mưa"
- 14/ Tồn Tắc Hữu Phu 損則有, có nghĩa "tồn hại thì có phu" (không rõ "phu" đây là "lòng tin" hay là quẻ "phu" trong kinh dịch nữa - Mèo bó tay rồi)
- 15/ Long Chiến Vu Dã 龍戰於野 lời hào Thượng lục của quẻ Khôn có nghĩa: "rồng đánh nhau nơi hoang dã".
- 16/ Lữ sương băng chí 履霜冰經 Sơn vũ dục lai, lữ sương băng chí, tên đầy đủ là "lữ sương, kiên băng chí", lời hào Sơ lục quẻ Khôn, có nghĩa: "dẫm trên sương, thì biết băng dày sắp đang tới".
- 17/ Đề Dương Xúc Phiền 羝羊觸藩, có nghĩa là "dê cừu lao vào hàng rào"
- 18/Thần Long Bải Vĩ 神龍擺尾 Nguyên trong Kinh Dịch không có câu này, mà chỉ có câu "Lý hồ vĩ, diệt nhân, hung" của hào Lục tam quẻ Lý, có nghĩa "đi sau cọp, đập đuôi cọp, bị nó quay lại cắn, nguy hiểm".

Mèo cứ hy vọng dịch 1 truyện bắn giết tới tấp không dùng võ thuật tiểu thuyết kiếm hiệp mà... cuối cùng vẫn trúng chuông. Thế hóa ra truyện này còn là...kiếm hiệp nữa. Cảm thấy hơi hơi củ chuối. Cứ tưởng chỉ có dị năng...thật là đau lòng mà!

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Sau cùng Long Chiến Vu Dã

Trong nháy mắt đó, như là ngàn vạn còi hơi thổi lên, cất cao đến cực hạn âm hưởng bên trong, tất cả có can đảm tiếp cận Quách Kính chung quanh thân thể vật chất Đô thống thống biến thành bụi, bị cuốn vào trong gió lốc, hướng về bốn phía khuếch tán.

Lý Sương Băng Chí xuất từ khôn quẻ, từ viết: "Lý sương, kiên băng chí" đập phải sương, nên nghĩ đến đại băng tuyết sắp tới. Chiều này chiều nều như tên, lúc đầu giống như nhu nhược vô lực, nhưng như bên địch dám can đảm vào chiêu, giống như bão tuyết đột nhiên rơi xuống, tác dụng chậm vô cùng.

"Đây là. . ." Dandy 'Tubalcain' không còn có tâm tư đi quản lý mình hình tròn mép nón, mặc cho một con lốc đem nó thổi đi, nhìn trong gió đã lộn xộn đến cực hạn tứ lự lơ lửng bụi.

"Làm sao có thể. . ."

"Vì sao. . . Không có khả năng chứ!" Rất cuồng phong chỗ sâu nhất chọt truyền đến gào thét gầm, hữu thứ gì xuyên thấu một con lốc tới.

Đó là núi cao gần vào trước mắt văng tung tóe vậy khí thế, lệnh người không thể ngăn trở, vô pháp chống lại, chỉ có thể sợ hãi theo nó cùng nhau táng thân vào đại địa dưới dục cảm!

Vampire 'Dandy' rốt cục phát ra một tiếng bất khả tin kêu rên, trong lòng dường như hải triều giống nhau hướng trào sợ hãi nói cho hắn biết, nếu không lui về phía sau nói. . . Sẽ chết! Sẽ chết! Sẽ chết! Sẽ chết! Sẽ chết! . . .

Làm sao có thể! Một người thực lực hữu sao biết dường như hỏa sơn như thế bạo phát!

"Nghịch phản máu huyết! Long Chiến Vu Dã!"

Thô bạo tiếng hô càng ngày càng gần, Quách Kính từ gió bão bên trong truyền ra, nguyên bản mình đầy thương tích thân thể thật cao cổ lầy, thân thể bị tràn đầy tới cực điểm khí cổ lầy, máu bởi vì áp lực cực lớn từ trong vết thương phun phát ra rồi, đem đẩy lên gió bão đốt lên một tầng huyết sắc.

Khoảng chừng xuất hiện trong nháy mắt, một bàn tay cái bóng ngay mắt của hắn đồng từ bên trong càng lúc càng lớn, mãi đến sau cùng gần như che đầy toàn bộ phạm vi nhìn.

Nguyên bản trầm ổn như sơn nhạc khí thế của chột văng tung tóe, núi lở đất mòn bên trong, thiêu đốt máu đỏ lầy lực lượng khổng lồ nơi tay nắm bên trong uẩn mà không phát ra, ngưng tụ thành dung vàng tiêu diệt lực lượng.

Cảnh tượng này tựa như cùng thiết đúc bàn tay đi phách đập hũ giống nhau, thiêu đốt máu huyết sở có được lực lượng đều bị Quách Kính điền vào trong đó.

Long Chiến Vu Dã, lấy ý với chu dịch giữa khôn quẻ, khôn giả vì mà, từ viết: "Long Chiến Vu Dã, kỳ máu huyền hoàng", dường như sẽ chết cự long sau cùng công kích giống nhau, không để lại bất kỳ đường lui, chính là bởi vì không để lại đường lui, sở dĩ vào thời khắc này, mới không có gì sánh kịp cường!

Bay múa đầy trời tú lơ khơ một con lốc bị vạch tìm tòi to lớn chỗ hồng, dường như Trường Giang và Hoàng Hà chảy ngược, đề đập văng tung tóe vậy khí quán vào chỉ chường trên, gần bạo phát.

'Dandy' Tubalcain khuôn mặt vào dường như núi lở đất mòn vậy nắm thế dưới dần dần vận vẹo, vào thả chậm thời gian bên trong, da mặt dường như giấy mỏng vào trọng áp dưới bề nát, lộ ra máu tanh khuôn mặt, còn có hai quả bén nhọn răng nanh, ánh mắt vào dưới áp lực mạnh dường như gần hít thở không thông mà chết thi thể giống nhau thật cao - nhô ra, trải rộng tơ máu, gần nổ tung.

Toàn thân mỗi một tế bào đều thét chói tai, đều đang sợ hãi, đều ở đây khóc hào! Đây là nguy cơ tử vong!

Đau khổ kịch liệt bên trong, hắn bắt được một tia hy vọng cuối cùng, hai cái tay dựa vào nắm bắt sau cùng bài xì phé, sau đó nghĩ phía trước phát khởi tuyệt mệnh công kích!

Không sinh dễ chết!

Vỡ vụn thanh âm truyền đến, Tubalcain vuron cánh tay vào Quách Kính trên người kinh khí phản kích dưới, thốn thốn da nẻ, biến thành ngạc nhiên cổ quái hình dạng, gần như tại hạ một người trong nháy mắt sẽ hoàn toàn bạo liệt.

Vào sau cùng trước mắt, đến từ Quách Kính trên lòng bàn tay trí mạng nguy cơ lại mất đi phương hướng, dường như nặng nề cự thạch vào trên mặt của hắn hóa xuất thâm thiết vết thương, theo bàn tay phương hướng di động, chèn ép kinh khí vào 'Dandy' Tubalcain trên mặt của canh ra vết thương sâu tới xương, đến sau cùng, vô kiên bất tới Long Chiến Vu Dã thiên lý vốn là mục tiêu, đập vào trên lồng ngực của hắn.

Dường như bị pháo cối trực tiếp mệnh trung giống nhau, đang bay tiên máu tanh, tàn phá khí quan cùng bản chất gốc rễ bên trong, Tubalcain trên lồng ngực xuất hiện đôi xuyên lỗ lớn, trái tim cùng hồng khí quan vào ngực bụng trong lúc đó lỗ lớn giữa vô lực co giật.

Thế nhưng trí mạng chủ tâm giết người lại vì vậy mà biến mất.

Vào sau cùng trước mắt, Quách Kính, thất thủ.

Quách Kính bất khả tin nhìn buồng tim của mình, ở ngực trên, xuất hiện hé ra cứng rắn bài xì phé.

Sắc bén sát biên giới vào Tubalcain tay của giữa dường như đao giải phẫu giống nhau, dễ dàng kéo ra hắn chính đang kịch liệt khiêu động trái tim.

Mặc dù cánh tay bị hắn hộ thể kinh khí chắn trở thành nát bấy, Tubalcain nhưng ở thường nhân tuyệt đối khó có thể mạng sống thương thể dưới, như trước chặt vật sinh tồn được.

Trái tim còn đang, đầu còn đang, như vậy Tubalcain thân là vampire liền có thể sinh tồn xuống phía dưới, hấp thu máu tươi, chiếm đoạt dừng thân thể của con người tới chữa trị thương thể của mình.

"Thật buồn cười. . ." Quách Kính nhìn mình trống rỗng ngực, đầu vốn là hữu một lòng bản đang nhảy đến, nhưng là bây giờ nhưng ở người khác đứt trên lòng bàn tay tích lạc sau cùng máu loãng.

Thật không xong. . . Ngay cả đồng quy vu tận khí lực cũng không có. . . Hư Thúc, ngươi sẽ không trách ta chứ?

Hắn cười khổ, sau cùng thời gian, trên mặt không còn có âm lãnh cùng lệ khí, chỉ có vô tận lưu luyến cùng hoài niệm.

Xin lỗi a, Hư Thúc, ta phải tới địa ngục trong tiếp tục đi chịu được Mã Hiếu Hào nhiều lời. . .

Có thể ta đây đơn giản đầy đầu không bình thường tìm cách người chết, sẽ làm người dễ dàng một chút đi? . . . Không chỉ thần kinh hữu mao bệnh, nhưng lại làm cho người tổn nhiều như vậy thường cho giúp ta đổi cửa này chương pháp. . . Nhịn ta thời gian dài như vậy xấu tính. . . Thật xin lỗi a, cùng nhau sống sót gì gì đó, quả nhiên quá khó khăn chút, ta không làm được. . .

Nhớ lại đã từng chuyện cũ, Quách Kính té quy dưới đất, chặt vật bất kham, thế nhưng cũng lộ ra giải thoát nụ cười, sau cùng sinh cơ từ ghế trống tâm miệng trôi qua, bóng tối phủ xuống.

Mất đi sở hữu nhiệt lượng thì thể ngã xuống vũng máu trên, tàn mát ra huyết dịch ngon mùi vị.

Chịu khổ hủy dung vampire từng điểm từng điểm nhúc nhích nhiều, chậm rãi liếm để được mới mẻ máu, từ từ khôi phục một chút lực lượng, cấp tốc sinh trưởng thân thể cần đại lượng dinh dưỡng, biện pháp tốt nhất, chính là ngay tại chỗ lấy tài liệu.

Xấu xí vampire ghé vào trên thi thể, tựa đầu lâu vùi vào thi thể lồng ngực bên trong, phát ra kẻ khác sợ hãi nhấm nuốt tiếng. . .

Mơ hồ thân ảnh từ tán đi khói thuốc súng bên trong chậm rãi xuất hiện, dường như bị ném vào quá a- xít sun-phu-rít tri quái vật thống khổ tru lên, từ tràn ngập hoá khí acid nitric bạc vụ khí bên trong bò xuất hiện, cả người tất cả da thịt đều đã bị ăn mòn hầu như không còn.

Chỉ còn lại có trần đầy xanh biếc hoàng sắc nước mủ xấu xí hình người, kinh khủng dường như vũng bùn chỗ sâu nhất bò ra quái vật, thống khổ hết thảy được, quá trình đốt cháy khoe mất màng võ vụn, sau đó mới giác mạc xuất hiện, cừ hận mà tức giận ánh mắt nhìn Hư Thúc, trong cổ họng phát ra trầm thấp mà thanh âm quái dị.

"Trùng mẹ ngươi!" Hư Thúc sắc mặt dữ tợn, bóp cò, liên tiếp đạn từ nòng súng bên trong bắn ra.

Vốn là tên da đen hippy vampire hiện tại đã biến thành ngay cả mọi người không thể nói rõ quái dị đồ đặc, bị bạc hủ thực tám mươi một phần trăm dạng da, nhưng là lại căn bản không có thương tổn được hắn căn bản.

Hellsing trong thế giới, vampire là một loại rất nhạy cảm đồ đặc, có thể cảm giác được hơi yếu sát khí, tốc độ cực nhanh đồng thời, vẫn có thể đi qua nòng súng quỹ tích phán định đạn phương hướng, Hư Thúc đạn căn bản không có thương tổn được hắn một cọng tóc gáy, cả người gần như phồng và lõ loét vampire dễ dàng xoa đạn quỹ tích tránh thoát Hư Thúc xạ kích.

Nhưng là lại đột nhiên nghe được một tiếng leng keng giòn vang, đó là vật gì trên mặt đất chấn động thanh âm.

Tròn vo gì đó từ tay của trung niên nhân giữa thoát ra, hóa xuất một đạo dài dòng đường vòng cung sau đó, nghịch ngợm trên mặt đất giật giạt mình, lại lệnh vampire trong cổ họng phát ra một tiếng thét chói tai, về phía sau cấp tốc chột lui.

Hạ trong nháy mắt, lấp được hoá chất lưu đạn chột nổ tung, phun ra một phen quái dị sương mù - đặc, dường như bom cay như thế đồ đặc.

Đó là đối với hóa dược mà nói đối với vampire thương tổn lớn hơn, hắn vừa nảy lên rửa tội quá gì đó, hoá khí acid nitric bạc

Bạch Sóc tay của giữa đột nhiên sinh ra một chi súng tự động, Hư Thúc thanh âm từ bên tai truyền đến: "Đừng nghỉ ngơi, thông cảm một chút ta người trung niên này thể lực, nổ súng! Bằng không ba người chúng ta ngày hôm nay đều ăn nói ở chỗ này."

Liên tiếp không ngừng tiếng súng bên trong, người trung niên thanh âm một hồi truyền đến: "Ta thể nhưng đem tất cả vi tích phân đều cho hai người không cho người bớt lo nhỏ lẫn lộn cầu, quá tốt thật đảm đương không nổi a. . ."

Bạch Sóc chậm rãi nhận rõ được phương hướng, sau đó bùng lên nòng súng, nhưng là lại chột xoay người một cước đo ở tại người trung niên Hư Thúc trên người của.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Mãnh thú bị nhốt xâu xé nhau

Làm sao có thể. . . Người mới này. . .

Người trung niên Hư Thúc lòng của giữa đối với Bạch Sóc đột nhiên tập kích tràn đầy phần nộ cùng không giải thích được, còn có thất vọng.

Ngay hần té ngã trong nháy mắt, một đạo hắc ảnh từ acid nitric bạc trong sương mù dày đặc vọt ra, thể nhưng rất nhỏ tiếng bước chân của không thể gạt được Bạch Sóc cái lỗ tai, ngay hần nghe được thanh âm trong nháy mắt, hần đã đem bên cạnh Hư Thúc một cước đá văng, sau đó hướng phía thanh âm truyền tới phương hướng bóp động cò súng.

Liên phát hình thức dưới súng ống ở trên vách tường treo ra một cái đầy vết đạn khe rãnh, nhưng thủy chung không có cách nào đuổi theo bóng đen bước chân của, xấu xí vampire cả người bị acid nitric bạc cháy xuy xuy rung động, nhưng là lại phát ra điên cuồng tiếng cười, chỉ là trong nháy mắt liền bốn tập đến A Hư vừa nãy đứng yên vị trí.

Nếu như không phải là Bạch Sóc một cước, một con kia hóa thành than cốc bàn tay lại dễ dàng cầm Hư Thúc lòng của bắn móc ra.

Thế nhưng hiện tại. . .

Ngay băng đạn đánh hụt trong nháy mắt, Bạch Sóc liền vẫn như cũ đem vật cầm trong tay súng tự động hướng phía không kịp chuyển hướng bóng đen ném tới.

Luân tròn báng súng hung hăng đập vào bóng đen trên vai mặt, văng lên mảng lớn làm cho cứng quá trình đốt cháy da, còn có tanh tươi mùi dịch.

Trúng mục tiêu mục tiêu đồng thời, Bạch Sóc tay kia vỗ lên mặt xuất hiện một cây chùy thủ, hồi tưởng vừa công kích trong nháy mắt sở tặng lại cảm giác, Bạch Sóc trong cổ họng nín một ngụm trọc khí, dao găm đâm thẳng vampire bên hông nơi ấy.

Ngay dao găm xuyên thấu một tầng thật mỏng đồ đặc sau đó, đột nhiên vô pháp đi tới, dường như cắm ở tường bên trong.

Bạch Sóc cảm thấy trên cánh tay của mình mặt cắm ở trong tường. . . Không, là bị vampire bàn tay khóa cứng.

Phồng và lở loét bàn tay nắm chặt cổ tay của hần sau đó, chợt xoay, xương cốt đứt thanh âm truyền ra, Bạch Sóc phát ra một tiếng đề nén kêu thảm thiết, bị tiện tay ném tới góc tường.

Mùi hôi vampire cười gằn nhìn một bên Hư Thúc, cho dù còn rất dài thời gian đi liệu lý cái tên người mù cùng chó mẹ, trước hết ở đáng chết này tập chúng trên người thu hồi chút bị nhục nhã đại giới đi.

Gần như ở trong nháy mắt, hần liền đi tới Hư Thúc trước người của, cái khuôn mặt bị acid nitric bạc cháy phồng và lở loét có mùi, lộ ra sợ hãi nụ cười, trong nháy mắt liền cắt đứt hần mang dùng súng bàn tay, nặng nề đập xuống.

Lệnh nhân không thể chịu đựng được vụ nổ giữa, Hư Thúc phát ra thảm thiết tru lên, tay phải đã biến thành một đám thịt vụn, sấm nhân bạch cốt từ cơ bên trong hiện lộ ra, đại bộ phận đều bị đập vụn.

"Còn có. . ." Cả người churóc quá vampire phát ra khàn giọng bén nhọn thanh âm: "Tay trái!"

Chậm rãi khom người xuống, bàn tay nhẹ nhàng cầm Hư Thúc gầy yếu tay trái, sau đó bỗng nhiên buộc chặt, xương cốt ma sát vỡ vụn thanh âm truyền ra, đứt bản chất gốc rễ từ vết thương bên trong châm cứu xuất hiện, chảy đen bàn tay từng điểm từng điểm hướng về phía trước di chuyển, mãi đến hần toàn bộ cánh tay đều biến thành kỳ quái hình dạng.

Thích ý thờ phào nhẹ nhõm, vampire giữ lại Hư Thúc cổ của, chậm rãi đưa hần nhắc tới, nhìn hần cừu hận con mắt của nói ra: "Con mắt của ngươi, rất đáng ghét a. . ."

Tàn ra tanh tươi hơi thở vampire dùng kinh khủng khuôn mặt chậm rãi tới gần, tay kia nắm ngón cái từ từ đặt tại mắt trái của hần mặt trên: "Có muốn hay không móc xuống chứ. . ."

Bóp cổ họng tay của cầm Hư Thúc khuôn mặt tập hắng giọng, hần chặt vật phát ra thanh âm: "Thảo. . . A! ! !"

Một con kia bị acid sunfuric bạc ăn mòn ra bản chất tới ngón tay của chợt không có vào hốc mắt của hần, màu trắng huyết thanh từ phá hồng chỗ trống trong đề ép xuất hiện, con kia ngón cái không ngừng ở trong đó khuấy động, đến sau cùng nhào ra một người quái dị mà khô quái hình cầu thể.

"Ha ha. . ." Đang điên cuồng tiếng cười bên trong, bóp Hư Thúc cái cổ tay của quơ, đưa hần nện ở trên vách tường, phát ra thanh âm trầm thấp, dường như muốn cầm toàn bộ óc đều đập đi ra ngoài động tác cùng lực lượng đề Hư Thúc ngay cả kêu thảm thiết đều phát ra không đi tới.

Tàn nhẫn mà buông lỏng đùa bỡn trong tay món đồ chơi, vampire từng điểm từng điểm đưa hần còn sót lại cánh tay của bài đoạn bài đoạn, phát ra điên cuồng tiếng cười.

Bạch Sóc lặng lẽ trên mặt đất lục lọi, hướng về trong trí nhớ phương hướng thăm dò, thể nhưng duy nhất hoàn hảo bàn tay lại chỉ mò lấy một đá vụn cùng máu tanh.

Lạnh như băng súng ống bị tay run rẩy nắm nhẹ nhàng đặt ở tay trái của hắn giữa, sau đó bởi vì sợ hãi cùng hoảng loạn mà biến điệu thanh âm ở Bạch Sóc bên tai vang lên, người bình thường gần như vô pháp định rõ ràng thanh âm ở Bạch Sóc trong tai rõ ràng có thể nghe, để hắn nở một nụ cười.

"Ta nghĩ sống sót. . . Lại. . . Một lần nữa đi. . ."

Đó là Trần Tình Mặc run rẩy khóc cười, nằng từ sợ hãi bên trong bật phát ra dũng khí!

Thấp giọng khốc khấp đem súng lục để vào Bạch Sóc trong tay, mảnh cánh tay từ Bạch Sóc từ bên hông đi qua, hai bàn tay phù khi hắn hoàn chỉnh tay trái trên, chậm rãi làm cho thẳng được phương hướng, Bạch Sóc thậm chí có thể cảm giác được nằng trong lồng ngực bất an rung động lòng của bản.

Thời khắc cuối cùng còn có sức đánh một trận, cho dù là thú bị nhốt xấu xí nhau cũng tốt, không còn có so với đây tốt đẹp hơn một chuyện.

Hắn ngửi chớp mũi nhận nhậ mùi vị vì nở nụ cười; "Đúng vậy. . . Sống sót. . ."

Nắm chặt súng trong tay, hắn cảm thấy hai quả bất đồng trái tim ở lấy đồng nhất một nhịp co giật, ăn ý động tác phối hợp cùng một chỗ, như là hai người trước đây không lâu hợp tác giống nhau, nhắm vào. . . Nổ súng!

Chỗ trống bắn ra ra trong nháy mắt đó, Bạch Sóc chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, kế tiếp bất kể là kết quả gì, hắn đều có đôi mắt giác ngộ cùng tâm tính, thừa nhận có thể sẽ bỏ mình trong đó khả năng, nhưng là tuyệt đối sẽ không thừa nhận tên này hoạt kê số phận.

Tánh mạng của hắn tuyệt đối không có khả năng ở nơi này góc bên trong chung kết, nếu đã thu được toàn bộ sinh mạng mới, làm sao có thể bị loại quái vật này đơn giản cướp đi?

Thấp giọng nỉ non ở cổ họng của hắn trong phát sinh, chỉ có một mình hắn có thể nghe nói thanh âm chậm rãi nhộn nhạo ra.

"Đến đây đi, quái vật. . . Vận mệnh của ta tuyệt đối sẽ không ở đây chung kết!"

Vụ nổ bên trong, tức giận đạn từ nòng súng bên trong phun ra, xoay tròn xuyên thấu dài dòng không gian, mang theo bén nhọn thanh âm đánh nát cứng rắn xương cốt của, nhưng là lại không có ở giữa nguyên bản tinh chuẩn bên trong đầu.

Xấu xí như phi nhân vampire ở vụ nổ trong nháy mắt liền đã nhận ra nguy cơ, mặc dù bởi vì trong tay trói buộc vô pháp cấp tốc di động, thế nhưng như trước tránh khỏi trí mạng muốn hại, đạn xuyên thấu nó vai sau đó, đánh vào trên vách tường, đến sau cùng biến thành khô quắt đầu đạn.

Mà hai người bỏ mạng công kích rốt cục hấp dẫn đến vampire chú ý của, bởi vì vai bị xuyên thấu duyên cớ, trong tay hắn đã sắp ngắt Hư Thúc rốt cục thoát khỏi hít thở không thông sát biên giới, ném tới trên mặt đất, phát ra trầm muộn thanh âm.

Nhìn mình phát sinh tiếng xèo xèo âm đầu vai, vampire cảm phong và lở loét mặt của chậm rãi nữ quay lại, hai quả con ngươi tựa hồ phát ra đỏ thắm ánh sáng, vampire chậm rãi xoay người, dùng khăn giọng bên nhọn thanh âm nói ra: : "Không kịp chờ đợi muốn hưởng thụ dần vật à?"

"Vốn có nghĩ cho các ngươi nhiều hưởng thụ một hồi gần sợ hãi tử vong. . ."

Chỉ là nói, trên mặt hắn làm cho cứng vết thương liền văng tung tóe lái tới, thẩm thấu ra tanh tươi mù dịch, nhưng là có thể thấy ở vết thương dưới chậm rãi nhúc nhích chữa trị cơ bắp.

Đứng ở máu tanh bên trong cái vật kia, thế nhưng chỉ cần máu có thể sinh tồn được vampire, trừ phi là cảm nó ngâm được nước thánh bên trong, dùng bạc đạn chắc là giá chữ thập đánh nát đầu của hắn, cắt thành khối vụn, sau cùng dùng bạc nóng chảy dung dịch đốt đốt thành tro, chiếu vào ngã tư đường trên mới có thể chân chính chết đi ngoại tộc cùng quái vật.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Dã thú điên loạn

Hắn đã bị chọc giận, căng thẳng bắp thịt của để trên người vừa nảy ngưng kết dính dịch băng liệt, rịn ra một tia tanh tươi độc thủy.

"Ngươi, hắn, nằng, còn có hellsing cái kia chó má, ta sẽ nhường các ngươi ở tử vong trước thưởng thức được chữ khắc vào đồ vật ở trong linh hồn sợ hãi. . ."

Hắn dùng chân đâm nát Hư Thúc trên người của, về phía sau ngẩng chân trái nhắm ngay Hư Thúc thân thể nói ra: "Hiện tại đang run rẩy nữa!"

Xương cốt vỡ vụn thanh âm truyền đến, cái tên đã dầu hết đèn tắt người trung niên ở vỡ vụn thanh âm bên trong bay lên, bị quái vật lực lượng kinh khủng đo nhận, cuối đập rơi trên mặt đất, thống khổ lẫn lộn, đã hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, thiếu chút nữa đập vào Bạch Sốc trên người của.

"Đến đây đi, ôm nhau cùng một chỗ khóc nữa! Sau một lát các người liền sẽ biến thành ghouls ở mệnh lệnh của ta dưới cho nhau chiếm đoạt. . ." Quái vật phát ra bén nhọn tiếng cười: "Đến lúc đó, ba người các người đều sẽ biến thành thịt vụn chạy đến đối phương trong bụng. . . Ha ha. . ."

Đập xuống đất Hư Thúc phát ra thống khổ rên rỉ, ở vampire đùa bỡn bên trong, hai tay vỡ vụn, cột sống gần như đứt, mất đi một con mắt châu, da đầu ở va chạm bên trong bị cạo hơn phân nửa, hiển lộ ra đây cái khe xương sọ, thể nhưng hắn vẫn như cũ còn sống, còn có thể chặt vật phát sinh yếu đuối thanh âm

"Uy. . . Con người mới. . . Còn có thể di chuyển sao?" Hắn dùng thể lương khuôn mặt quay Bạch Sốc chặt vật nói ra, biểu hiện nhiệm vụ đồng hồ đeo tay dẫn vật bên trong khoét vào cánh tay trong máu thịt, dính đầy máu cùng máu thịt, cổ tay rung động, một màu đen ống chích từ đột nhiên xuất hiện ở phía trên trong khe hở lần xuất hiện, dọc theo tà tà độ dốc, một cơn rơi xuống Bạch Sốc chân của bên.

Hắn nỗ lực về phía trước ngọ nguậy, khiến cho vampire hài hước tiếng cười, trong cổ họng phát ra thanh âm rất nhỏ: "Ngực. . . Tiêm vào. . . Một phần ba. . ."

Hắn tiếp cận toàn lực, tàn phế hai tay của đè xuống đất, ở thanh âm thống khổ bên trong bay qua thân tới, ánh mắt nhìn Bạch Sốc trong tay ống chích.

"Đáng tiếc. . ."

Thanh âm vẫn chưa nói hết, cũng cảm giác được một bàn tay xẹt qua lồng ngực của mình, tìm được trái tim nơi ấy, Bạch Sốc cây vốn không hề do dự thời gian, cũng không có phát sinh bất kỳ nghi vấn, bọn hắn bây giờ ngoại trừ tin tưởng đối phương ở ngoài, không còn có bất kỳ biện pháp.

Ở bóng tối sinh hoạt bên trong rèn luyện ra được ngón tay của so với người bình thường linh hoạt nhiều, đơn giản nhanh chóng cạy ra đeo vào kim tiêm trên tình tế quản, Bạch Sốc cầm lấy ống chích, dường như nắm dao găm giống nhau, nặng nề nện ở đến Hư Thúc ngực trên, bén nhọn kim tiêm xuyên thấu y phục, da, cơ bắp, còn có trái tim, sau cùng rốt cục đâm vào trái tim

Xúc phạm không có lo lắng Hư Thúc trái tim năng lực chịu đựng, ép xuống ngón tay cái trong nháy mắt cầm ống chích piston đè xuống một phần ba.

Không biết vì sao, nơi tay dựa vào cầm piston đè xuống trong nháy mắt, Bạch Sốc sinh ra một loại đáng sợ ảo giác, bản thân cảm vật gì đáng sợ thả ra ngoài.

Chỉ là đè xuống một phần ba, to lớn trở lực liền từ piston trên truyền đến, người trung niên nhân kia lòng của bản đang tức giận nhảy lên, cầm ống chích từ thân thể hắn bên trong ép ra ngoài. Mà Hư Thúc lại phát ra kêu gào thể lương.

Nếu như ngồi ở ghế điện trên, điện cao thế loại chuyển được trong nháy mắt, thân thể sẽ gặp không tự chủ được chiến động, dùng dằng phát ra thống khổ tru lên.

Rơi vào địa ngục bên trong vậy thống khổ tru lên trong nháy mắt mở rộng, cái tên bản thân bị trọng thương người trung niên điên cuồng tru lên, không thể nói thống khổ đây rầy ở trong đó, chỉ là hai ba giây, dây thanh liền hoàn toàn xé rách, thể nhưng thống khổ tru lên vẫn còn tiếp tục, Hư Thúc phát sinh khàn giọng mà quái dị la lên, trên mặt đất còn động, lệnh chậm rãi đến gần vampire đã nhận ra không ổn khí tức.

Không thể nghi ngờ cảm giác nguy cơ, một chút may mắn sợ hãi, để xấu xí quái vật dờ dẫm một chút, dự cảm bất tường lệnh nó hủy bỏ tiếp tục hưởng thụ tìm cách, chợt tăng nhanh tốc độ, phóng và lờ loét thân thể hóa thành một đạo bóng đen trong nháy mắt vượt qua dài dòng khoảng cách, bén nhọn ngũ chi hướng phía gào thảm người trung niên bỗng nhiên lay xuống, chỉ cần trong nháy mắt là có thể cầm tim của hắn miệng xé rách, bóp nát viên kia điên cuồng loạn động lòng của bản.

Cấp tốc chạy trốn bên trong xấu xí quái vật đột nhiên cảm giác được đầu của mình đụng phải một mặt bức tường, một mặt đột nhiên xuất hiện bức tường.

Một mực đỉnh đầu bọn họ lay động ngọn đèn rốt cục dập tắt, thể nhưng ở trong bóng tối, nó lại thấy được một người vừa nảy thức tỉnh quái vật.

Lộ ra đầu khớp xương bàn tay ngăn trở ở vampire chạy trốn trên đường, bị người đập thành nẫu nhừ trên lòng bàn tay chỉ còn lại có đá lờ mờ bạch cốt, còn có hai ba điều miến cường treo ở phía trên máu thịt, nguyên bản chỉ có thể nằm dưới đất thống khổ tru lên người trung niên kỳ tích vậy một lần nữa đứng lên, tàn máu ra dường như quái vật khí tức.

Hai trở nên trắng con mắt của tổ điểm máu thịt mơ hồ trên mặt, so với vampire tăng thêm sự kinh khủng trên mặt của lộ ra đáng sợ mỉm cười, để ý nghĩa không rõ trầm thấp găm bên trong, vampire lại đột nhiên cảm thấy có cự thạch đập rơi vào trên đầu của hắn mặt, để hắn thân bất do kỷ từ chạy trốn bên trong dừng lại, toàn bộ thể thâm thân thể đều bị nện xuống đất.

Cái tên cười rộ lên rất hèn mọn người trung niên đã biến mất, thay vào đó là tàn máu ra phi nhân hơi thở quái vật.

Suy nghĩ sâu đậm vui vào vỡ vụn sàn nhà bên trong, vampire phát ra không che giấu được bén nhọn tru lên, tức giận muốn ngẩng đầu lên, thể nhưng chỉ cảm thấy bàn tay của mình trên dường như nặng nề cự thạch, phí công phản kháng để Hư Thúc lột xác thành quái vật phần nộ rồi, như là đập bóng cao

su như thế chọt nhấc lên thân thể hần, lần thứ hai nện xuống, hai người vị trí ở sau một lát dễ dàng đảo, vampire dường như món đồ chơi vậy bị quái vật đập được, nặng nề ngã một lần lại một lần tha cho, liên tiếp không ngừng kịch liệt rung động để cực xa xa Bạch Sóc cũng có thể đủ dễ dàng cảm giác được.

Một đường lờ mờ quang mang từ tường cái khe trong chiếu vào, ở mờ tối trong không gian, liên tiếp không ngừng tiếng đánh tán phát ra rồi, tại nơi một khoác người trung niên vô ngoài quái vật trong tay, vampire trên người vừa nẩy khếp lại vết thương lại một lần nữa văng tung tóe xuất hiện, mỗi một lần rơi kích đều có thể lấp bắp ra đỏ thắm máu còn có tanh tươi huyết thanh, toàn bộ trong không gian ngoại trừ vampire đung vào sàn nhà cùng trên vách tường thanh âm ở ngoài, chỉ có Hư Thúc trong cổ họng phát ra điên cuồng gào thét.

Bạch Sóc lắng nghe tràn ngập tàn nhẫn, điên cuồng cùng ác ý tiếng gầm gừ, bất khả tin tưởng nắm chặt trong tay ống chích: "Đây đến tốt cùng là vật gì."

Trong tay hần, là Hư Thúc cho tới nay đối với tương lai hy vọng, cũng là hần muốn mang theo tất cả đội viên ở trong cái không gian này sống tiếp dựa.

Ở hỗn loạn đoàn chiến đấu trước, Hư Thúc một mực nuôi dưỡng trong đội làm thịt gà mà tồn tại, nhưng là lại ở đoàn chiến đấu bên trong, cực kỳ may mắn từ sắp chết luân hồi giả trong tay cướp được đây một cái ống chích.

Thiên quốc thần tộc máu, B cấp đạo cụ, có thể ở chủ thần trong không gian đối, chắc là ở kof trên thế giới thu thập, thiên quốc thần tộc bất diệt tập trên người thu thập đi ra ngoài máu, có nó, có thể còn lại tuyệt bút vì tích phân còn có cao card cấp, chỉ cần thất thiên điểm tích phân có thể ở chủ thần trong không gian an toàn cường hóa b+ cấp 'Thiên quốc thần tộc huyết thống'.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Sinh tồn và tử vong

Chính là bởi vì có nó, coi như là rơi vào tối tăm nhất nông nổi, Hư Thúc lòng của giữa vẫn như cũ còn có hy vọng.

Chật vật mang theo còn sống con người mới vào đoàn tất kết cục dưới sinh tồn, đồng thời vô tư cảm mình còn sót lại một chút vì tích phân cùng tình tiết tập tất cả đều mượn cho Quách Kinh cùng Mã Hiểu Hào, ôm hy vọng cùng mơ ước người trung niên cầm đội ngũ mệnh danh là 'Hy vọng đội', coi như là ở nơi này tàn khốc nơi ấy cũng không muốn buông tha ngày như vậy thực sự mộng tưởng.

Mang theo mọi người sống sót, chỉ phải sống liền còn có hi vọng cùng thời gian tới.

Rõ ràng chỉ cần lần thứ hai quá một người thế giới liền có thể toàn đủ vì tích phân cường hóa, thì có để đội ngũ sinh tồn được tư bản, chỉ là không có nghĩ đến, chỉ là một hồi nhiệm vụ đột phá liền tàn khốc nghiền nát hần tất cả ảo tưởng.

Đây là hần nỗ lực sở hữu sau đó mới đòi lấy tới cận có hi vọng, nhưng là lại như vậy yếu đuối, yếu đuối đến bất kham một kích.

Mã Hiểu Hào tử vong là lúc, người trung niên nhân kia nước mắt cũng không phải là chỉ là bởi vì mất đi đội hữu bị thương, còn có mất đi mơ ước tuyệt vọng.

Liên tiếp không ngừng đã kích để hần không ở ôm an toàn cường hóa ý niệm trong đầu, mà là lựa chọn càng thêm nguy hiểm phương pháp, đơn giản nhất tiêm vào.

Hần hiểu rồi nguy hiểm trong đó, nếu như chỉ đơn giản tiêm vào có thể thành công, làm sao cần phải lựa chọn chủ thần trong không gian đại giới đất giá cường hóa đâu?

Bất luận là bất diệt tập bên trong bốn ngày vương: Gió bão cha xứ Goenitz, khô đại địa thất gia xã, không ngờ hoang cuồng điện quang hạ thước người, số phận chi viêm Khắc Lý Tư.

Coi như là cùng so sánh kém chi nhất đẳng Matt vì suy nghĩ cùng người thường chênh lệch cũng dường như một trời một vực.

Tự xưng là thần tộc đại xà bộ tộc chủ yếu như thế nào lại đơn giản tiếp thu người thường? Ngay cả vào kof trong thế giới ngang dọc Âu Châu, suýt nữa xưng bá thế giới đánh nhau kịch liệt gia Omega - Rugal cũng bởi vì Goenitz chủ yếu phản phệ mà tự bạo, huống chi đã người đã trung niên Hư Thúc?

Sau cùng điên cuồng, bí quá hoá liều tiêm vào, chỉ là một phần ba liều thuốc chủ yếu để để hần lâm vào điên cuồng cùng nổ tung bên trong, biến thành chỉ biết là phá hư quái vật.

Thế xác bên trong ý thức vào tiềm vào sau giây thứ nhất đã bị trong huyết dịch truyền tới điên cuồng bản năng sở áp chế, lâm vào cuồng loạn bên trong.

Cũng không phải là năng lượng hình thái gió bão, tia chớp, lửa cháy bùng bùng cùng quỹ dị khó lường từ vong, đối ứng đại xà lực cơ bản hình thái một trong 'Thứ', thuần túy tốc độ cùng thú tính.

Truyền thừa tự bát kiệt tập một trong mạch trác chủ yếu để người trung niên này trong nháy mắt liền biến thành là máu mà điên cuồng quái vật!

Cực độ điên cuồng, cực độ tuyệt vọng, từ Hư Thúc trong tâm linh dựng dục đi ra ngoài quái vật thức tỉnh, cắn nuốt tất cả lý trí sau đó, thoát ra cũi!

Trầm thấp mà mơ hồ tiếng hô bên trong, quái vật nắm kéo sợ hãi vampire trên mặt đất tha duệ, một chút một thân đánh vào bức tường mặt trên, cảm xấu xí vampire điên cuồng gãy xéo.

Điên cuồng Hư Thúc nhắc lên vampire thân thể, như mặc kệ bao cát vấy vào trên vách tường đâm vào, va chạm ra khắc sâu lõm xuống, cảm toàn bộ vampire khoét vào tường bên trong.

Kế tiếp đó là cực kỳ tàn ác chà đạp, vào vượt xa người thường tốc độ khôi phục vì vampire mạng tới chỉ có thể là vô tận thống khổ, ngay cả chữ bói đều đã không có khí lực, phát sinh kêu rên đầu lười từ lúc hấn hé miệng trong nháy mắt, bị chinh cây kéo ra ngoài.

Hư Thúc đã hoàn toàn chìm đắm vào điên cuồng cùng trong hỗn loạn, giống như dã thú vào trên người của hấn xé rách được, không ngừng cảm lấy máu máu thịt từ vampire gạt, vào cực độ cuồng loạn bên trong, hấn bắt đầu gặm ăn vampire thân thể!

Cứng rắn hàm răng trương khai, từ vampire trên mặt của lột xuống khối lớn máu thịt, lập lại nuốt vào trong bụng, quái vật phát ra bén nhọn tiếng cười, cảm trên người của hấn máu thịt từng miếng từng miếng cắn xuống.

Mãi đến Hư Thúc trong thân thể truyền đến bạo liệt âm hưởng.

Từ phía sau lưng của hấn trên nổ tung ra vết thương thật lớn, giống như là có bom từ trong đó bạo liệt giống nhau, hiển lộ ra đá lôm chôm bạch cốt.

Phản phệ bắt đầu rồi.

Từ vừa mới bắt đầu, Hư Thúc sẽ không có cảm dung nhập thân thể mình chủ yếu hoàn toàn không chế, ngược lại ở trong đó thú tính ảnh hưởng dưới mất đi lý trí.

Mặc dù thu được thường ngày bên trong không cách nào tương tượng lực lượng, thế nhưng cũng quyết định thê thảm hạ tràng.

Vào bát kiệt tập bên trong Matt Goenitz chênh lệch không thể bảo là không lớn, cũng chính bởi vì vậy, vào chủ thần trong không gian cường hóa quá thân thể trị số Hư Thúc mới có thể kiên trì đến bây giờ, dường như kỳ tích vậy dùng thân thể của nhân loại đi dung nạp thiên quốc thần tộc chủ yếu, kiên trì tới hiện tại, không có dường như lỗ thủng thêm vậy vào phản phệ đưa tới trong nháy mắt bạo thể mà chết.

Thế nhưng chung kết chắc chắn đã tới, đây là hấn đạt được cường đại như vậy lực lượng đại giới.

Liên tiếp tiếng nổ tung vang lên, từ phía sau lưng của hấn bắt đầu, thân thể trên mỗi một một chính mình bắp thịt nơi ấy đều nổ tung ra, mãi đến sau cùng, bị thiên quốc thần tộc chủ yếu cường hóa bắp thịt của cùng xương cốt bắt đầu bạo liệt, từ từ chi đến thân thể, đến sau cùng đầu cũng cảm hóa thành thịt nát.

Điên cuồng lui đi, Hư Thúc con mắt của hồi phục ánh sáng, nhưng là lại tràn đầy uể oải cùng bi thương, mất đi tất cả lực lượng sau đó hấn té quỵ trên đất, nỗ lực chống thân thể muốn đứng lên, nhưng là lại đang đau nhức bên trong vô pháp nhúc nhích.

Nước mắt từ mắt của hấn giác bên trong chảy ra, trong cổ họng phát ra nức nở thanh âm, rõ ràng đã hơn bốn mươi tuổi lão nam nhân, vào chung kết thời điểm lại như là một đứa bé như thể khóc khắp.

"Sống sót. . . Chẳng lẽ có sai sao. . . Ta chỉ là muốn mạng theo mọi người sống sót. . . Chẳng lẽ có sai sao. . . Vì sao. . ."

Hư Thúc run rẩy, đang thống khổ khóc, mất đi chiến hữu, tín niệm, cùng hy vọng sau đó, hấn đã hai bàn tay trắng.

"Ừng có hi vọng có sai sao. . . Mọi người chỉ là. . . Chỉ là. . ."

Hấn dừng lại một chút, mất đi da sau đó, mặt xấu xí vào lay động, hấn nỗ lực muốn phát ra âm thanh, dùng hết lực lượng cuối cùng, khóc khắp, nghẹn ngào, gào thét!

". . . Muốn còn sống a!"

"Không sai, đều không sai!" Bạch Sóc nỗ lực phát ra thanh âm, hấn có thể cảm giác được người kia trong lòng thống khổ: "Người làm đã cũng đủ được rồi. . ."

"Ha ha. . . Thật không. . . Vậy là tốt rồi. . ."

Hắn tự mình lăm bằm, nỗ lực trọn to hai mắt nhìn trước mặt một đường ánh sáng nhạt, từ tường trong khe hở tiết lộ ra ngoài lò mờ ánh sáng vào mờ tối hàng lang bên trong chiếu.

Một chút vi trần từ trong đó thổi qua, chiếu xạ vào trên vách tường, chiếu sáng mặt trên nhiễm máu tanh.

Thần trí của hắn hoảng hốt, chảy nước mắt trên mặt của mỉm cười, nỗ lực vươn tay, muốn đi chạm đến một chút ánh sáng nhạt, từng điểm từng điểm, đầy cõi lòng được vui sướng muốn tiếp xúc một đạo ánh sáng.

Sau cùng nhiệt lượng theo chủ yếu từ trong thân thể trôi qua, thân thể hắn băng lạnh xuống, tay cứng ngắt nắm vô lực ngã ở trong vũng máu, sau cùng khuôn mặt bên trong lưu lại về mỉm cười.

"Ha ha. . . Ha ha. . ." Mắt đi đầu lười sau vampire phát ra tiếng cười quái dị, mừng như điên nhìn cái quái vật này đột nhiên hướng đi tử vong, điên cuồng cười, may mắn cùng sung sướng.

"Người đang cười cái gì?" Bạch Sóc chống thân thể, chậm rãi tựa ở trên tường.

Vampire nghiêng đầu qua chỗ khác, mặt xấu xí trên tràn đầy bất khả tin biểu tình, ánh mắt tuyệt vọng nhìn Bạch Sóc động tác.

Khúc quanh một chút dưới ánh mặt trời, Bạch Sóc bàn tay cầm lấy một cái ống chích, chậm rãi đâm vào ngực bên trong, hoàn hảo ngón cái cố định cầm xi lanh đầy rớt cuộc.

Cả người dính đầy máu tanh Bạch Sóc cầm ống chích bên trong còn sống sở hữu chủ yếu đều tiêm vào đến trái tim bên trong, lộ ra nụ cười điên rồ, đôi mắt vô thần quay khoét vào tường vampire nói ra: "Là có chuyện tốt lành gì sao? Nói nghe một chút nữa. . ."

Vampire há to miệng, giấy dựa muốn từ tường bên trong đi ra ngoài, phát ra tràn ngập sợ hãi tiếng kêu lạ.

Nó nhận được cái vật kia, nó hiểu rồi, cái tên chết tiệt người mù cũng sẽ biến thành điên cuồng quái vật. . .

Cái loại này làm cho sợ hãi vào cốt tủy quái vật, so với nó càng giống như là quái vật gì đó. . .

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: khóc đi! Kêu đi! Sau đó chết đi!

Giống như điện giật bình thường, Bạch Sóc thân thể bắt đầu không tự chủ được run rẩy lên, bốc lên máu làm cho hắn hai mắt trắng dã, giương lên đầu, trong cổ họng phát ra thống khổ than nhẹ.

Trong nháy mắt toàn thân máu đều biến thành thuốc nổ, sau đó làm nổ, trong thân thể mỗi một chỗ đều truyền đến nổ đau nhức.

Thống khổ gào rú lần nữa vang lên, giống như bị vô hình dã thú thôn phệ thân thể của mình, Bạch Sóc phát ra quái dị mà sợ hãi thét lên, trong nháy mắt bay lên thống khổ, làm cho hắn nhìn không được muốn tự sát, nhưng lại ngay cả động cũng không nhúc nhích được, mỗi một giây thời gian đều bị kéo dài đến không cách nào để dàng tha thứ cực hạn.

Trong lồng ngực gì đó đang kịch liệt nhúc nhích, giống như nổi trống đồng dạng kịch liệt nhảy lên, bị hắn xưng là trái tim gì đó tại trong lồng ngực giấy dựa lấy, giống như muốn thoát ly thân thể trôi buộc bình thường.

Tự tại ống chích lí gì đó dung nhập máu trong nháy mắt, Bạch Sóc thân thể bỗng nhiên bành trướng lên, máu tại... Tại sôi trào?

Kịch liệt quay cuồng máu làm cho hắn toàn thân phun ra sền sệt tơ máu, ngũ quan trong chậm rãi chảy ra máu tươi, khòe mắt văng tung tóe, hai hàng huyết lệ chưa từng thân mắt giữa dòng chảy đi ra.

Bạch Sóc cảm giác được thân thể của mình đã chống đỡ đến cực hạn, giống như bành trướng khí cầu bình thường, sắp nổ mạnh, nhưng lại có một loại không hiểu gông cùm xiềng xích ra hiện tại trong thân thể của mình, mỗi lần sắp tới đem nổ trong nháy mắt đều đủ cho dẫn dắt đến trong thân thể xông tuôn ra bốc lên lực lượng đi về hướng chính xác con đường, thống khổ bị kéo dài dài, làm cho hắn quỳ rạp trên mặt đất giống như dã thú đồng dạng tru lên.

Trong máu tán truyền ra, không chỉ là lực lượng, còn có lạnh như băng thú tính, hoàn toàn không giống nhân loại điên cuồng cùng cuồng loạn theo trong

đầu bay lên , cơ hồ muốn tại trong nháy mắt đem Bạch Sóc kéo vào trong hỗn loạn.

Theo trái tim nhảy lên, khám nhập xương sọ trong cái kia một quả Xá Lợi tán mát ra mơ hồ quang mang, lực lượng vô hình không ngừng mà ngạch chữa trị vắng tung tóe thân thể, đưa hân thần trí trong cuối cùng thanh tỉnh bảo vệ giữ lại.

Cũng làm cho hân tiếp tục đi cảm thụ cái này một loại thống khổ cực độ, nhưng là cổ họng của hân lí lại muốn phát ra tiếng cười.

Tuy nhiên toàn thân kịch liệt đau nhức giống như là muốn chết mất đồng dạng, nhưng là... Loại cảm giác này quá mỹ hảo a!

Sinh tồn thực cảm giác tại lúc này là như thể mãnh liệt, tại thời khắc sinh tử vũ đạo xinh đẹp làm cho người ta muốn đầu nhập trong đó, bạo tẩu tinh thần trong, Bạch Sóc đặc ý biết đem hết thấy thú tính cùng điên cuồng Đồ thống thống trấn đè xuống, tham lam nhận thức chính mình chưa từng có nhắm nháp trời qua thống khổ, mãnh liệt đến làm cho người ta nổi điên thống khổ!

Ngũ quan đang tại chậm rãi rướm máu trên mặt chậm rãi xuất hiện dữ tợn tiêu dung, hân run rẩy đưa tay ra chường, nguyên vốn định muốn vịn lấy vách tường, nhưng lại thật sâu khám vào trong vách tường, năm ngón tay tại gạch trên đá kéo ra khỏi dài dòng buồn chán khe rãnh, nhưng là thân thể của hân lại đứng thẳng lên.

Lung la lung lay thân thể tập tễnh đi về phía trước đi tới, rõ ràng là yếu ớt đến không chịu nổi một kích bộ dạng, nhưng là phát ra khí tức lại khiến người sợ hãi là không có thể chính mình.

Hân giờ lên nhẹ răng cười trước mặt không, quay mắt về phía tuyệt vọng hấp Huyết Quỷ, phát ra khàn giọng mà quái dị âm điệu.

"Người đang ở đây... Sợ hãi sao?" Hân chậm rãi đi tới, trên sàn nhà giẫm ra dấu chân thật sâu, một bước, một bước, hướng về hấp Huyết Quỷ phương hướng chậm rãi đi tới.

"Đừng nóng vội... Ta hiện tại cứ tới đây giết người!" Hân tập tễnh đi về phía trước động lên, giống như trong địa ngục bò ra tới quái vật, so với hư thức trước khi chết càng thêm điên cuồng quái vật.

Nghe được hấp Huyết Quỷ phát ra sợ hãi thanh âm, cảm thấy hân tại điên cuồng giãy dụa, Bạch Sóc lộ ra tàn nhẫn nhẹ răng cười: "Thuận tiện qua sao? ..."

Phía trước tiến trong, hân trống rỗng trên ánh mắt chậm rãi xuất hiện đỏ hồng tơ máu, thâm thấu cả tròng trắng mắt, giống như là lệ quỷ con người.

"... Hướng thần cầu nguyện đến sao? ..."

Đi tới đang tiếp tục, hân chậm rãi giờ tay lên chường, ở bên cạnh trên vách tường kéo lê một cái nhìn thấy mà giật mình thâm thúy khe rãnh, khàn khàn thanh âm giống như quái thú đối quả giẫm nhẹ bình thường vang lên.

"... Có hay không sợ phải chết?"

Hôn ám trong không gian, Bạch Sóc Âm Ảnh phóng tại hấp Huyết Quỷ trên người, hân xấu xí phồng và lở loét mặt đang run rẩy, bị tổn thương tuyến lệ đã sớm khóc không được, tại không thuộc mình khí tức phía dưới, hân đã sắp triệt để điên mất rồi, chỉ có thể phát ra bèn nhọn mà hàm hồ tru lên.

"Khóc đi..." Bạch Sóc khàn giọng mà thô bạo thanh âm truyền vào trong tai của hân: "... Kêu ba!"

"Sau đó... Chết đi!"

Hắc ám trong phòng chỉ có cự đại màn hình tại lóe lên quang, tại trên màn hình hôn ám tràng cảnh trong, đầy người huyết tinh tuổi trẻ người lộ ra điên cuồng mà dữ tợn tiêu dung, khàn giọng thanh âm truyền đến, còn có đồ vật gì đó kêu thảm thiết, kêu đau, nguyên rửa, màn ảnh không ngừng rung động, huyết tinh theo màn ảnh phía dưới địa phương nào phun bùng lên, đem người tuổi trẻ bạch y nhuộm thành đỏ hồng, giống như một bức loang lổ tàn khốc bức tranh.

"Ha ha ha ha ha!" Sung sướng tiếng cười theo mập mập trong miệng nam nhân phát ra rồi, mập mập trên người phù lấy căng cứng bạch sắc chế phục, mập mập mang trên mặt một bộ hình tròn con mắt, tiêu dung sung sướng mà bừa bãi, giống như là đụng phải cái gì phi thường tốt đồ chơi đồng dạng.

Đây là hấp Huyết Quỷ binh đoàn, Germany đệ tam đế quốc cuối cùng đại đội quan chỉ huy chân dung.

Thì ra là hân hoặc là hân phái ra hấp Huyết Quỷ; lễ tình nhân huynh đệ còn có suất ca xâm nhập Anh quốc nhằm vào hấp Huyết Quỷ thiết lập cơ quan hellings tổng bộ tiến hành thử.

Tại không lâu từ nay về sau, tại Luân Đôn nhắc lên từ vong chi triều nam nhân, đám kia hấp Huyết Quỷ binh lính trong cao nhất quyền lực chấp chương giả, quái vật trong nhân loại, bắt trị chiến tranh cuồng nhân, Germany đệ tam đế quốc cuối cùng quan chỉ huy.

Tên của hân đã theo đế quốc tiêu vong mà mất đi tại trong lịch sử, tồn lưu lại duy nhất xưng hô chỉ có hân đã từng quân hàm, thiếu tá.

Mà hiện tại hân lại hiếm thấy phát ra thoải mái tiếng cười, loại tràn ngập hưng phấn cùng sung sướng tiếng cười làm cho người nghe được sau nhin không

được sơn tóc gáy.

"Cái kia lễ tình nhân huynh đệ tại cái đó người mù trước mặt trước giống như là một cái phá khăn lau đồng dạng... Đây là HELLSI nhiềuG che dấu thực lực sao..." Hấn vui sướng cười, phát ra hưng phấn thanh âm: "Ngoại trừ Alcatel bên ngoài, hellsing cư nhiên còn có được lấy đáng sợ như vậy gì đó, thật sự dễ cho ta... Thật cao hứng a! Cao hứng ta hai đùi trong lúc đó đều hưng phấn lên!"

Hấn chỉ vào trên màn hình không ngừng phát ra công kích cùng điên cuồng tiếng cuồng tiếu tuổi trẻ người ta nói nói: "Địch nhân của chúng ta là loại này đáng sợ đến làm cho người buồn nôn quái vật, thật sự thật tốt quá a! Thật tốt quá a!"

Mà đứng ở sau lưng cao gầy nam nhân lại khăn trương cần ngón tay, mang theo kính mắt quái dị nam nhân gặm thức ăn ngón tay của mình, không để ý trong đó chảy ra huyết tinh đã nhuộm đỏ cái bao tay.

Hấp Huyết Quý thể lực cuối cùng đại đội trung khoa học quái nhân phát ra khăn trương thanh âm, hấn thí nghiệm thành quả đang tại bị địch nhân tàn khốc hành hạ đến chết, nguyên bản tin tưởng tại địch nhân siêu việt đoán trước điên cuồng phía dưới cư nhiên như thế không chịu nổi một kích, làm cho trong lòng của hấn tràn đầy không cam lòng cùng thất lạc.

"Đúng, thực xin lỗi... Quả nhiên... Chúng ta... Chúng ta còn không phải..."

"Đừng nói lời nói ngu xuẩn." Thiếu tá bừa bãi cười: "Còn không bằng nói chúng ta đã tiếp cận thành công! Cùng hellsing đối chiến chúng ta đã lấy được nhất định thành quả, thông qua nửa cái thế kỷ cố gắng rốt cục tiếp cận loại này không thuộc mình tồn tại..."

"Xem hấn loại này đáng sợ bộ dáng, xem hấn loại này làm cho người run rẩy tư thái... Có thể có được loại địch nhân này!" Hấn đã hưng phấn là không có thể chính mình, lấy tay bụm mặt phát ra tiếng cười quái dị: "Thật sự quá hoàn mỹ nha!"

Về thiếu tá, tạm thời còn không có hấn nhiều ít phản diện, chưa có xem bằng hữu chỉ cần khi hấn là chiến tranh kẻ điên thì tốt rồi.

HELLSI nhiềuG thế giới đằng sau còn sẽ có, bất quá đến lúc đó chính là ngàn hi năm tiến công Luân Đôn nội dung vở kịch.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: điên cuồng

"Chê tạo quái vật, vũ trang quái vật, huấn luyện quái vật, tổ chức quái vật, chuyển vận quái vật, vận dụng quái vật, chỉ huy quái vật..."

Trong tay hấn điều khiển từ xa đã xuất hiện vết nứt: "Quái vật cùng quái vật ở giữa giao chiến, loại không thể tưởng tượng nổi mỹ hảo hình ảnh liên tưởng tượng đều không thể tưởng tượng a! Không có loại địch nhân này lời nói, chúng ta cuối cùng đại đội, chúng ta LAST-BATTALLO nhiều còn có cái gì tồn tại đắc ý nghĩa!"

"Quá mỹ hảo! Sáng tạo ra cùng loại này quái vật địch nổi tồn tại! Cương đức tiến sĩ, người quả nhiên là cá đáng sợ thiên tài!"

Hấn nhìn xem trên màn hình điên cuồng Bạch Sóc, bị trong nội tâm bay lên chiến tranh Hỏa Diễm Chúc Thiệu không cách nào tự ức.

"Cảm tạ đến cực điểm." Khoa học quái nhân nghe được đối với mình thành quả khẳng định, khom người nói ra.

Trên màn hình không ngừng rung động hình ảnh đã sắp tiếp cận ngưng hấn, rốt cục tại Bạch Sóc dưới bàn tay, hấp Huyết Quý đầu lâu biến thành nát bấy, giấu ở trong đó cameras cũng theo cái đầu vỡ vụn mà hủy hoại.

Mập mạp thiếu tá giống như cao triều bình thường thích ý học ra khí tức, trong tay nhấn điều khiển từ xa, cắt đến cái khác chậm rãi biến hóa trên tấm hình: "Kế tiếp để cho chúng ta tiếp tục quan sát quái vật biểu diễn a, chúng ta 'Suất ca' năm Ba Lô tạp bởi vì đến tốt cùng là như thế nào đang trách vật thù hạ gào khóc..."

Tại luân hồi sĩ Quách Kính cuối cùng công kích phía dưới, chịu khổ hủy dung 'Suất ca' năm Ba Lô tạp bởi vì đã biến thành xấu quỷ, trên người nguyên bản tiêu sái vô cùng áo gió cũng phá ra cự đại cái động khẩu, hấn rốt cục đình chỉ của mình ăn cơm, không muốn buông xuống trong tay đã mất đi tất cả

máu thi thể, tiện tay ném tới góc tường.

Trong miệng nhai nuốt lấy lưu lại huyết nhục, hần chỉ huy chỉ biết là gặm thức ăn tang thi tại phức tạp trong kiến trúc ghé qua, mang theo đại nạn được sinh may mắn còn có tùy theo bay lên phần nộ tìm kiếm lấy từng cái trừ hàng tánh mạng, sau đó đem biến thành tử thi.

Đi tới trên đường không ngừng có nhúc nhích lên thi thể gia nhập chúng nó hàng ngũ.

Bị hấp Huyết Quỷ hấp thu máu tươi sau, có đôi khi mà ngay cả an tường chết đi đi đều làm không được, đại bộ phận về sau, chúng nó đều sẽ biến thành mùi hôi tang thi, tiếp tục ô nhiễm cái này tốt đẹp chính là thể giới.

Năm Ba Lỗ tạp bởi vì trước mặt mục tiêu thăm đến tìm kiếm cái lạ tình trạng, nhưng là tại lúc này lại đột nhiên hưng phấn vì cười rộ lên, hần không thể chờ đợi được muốn xem đến HLLSI nhiềuG kỷ nữ, kỳ sĩ đoàn cái kia chút ít tạp chúng đang nhìn đến của mình hàng ngũ sau, đến tốt cùng sẽ lộ ra cái dạng gì biểu lộ, nguyên bản nghe lệnh bởi thủ hạ của bọn hần đã sớm biến thành tang thi sau bộ dáng, không chỉ có không hề sẽ đi nghe theo mệnh lệnh của bọn hần, ngược lại sẽ không hề sợ hãi cùng do dự đi đến nuốt chửng huyết nhục của bọn hần.

Có lẽ làm cho bọn họ táng thân dưới mình chúc trong bụng, là một cái lựa chọn tốt?

Nội tâm của nó tại phát ra hoan hô, dùng trấn áp còn không có tiêu tán sợ hãi.

Sợ hãi a! Các người ngoại trừ Alcatel bên ngoài bồi dưỡng được tới quái vật kia đã chết tại trong tay của ta, hiện tại các người ngoại trừ giấu ở trong tủ treo quần áo lạnh run, còn có thể làm cái gì đây?

Ồn ào náo động hàng ngũ chậm rãi ở hành lang trong hành lang ghé qua, từng điểm từng điểm tiếp cận cuối cùng phòng họp, trên đường đi tất cả thi thể cũng đã bị nhấm nuốt không còn, hoặc là chuyển hóa thành tang thi biến thành hàng ngũ một bộ phận, hoặc là biến thành tang thi thực vật, chỉ còn lại có đá lăm chom bạch cốt.

Hằng hà tang thi tại cuối cùng nhất chích hấp Huyết Quỷ dưới sự dẫn dắt chậm rãi đi tới, đôi quạ cùng thị huyết rít gào thỉnh thoảng vang lên, lắng nghe như thể tốt đẹp chính là giao hưởng, năm Ba Lỗ tạp bởi vì tiểu dung càng phát ra sung sướng.

Thăng đến góc cuối cùng đột nhiên truyền đến vật gì đó vỡ tan thanh âm.

Loại quái dị thanh âm giống như là cái gì bọc cao su cứng rắn vật thể bị đập vỡ, loại này thanh âm hần đã không nhớ ra được chính mình nghe qua bao nhiêu lần, tuyệt đối sẽ không có sai... Đó là xương sọ tiếng vỡ vụn âm.

"Là lễ tình nhân huynh đệ sao..." Năm Ba Lỗ tạp bởi vì trong nội tâm đột nhiên bay lên một loại lửa giận, tại chính mình suýt nữa bị người giết từ thời điểm, có lẽ hai người bọn họ đang tại sung sướng đùa bốn nhân loại thi thể, có lẽ bọn họ còn có thể lắng nghe chính mình chiến đấu tiếng vang lộ ra trào phúng tiêu dung, dùng trên tức ngữ khí thảo luận chính mình đến tốt cùng sẽ chết có nhiều thăm..

Nhất định là như vậy...

Bọn họ vài cái quái vật trong lúc đó căn bản không có cái gì đồng tình cùng hữu nghị, có lẽ có thể cùng tồn tại, nhưng là tại đồng loại tử vong lúc tuyệt đối sẽ không có dù là một điểm thương tâm, có lẽ sẽ ở hần sau khi chết giả mù sa mưa thay hần bả lưỡng bại câu thương địch nhân giết chết, sau đó đứng ở hần thi thể trước trào phúng hần chết trong nhiều sao không chịu nổi một kích trong tay địch nhân.

Tuyệt đối là như vậy...

Hần nắm chặt nắm tay, cắn chặt bén nhọn hàm răng, đè nén phần nộ của mình, chậm rãi tới gần.

Tại ngọn đèn dầu đã dập tắt hắc ám trong hành lang, chỉ còn lại có chỗ sâu nhất núp ở góc tường khóc thiếu nữ, còn có đứng thẳng trong vũng máu đùa bỡn một quả đầu lâu mỏng lưng hình người.

"Bây giờ không phải là cho người đùa thời gian, lập tức giải quyết hết người con mồi..." Suất ca đứng ở hành lang bên ngoài đối với lưng đối với mình 'Hấp Huyết Quỷ' nói ra: "Đừng quên nhiệm vụ của người."

Tức giận bỏ xuống một câu, năm Ba Lỗ tạp bởi vì cùng đội 'Hấp Huyết Quỷ' đáp lại chính mình, chỉ là lưng đối với bóng người của mình tựa hồ đối thủ trung món đồ chơi hứng thú nếu so với hần lớn, căn bản không có đi để ý tới ngôn ngữ của hần.

"Người người này, nghe được ta nói đến lời nói đến sao?" Năm Ba Lỗ tạp bởi vì trên mặt cơ thể tại phần nộ trong run rẩy, loại này hoàn toàn không đếm xỉa thái độ hần, làm hần phần nộ là không có thể tự ức.

Đưa lưng về phía người của hần tựa hồ một lời của hần, đem trong tay món đồ chơi, cái kia đầu lâu hướng hần vút.

Không tròn vẹn đầu lâu tại hắc ám trong hành lang kéo lê một đạo quỷ tích sau ngã trên mặt đất, tại huyết tinh trong nhấp nhô, đến cuối cùng rốt cục đi tới dưới chân của nó.

Năm Ba Lỗ tạp bởi vì tầm mắt vô tình ý quét tại đầu lâu phía trên, thân thể đột nhiên căng thẳng lên, cái kia xấu xí đầu lâu nguyên bản bộ dáng đã thấy không rõ, giống như là bị Hỏa Diễm Chúc Thiêu qua đồng dạng, nhưng là trên môi vòng đồng lại biểu lộ thân phận của nó.

Đây là hạp Huyết Quỷ, lễ tình nhân huynh đệ trong híp pi người da đen đầu lâu.

Sợ hãi cùng bất an theo trong nội tâm bay lên, hấn chậm rãi ngẩng đầu, trong bóng tối người kia đến tận cùng là người nào vậy?

Tựa hồ tại cười trộm, trong bóng tối đưa lưng về phía người của hấn bả vai run rẩy hai cái, cước bộ di động, trong vũng máu đậm trên xoay người lại, dính đầy huyết tinh trên mặt lộ ra dữ tợn tiêu dung.

Đôi mắt vô thần trong chỉ còn lại có điên cuồng cùng hỗn loạn, nói được thượng Tuần Tử trước mặt mục phía trên nhuộm một chút điểm đỏ hồng huyết, trên người bạch y triệt để nhuộm thành huyết hồng, lâm vào điên cuồng Bạch Sóc chậm rãi ngẩng đầu, đối với năm Ba Lỗ tạp bởi vì, tiêu dung hưng phấn mà quái dị.

"Đến tận cùng là..." Năm Ba Lỗ tạp bởi vì tại trần ngập thú tính vô thần đồng tử phía dưới nhìn không được lui một bước, khó có thể ức chế bối rối cùng sợ hãi theo phề phừ trong lúc đó nhộn nhạo ra, tân sinh gầy yếu khí quan tại Bạch Sóc tiêu dung phía dưới run rẩy, làm cho thanh âm của hấn ben nhộn cơ hồ nhận không rõ.

Tự tại tiếng nói của hấn còn chưa kết thúc thời điểm, rét thấu xương sát khí làm cho hấn cấp tốc lui về phía sau, hạp Huyết Quỷ so với thường nhân cường tráng mấy chục lần chân cơ thể làm cho tốc độ của nó nhanh chóng vô cùng, khi hấn rút lui đồng thời, không khí nổ tiếng vang truyền đến, có đồ vật gì đổ phá khai rồi không khí chính là ngăn trở cấp tốc đi vội giả, trên sàn nhà giẫm ra một đạo thật sâu trùng.

Liên tiếp không ngừng nổ thanh âm khoảng cách cực kỳ ngắn ngủi, hội tụ cùng một chỗ sau, chỉ có thể làm cho người ta nghe được một tiếng bạo vang lên.

Tự trong khoảnh khắc đó, năm Ba Lỗ tạp bởi vì trong mắt Bạch Sóc bộ dáng đã gần trong gang tấc, đột nhiên phát động công kích Bạch Sóc quơ cánh tay, năm ngón tay vạch phá không khí phát ra viên đạn bình thường chói tai tiếng rít.

Hai người tiếp xúc chỉ là trong nháy mắt, bạo thổi năm Ba Lỗ tạp bởi vì cũng cảm giác được trước ngực một hồi lạnh như băng, ngay sau đó chính là kịch liệt thống khổ, vội vàng cúi đầu nhìn thoáng qua bộ ngực của mình, trong lòng khủng bố không thể ức chế tăng vọt lên.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: tử vong chỉ quang

Hai người tiếp xúc chỉ là trong nháy mắt, bạo thổi năm Ba Lỗ tạp bởi vì cũng cảm giác được trước ngực một hồi lạnh như băng, ngay sau đó chính là kịch liệt thống khổ, vội vàng cúi đầu nhìn thoáng qua bộ ngực của mình, trong lòng khủng bố không thể ức chế tăng vọt lên.

Tự tại hấn bạo thổi trong nháy mắt, đứng là vẫn còn đã muộn, năm ngón tay hình thành con dao trước ngực của hấn kéo ra nhìn thấy mà giật mình vết thương ghê rợn, giống như trong nháy mắt có dã thú dùng lợi vuốt muốn đào lên bộ ngực của hấn, lấy tay đao làm trung tâm thủ chỉ lực tại trong nháy mắt biến thành nhiều đoàn công kích, sắc bén con dao đưa hấn trước ngực tân sinh da thịt xé rách ra, bộc lộ ra nhúc nhích nội tạng.

Chỉ là một cái đối mặt, năm Ba Lỗ tạp bởi vì tự suất nữa bị mổ bụng phá bụng kết cục.

Cấp tốc lui về phía sau cùng trong nháy mắt lọt vào bị thương làm hấn mất đi cân đối, xoay nhanh thân thể đụng vào trên vách tường, về loạn ra thật lớn một mảnh vết máu.

Giống như là bị lực lượng vô hình kẻ sát tại trên mặt tường, thân thể của hấn chậm rãi lấy xuống, mà ánh mắt lại không thể tưởng tượng nổi nhìn xem theo trong bóng tối chậm rãi đi ra Bạch Sóc.

Tự tại Bạch Sóc phát khởi siêu tốc công kích trong nháy mắt, hai cái chân nhỏ phía trên cơ thể không chịu nổi phụ hà, tự tại hấn rơi xuống đất trong nháy mắt nổ, hai đạo dữ tợn miệng vết thương tại tiểu chân trên bụng kéo dài ra, giống như đang trách cười mỉa.

Năm Ba Lỗ tạp bởi vì thấy được hấn tích đã rơi vào trên mặt đất máu, ngốc trệ trên gương mặt phát ra không biết cái gọi là tiếng cười: "Ha ha... Ha ha... Hay là có nhược điểm... Có nhược điểm..."

Loại tân ra không thuộc mình khí tức gì đó, là có nhược điểm, phát hiện này làm hấn triệt để lòng tuyệt vọng linh tìm được rồi một tia an ủi, tìm một tia thủ thắng khả năng.

Bạo tẩu thiên quốc Thần tộc máu giống như rót vào bình thường động cơ đưa xe dầu cháy, tại điên cuồng qua đi Bạch Sóc thân thể, coi như là có thể

bộc phát ra kinh người lực lượng, nhưng là y nguyên có tự thân cực hạn.

Khảm nhập trong đầu Xá Lợi đem trong máu lực lượng triệt để kích phát, làm cho Bạch Sốc tại tối tuyệt vọng trước mắt đã lấy được lực lượng, nhưng là cũng làm cho hần thần trí giống như hư thúc đồng dạng triệt để lâm vào điên cuồng, thực sự không phải là bị trong máu thú tính thôn phệ, mà là đang nội tâm phần nộ cùng sợ hãi phía dưới chuyển hóa thành điên cuồng.

Hắn muốn sống sót, hắn còn muốn dùng mới tinh con mắt đi thể nghiệm mới tánh mạng..

"Nếu như điên cuồng có thể đánh bại địch nhân lời nói, như vậy loại lực lượng này đến nhiều ít đều không sao cả!"

Đây là hần linh hồn gào rú, cường liệt nhất ý niệm trong đầu kích phát đang ngủ say tại xương sọ trong Xá Lợi.

Rót vào thân thể thần bí máu không ngừng tản mát ra kinh người lực lượng, quán chú đến trong thân thể mỗi một điều cơ thể cùng cốt cách trong.

Tại thiêu đốt máu cùng Xá Lợi ảnh hưởng phía dưới, cơ thể nguyên bản tự bảo vệ ta công năng bị thủ tiêu, trong nháy mắt sức bật lực cấp tốc kéo lên.

Bạch Sốc tại điên cuồng Cuồng Chiến đấu đồng thời, đã ở điên cuồng tổn hại thân thể của mình.

Nguyên bản vì phòng thân mà rèn luyện thân thể chỉ có thể ở người thường trong chống đỡ thượng là cường tráng, nhưng là tại loại này điên cuồng lực lượng thúc dưới tóc, liền hiện ra tự thân yếu ớt.

Giống như tại cao công suất điện áp phát ra phía dưới sắp bị thiêu hủy thiết bị đồng dạng, Bạch Sốc có thể không tại thân thể triệt để tan vỡ trước đem trước mặt hấp Huyết Quỷ kéo xuống Địa ngục ?

Từ trong bóng tối đi ra người đuôi lộ ra tươi cười quái dị, khàn giọng thanh âm truyền đến: "Nhược điểm? Đã có nhược điểm, vậy ngại vì cái gì..."

Sàn nhà bị đập nát, văng tung tóe cơ thể bị Xá Lợi trong lực lượng cưỡng chế lấp đầy lên, lành nghề tiền quỹ tích phía trên đập xuống thật sâu vết sâu, nổ tiếng vang giống như quái thú tại rít gào.

Toàn thân cơ thể đều phát ra không chịu nổi gánh nặng thanh âm, Bạch Sốc trong nháy mắt tấn công đến hấp Huyết Quỷ trước người, đều vung bàn tay giống như đao phong bình thường phát ra gào thét thanh âm.

Gào thét đao phong lau hấp Huyết Quỷ thân thể xệt qua, như cũ là cuối cùng trước mắt, nắm Ba Lỗ tạp bởi vì thân thể lau Bạch Sốc công kích tránh né ra, nhưng là hấp Huyết Quỷ lại trong khoảnh khắc đó thấy được Bạch Sốc dính đầy vết máu trên mặt, lộ ra... Tiểu dung?

Xé rách thanh âm truyền đến, hấp Huyết Quỷ trước ngực xuất hiện một đạo thẳng tắp miệng vết thương, văng tung tóe miệng vết thương giống như miệng rộng bình thường xoay tròn ra, phun tung tóe ra tanh hôi huyết.

Cùng lúc đó, Bạch Sốc trên cánh tay cũng văng tung tóe ra đỏ hồng dấu vết.

Coi như là né nhanh qua thực chất con dao, chỗ nhấc lên chân không gọn sóng cũng đủ để đem thân thể của nó xé rách.

Thẳng đến lúc này, Bạch Sốc không hết lời nói mới truyền vào trong tai của hắn.

"Đã có nhược điểm, vậy ngại vì cái gì... Không dám công kích ?"

Mà ngay cả ngăn ngại thờ dốt đều không có cho nó, Bạch Sốc dưới chân lần nữa truyền đến nổ, không có chút nào phòng chừng chân thừa nhận năng lực, bàn chân ngang ngược giẫm đạp tại trên mặt đất, nổ trong dựa vào phản tác dụng lực đem thân thể ngành sanh sanh thay đổi tới, quay mắt về phía gần trong gang tấc hấp Huyết Quỷ, Bạch Sốc thậm chí có thể cảm giác được trong thân thể của hắn truyền lại tới mỗi một thanh âm.

Trái tim tại cấp tốc nhảy lên, cơ thể tại cấp tốc căng thẳng, máu theo trong mạch máu thẩm thấu đi ra, nội tạng tại chậm rãi nhúc nhích...

Đan vào thanh âm tại trong đầu của hắn biến thành lập thể hình tượng, dựa vào loại này không cần con mắt có thể quan sát đến thế giới phương pháp, công kích lần nữa bắt đầu.

Cấp tốc thay đổi thân thể đem định luật cơ học triệt để để tại sau đầu, không chịu nổi gánh nặng xương sống phát ra thống khổ tiếng ma sát, cơ thể lôi kéo cốt cách, rất nhỏ vết rạn ở phía trên chậm rãi hiện hiện, kích thước lưng áo thay đổi phía dưới, bàn tay trên không trung kéo lê một cái nửa vòng tròn, con dao biên giới ma sát không khí, tại lực lượng ảnh hưởng phía dưới sinh ra Trầm Lam ánh sáng nhạt.

Mềm yếu bàn tay biến thành vô kiên bất tồi đao phong, trong không khí kéo ra lực sát thương cự đại chân không khí nhận, Trầm Lam sắc khí đao theo trong lòng bàn tay ném ra, hướng phía hấp Huyết Quỷ thân thể chém tới.

Nắm Ba Lỗ tạp bởi vì trong cổ họng phát ra nức nở nghẹn ngào thanh âm, ánh mắt hốt hoảng cấp tốc lui về phía sau, nhưng là Bạch Sốc nhe răng cười tại hắn trong mắt hình chiếu lại càng lúc càng lớn, thẳng đến thân thể bị xé nứt thanh âm truyền đến.

Dữ tợn miệng vết thương xuất hiện bộ ngực của nó phía trên, cảnh hoàng tàn khắp nơi ngực hoàn toàn bị mở ra, cùng lúc đó, Bạch Sốc trên cánh tay xuất hiện thật sâu vết rạn.

Công kích không có đình chỉ, Bạch Sốc tại điên cuồng tiêu xài trong thân thể lực lượng, trong máu lực lượng bị kích phát, đậm trên thân thể thừa nhận điểm máu chốt, trong nhục thể tràn đầy đến cơ hồ muốn theo trong lỗ chân lông phun ra tới lực lượng dẫn dắt đến thân thể, phát ra liên tiếp không ngừng công kích.

Trầm trọng công kích lệnh hấp Huyết Quý thân thể bị nện vào vừa mới chạy ra hắc ám hành lang, căn bản không có cho nó rơi xuống dưới mặt đất cơ hội, giống như u hồn bình thường, Bạch Sốc gần kề dán thân thể của nó đi vội.

Liên tiếp không ngừng nổ tiếng vang hội tụ lại với nhau, tại nổ trong, Bạch Sốc không ngừng mà quơ cánh tay, chưởng duyên như đao, Trầm Lam sắc khí nhận không ngừng huy sai ra.

Coi như là trên thân thể không ngừng văng tung tóe bước phát triển mới miệng vết thương, coi như là cốt cách phía trên đã có giống như mạng nhện bình thường vết rạn, coi như là thân thể phảng phất tại hạ một người trong nháy mắt sẽ hồng mất, Bạch Sốc cũng y nguyên tại công kích!

Phách trầm! Phách trầm! Phách trầm! ...

Bạch Sốc trong cổ họng phát ra bén nhọn tiếng cười, đắm chìm tại loại này mỹ diệu thống khổ cùng trong công kích.

Mỗi một lần tiếp xúc cũng sẽ ở trong nháy mắt hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp ra phức tạp hơn đoàn công kích, mỗi một lần huy sai cánh tay cũng sẽ ở hấp Huyết Quý trên thân thể cắt ra thật sâu miệng vết thương.

Trong nháy mắt làm ra mắt thường không cách nào phân biệt công kích, sắc bén trăm kích lệnh nắm Ba Lỗ tạp bởi vì thân thể một mực chưa từng rơi trên mặt đất, trên thân thể không ngừng xuất hiện đao phong phách trầm vết thương ghê rợn.

Trong máu bị kích phát lực lượng dẫn dắt đến Bạch Sốc bản năng sử dụng ra bị khắc sâu tại trong máu chiêu số.

KOF trong thế giới, tám kiệt tập một trong: mạch trác trong tay sát chiêu: cứu cực tử vong chi quang!

Nay ngày thứ nhất càn, cầu phiêu ~

Mặt khác, đề cử hảo hữu đêm thu hình nguyệt đồng nghiệp: nguyệt thế giới lữ hành, chất lượng tuyệt đối không phản đối, hơn nữa chỉ thích bình luận sách, cho nên phiếu đề cử lưu cho ta là đến nơi..

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Trần Tĩnh lặng yên - héo rũ hoa

Trong nháy mắt trọng điệp một chút cũng không có dùng đếm hết trăm kích đủ để cho địch nhân biến thành một đồng không tròn vẹn khối thịt, coi như là không thuộc mình hấp Huyết Quý cũng chỉ có thể trong đó nhắm nháp sắp tử vong sợ hãi.

Liên tiếp không ngừng nổ vang rất cục đình chỉ, cách dài dòng buồn chán cự ly, nắm Ba Lỗ tạp bởi vì bị công kích lực lượng lần nữa nặng nề đập vào trên tường, hoàn toàn bị xé nát lồng ngực chảy ra sền sệt huyết tương cùng bị xé thành mảnh nhỏ khí quan.

Tay trái bị con dao triệt để chặt đứt, hai cái đùi đã sớm tán lạc tại hắc ám trên hành lang, lồng ngực bị triệt để mở ra, bị xé nát nội tạng chậm rãi theo đại trong động chảy ra, trên trái tim xuất hiện cự đại nứt ra, đỏ hồng huyết tương đang tại từ trong đó phun tung toé đi ra, thân mình tự lãnh năng lực làm cho trái tim của hắn tại chậm rãi chữa trị, nhưng là chỉ sợ đã không có tu bổ hoàn hảo ngày nào đó.

Hấp Huyết Quý trên mặt bị con dao bổ ra thật sâu miệng vết thương, ngang xương gò má miệng vết thương giạt ra môi của hắn, theo hắn phí công hô hấp, một tia một tia bọt máu từ trong đó nhỏ đi ra, đây là hấp Huyết Quý, dù là chỉ còn lại có một cái bị thương buồn thiu lá phổi có thể tiến hành hô hấp quái vật.

Nhưng là hiện tại hắn đắm chìm tại hồng mất cùng trong tuyệt vọng, trầm thấp nước nở nghẹn ngào cùng mơ hồ không rõ thanh âm theo trong cổ họng phát ra, vỡ vụn đây thanh âm cho thanh âm của hắn nghe giống như cũ kỹ điều hòa bình thường âm ỉ.

Đó là tuyệt vọng cùng sợ hãi gào thét, tại Bạch Sốc chậm rãi tiếp cận cước bộ trong, hắn muốn phát tiết ra trong lòng sợ hãi, nhưng lại tại triều triệt để

hông mất tình trạng hăm sâu... Từ vong đã không cách nào ngăn cản...

Tựa hồ là ảo giác đồng dạng, hấn thấy được Bạch Sóc đi tới thân thể dừng lại một chút.

Đã sắp triệt để tiếp cận Bạch Sóc đình chỉ vận động, đứng ở hấn cách đó không xa địa phương, vẫn không nhúc nhích.

Ngay sau đó, nổ thanh âm phát ra, cánh tay, trên thân thể nứt ra rồi nhìn thấy mà giật mình khe hở, máu từ trong đó phun bùng lên, chôn dấu tại trong đầu Xá Lợi bản năng ở kiềm chế trong thân thể hấn miệng vết thương, làm cho hấn không có bởi vì mất máu quá nhiều mà chết đi.

Giống như vỡ tan khí cầu bình thường, da của hấn chỉ không ngừng văng tung tóe, đỏ hồng huyết tại tứ xuất lấp bắp, phun tại trong góc, Trần Tĩnh lặng yên trên mặt.

Lâm vào trong sự sợ hãi nữ hải tử ngốc trệ hạ xuống, trong miệng truyền đến quen thuộc hương vị, giống như không thể tin bình thường, nâng giờ tay lên tại môi bởi một chút.

Đó là đã từng vô cùng quen thuộc hương vị, huyết.

Ngon hương vị tại trong miệng khuếch tán ra, làm cho người trầm mê hương vị ngọt ngào làm cho nàng ngây ngẩn cả người, trong nội tâm đang ngủ say cái gì đông tây thức tỉnh, chậm rãi mở mắt.

Bạch Sóc lắng nghe trong thân thể truyền đáng sợ hơn thanh âm, đó là vết rạn tại cốt cách phía trên lan tràn thanh âm, còn có cơ thể sắp văng tung tóe thống khổ cảm ứng.

Đây đã là cực hạn...

Bạch Sóc cố gắng muốn vươn tay, bóp nát gần trong gang tấc trái tim, nhưng lại phát hiện mình đã liền giờ tay lên chương khí lực cũng không có.

Hấn lộ nở một nụ cười khổ, mất đi tất cả khí lực, vô lực ngã trên mặt đất.

Trong không gian khôi phục yên tĩnh, một tia không thể tin cười tiếng vang lên, hấp Huyết Quỷ đang cười.

Coi như là đã biến thành cái dạng này, nhưng là hấn y nguyên có thể phát ra mơ hồ tiếng cười, hai độ tử sinh ở giữa giây dựa, còn có dần dần tàn lụi từ vong sợ hãi khiến nó không thể ức chế nở nụ cười: "Ha ha... Ha ha..."

Coi như là đối mặt loại này quái vật, nhưng là hấn hay là sống sót !

Sinh tồn vui sướng khiến nó cao hứng là không có thể chính mình, Bạch Sóc gần trong gang tấc thân thể chậm rãi chảy ra máu, đó là hấn hiện tại tối nhu cầu cấp bách gì đó, giống như lên trời đưa tới lễ vật đồng dạng, chỉ cần cắn đứt cổ của hấn động mạch, liền có thể nhắm nháp đến máu, làm cho hấn một lần nữa sống sót máu tươi.

Hấn cười quái dị, như là Nhuyễn Trùng đồng dạng trên mặt đất bò sát, chậm rãi tiếp cận không cách nào di động Bạch Sóc, lớn lên bị xé nứt môi, giống như xà đồng dạng mở ra đến cực hạn, nhắm ngay gần trong gang tấc động mạch cổ, hung hăng cắn xuống dưới, thân thể nhiệt độ gần trong gang tấc.

Hấn cảm giác mình cắn được cái gì lạnh như băng gì đó, lạnh như băng mà cứng rắn, chậm rãi nhét vào trong miệng của hấn, đem đầu lâu của hấn nhô lên.

Đột nhiên ý thức được nhét vào trong miệng là vật gì, trong lòng của hấn cuối cùng hi vọng bị tàn khốc nghiền nát, mà chuyển biến thành chính là đặc hơn đến cực hạn tuyệt vọng.

Hồng mắt nước mắt theo khóe mắt chảy ra, hấn phát ra thống khổ mà tuyệt vọng nức nở nghẹn ngào, mở mắt, khẩn cầu ánh mắt nhìn hướng về phía thiếu nữ trước mặt.

Tên là 'Trần Tĩnh lặng yên' thiếu nữ cầm trong tay lạnh như băng súng ống, chậm rãi mở khóa an toàn, nhìn xem hấn khẩn cầu mà tuyệt vọng mục quang, khóe miệng tràn ra tràn ngập hứng thú tiểu dung.

Đó là tối hồn nhiên tiểu dung, không chứa có bất kỳ dơ bẩn, theo tâm linh chỗ sâu nhất sinh ra mỉm cười.

Triển lộ ra hải đồng bình thường hồn nhiên cười, trong mắt nàng chính là nồng đậm hiếu kỳ.

Giống như là hiếu kỳ hải tử dùng hỏa diễm nướng cứu con kiến, dùng trang trí đao đem châu châu phân thây, bà đáng yêu mèo con mở bụng phá bụng, đem dịu dàng ngoan ngoãn tiểu chiếm giữ thử ném vào sôi trào trong nước nóng, nhìn xem chúng nó thống khổ giây dựa, tiểu dung hồn nhiên mà lại mỹ hảo.

Không chứa có bất kỳ tà ác tàn nhẫn, đây là đáng sợ nhất ngây thơ chất phác.

"Bùm ~" 'Trần Tĩnh lặng yên' ngây thơ mỉm cười, trong miệng nhớ lại mềm mại động tĩnh nghĩ thanh từ, như là khi còn bé thường xuyên tiến hành du hí

bình thường, mảnh khảnh ngón tay gỗ động cò súng.

Ngân đúc viên đạn theo thương thang phun ra, xuyên thấu hấp Huyết Quỷ 'Năm Ba Lỗ tạp bởi vĩ yết hầu, theo trong miệng chui vào cái ót, sau đó nhấc lên bắt đầu cái cốt, đem đầu lâu của hắn biến thành một đoàn nát bấy thịt vụn.

Màu hồng phấn huyết thanh ở tại trên mặt của nàng, làm cho nàng nụ cười trên mặt càng phát ra tinh khiết, giống như đang đùa đùa giỡn trong nhiễm thượng tro bụi.

Từ chỗ nào bắt đầu nói lên? Đây là một dài đằng đặc mà ngắn ngủi chuyện xưa.

Đã từng Trần Tĩnh lặng yên là mỗ đại học kinh tế hệ đệ tử mà thôi, mỹ mạo động lòng người, thuần khiết vô hạ, giống như nở rộ tại này không sạch sẽ trong thế giới tinh khiết đoá hoa.

Bởi vì vĩ đại, hoặc là nói bởi vì vô cùng vĩ đại, nàng hấp dẫn quá nhiều ghen ghét cùng không phải chê, giống như phần lớn dốc lòng kịch nửa trước đoàn đồng dạng, đồng loại ghen ghét cùng làm khó dễ, khi nhục cùng áp bách, lời đồn cùng hèn mọn, tại đại đa số người nhìn không tới địa phương, nàng đối diện với mấy cái này tràn ngập ác ý bí ẩn sự kiện, chân tay luống cuống, yên lặng rơi lệ...

Nhất gan nhất gan Trần Tĩnh lặng yên cũng không có như cùng đại đa số nội dung vở kịch phát triển bình thường, gặp được đem nàng cứu vớt ra cực khổ bạch mã vương tử, mà là ngày qua ngày khi dễ cùng làm khó dễ trong, đi lên tan vỡ con đường...

Tại lạnh lùng dơ bẩn trong thế giới, 'Trần Tĩnh lặng yên' hư mất.

Một ngày nào đó, máu đỏ hồng dính đầy cả ký túc xá, theo trong khe cửa thẩm thấu đi ra ngoài máu làm cho giám sát thét chói tai lấy báo cảnh sát, phá cửa mà vào chính nghĩa sứ giả môn thấy được cả trong túc xá duy nhất người sống sót, đứng thẳng trong vùng máu bất lực khóc Trần Tĩnh lặng yên.

Không ai sẽ tin tưởng nàng là hung thủ, nhưng là từ hiện trường dao gọt trái cây trên mặt kiểm tra đo lường ra nàng vân tay, nắm tên người bị hại trên thân thể cũng bảo tồn không có khả năng đã đảo căn cứ chính xác theo.

Nhưng là nàng đã cái gì đều không nhớ rõ, bất lực phản kháng lạnh như băng xiềng xích, một lần một lần giải thích chính mình trong sạch, chính là chỗ tao ngộ gặp đến chỉ có tràn ngập lạnh lùng cùng hèn mọn cùng đáng tiếc ánh mắt.

Đến cuối cùng, sinh viên Trần Tĩnh lặng yên đã trở thành bệnh tâm thần người Trần Tĩnh lặng yên.

Tại này tràn ngập toàn bộ thế giới ác ý trong, hư mất thiếu nữ bị cô độc nhốt tại trong phòng giam, cùng đợi cuối cùng phán quyết, nhưng là tánh mạng của nàng lại giống như mất đi thổ nhượng đoá hoa bình thường, cấp tốc héo rũ, thẳng đến có một ngày tức mực thanh âm theo trong đầu vang lên.

"Muốn mới tánh mạng sao?"

Ngày hôm sau, mọi người phát hiện héo rũ hoa điều linh, mà ở thế giới kia trong, mới tinh tánh mạng mở mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: thống khổ ảo mộng

Từ thức tỉnh đến nay, nhất gan thiếu nữ lao thẳng đến nội tâm đuổi ra điên cuồng dục vọng phong tỏa tại chỗ sâu nhất, nhốt theo nghiền nát trong tâm linh sinh ra mãnh thú, coi như là như thể nhu nhược chết đi đi cũng không muốn làm cho mình lần nữa mất đi khống chế.

Nhưng là tại liên tiếp không ngừng sợ hãi cùng dưới sự kích thích, thâm trầm nhất tuyệt vọng phá hủy trong nội tâm chắc chắn lao lung, vì vậy thuộc về Trần Tĩnh lặng yên mặt khác thức tỉnh.

Theo tuyệt vọng cùng trong bi thương sinh ra cái khác tự có được thuần túy nhất phá hư dục, trừ lần đó ra, hai bàn tay trắng, ngoại trừ phá hư bên ngoài, hoàn toàn không biết gì cả.

'Trần Tĩnh lặng yên' xem lên trước mặt nghiền nát đầu lâu, đến từ sâu trong linh hồn hư không cùng rét lạnh làm nàng không thể chờ đợi được nghĩ phải tìm cái gì đến bổ khuyết của mình hư không.

Dùng tánh mạng cũng tốt, dùng linh hồn cũng tốt, mặc kệ là vật gì, nàng chỉ có theo phá hư trong mới có thể cảm nhận được còn sống thực cảm giác.

Có cái gì ? Tùy tiện vật gì đó đều hảo? Có thể cho ta giết chết gì đó... Có thể cho ta phá hư gì đó...

Nàng dáng vóc tiêu tụy cầu nguyện , cầu nguyện lại vật gì đó có thể cho nàng tạp nát, phá hư.

Đôi quá tru lên từ đằng xa truyền đến, đó là mùi hôi tang thi gào rú.

Đáng sợ tiếng vang làm cho nàng lần nữa lộ ra tiểu dung, loại đồ vật này lời nói, hẳn là cũng có thể giết chết a? Lúc này có loại vật này thật sự thật tốt quá...

Hồn nhiên mỉm cười, nàng nhặt lên trên mặt đất súng ngắn cùng chủ thủ, truy tìm khủng bố thanh âm, tập tễnh đi ra ngoài.

Chém giết thịnh yến sắp bắt đầu rồi, hư không thiếu nữ vì thế sung sướng , cười vui , xốc lên điên cuồng mở màn.

——

Trong bóng đêm, Bạch Sóc làm một cái ngang trường mộng, tràn đầy không hiểu thống khổ mộng cảnh.

Không ngừng ngược lại mang, không ngừng lặp lại, không ngừng thường thức đã từng thống khổ.

Đang ở trong mộng hán hiêm thấy mơ tới hai mắt còn không có mù thời gian, ôm cự đại mưa sấm tui thiếu niên không ngừng tái diễn một ít cá ngăn ngại buổi chiều.

Đi ở trên đường cái Bạch Sóc trở mắt nhìn phía xa chính là xe tải bốn ba, sau đó tầm mắt tại đánh trong thay đổi, thân thể nhẹ nhàng giống như hồng mao bình thường bay thượng thiên không, sáng ngời thế giới tại sung huyết ánh mắt phía trên biến thành huyết sắc, đến cuối cùng triệt để biến thành hắc ám.

Thống khổ màn ảnh không ngừng ở tái diễn, hán một lần một lần lắng nghe lạ lẫm thanh âm nói cho hán biết: "Người thần kinh thị giác nhận lấy áp bách..."

Không ngừng theo sáng ngời thế giới rơi vào hắc ám, tại mộng cảnh vận vẹo trong thế giới, không ngừng nhận thức tự thân tuyệt vọng cùng bi thương, gãy dựa tại màu đen trong mộng cảnh, trong thân thể đầy dẫy đau đớn kịch liệt, dù là tại trong mộng cảnh, mỗi một tác thân thể cũng đang kịch liệt đau nhức, giống như có dao găm đang giải phẫu thân thể từng cái bộ phận...

Từ vừa mới bắt đầu lạnh lùng, đến điên cuồng, rồi đến bình thản, Bạch Sóc một lần một lần ở vớ vẩn trong mộng cảnh thường thức nỗi thống khổ của mình, đến cuối cùng lại phát hiện, coi như là dù thế nào kịch liệt thống khổ cũng làm cho hán không hề sợ hãi .

Đã không có sợ hãi cùng tuyệt vọng, hán triệt để biến thành người ngoài cuộc, quan nhìn mình đã từng kinh nghiệm, đến cuối cùng trong lòng chỉ còn lại có bình tĩnh cùng bình thản, tại Xá Lợi ảnh hưởng phía dưới, mộng cảnh giống như cự đại Chuyển Luân bình thường đưa hán trong linh hồn lần vào có chút thú tính cùng quái dị gì đó qua đi hầu như không còn.

Khảm nhập xương sọ Xá Lợi tại Bạch Sóc trọng thương phía dưới, rốt cục triệt để cùng hán tan ra làm một thể, biến thành kim sắc ấn ký khắc sâu tại ngạch cốt phía trên, từng điểm từng điểm thâm thấu cả cốt cách trong.

Xuất hiện không hiểu biến hóa cốt cách chỗ đại biểu lực lượng là thuần túy sinh cơ, cùng nguyên từ đại xà bốn nguyên trong thú chi lực căn bản vô pháp dung, như như nước lửa bình thường lẫn nhau trở nên gay gắt , lệnh Bạch Sóc trên thân thể lần nữa văng tung tóe ra một mảnh dài hẹp nhỏ bé vết rách.

Từng cái trong lỗ chân lông đều thẩm thấu ra dị hoá máu tươi, bị Bạch Sóc tiêu xài đại bộ phận lực lượng sau, thiên quốc Thần tộc chi huyết không cách nào phản kháng đến từ thân thể bài xích, biến thành sền sệt huyết tương theo trong lỗ chân lông bài trừ đi ra, tiếp xúc đến không khí sau cấp tốc bốc hơi, biến mất.

Phá hư sau một lần nữa kiến tạo lên cung điện nếu so với trước kia càng thêm kiên cố, thần xui quỷ khiến phía dưới, tại còn chưa có trở lại luân hồi không gian trước, Bạch Sóc thân thể tự đã lấy được lần thứ nhất không có tệ đoan cường hóa.

Tuy nhiên mất đi vừa mới linh ngộ đến : khí lực lượng, nhưng lại đã lấy được cùng với so sánh với đúng, từ nay về sau chỗ tốt càng lớn thân thể cường hóa.

Đương Bạch Sóc chịu trọng thương thân thể khôi phục xong sau, hán hội phát hiện thân thể của mình tại trải qua Xá Lợi cùng thiên quốc Thần tộc máu cường hóa sau, đã triệt để bước vào phi nhân loại lĩnh vực, mặc dù cùng từ nay về sau lấy được lực lượng không đáng giá được nhắc tới, nhưng lại vì sau này vạn tượng cao lâu để xuống kiên cố trụ cột.

Mà Bạch Sóc nhưng bây giờ đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả, hán y nguyên tại chịu được trong thân thể truyền đến kịch liệt đau đớn, toàn thân cơ thể 80% đều trọng độ kéo thương, nghiêm trọng nhất quá mức thậm chí đã xé rách, cốt cách chi ở trên đều là rất nhỏ vết nứt, thần kinh tín hiệu hỗn loạn, nếu như không phải ngạch cốt phía trên kim sắc ấn ký truyền đến sinh cơ tại chậm rãi chữa trị thân thể, hán đã sớm lâm vào toàn thân tê liệt quần cảnh .

Tại trong mơ hồ, hán nghe được người xa lạ la lên: "Người này còn sống! ... Thầy thuốc ? ..."

Kế tiếp là liên tiếp không ngừng tiếng súng cùng lung tung cước bộ, thân thể tựa hồ bị đặt lên cáng, một phen lay động sau vận động rớt cục đỉnh chỉ xuống, vài cái lả lăm thanh âm vang lên.

"Chết tiệt... Người này bị xe lửa đụng phải sao? Xương cốt ở trên đều là vết nứt... Thân thể bị phá hư đến loại trình độ này cư nhiên còn không chết..."

"Cư nhiên còn có ý thức... Cường tâm châm ? Cường tâm châm cho ta..."

"... Tim đập trống ngực khôi phục bình thường... Loại này tự lành năng lực, người này là quái vật sao! ... Uy, ta nói, muốn hay không giải phẫu thoát cái? ..."

"Câm miệng a, hôm nay có thể đi vào đến nơi đây, người đã ký giữ bí mật hiệp nghị đi? ... Nói không chừng từ nay về sau còn muốn đã bị MI5 giám thị... Làm chính mình muốn làm... Quái vật? Người lúc tiến vào nhìn qua những vật kia lúc đó chẳng phải sao..."

"Biết rằng biết rằng, chỉ nói là nói mà thôi..."

"Vậy thì hảo hảo làm! ... Không cần phải đi đụng vào những kia không nên biết gì đó..."

"Mạch đập đã khôi phục bình thường... Não bộ tín hiệu khôi phục bình thường... Hệ thần kinh hỗn loạn bắt đầu chữa trị ... Gặp quý... Người này là siêu cấp chiến sĩ sao?"

Mơ hồ cảm giác chậm rãi thôi tàn, Bạch Sóc đại não khôi phục thanh minh, cảm thấy dưới thân thể mặt lạnh như băng tạm thời bàn giải phẫu, khàn giọng trong cổ họng phát ra thanh âm: "Nơi này là chỗ nào? Ta lại chết?"

Tại thức tỉnh trong nháy mắt, thính giác cùng làn da xúc cảm đồng thời khôi phục, không giải thích được trực giác không bị khống chế theo trong thân thể kéo dài đi ra, làm cho hắn cảm thấy chung quanh mơ hồ tình huống, giống như là hắn tiến vào điên cuồng trạng thái sau chỗ cảm giác được thế giới bình thường.

Không cần con mắt có thể nhận trước mặt sự vật, linh mẫn tới cực điểm thính giác cùng không hiểu trực giác đền bù có hay không thị lực chỗ thiếu hụt, chỉ dựa vào thính giác cùng trực giác là có thể tại trong đầu cấu vẽ ra chung quanh tình hình.

Tại tạm thời trong phòng giải phẫu, hai gã làm thuê cho Anh quốc HELLSI nhiềuG tổng bộ cấp cứu thầy thuốc không thể tưởng tượng nổi đối mặt , tuổi so với lão thầy thuốc chậm rãi buông xuống trong tay bản nâng vật lộn độ sức khí, tháo xuống khẩu trang nói ra: "Bà người ở phía ngoài gọi vào đi, trong lúc này đã không có chuyện của chúng ta..."

Tại xảy ra ngắn ngủi hỗn loạn sau, tạm thời trong phòng giải phẫu người toàn bộ đi ra ngoài cửa, mà chuyển biến thành chính là hai gã mặc quân trang nam nhân.

"Ngài khỏe chứ, ta là Anh quốc đối ngoại tộc sự vật quản lý đại thần bởi vì đặc biệt Cổ Lạp tiểu thư bí thư, xin hỏi ngài hiện tại cảm giác như thế nào?"

Rõ ràng thụ qua chuyên nghiệp huấn luyện trung niên nhân thuần thực điều chỉnh giả thiết bị hỏi.

"Hồngбеттầu..." Bạch Sóc gian nan khu động thân thể, nhưng lại cảm giác hiện tại thân thể chỉ là tùy tiện nhúc nhích thoáng cái tựa đau nhức như đao cắt.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: người nhất định phải còn sống!

"Hồngбеттầu..." Bạch Sóc gian nan khu động thân thể, nhưng lại cảm giác hiện tại thân thể chỉ là tùy tiện nhúc nhích thoáng cái tựa đau nhức như đao cắt.

Bạch Sóc buông tha cho theo trên bàn giải phẫu bò lên nghĩ gì, hỏi: "Tình huống bây giờ thế nào? Đồng bạn của ta ? Nàng ở nơi nào?"

Hắn đột nhiên nhớ tới tại chính mình hôn mê trước, đã lâm vào sợ hãi không thể tự kềm chế thiếu nữ, nếu như không có chính cô ta khả năng từ lúc vừa lúc mới bắt đầu cũng bởi vì đi theo nhiệm vụ, táng thân tại cái đó nho nhỏ trong phòng .

Mặc dù mình bạch năng khả năng đã dữ nhiều lành ít, nhưng là mình còn có thể còn sống sót, như vậy năng đã còn có tiếp tục sinh tồn khả năng, nghĩ đến đây, trong lòng của hắn dồn dập cảm giác lập tức mãnh liệt.

"Bởi vì ngài cùng ngài đồng bạn, ba gã hấp Huyết Quý đã bị triệt để tiêu diệt, bàn tròn hội nghị các vị đại nhân đã thành công rút lui khỏi, bởi vì đặc biệt Cổ Lạp người phóng khoáng lạc quan..."

"Ta mà quan xem bọn hắn làm khi gió gì đi tìm chết..." Bạch Sóc đột nhiên vươn tay, căn cứ thính giác trong phương hướng bắt được trung niên nhân cổ áo, che kín tờ máu con mắt đối với hắn, một chữ dừng lại nói: "Đồng bạn của ta? Cô bé kia đến tốt cùng thể nào."

"Thật có lỗi, tổng bộ trong hiện tại y nguyên có bộ phận khu vực không có trải qua thanh lý, đại bộ phận tang thi chưa tiêu diệt, chính đang tiến hành phong tỏa, bởi vì còn không có trải qua tìm tòi, cho nên..."

"Cho nên, các người nói cho ta biết, ta chết trận đồng bạn thủ vệ người môn bàn tròn hội nghị, mà các người nhưng không cách nào bảo vệ một cái nhục tiểu chính là nữ hài tử?"

Bạch Sóc cắn răng, truy nã toàn thân miếng sắt, còn có đâm vào trong mạch máu kim tiêm từng cái rút ra, lỗ mông động tác đem lỗ kim mở rộng, máu tươi từ trong đó thấm thấu đi ra.

"Thân thể của ngài bây giờ còn không thể vào đi kịch liệt hoạt động..." Trung niên nhân bên cạnh phó quan đi ra phía trước ngăn lại Bạch Sóc động tác, nhưng lại bị Bạch Sóc phản nộ trong tiện tay đẩy ra, không có dự liệu được phó quan chỉ cảm thấy đến chính mình bị một sợi giấy điện can quét một chút, thân bất do kỷ về phía sau đẩy đi.

Chỉ là hơi chút động tác, tự đưa tới trên người những kia miệng vết thương đại diện tích nghiền nát cùng xuất huyết, nhưng là Bạch Sóc hiện tại đã không có thời gian trông nom nó, lục lọi trong theo tạm thời bàn giải phẫu bên cạnh tìm tới chính mình nhiễm máu tổn hại quần áo, không để ý đến cái kia ngã nhào trên đất phó quan, mà là đối với trung niên nhân nói ra: "Đi thấy các người người phụ trách, lập tức!"

Căn bản không cho cự tuyệt yêu cầu làm cho trung niên nhân bất đắc dĩ gật đầu: "Xin ngài cho ta."

Trung niên nhân mang theo Bạch Sóc theo tạm thời dừng trong trường bỗng đi ra, tại HELLSI nhiềuG cơ quan kiến trúc bên ngoài, rậm rạp chằng chịt cổ xe còn có trận địa sẵn sàng đón quân địch quân đội đã hợp thành dày đặc phong tỏa, mà ở những kia phức tạp phong tỏa phía trước nhất, tóc vàng thành thực nữ tính đang tại sắc mặt nghiêm túc đối với bên cạnh phó quan đang nói gì đó, tại bên cạnh nàng, nhất danh tuổi già bàn tròn hội nghị thành viên cũng không có như cùng thành viên khác đồng dạng rời đi, mà là bình tĩnh nhìn cách đó không xa lúc này tràn đầy tang thi kiến trúc, trầm mặc không nói.

Nghe được sau lưng truyền đến ồn ào não động thanh âm, HELLSI nhiềuG cao nhất chương không giả, có được lấy giống như nữ vương bình thường uy thế tóc vàng nữ nhân nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn về phía sau lưng trung niên nhân hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

"Bởi vì đặc biệt Cổ Lạp đại nhân, vị kia theo tổng bộ trung doanh cứu ra tiên sinh đã vừa mới đã tỉnh, hắn yêu cầu..."

Bạch Sóc trên người lung tung phủ lấy một kiện dính đầy huyết tinh bạch y, theo trung niên nhân sau lưng đi ra, cắt đứt lời của hắn nói đến: "Bởi vì đặc biệt Cổ Lạp tiểu thư, đồng bạn của ta đã hoàn thành lời hứa của bọn hắn, vì bảo vệ an toàn của ngài, đã chết đi ba người, ta không hi vọng ta cuối cùng đồng bạn bởi vì một ít râu ria lý do cũng táng thân trong đó..."

"Ta sẽ lập tức phái ra cứu viện đội." Bởi vì đặc biệt Cổ Lạp xem lên trước mặt bị thương thật nặng tuổi trẻ người: "Chỉ là, người được sao?"

Bạch Sóc gian nan ngẩng đầu đặt tại trên lồng ngực, trên mặt còn không có tẩy trừ vết máu buộc vòng quanh thể lương tiểu dung: "Yên tâm, bắt từ là tốt rồi."

"Rất tốt, ta sẽ đích thân dẫn đội." Nhìn phía xa tràn ngập tang thi kiến trúc, bởi vì đặc biệt Cổ Lạp không hề sợ hãi nói: "Nếu như còn có thể động lời nói, hãy cùng lên đi."

"Bởi vì đặc biệt Cổ Lạp đại nhân..." Sau lưng cấp dưới nghe được trưởng quan như thế mệnh lệnh, sắc mặt bỗng nhiên thay đổi.

"Im miệng." Bởi vì đặc biệt Cổ Lạp bỗng nhiên đem bên hông lễ nghi thức trường kiếm rút ra, rõ ràng là như thể mảnh khảnh mũi kiếm, nhưng lại làm cho người ta kiếm hào bình thường uy thế, rõ ràng là như thể xinh đẹp nữ tính, nhưng lại tàn sát ra không thua tại bất luận cái gì hào kiệt phong thái: "Ta khi nào đã suy yếu đến loại tình trạng này rồi sao! Ta nhưng là hellsing gia tộc người thừa kế, bộ hạ của ta đang tại bị tang thi gặm thức ăn, chẳng lẽ người để cho ta nhát gan đứng ở chỗ này lắng nghe những kia chói tai nhảm nhí thanh sao!"

"Lập tức tổ chức nhân thủ, năm phút đồng hồ sau ta muốn tận mắt thấy chờ xuất phát đội ngũ đứng ở trước mắt của ta!"

Bởi vì đặc biệt Cổ Lạp - hoa người Bồ Khắc. Duy Khắc tư. Helú hãm, đã là như thế nữ nhân, giống như thiết làm bình thường không có nửa phần nhu nhược khí tức, chỉ là như thể tư thế oai hùng liền làm cho người ước mơ.

"Là!" Trung niên nhân bí thư gật đầu, khom người lui ra.

Cũng không có chờ đợi dài hơn thời gian, Bạch Sóc đứng thẳng tại trong gió lạnh, nghiêng nghe được quân đội tập kết thanh âm, rốt cục, bởi vì đặc biệt Cổ Lạp thanh âm truyền đến: "Cần gì vũ khí."

Bạch Sóc bình tĩnh lắc đầu nói ra: "Không cần, ta nghĩ ta hiện tại hẳn là liền thương đều nắm bắt hảo."

"Như vậy hãy cùng tại ta đằng sau a!" Bởi vì đặc biệt Cổ Lạp xoay người: "Xuất phát!"

"Helú hân khanh." Một mực trầm mặc bàn tròn hội nghị thương lão nam nhân đột nhiên gọi lại bởi vì đặc biệt Cổ Lạp, đem của mình súng lục đưa tới: "Làm tốt giác ngộ sao? Có lẽ bộ hạ của ngươi đã biến thành tang thi, coi như là quay mặt về phía đã từng bộ hạ, cũng muốn gõ động cò súng giác ngộ, ngươi có sao? Dùng của mình viên đạn đi chung kết sai lầm của ngươi."

Già nua nam nhân phát ra thanh âm trầm thấp, nhìn xem bởi vì đặc biệt Cổ Lạp: "Bọn họ tử vong, là vì ngươi khuyết điểm, ngươi có dũng khí đối mặt đây hết thấy sao?"

Bởi vì đặc biệt Cổ Lạp trầm mặc, rốt cục gạt đầu, lộ ra sắt thép bình thường phong tư: "Ta... Minh bạch..."

"Rất tốt." Già nua nghị viên gật gật đầu, hoàn thành cuối cùng một việc sau, hẳn chậm rãi rời đi.

Làm chấp chương cả quốc gia tăng cao nhất toàn lực bàn tròn hội nghị, hẳn còn có càng nhiều sự tình muốn đi làm.

"Đi thôi." Nắm chắc trong tay thương, bởi vì đặc biệt Cổ Lạp hướng phía kiến trúc phóng ra cước bộ.

Đương tất cả mọi người đi vào trong kiến trúc thời điểm, cũng nhận không được ngừng lại rồi hô hấp.

Trong không khí đặc hơn đến cực hạn huyết tinh vị đạo làm cho người ta muốn nôn mửa, đồ hồng trái rộng mỗi khắp ngõ ngách, khắp nơi đều có tang thi gặm thức ăn hầu như không còn hài cốt cùng tàn thối.

Không ngừng có chưa từng triệt để nát bấy tang thi trên mặt đất chậm rãi bò sát, nhưng lại bị bởi vì đặc biệt Cổ Lạp bàn chân triệt để giẫm toái, nằng nheo lại con mắt xem hết thấy trước mắt, đường đường khu Ma Nhân cơ quan cư nhiên bị tang thi cùng hấp Huyết Quỷ loại này quái vật xâm lấn, cự đại sỉ nhục làm cho nằng phẫn nộ muốn đem hết thấy trước mắt hết thấy hủy diệt đi.

Đang tại đình trệ trong nháy mắt, sau lưng không có đình chỉ Bạch Sóc lướt qua cước bộ của nằng chậm rãi đi tới, cẩn thận lắng nghe giả trong không gian mỗi một tí thanh âm, tìm kiếm lấy từng cái có thể phát ra địa phương.

Tự tại phát hiện mỗi cái thanh âm trong nháy mắt, hẳn lòng mi nhảy tới hạ xuống, trong nội tâm cảm giác bất an càng phát ra mãnh liệt, đối với sau lưng bởi vì đặc biệt Cổ Lạp nói ra: "Ta nghe được thanh âm, mời."

Căn bản không có dừng chút nào lưu, Bạch Sóc tự tại sau khi nói xong dùng chính mình hiện tại tốc độ nhanh nhất về phía trước cấp tốc hành tẩu, cảm thấy trong nội tâm bắt đầu khởi động là không an, nhận không được phát ra thấp giọng ní non: "Trần Tĩnh lặng yên, ngươi đến tốt cùng ở nơi nào ..."

Trên đường đi cũng không có gặp được bất luận cái gì ngăn trở, nhưng là hẳn có thể cảm giác được trong không khí mùi máu tươi càng ngày càng đậm đặc, mà ở người khác trong mắt, hồng thi thể lại càng ngày càng nhiều, tràn ngập mùi hôi tang thi bị vật gì đó phách trảm thành khối vụn, triệt để chung kết hư thối tánh mạng, lâm vào an nghỉ.

Những kia không trọn vẹn thi thể giống như đụn phải vật gì đó mãnh liệt phách trảm, loại ngang ngược khiến người ta kinh hãi công kích tại trong nháy mắt liền đem địch nhân thân thể phách trảm ra, triệt để xé nát.

Không ngừng đi tới, phía trước thanh âm càng lúc càng lớn, có tang thi loại trầm thấp mà đối quá rít gào, cũng có đồ vật gì đó trầm thấp mà sung sướng tiếng cười.

Cước bộ lần nữa nhanh hơn, hẳn lại cũng không để ý không được dưới chân càng ngày càng tàn thối, cấp tốc về phía trước chạy chạy, trong thân thể thống khổ liên hồi, làm cho hẳn thống khổ muốn rơi lệ, nhưng lại không có chậm dần tốc độ.

"Trần Tĩnh lặng yên... Ngươi đến tốt cùng làm sao vậy... Ngàn vạn phải sống! ... Nhất định phải còn sống!"

Cổ họng của hẳn lí phát ra mơ hồ lầm bầm lâu bầu: "Ngươi là ta... Cuối cùng đồng bạn ..."

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: nhuôm máu thiếu nữ

Cổ họng của hần lí phát ra mơ hồ lẩm bầm lầu bầu: "Ngươi là ta... Cuối cùng đồng bạn ..."

Mặc kệ nàng đã từng đến cỡ nào nhất gan, nếu như không có hần, Bạch Sóc đã sớm chết mất, thậm chí khả năng biến thành tang thi trong đó một thành viên, chậm rãi theo thời gian hư thối, thẳng đến có một ngày có người dùng viên đạn đánh nát đầu của hần.

Loại tiếng cười quái dị càng ngày càng rõ ràng, nói vô ích trong nội tâm bỗng nhiên khẩn trương lên, xông qua trước mặt góc sau, bị đằng sau một tay kéo lại bả vai.

"Một chút..."

Bởi vì đặc biệt Cổ Lạp vẫn chưa nói xong, đã bị hết thấy trước mắt khiếp sợ nói không ra lời.

Cả trong đại sảnh đã chất đầy không trọn vẹn thi thể, mùi hôi máu hội tụ thành nho nhỏ hồ nước, bạch sắc trên mặt tường tung tóe đầy huyết tinh hồng, hư thối huyết nhục còn có mùi lạ tang thi cũng đã biến thành khối vụn, cơ hồ dính đầy cả đại sảnh, mà ở đại sảnh tối trung tâm, toàn thân che kín miệng vết thương nữ hài tử không ngừng mà quơ trong tay rìu chữa cháy, đem dưới mặt đất đã sớm biến thành thịt nhào thịt thối cắt chém thành nhỏ hơn gì đó...

Trần ngập vui sướng cùng quý dị tiếng cười theo cổ họng của nàng lí phát ra tới, coi như là nhận lấy thâm như vậy trọng bị thương cũng không có đình chỉ hành vi của nàng, giống như là bờ biển hải đồng tại dùng bùn cát miêu tả tòa thành đồng dạng vui sướng, cười vui.

"Cái này... Đến tột cùng là..." Bởi vì đặc biệt Cổ Lạp ngốc trệ tại đó nhìn xem dính đầy huyết tinh đại sảnh, khiếp sợ nói không ra lời.

"Không có chuyện gì... Để cho ta quá khứ..." Bạch Sóc dịch chuyển khỏi đầu vai bàn tay, chậm rãi tiến về phía trước, tập tễnh cước bộ giống như là tạt hạ trong nháy mắt sẽ ngã xuống bình thường, không ngừng cái chân dưới mặt đất trắng nõn huyết nhục cùng thi thể trượt chân, nhưng là đi tới như trước không có đình chỉ, tại kinh hải trong tiếng cười, chậm rãi đến gần rồi cười vui 'Trần Tĩnh lặng yên'.

Cũng không có bất kỳ sợ hãi cùng do dự, càng tiếp cận Trần Tĩnh lặng yên, hần lại càng có thể cảm giác được trong tiếng cười thống khổ, theo sau lưng của nàng chậm rãi đến gần rồi không ngừng huy vũ búa nữ hài, nhẹ nhàng đưa tay khoát lên trên vai của nàng.

"Đủ rồi ... Đã đủ rồi ..." Bạch Sóc phát ra thanh âm trầm thấp: "Đã xong"

Nữ hài thân thể đình trệ một chút, đại phủ phách trầm như trước không có đình chỉ, tuyệt vọng mà thống khổ động tác, phá hư, đem dưới chân tang thi triệt để biến thành một cục thịt bùn.

Mặc kệ trên cánh tay truyền đến kịch liệt đau đớn, Bạch Sóc tay theo Trần Tĩnh lặng yên đầu vai trượt xuống, bắt được cổ tay của nàng, đem trong tay nàng rìu chữa cháy đoạt xuống tới.

Dính đầy vết máu khô khốc rìu chữa cháy rơi rơi trên mặt đất, phát ra thanh thúy thanh âm.

Trên bàn tay cơ thể bởi vì Bạch Sóc động tác, truyền đến đau đớn kịch liệt, làm cho ngón tay của hần run rẩy bắt được Trần Tĩnh lặng yên tay lạnh như băng chừng.

"Đã xong." Dem nàng giống như tượng gỗ thân thể đảo lộn tới, Bạch Sóc vươn tay ra sờ nàng lạnh như băng gò má: "Không cần tái sợ hãi."

Thiếu nữ trống rỗng mà thống khổ ánh mắt nhìn xem Bạch Sóc, phát ra ngốc trệ thanh âm: "Chấm dứt... Rồi?"

"Đúng, đã xong." Bạch Sóc đem trong ngực nữ hài tử ôm chặt, dùng hết tất cả khí lực, cho dù là trong thân thể truyền đến lại kịch liệt thống khổ, thanh âm nhu hòa ở nàng bên tai nói ra: "Đã xong."

"Đã xong..." Tại trong ngực của hần, Trần Tĩnh lặng yên chậm rãi tái diễn lời của hần, ánh mắt ngốc trệ: "Đã xong..."

Bạch Sóc chỉ có thể dùng hết tất cả lực lượng, ôm lấy trong ngực run rẩy thân hình, vuốt tóc của nàng, nhận thức trong nội tâm nàng tuyệt vọng cùng sợ hãi.

Trầm thấp tiếng khóc cuối cùng từ trong ngực phát ra, theo vừa mới bắt đầu rất nhỏ nghẹn ngào đến cuối cùng gào khóc.

Bạch Sóc dùng sức ôm chặt khóc nữ hài, chia xẻ nỗi thống khổ của nàng cùng tuyệt vọng, chậm rãi cho nàng trấn an, làm cho nàng trấn định lại.

Cảm giác được nàng tồn tại ở nơi này thực cảm giác, trong lòng bất an cùng khẩn trương đều tiêu tán, giống như tại cái thế giới xa lạ này trong có lẫn nhau dựa vào người, xao động tâm linh yên ổn xuống tới.

Trong đầu của hần bắt đầu tự hỏi một vấn đề: "Nhiệm vụ như trước không có chấm dứt sao? Ba cái hấp Huyết Quý đã toàn bộ chết hết sau, còn có cái gì ..."

Nghe thấy được trong không khí lung tung mùi máu tươi, hấn bừng tỉnh đại ngộ.

Chỉ có đem tất cả tang thi toàn bộ thanh lý rồi mới được sao...

Không biết từ lúc nào, Trần Tĩnh lặng yên tại trong ngực của hấn nặng nề đi ngủ, đem trong ngực nữ hài giao cho bên cạnh chạy đến chữa bệnh và chăm sóc nhân viên, hấn theo bên hông rút ra tràn đầy viên đạn băng đạn, bắt đầu đi theo bởi vì đặc biệt Cổ Lạp đội ngũ tại cự đại trong kiến trúc tìm kiếm còn sót lại tang thi.

Mặc dù thân thể đã không cách nào kịch liệt vận động, tại chuẩn xác đến làm cho người giật mình trực giác cùng nhảy cảm mấy chục lần dưới lỗ tai, hấn đem hết thảy có can đảm di động tang thi Đồ thống thống biến thành thi thể.

Bên tai không ngừng truyền đến tức mục thanh âm: "Giết chết vô trang tang thi nhất chích, đạt được 15 ban thưởng điểm..."

Chỉ là tại cự đại trong kiến trúc vòng vo nửa vòng, cũng đã đã lấy được hơn ba trăm ban thưởng điểm.

Tại diện cuồng trong, hấn cũng không có chú ý tới giết chết hấp Huyết Quý sau đạt được nhắc nhở, nếu không hấn nói không chừng hội mở thêm thủy.

Khi hấn một lần nữa về tới đã từng rải đầy huyết tinh hành lang trung giờ, nhin không được thở dài, rất nhiều người đều chết hết, bởi vì đủ loại nguyên nhân.

Bên tai đột nhiên truyền đến vật gì đó động tĩnh thanh âm, không trọn vẹn tang thi tại chậm rãi di động tới, chuyển hóa thành tang thi trung niên nhân ngữ được tươi sống khí tức, hướng về Bạch Sóc phương hướng chậm rãi bò sát tới.

"Hư thúc sao?" Hấn không thể tin nhìn cách đó không xa chậm rãi tại dưới bò sát gì đó, ngây ngẩn cả người.

Cách nửa ngày, đương tang thi rốt cục bò tới dưới chân của hấn, hấn mới đuổi ra chân đạp ở tang thi bả vai, hống nhắm ngay xem ra tang thương mà dữ tợn trước mặt không.

"Thật sự một chút cũng không giống a... Cười thực xấu..." Bạch Sóc tuy nhiên nhìn không tới mặt mũi của nó, nhưng lại minh bạch, cái kia yêu mến hèn mọn bỉ ổi cười trung niên nhân lại cũng không về được.

"Hư thúc đã chết rồi, mà người một cỗ thi thể còn đang gầy dựa cái gì?"

Cò súng bỗng nhiên gõ vang lên, lượn vòng viên đạn đục lỗ tang thi đầu lâu, chung kết hấn mùi hôi vận mệnh.

"Rốt cục... Chết a..."

Tại viên đạn bay ra trong nháy mắt, Bạch Sóc phát ra mơ hồ thanh âm, như là tại ai thán.

"Kiểm tra đo lường đến bốn đội không gian hình vô chủ thân phận tiêu chí một quả, có hay không thu về?"

Tức mục mà âm thanh lạnh như băng ở bên tai của hấn vang lên, làm cho hấn ngây ngẩn cả người.

Không gian cổ tay luân? Hấn đột nhiên nhớ tới hư thúc phảng phất Phật ma thuật sư bình thường không ngừng móc ra các loại trang bị bộ dạng, là loại như là Tiểu Đình Đương cái yếm đồng dạng gì đó sao?

Theo trong đầu cảm ứng, hấn chậm rãi theo hư thúc đã sớm tay lạnh như băng trên cổ tay tháo xuống một ít khối đồng hồ.

Thi thể đã lạnh như băng, không còn có bất luận cái gì sinh cơ, Bạch Sóc hướng về sau lưng đi theo quân nhân muốn tới nhô nhiệt tề chậm rãi chiếu vào hư thúc trên thân thể.

Nhảy lên ngọn lửa theo trong tay rơi rụng, rơi xuống tại hư thúc di trên hạ thể, tại bỗng nhiên bốc lên trong ngọn lửa, cái kia một mực yêu mến không tin nhiệm mỉm cười trung niên nhân chậm rãi biến mất, biến thành tung bay tro tàn.

"Hư thúc, đi hảo..."

Bạch Sóc đứng ở hỏa diễm bên cạnh, cảm giác được lạnh như băng di thể tại trong ngọn lửa chậm rãi tiêu tán, người trung niên kia đi lưu trên thế giới này cuối cùng dấu vết cũng đem chậm rãi biến mất.

"Sống sót sao..." Trong đầu lung tung suy nghĩ làm cho hấn không khỏi thì thảo tự nói: "Một ngày nào đó, ta sẽ nhường tất cả mọi người có thể sống được đi..."

Đương cuối cùng nhất chích tang thi đầu lâu tại viên đạn phía dưới vắng tung tóe sau, trong đầu rốt cục vang lên tức mục thanh âm.

"Đầu mối chính nhiệm vụ hoàn thành, trở về đếm ngược giờ bắt đầu, 10, 9, 8..."

"Cuối cùng đã xong a..." Bạch Sóc khoát khoát tay trung thương, ném tới một bên, lười nhác tựa vào trên tường, cùng vách tường va chạm thời điểm,

trên thân thể lần nữa truyền đến không cách nào bị đè nén kịch liệt đau nhức, làm cho hân nhện không được hút một hơi lạnh khí.

Hân nghiêng đầu sang chỗ khác, đối với hành lang lối đi ra trong đại sảnh bởi vì đặc biệt Cổ Lạp khoát tay áo: "Tạm biệt lạc... Bất quá nói không chừng hội trở về ..."

Trong đại sảnh rần rạy thuộc hạ bởi vì đặc biệt Cổ Lạp tựa hồ cảm ứng đến cái gì, nghiêng đầu qua, thấy được tại hôn ám trong hành lang, mỉm cười tuổi trẻ người tựa ở trên vách tường, chậm rãi biến mất.

Tại lực lượng nào đó ảnh hưởng hạ, nàng cũng không trách dị cảm giác, rất nhanh, nàng tự đầu nhập vào lung tung sự vật trong, nàng còn có rất nhiều chuyện muốn làm.

Có lẽ bọn họ sẽ ở không lâu sau lần nữa gặp mặt, chỉ có điều này là lúc sau chuyện xưa.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23:trở về

Tại hắc ám trong không gian, bị nóng sáng ánh sáng mở ra một khối cũng không nhỏ hẹp khu vực, cự đại quang cầu chiếu sáng sắt thép đại địa, hai mươi đạo không hề đặc sắc khuông cửa đứng vững tại đây một mảnh sắt thép đại trên mặt đất, hình thành mà cứng rắn sắt thép đại địa một mực kéo dài rồi khỏi ánh sáng chiếu không tới địa phương.

Nhu hòa quang mang phía dưới bỗng nhiên xuất hiện hai cái dính đầy huyết tinh bóng người.

Bạch Sóc cảm giác được tại nhiệm vụ hoàn thành trong nháy mắt từ mình bỗng nhiên bị cuốn vào phiêu hốt loạn lưu trong, loại rơi vào dòng nước xoáy cảm giác gần kề duy trì trong nháy mắt, bản chân liền cảm thấy cùng một chất sản nhà hoàn toàn bất đồng cảm giác, đó là sắt thép mà lạnh như băng xúc cảm.

Giống như là trong nháy mắt ảo giác, hân cũng đã rời xa này cả tràn ngập huyết tinh thế giới.

Không khí không lạnh cũng không nhiệt, không có gió, coi như là bàn tay huy vũ chỗ mang theo phong lưu đã ở lực lượng thần bí trừ khử phía dưới chậm rãi biến mất.

"Nơi này chính là... Luân hồi không gian?" Hân xoay người dựa vào dưới chân sắt thép đại địa, lạnh như băng xúc cảm làm cho hân hôn mê thần trí hơi bị một thanh.

Không có gió, không âm thanh âm, cũng không có bất kỳ có đặc điểm khí tức, sạch sẽ đến đáng sợ thế giới.

"Hi vọng đội trưởng đừng từ vong, kiểm tra đo lường đến sinh tồn đội viên hai gã, căn cứ nhiệm vụ hoàn thành bình định cùng cá nhân thực lực ước định, cam chịu cấp: 9134 đội viên: Bạch Sóc kế thừa đội trưởng chức vụ, có hay không tiếp nhận?"

Trong đầu lần nữa vang lên ngoại trừ tức mục bên ngoài, bất luận cái gì tính chất đặc biệt đều không có thanh âm.

"Tiếp nhận."

"Thân thể thương thế nghiêm trọng, có hay không tiến hành chữa trị?"

"Còn có chức năng này?" Bạch Sóc đứng tại nguyên chỗ, có chút nghi hoặc gãi gãi cái cằm: "Tuy nhiên không biết trong lúc này tiền hữu dụng hay không, bất quá chữa trị lời nói, hân là cùng với tiền đồng giá gì đó á?"

"Tiền giá trị tại luân hồi không gian không có chút ý nghĩa nào, thông dụng vật ngang giá vì ban thưởng điểm cùng nội dung vở kịch tạp phiến, căn cứ thương thế xác định chữa trị giá cả."

"Ban thưởng điểm? Ta ở trên một cái nhiệm vụ lí đã lấy được nhiều ít ban thưởng điểm cùng nội dung vở kịch tạp phiến?"

"Nhiệm vụ vừa xong thành: giết chết hấp Huyết Quỷ lễ tình nhân huynh đệ một trong, đạt được ban thưởng điểm 2000, D cấp nội dung vở kịch tạp phiến hé ra, nhiệm vụ hai hoàn thành, bản tròn hội nghị toàn bộ viên trừ hàng, đạt được ban thưởng điểm 2400, giết chết võ trang tang thi 72 danh đạt được ban thưởng điểm 1080, nhiệm vụ sau khi kết thúc đạt được ban thưởng điểm 1000, tổng cộng 6480 điểm, D cấp nội dung vở kịch tạp phiến hé ra."

"Nhiều như vậy sao..." Bạch Sóc hỏi: "Chữa trị thân thể ? Ta cùng Trần Tĩnh lặng yên thân thể cần bao nhiêu?"

"Đội Trưởng Bạch sóc chữa trị thân thể thu ban thường điểm 782, đội viên Trần Tĩnh lặng yên chữa trị thân thể thu ban thường điểm 300, có hay không tiến hành chữa trị?"

"Chữa trị, đếm dựa dẫm vào ta cài."

Tự tại Bạch Sóc nói xong trong nháy mắt, theo trên đỉnh đầu xuất hiện hai đạo quang mang đem hai người bao vây trong đó, lực lượng vô hình làm cho hân huyền phù lên, vừa mới bắt đầu Bạch Sóc bởi vì cũng không thích ứng những tình huống này, lược qua hơi có chút kinh hoảng, về sau liền không hề đi trông nom nó, hoàn toàn cái chần trong cơ thể thay đổi hấp dẫn.

Từ hân tại sợ hãi cùng điên cuồng trong kích hoạt rồi Xá Lợi sau, thân thể của hân cảm giác tự nhảy cảm rất nhiều, tại tiềm vào thiên quốc Thần tộc máu sau, mặc dù đang về sau bị bài xích đi ra ngoài, nhưng là cường hóa hiệu quả lại giữ lại, Bạch Sóc hiện tại thậm chí có thể cảm giác được trong thân thể mỗi một chỗ tình huống.

Trái rộng toàn thân rất nhỏ miệng vết thương, cốt cách phía trên giống như mạng nhện đồng dạng nhỏ vun vết rạn, còn có khí quan nội tạng trong thương thế, trong cơ thể hằng hà kéo thương cùng tụ huyết... Tuy nhiên cũng không có nguy cấp tánh mạng trọng thương, nhưng là tích lũy cùng một chỗ vết thương nhỏ cũng đủ để khiến hân mỗi một cái động tác đều thống khổ vô cùng.

Tại hào quang trong lực lượng hạ, cốt cách phía trên vết nứt tại cấp tốc thu liễm, siêu tốc khép lại phát ra rất nhỏ tiếng vang, giống như là trong thân thể không ngừng có điện hỏa hoa tại sinh ra bình thường, rậm rạp mà thấp vị ùng trong tiếng, cốt cách một lần nữa khôi phục đến nguyên bản đầy đủ, chỉ là cứng rắn trình độ còn có các loại lũy thừa cũng đã bảo tố ra người bình thường phạm vi, quả thực có thể nói không thuộc mình.

Kế tiếp là nội tạng cùng huyết nhục chữa trị, tại dồn dập tim đập trống ngực trong, miệng vết thương cấp tốc khép lại, nội tạng một lần nữa khôi phục khỏe mạnh nhan sắc, trái tim nhảy lên giống như trầm thấp tiếng trống tại trong lồng ngực vang lên, cơ thể thượng tại hào quang trung tự hành rung động, vết ứ đọng cùng kéo thương đứt gãy tại hào quang trung lực lượng phía dưới chậm rãi biến mất...

Thẳng đến cuối cùng, làn da tái sinh hoàn thành, tại chậm rãi giảm xuống trong cảm giác, nói vô ích hai chân rốt cục đã rơi vào đại trên mặt đất.

Hân chậm rãi nắm chắc bàn tay, tại trong cảm giác, cứng cỏi cơ thể kéo đưa, kéo tân sinh cốt cách vận động, cuối cùng cơ thể dè ẹp, nắm tay nắm chặt.

Trước nay chưa có phong phú lực lượng làm cho hân nhin không được muốn phóng sinh hô to.

Nhưng là...

"Con mắt..." Bạch Sóc bàn tay chậm rãi che trùm lên trên ánh mắt, như cũ là một mảnh hắc ám, coi như là tối mờ hồ quang ảnh đều nhìn không tới.

"Chủ thần, vì cái gì đôi mắt của ta không có chữa trị?"

"Tiến vào luân hồi không gian trước, luân hồi sĩ Bạch Sóc mất bộ thần kinh dùng thụ áp bách hoại tử, không thuộc về cam chịu chữa trị trong phạm vi, có hay không tiến hành chữa trị hoặc là đổi?"

"Đổi sao..." Bạch Sóc trầm thấp tự nói, trong lòng khẩn trương cùng cấp bách trước nay chưa có tăng vọt.

Mù sáu năm, mỗi một ngày đều đắm chìm trong bóng đêm, cuối cùng có có một ngày có thể khôi phục bình thường..

"Chữa trị cùng đổi có cái gì khác biệt?" Hân dè nén chính mình không thể chờ đợi được tâm tình hỏi.

"Chữa trị là hoại tử thần kinh thị giác chữa trị, khôi phục nguyên bản thị lực, đổi có thể tiến hành nhiều loại ánh mắt đổi, có thể chọn hạng mục tổng cộng 2300 cá, bộ phận đổi cần thay thế ánh mắt, có hay không tiến hành kiểm duyệt?"

"Còn muốn thay thế nguyên bản ánh mắt?"

"Cơ giới mắt, trùng chi nhãn đẳng không thuộc về nhân loại tổ chức, cần muốn tiến hành thay thế, có hay không hiện đang tiến hành kiểm duyệt?"

"Kiểm duyệt!"

Tự tại nói xong trong nháy mắt, Bạch Sóc trong đầu xuất hiện cự đại nhóm bè ngoài, đang lấy làm cho người hoa mắt tốc độ nảy sinh cái mới nhóm bè ngoài có các loại quái dị hình ảnh cùng giới thiệu.

Thăng tử ma nhãn...

Vạn vẹo ma nhãn...

Tà mắt...

Thánh Ngân...

Bản sao mất...

Phối hợp với các loại huyền diệu khó giải thích giới thiệu vắn tắt, làm cho Bạch Sốc triệt để không hiểu ra sao.

Mọi người đều biết, hắn là người dui, hơn nữa mù hơn sáu năm...

Đối với cái này chút ít xuất từ các loại phim, tiểu thuyết, động bức tranh trong gì đó, quả thực có thể được xưng tụng là hoàn toàn không biết gì cả.

Hắn hiện tại duy nhất có ấn tượng phim là 《Garrison cảm tử đội》, 《Đại Tây Dương sâu cạn nam nhân》... Tiểu thuyết phương diện tuy nhiên đọc lướt qua rộng khắp, nhưng là đại bộ phận đều là sự thật hệ, kim cô ôn Hoàng Lương a cái gì, về phản động bức tranh...

Hắn hoàn toàn dừng lại tại tứ khu huynh đệ cùng Bắc Đầu thần quyền giai đoạn...

Nhiều như vậy liền nghe đều chưa từng nghe qua tuyển hạng, Bạch Sốc nhìn không được muốn nhắc lên bàn mắng chửi người.

Hơn nữa trong đó đại bộ phận yêu cầu ban thưởng điểm cùng thân thể tổ chất đều cực kỳ hà khắc, tỷ như đánh giá cao nhất thẳng tử ma nhãn, cần muốn thưởng điểm ba vạn, a cấp nội dung vở kịch tạp phiến hé ra, có thể nhìn rõ ràng hết thấy sự vật chết đi tuyền, được xưng liền thần cũng có thể đánh tới xem con mắt.

Cái này đã không chỉ là ban thưởng điểm cùng nội dung vở kịch tạp không đủ vấn đề.

Bạch Sốc rất muốn biết phía dưới yêu cầu là chuyện gì xảy ra.

Đôi cơ bản yêu cầu: C cấp đã ngoài con mắt đổi, tinh thần lực đạt tới b cấp đánh giá, tử vong lần thứ nhất.

"Nằm rãnh... Tinh thần lực cái gì không nói trước... Tử vong lần thứ nhất cùng C cấp phía trên con mắt đổi là chuyện gì xảy ra?" Bạch Sốc nhìn không được bùm mặt cảm thán: "Chết còn đổi cả cầu a."

"Thẳng tử ma nhãn thông qua đại não phân tích vạn vật tử vong chi bởi vì, tự thân phải lý giải tử vong, cho nên phải tử vong lần thứ nhất. Bình thường con mắt không cách nào đến nay đổi thẳng tử ma nhãn, cho nên phải có tiền giai."

"Được rồi, thực phức tạp..." Bạch Sốc xoa chính mình có chút nộ huyết thái dương, trực tiếp lật đến nhóm bề ngoài dưới nhất phương.

Tướng tượng... Thấu thị mắt... Ứng Nhân... Bình thường con mắt...

"Rốt cuộc tìm được a..." Bạch Sốc lật xem dưới nhất phương giới thiệu.

"Bình thường ánh mắt, cần muốn thưởng điểm 100, nội dung vở kịch tạp phiến không, thị lực bình thường, không sút mẻ hãm, không xông ra, công năng cùng cấp thường nhân..."

Bình thường con mắt, trở về Quang Minh khả năng...

"Thật tốt..." Bạch Sốc đình chỉ động tác, một lần một lần đọc lấy trong đó nội dung, rốt cục nhìn không được phát ra âm thanh cảm thán: "Chính là gần kẻ như vậy... Thật sự cũng đủ sao..."

"Không đủ... Không đủ..." Ngón tay của hắn nhẹ nhàng chạm đến một chút hai mắt của mình: "Chỉ là bình thường con mắt lời nói... Giá trị quá ít... Cùng với vừa mới ăn lên lại đổi đi, không bằng không đổi..."

Cũng không phải là vì phức tạp gì lý do, tại Bạch Sốc trong nội tâm, chỉ là hồi phục thị lực lời nói, xa xa không đủ...

Như là đã tiến nhập thần kỳ như vậy thể giới, như vậy tự nhất định có rất tốt lựa chọn...

Đã chính mình không biết lời nói, như vậy còn có Trần Tĩnh lặng yên, nếu như là lời của nàng, nhất định đối với nơi này đổi có một chút minh bạch a?

Hắn đem trong lòng mình bắt đầu khởi động cấp bách đè ép đi, lắc đầu nói ra: "Tạm không vào đi chữa trị cùng đổi."

Tức mục thanh âm biến mất, nhưng là Bạch Sốc biết rõ, hắn là ở chỗ này, chỉ cần mình kêu gọi, như vậy tự nhất định sẽ xuất hiện.

Tự tại Bạch Sốc nói xong trong nháy mắt, hắn nghe thấy được bên cạnh truyền đến rất nhỏ thanh âm, theo bằng phẳng chuyển tới thờ hào hển, Trần Tĩnh lặng yên sắp thức tỉnh.

Có thư hữu hồi có hay không 《thánh ma chi huyết》 thế giới, khả năng này không có, bất quá sẽ có tương quan cường hóa, dù sao ta rất thích ăn hàng thần phệ Abe...

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: ta đều minh bạch

Trần Tĩnh lặng yên làm một cái trần ngập tình hồng sắc màu con ác mộng, vô tận tuyệt vọng, hư không, cô độc, sợ hãi làm nàng lâm vào điên cuồng, thẳng đến cuối cùng gần như hồng mất thời điểm, rốt cuộc tìm được ấm áp dựa vào, có một ôn hòa thanh âm nói cho nàng biết: "Đã xong"

Không thể tưởng tượng nổi, con ác mộng chung kết, mỗi một đến cực hạn nàng lâm vào trong mê ngủ.

Khi nàng cảm ứng được dưới thân thể lạnh như băng nhiệt độ sau, rốt cuộc chậm rãi thức tỉnh, tựa tại nàng mở ra mông lung con mắt thời điểm, thấy được tại bạch sắc quang cầu phía dưới, bạch y tuổi trẻ người hướng nàng đưa tay ra chường.

Nhiệm huyết tình quần áo cùng gò má có chút thể lương, nhưng là mỉm cười lại làm cho tinh thần của nàng yên ổn xuống tới, không hề khủng hoảng.

Sau đó nàng nghe được Bạch Sóc nhu hòa thanh âm: "Hoan nghênh đi vào vô hạn không gian."

Quay mặt về phía vườn ra bàn tay, nàng do dự một chút sau, cẩn cẩn dục dục đưa tay ra chường, che trùm lên lòng bàn tay của hắc phía trên, rốt cuộc xác định trong lúc ngủ mơ ấm áp nơi phát ra, nàng không hề khiếp đảm, dùng sức nắm chặt tay nào ra đòn chường.

"Lên..." Tại Bạch Sóc cánh tay kéo động phía dưới, nàng thân bắt do kỷ theo bên cạnh đứng lên, tò mò nhìn chung quanh hết thấy.

Lên đỉnh đầu quang cầu thả ra cổ định ánh sáng, chiếu sáng hắc ám, dưới chân sắt thép đại địa kéo dài rời khỏi không biết tên địa phương, tại quang cầu chung quanh đứng vững hai mươi trương không hề đặc thù cửa chính.

Đơn điệu mà làm sạch, trống tuếch.

"Nơi này chính là hư thức nói... Chủ thần không gian?" Nàng không thể tưởng tượng nổi nhìn xem chung quanh hết thấy.

"Hắn là đúng vậy, hắn là rất tốt xem đi?"

Trần Tĩnh lặng yên nghe vậy nhìn về phía mặt của hắn, nhẹ nhàng ở trước mặt của hắn khoát khoát tay, nhưng là đôi mắt vô thần cũng không có có phản ứng chút nào, làm cho nàng có một chút lòng chua xót, khẽ gật đầu: "Àn... Rất tốt xem."

"Ha ha, đừng gạt ta a, đôi lát nữa ta đổi con mắt nếu như rất khó coi lời nói, nhưng là sẽ thất vọng."

"Đổi?" Trần Tĩnh lặng yên nghe không hiểu hắn từ ngữ.

"Đúng vậy a, đổi." Bạch Sóc gật đầu nói: "Dựa theo hư thức nói, trong lúc này hắn là có một đại quang cầu a? Người gọi thoáng cái 'Chủ thần' sẽ có thanh âm xuất hiện, tuần tra thoáng cái phần thưởng của người điểm a."

"Chủ... Thần? Ta muốn tuần tra..." Trần Tĩnh lặng yên ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu quang cầu, nhẹ giọng gọi một chút, kết quả bị đột nhiên ra hiện tại trước mặt trước mặt bản lại càng hoảng sợ.

"Luân hồi sĩ Trần Tĩnh lặng yên, ban thưởng điểm 6855, c nội dung vở kịch tạp phiền tạp phiền hé ra."

Vang lên thanh âm làm cho nàng thất thần, tựa hồ ý thức được cái gì, Bạch Sóc cảm giác được thân thể của nàng run rẩy lên.

"Sao... Như thế nào hội nhiều như vậy... Không có khả năng a..." Nàng vô ý thức nắm chặt Bạch Sóc tay, thanh âm kinh hoảng, không muốn thừa nhận chính mình mơ hồ ý thức được chân tướng...

"Nhiệm vụ hai hoàn thành, bản tròn hội nghị toàn bộ viên sinh tồn, ban thưởng điểm 2400, hoàn thành đột phát nhiệm vụ: giết chết 'Suất ca' năm Ba Lỗ tạp bởi vì - a hãn Bồ Lạp, ban thưởng điểm: 2000, c cấp tạp phiền hé ra, giết chết võ trang tang thi chín mươi bảy danh, ban thưởng điểm 1455, nhiệm vụ chấm dứt đạt được ban thưởng điểm 1000..."

"Không! Muốn! Nói! !"

Đột nhiên xuất hiện tiếng hét chói tai làm cho Trần Tĩnh lặng yên phát ra bèn nhọn kêu to, tức mục thanh âm đỉnh chỉ, chính là nàng sợ hãi dư âm âm còn

đang tiếng vọng, đè nén không được tiếng ngen ngào âm truyền đến, nàng sợ hãi ôm hai cánh tay của mình, cơ hồ chảy ra nước mắt.

Mang theo khóc nức nở rất nhỏ thanh âm theo trong cổ họng phát ra: "Không có khả năng... Không có khả năng..."

Cảm giác được cầm lấy tay của mình trong nháy mắt từng thoát khỏi ra, còn có sợ hãi đến cực hạn thanh âm, Bạch Sóc vươn tay chậm rãi lục lọi, rốt cục đụng phải đầu vai của nàng, Trần Tĩnh lặng yên thân thể như là tại trong gió lạnh bình thường, tuôn rơi run rẩy, không thể tự ức.

"Làm sao vậy, nhiều như vậy ban thường đếm, hẳn là chuyện tốt a?"

"Mới không tốt! Một chút cũng không tốt a!" Trần Tĩnh lặng yên thanh âm không hề như ngày xưa đồng dạng rất nhỏ, nàng thét chói tai lấy nói ra: "Ta tình nguyện không cần phải a!"

Bạch Sóc theo trong thanh âm nghe được không thể ức chế sợ hãi cùng tuyệt vọng, hẳn không biết nên làm sao bây giờ, chỉ có thể dùng sức đem nàng ôm lấy, bình định trong nội tâm nàng sợ hãi cùng bất an.

"Đừng sợ, đã xong..."

Quen thuộc ảm áp giống như trong cơn ác mộng bị xua tan khủng bố cái loại cảm giác này, làm cho nàng miễn cưỡng bình tĩnh lại, rất nhỏ khóc, thanh âm ngen ngào: "Bọn họ nói... Ta giết người..."

"A "

Cũng không có kinh ngạc cùng khiếp sợ, bình thần trả lời trong, Trần Tĩnh lặng yên cảm giác được trong lòng bất an tiêu tán.

Lo lắng Bạch Sóc biết rõ sau mà làm bất hòa của mình bất an tại Bạch Sóc đáp lại trong chậm rãi tan rã, cũng không có hoài nghi cùng khiếp sợ, truy vấn hoặc là những thứ khác cái gì tâm tình biểu lộ đi ra, coi như là bất luận tự ra cái gì, hẳn đều bình thần tiếp nhận, bao dung.

Nàng dùng sức nắm chặt Bạch Sóc quần áo, thanh âm run rẩy: "Mỗi lần... Làm loại cơn ác mộng thời điểm... Ta đều giết người..."

"Sau khi tỉnh lại tự sẽ thấy thiệt nhiều huyết..." Trần Tĩnh lặng yên nước mắt mở ra Bạch Sóc trên vạt áo khô cạn vết máu, uốn lượn ở trên mặt quần áo chảy xuôi theo: "... Rất đáng sợ... Thật sự thật đáng sợ..."

"Ta minh bạch." Bạch Sóc vỗ nàng cái ót, trấn an tại trong sợ hãi rung động thân thể: "Ta đều minh bạch."

Ta đều minh bạch...

Cũng không phải là hư nói, trong bóng đêm sinh tồn sáu năm chỗ tích lũy xuống sợ hãi, bất an, đủ để đề sập bất luận cái gì thần kinh người, thực sự không phải là sinh hạ đến tự nhìn không thấy.

Chính là bởi vì đã từng có được qua Quang Minh, đương hắc ám hàng lâm thời điểm, mới càng phát ra sợ hãi cùng tàn nhẫn.

Bạch Sóc minh bạch cảm giác sợ hãi, cũng có thể cảm nhận được Trần Tĩnh lặng yên trong lòng bất an.

Cho nên hẳn mới có thể như vậy nói, nỗi thống khổ của người, ta có thể nhận thức, cũng có ta chia xẻ, cho nên không cần tại sợ hãi, còn có ta...

Trần Tĩnh lặng yên ngăn cản cả người, nhìn xem mặt của hắn, không thể tin phát ra ngen ngào thanh âm: "Thật sự?"

"Thật sự."

Giống như đề đập hồng mắt, phong tỏa trong lòng trong phòng cô độc, sợ hãi, bị đè nén, bất an, bức bối... Phong tỏa tại Trần Tĩnh lặng yên trong lòng những kia tuyệt vọng tại Bạch Sóc ngôn ngữ phía dưới tán loạn, hóa thành nước lũ tràn ra, làm cho nàng đè nén không được gào khóc khóc rống lên.

Như là một hải tử.

Bạch Sóc ôm lấy gào khóc khóc nữ hài, mỉm cười, cùng đợi nàng bằng phẳng xuống.

Đương tiếng khóc dần dần ngừng nghỉ sau, bên tai của hắn đột nhiên truyền đến chủ thần thanh âm nghiêm túc: "Luân hồi sĩ Trần Tĩnh lặng yên đem 4000 ban thường đếm giao dịch với người, có hay không tiếp nhận?"

Bạch Sóc đối với Trần Tĩnh lặng yên nói ra: "Cự tuyệt."

"Chỉ là cảm tạ mà thôi, nếu như không phải người... Ta đại khái đã sớm chết mất." Trần Tĩnh lặng yên con mắt hồng hồng nhìn xem hắn, nắm chặt tay của hắn, lần nữa phát khởi giao dịch thỉnh cầu.

"Cự tuyệt." Bạch Sóc lần nữa cự tuyệt Trần Tĩnh lặng yên giao dịch thỉnh cầu.

"Vì sao..." Trần Tĩnh lặng yên lời nói bị Bạch Sóc cắt đứt.

"Cảm giác cảm ơn cái gì, không cần phải hơn nữa, nếu như không có người, ngay từ đầu ta liền chết hết."

Bạch Sóc nói ra: "Nếu như nói là ta cứu người, này lại làm sao cứu được không ta?"

"Nếu như..." Hắn lần nữa đem Trần Tĩnh lặng yên lời nói chặn trở về, lên giọng nói ra: "Người không phải muốn cảm tạ lời của ta, giúp ta tuyển đôi mắt a."

"Ân, ta cùng thời đại tách rời quá lâu... Xem như lão ngoan đồng a..."

Bạch Sóc có chút bất đắc dĩ cười cười: "Lí mặt đại bộ phận gì đó, ta giống như cũng không nhận ra bộ dạng."

"Tôn kính tiểu thư..." Hắn mỉm cười ngăn lại Trần Tĩnh lặng yên tiếp tục giao dịch đắc ý sách tranh nói: "Bang một cái người đuôi tím tím một cái Quang Minh như thế nào?"

Trần Tĩnh lặng yên ngừng đầu nhìn Bạch Sóc đôi mắt vô thần, trống rỗng, vô thần, giống như là mô hình đồng dạng không hề thần thái, làm cho nàng tại cẩn thận quan sát trong nhin không được thân thủ đi chạm đến, như là bị loại thâm thúy chỗ hấp dẫn...

Rốt cục ngón tay chậm rãi điểm vào Bạch Sóc hốc mắt thượng, Trần Tĩnh lặng yên lại như là điện giật một chút thu ngón tay về.

"Làm sao vậy?" Bạch Sóc hỏi.

"Không có, không có gì." Nàng cúi đầu, sắc mặt có chút hồng, chạy đến chủ thần quang cầu phía dưới lớn tiếng đập đầu nói lắp ba nói ra: "Chủ, chủ thần, ta muốn tuân tra đổi..."

Nay ngày thứ nhất càn, mặt khác bởi vì ta sơ sẩy, chương trước thượng truyền nội dung là đệ nhất bản nội dung, đã tiến hành rồi sửa chữa, gia tăng rồi một cái tiểu phục bút, thật sự là vạn phần thật có lỗi, đại khái chính là hai ba câu, nếu như không nhìn, cũng không quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: không không chế được

Ở trước mặt nàng xuất hiện cự đại trước mặt bản, rậm rạp chằng chịt xuất hiện phức tạp phân loại: vũ khí, thân thể, kỹ năng, vật lẫn lộn...

Rậm rạp chữ nhỏ cơ hồ dính đầy cả cái màn ảnh, may mắn trái phía trên có một tìm tòi động cơ không để cho nàng chọn hoa mắt.

Đưa vào từ ngữ 'Mất' sau, rậm rạp chằng chịt đổi cùng tuyển hạng không ngừng nảy sinh cái mới đi ra, cũng không có quy định phạm vi Trần Tĩnh lặng yên nhìn qua so với Bạch Sóc lúc kia càng nhiều.

Trần Tĩnh lặng yên một bên tìm kiếm, một bên nhìn về phía Bạch Sóc, đứng ở tại chỗ Bạch Sóc lẳng lặng cùng đợi, mặt hướng phương hướng của nàng, biết rất rõ rằng hắn nhìn không tới, nhưng là Trần Tĩnh lặng yên vẫn còn có chút bối rối, vội vàng cúi đầu xuống làm bầm lều bầu: "Con mắt... Con mắt..."

"Ngạch... Nếu như làm không rõ ràng lời nói, không cần miễn cưỡng." Bạch Sóc tuy nhiên tín nhiệm Trần Tĩnh lặng yên, nhưng là trong nội tâm vẫn còn có chút chột dạ nói ra: "Cái kia chính là từ từ sẽ đến..."

"Tin tưởng ta, không có vấn đề a ~" Trần Tĩnh lặng yên không ngừng tìm kiếm các loại tuyển hạng: "Nhất định sẽ cho người tìm một đôi rất tuyệt con mắt!"

Nghe được nàng nói như vậy, Bạch Sóc đành phải gạt đầu trầm mặc, tựu tại hắn đẳng trong nội tâm có chút sợ hãi thời điểm, rốt cục nghe được Trần Tĩnh lặng yên hoan hô.

"Cáp! Chứng kiến thẳng từ chi ma nhãn thời điểm ta chỉ biết, khẳng định có cái này..." Trần Tĩnh lặng yên đột nhiên ngừng đầu lên: "Chủ thần, đem cái này tư chất liệu cho hắn nhìn một chút."

"Cái gì?" Bạch Sóc phát ra âm thanh, trong đầu tựu xuất hiện một đoạn kỳ quái tư chất liệu.

"Đây là..."

【ma nhãn (MysticEyes): công trình (singleaction) ma thuật thành quả.

Cần muốn thưởng điểm 3000, d cấp nội dung vở kịch tạp phiên hé ra.

Giới thiệu: đem trông mắt của mình biến thành ma thuật đường về, đem bản dùng cho tiếp thu ngoại giới tin tức loại này bị động cơ năng, chuyển hóa thành chủ động ảnh hưởng ngoại giới sự vật năng lực. Nói cách khác, trong phạm vi tầm mắt tất cả mục tiêu đều sẽ phải chịu ma thuật ảnh hưởng; nếu như mục tiêu nhìn thẳng ma nhãn lời nói, ma thuật hiệu quả càng hội thẳng tập bay lên. Ma nhãn chẳng những không thể nhìn thẳng, mà lại chỉ cần bị ma nhãn chứng kiến sẽ thân hãm đối phương ma thuật trung.

Sơ cấp: khởi động giờ nhan sắc hội hồng sắc hoặc là lục sắc, có thể phụ gia ma thuật hiệu quả.

Có thể tiếp tục tiến hóa hoặc là đổi, cao cấp nhất vi bảo thạch sắc ma mắt. 】【

Một lần một lần đọc lấy trong đầu tư chất liệu, Bạch Sóc gãi cái cằm nói ra: "Rất thâm ảo, không hiểu nổi a..."

"Ta cẩn thận tra qua, sơ cấp ma nhãn tự động phụ gia động thái thị lực cường hóa, Ứng Nhãn một chút công năng ... Hơn nữa nhan sắc thoát nhìn cũng thật xinh đẹp..."

Trần Tĩnh lặng yên vạch lên đầu ngón tay đếm lấy, về mặt chờ mong cười: "Còn có thể thăng cấp thành bạch cơ a, thức a loại ma nhãn, quá đẹp..."

"Ngạch... Không chỉ là xinh đẹp a?"

Tuy nhiên Trần Tĩnh lặng yên nói như vậy, nhưng là xác thực lo lắng đến không gì đó, cái này đối cùng ngang cấp đối so sánh với, tuy nhiên cũng không có gì xong ra địa phương, nhưng là không hề nghi ngờ là thích hợp nhất Bạch Sóc một cái.

So về ảo giác a hay là tinh thần công kích a cái gì, Bạch Sóc mong đợi nhất đúng là cường hóa đến mất thường cực hạn thị lực, hơn nữa tiềm lực khá cao, theo điểm này xem ra, Trần Tĩnh lặng yên chọn gì đó ánh mắt hay là rất không sai.

Vì vậy Bạch Sóc trong đầu đặc ý chỉ tại trong tư liệu xuống phía dưới lật qua lật lại, trực tiếp kéo đến cuốn vĩ: "Tuy nhiên không hiểu nổi, nhưng nhìn đúng đây thật không sai, tựu cái này a..."

Đoạt tại Trần Tĩnh lặng yên trước nhấn xuống đôi cái nút, nghe được Trần Tĩnh lặng yên kinh ngạc cùng có chút tức giận thanh âm, Bạch Sóc lộ ra tươi cười đặc ý: "Chỉ là gọi món ăn mà thôi, tính tiền lời nói, hay là muốn nam sĩ đến đây đi?"

Tựu tại tiếng nói vừa nói xong trong nháy mắt, hữu quang mang lần nữa đem Bạch Sóc thân thể quấn vào trong đó, tại hào quang trong, Bạch Sóc thân thể chậm rãi hiện lên.

Cùng lần trước chữa trị lúc không hai cảm giác, làm cho Bạch Sóc phóng buông lỏng xuống, cùng đợi cái tạo bắt đầu.

Tựu tại hần vừa mới trầm tĩnh lại một khắc này, có kim sắc quang điểm theo hào quang trong ngưng tụ đi ra, từng điểm từng điểm sáp nhập vào Bạch Sóc trong mắt.

Thực sự không phải là giống như mất thường chứng kiến ôn nhu như vậy, tựu tại quang điểm dung nhập trong nháy mắt, giống như đao giải phẫu đâm vào trong đầu bình thường, kịch liệt thống khổ đánh úp lại, Bạch Sóc phát ra thống khổ gào rú.

Có bên nhọn đao phong tại trong hốc mắt quấy, lạnh như băng mà tàn khốc cắt cái tạo suy nghĩ cầu kết cấu, tốc hành não bộ đau đớn làm cho hần không thể chịu đựng được phát ra thống khổ than nhẹ.

Loang lổ huyết lệ theo một ít song vô thần mà trống rỗng trong đồng tử chậm rãi thấm thấu đi ra, theo Bạch Sóc gãy dựa, dọc theo gương mặt của hần chậm rãi trượt xuống, thê lương vô cùng.

"Sao... Chuyện gì xảy ra..." Trần Tĩnh lặng yên không thể tin nhìn xem Bạch Sóc thống khổ gãy dựa, phát ra kinh hoàng hô to: "Chủ thần! Đây là có chuyện gì!"

"Mất bộ ma thuật đường về tạo trung, khả năng hội sinh ra thống khổ, có thể khác tiền trả đếm lựa chọn thần kinh tê đại tỷ, nhưng sẽ ảnh hưởng đến tiếp sau sử dụng hiệu quả, có hay không lựa chọn thần kinh tê đại tỷ?"

"Không chọn!" Bạch Sóc cố nén rống to xúc động cao giọng nói ra: "Yên tâm, ta còn nhấn xuống!"

Lạnh như băng thống khổ cũng không được liệt đến làm cho không người nào có thể chịu được, đáng sợ chính là loại lạnh như băng tại trong đầu tới lui tuần tra cảm giác, giống như xà tại chậm rãi đi về phía trước, làm cho người ta muốn hồng mắt.

Thời gian cũng không có dài hơn, nhưng là Bạch Sóc lại cảm giác thân thể của mình bị mồ hôi lạnh ướt đẫm, theo hào quang chậm rãi rút đi, thân thể

của hấn rơi trên mặt đất, lập tức bị Trần Tĩnh lặng yên vịn lấy.

Bạch Sóc bàn tay che liếc trông mắt, theo trên gương mặt trượt xuống máu nhiễm trên bàn tay, làm cho Trần Tĩnh lặng yên trong lòng bất an càng phát ra nghiêm trọng.

"Không có việc gì..." Bạch Sóc bàn tay chậm rãi buông, con mắt đóng chặt lại, lông mi run rẩy, cố gắng muốn mở to mắt, tựa hồ không thích ứng được với bỗng nhiên đề cao độ sáng, hấn một lần nữa đưa tay che tại con mắt phía trên.

Rung động con mắt chậm rãi mở ra.

Tại nguyên bốn trống rỗng trong đồng tử, tân sinh đồng tử tại ánh sáng dưới sự kích thích rung động, đem chung quanh hết thấy đều thu nhập rồi đầy mắt.

Nguyên lai là như vậy sao...

Thế giới này bộ đáng... Hào quang phức tạp sắc thái, dưới chân đại địa phản xạ sắt thép hào quang, trên bàn tay nhiễm khô cạn huyết tinh, tại đắm chìm nhập hắc ám sáu năm sau, Bạch Sóc lần nữa thấy được Quang Minh.

Rõ ràng thế giới.

Chỉ là như thế, khiến cho hấn nhìn không được muốn lưu lại nước mắt, tại ma nhãn thân mình phụ trợ dưới tác dụng, hết thấy đều rõ ràng tới cực điểm...

Hấn chậm rãi chuyển động thân thể, quan sát giả cái này vô cùng ngạc nhiên thế giới, thẳng đến cuối cùng, hấn rốt cục thấy được ánh mắt có chút hoảng hốt Trần Tĩnh lặng yên.

Trên người dính đầy huyết tinh Trần Tĩnh lặng yên, nguyên bản mặc trên người quần dài cùng T-shirt trong chiến đấu trở nên rách tung toé, trắng nõn làn da thượng dính đầy tro bụi cùng huyết tinh, tú lệ trên mặt nhiễm khô cạn vết máu, còn có hai cái nhẹ nhàng miệng vết thương.

Tại nàng hoảng hốt trong con ngươi ảnh ngược Bạch Sóc trong mắt ma nhãn hồng quang, phản phát bị vật gì đó hấp dẫn bình thường, hết sức chăm chú nhìn xem Bạch Sóc đồng tử, ánh mắt dần dần hoảng hốt lên, kim lòng không được chậm rãi ngay sau đó.

"Rất đẹp a..." Bạch Sóc nhìn xem nàng nhiễm huyết tinh mặt, còn có chậm rãi tới gần dung nhan, cười: "Đa tạ ngươi, không có lời của ngươi, ta cũng không biết làm thế nào mới tốt..."

"Ân..." Trần Tĩnh lặng yên không yên lòng nhẹ gật đầu, tầm mắt nhìn xem Bạch Sóc trong con mắt thâm thúy hồng, giữa hai người cự ly chậm rãi gần hơn, không biết vì cái gì, một loại mập mờ hào khí đột nhiên ra đời.

"Làm sao vậy? Phát sốt đến sao?" Bạch Sóc nhìn xem nàng có chút ửng đỏ gò má, nhìn không được vươn tay muốn thử một chút nàng nhiệt độ cơ thể, ngón tay tại tiếp xúc đến Trần Tĩnh lặng yên gò má đồng thời, cảm thấy có chút không lớn bình thường nhiệt độ cơ thể.

Tự tại hấn muốn thay nàng đổi hai mảnh cảm mạo hạ sốt được giờ, Trần Tĩnh lặng yên đột nhiên bắt được Bạch Sóc thử nhiệt độ bàn tay, nắm chắc cổ tay của hấn, đem Bạch Sóc sắp thu hồi bàn tay đặt ở trên gương mặt nàng, làm cho Bạch Sóc nhìn không được có chút hoảng hốt.

Cảm thụ được dưới bàn tay mặt có chút nóng lên gò má, Bạch Sóc tựa hồ minh bạch cái gì, nhìn không được muốn cảm thán, không xong nhiều năm như vậy, chính mình vừa mới hồi phục thị lực sẽ đưa loại này phúc lợi đến thăm... Thật sự không có vấn đề sao?

Ánh mắt hoảng hốt Trần Tĩnh lặng yên chậm rãi gần hơn cùng Bạch Sóc cự ly, hai gò má càng ngày càng gần, thẳng đến cuối cùng hấn thậm chí có thể cảm giác được Trần Tĩnh lặng yên trong miệng mũi phun ra mềm mại hô hấp.

Bạch Sóc trong nội tâm đột nhiên có chút nghi hoặc, cái này thật sự là hướng trong ngày cái kia nhất gan ngưng ngừng nữ hài tử sao.

Trải qua cải tạo trong đồng tử truyền đến rõ ràng đến cực hạn hình vẽ, càng ngày càng gần trắng nõn gò má, còn có rõ ràng đến cực hạn sau sinh ra mê muội làm cho hấn nhìn không được lác lư hai cái.

Tự tại đầu lay động trong lúc đó, hai đôi cánh môi rốt cục đụng vào cùng một chỗ, chưa bao giờ tưởng tượng trôi qua mềm mại làm cho Bạch Sóc mở to hai mắt, trong đồng tử thâm thúy hồng sắc lóe lên tức thì.

Hương vị ngọt ngào hương vị như thế mỹ hảo, nhưng là Bạch Sóc cảm giác được mê muội cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, không có chút nào tâm tư đi nhận thức loại này khó được hưởng thụ.

Giống như là một người từ từ nhắm hai mắt vòng vo mấy chục quyển sau đột nhiên dừng lại, nửa làm xe cấp treo đồng dạng.

Ngũ quan trong truyền đến không cách nào phối hợp cảm giác, rõ ràng tới cực điểm tầm mắt liên tiếp không ngừng đem cự lượng tình báo số liệu truyền vào trong đầu, giống như là đem mỗi một giây đồng hồ mấy trăm trương cao tới bảy trăm ngàn như tổ hình ảnh tại cũ kỹ trên các đồng hồ đo này sinh cái mới, làm cho Bạch Sóc trong đầu mê muội cùng thống khổ càng phát ra mãnh liệt.

Hấn thậm chí có thể theo Trần Tĩnh lặng yên đồng tử ảnh ngược trong chứng kiến chính mình trải rộng tơ máu con mắt.

Trong nháy mắt hần hiểu được , hai mắt của mình, chỉ sợ không kiểm soát...

Nguyên bản đối con mắt là: cường luyện trung tổng thống mạnh nhất chỉ nhãn, về sau bị bỏ qua (PASS).

Cùng chỗ tiện lợi người cùng sở thích hội đại thúc thương lượng kết quả là: Phật gia Bồ Đề hạt giống, năm mắt sáu thông. Hay là cảm thấy có chút không thích hợp.

Trụ cột ma nhãn chỉ là quá độ, ta tính toán làm cho hần tiến hành khác dung hợp, đến cuối cùng, hay là quyết định cái này, bất quá yên tâm, phần lớn thời gian, hần hay là muốn mò mẫm . . . .

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: không khống chế được ma nhãn

Đến tốt cùng có nhiều không may mới có thể đựng với loại chuyện này ?

Mù sáu năm sau, đầu óc của hần đã mất đi đối với con mắt truyền lại tin tức khống chế năng lực, nói cách khác, đối con mắt sau, hần không có cách nào đi khống chế con mắt công nhận sự vật rõ ràng trình độ, giống như là chơi một cái du hí thời điểm, hình vẽ rõ ràng trình độ, hệ thống cam chịu mở tối đa ngăn cản, mà Bạch Sóc bên này CPU cùng hiển tạp năng lực không đủ chèo chống cao như vậy quái niệm hình vẽ, nhiệt độ rõ ràng quá cao, chống đỡ không nổi .

Hơn nữa Bạch Sóc lựa chọn hay là phụ gia rõ ràng độ cường hóa, động thái thị lực cường hóa, Ứng Nhân công năng ma nhãn...

Vì vậy nguyên vốn là cao quái niệm hình vẽ lần nữa bay vút một cái bậc thang, trực tiếp theo 360P nhảy tới 1080p, còn không dừng lại!

Căn bản không cách nào khống chế tầm mắt rõ ràng trình độ còn có mất bộ truyền đến tin tức lượng, Bạch Sóc đại não sắp quá tải ...

Hơn nữa, Bạch Sóc không biết, Trần Tĩnh lặng yên cũng xem nhẹ một vấn đề.

Xuất từ TYPE-MOO nhiều thế giới, thì ra là hình nguyệt thế giới ma nhãn, nổi danh nhất thẳng tử ma nhãn có thể nhìn thẳng tử vong, chung kết vạn vật, miệng pháo bản tuyên truyền khẩu hiệu: coi như là thần ta cũng vậy giết cho ngươi xem... Làm cho vô số người hâm mộ ghen ghét hận đồng thời, đại bộ phận mọi người xem nhẹ ma nhãn kỳ thật còn có cái khác công năng, có thể vận gây vượt biên cầu vận vẹo ma nhãn, một số gần như siêu năng lực tương lai xem cũng chỉ là tối cao đoạn năng lực, lại càng không nói rằng mặt những kia số lượng nhiều năng lực: . Trối buộc, cường chế, khế ước, viêm đốt, ảo giác, hung vận...

Mà ma thuật sư môn thường dùng nhất, thích nhất, tối thích nghe ngóng công năng, hay là ám hiệu cùng mị hoặc a!

Ám hiệu cái gì cần tương quan ma thuật cùng kỹ thuật duy trì đừng nói , chính là mị hoặc cái này chính là tự mang hệ thống cam chịu phần mềm máy tính a... Sử dụng thuận tiện, kỹ thuật cánh cửa thấp... Coi như là vô ý thức phía dưới cũng là có thể khởi động...

Nổi tiếng ví dụ chính là: 《 Nguyệt Cơ 》 trung được xưng là máy ủi đất diễn viên xa đã chí mấc tại bạch cơ Arcueid hoàng Kim Ma dưới mắt suýt nữa thú tính đại phát, suýt nữa Bá Vương ngành thượng cung cái gì...

Ánh mắt phía trên truyền đến hình vẽ rõ ràng độ đang không ngừng kéo lên, cho Bạch Sóc áp lực càng lúc càng lớn , thẳng đến cuối cùng, cả trong đồng tử đều tràn đầy tơ máu, dữ tợn vô cùng.

Hần rút lui một bước, buông lỏng ra Trần Tĩnh lặng yên tay, chắn trên ánh mắt, cố nén mê muội cùng thống khổ, ý đồ đem trong đầu càng ngày càng nặng gánh nặng khống chế được, nhưng lại không có hần chỗ tưởng tượng đơn giản như vậy.

Coi như là có mí mắt cùng bàn tay ngăn cản, ánh mắt truyền trở về hình vẽ cũng không có vì vậy mà biến mất, ngược lại tại rất nhỏ ánh sáng phía dưới đem mí mắt trong mao mạch mạch máu còn có rất nhỏ đường vân đều phản hồi đến trong đại não.

Chỉ là năm phút đồng hồ, phụ hà quá lớn trong não tự xuất hiện lộn xộn tạp âm, làm hần nhìn không được cúi người đại khẩu thờ.

Ma nhãn đối mặt đã xong sau, tại Bạch Sóc thống khổ bộ dạng phía dưới, Trần Tĩnh lặng yên cũng hồi phục xong, chẳng quan tâm đối vừa rồi động tác

thẹn thùng, nàng tại kinh hoàng trong cầm lấy Bạch Sóc tay: "Làm sao vậy? Ánh mắt của ngươi..."

"Không kiểm soát..." Bạch Sóc thờ phỉ phò: "Chủ thần! Cuối cùng là chuyện gì xảy ra!"

Túc mục thanh âm vang lên: "Có vấn đề 30 ban thưởng điểm."

"30 tự 30!" Bạch Sóc đối keo kiệt đến loại trình độ này chủ thần, triệt để hết chỗ nói rồi.

"Nguyên nhân một: tiến hành cường hóa giờ xương sọ phía trên có không biết năng lượng phản ứng, đối ma nhân sinh ra ảnh hưởng, mị hoặc năng lực đề cao, nguyên nhân hai: đại não trường kỳ thiếu thần kinh thị giác tín hiệu, thị giác không chế công năng thoái hóa, có hay không đối đại não tiến hành cải tạo? Khả năng sẽ phát sinh không thể đoán trước phản ứng..."

Nếu có cái bàn lời nói, Bạch Sóc thật sự rất muốn nhắc lên bàn mắng to: "Ngươi hãm hại cha đây là! Có vấn đề không nói sớm a!"

Tuy nhiên không biết vật này nếu như mắng hai câu lời nói còn có thể hay không như vậy bình tĩnh, nhưng là Bạch Sóc cảm giác hay là không cần phải xằng bậy tương đối khá, cố nén trong đầu tiềm mình cùng thống khổ hỏi: "Có hay không giải quyết phương pháp?"

"Có vấn đề 50 ban thưởng điểm."

Bạch Sóc cố nén một ngụm lão huyết phun ra tới xúc động, đang chuẩn bị gạt đầu, lại nghe thấy Trần Tĩnh lặng yên dồn dập thanh âm "Ban thưởng điểm ta ra! Ngươi nhanh lên a!"

Trong lòng của nàng, Bạch Sóc tin tưởng mình làm cho mình thay hẳn chọn lựa đối, làm cho nàng cảm giác được bị tín nhiệm đồng thời, cũng phát ra từ nội tâm muốn bang Bạch Sóc làm chút gì đó, chính là chuyện cho tới bây giờ ra loại vấn đề này, làm cho trong nội tâm nàng khổ sở muốn khóc.

"Thực xin lỗi... Thực xin lỗi..." Nàng ôm Bạch Sóc đầu: "Ta không phải cố ý... Ta không biết..."

Bạch Sóc rút tay ra ngoài vỗ vỗ tay của nàng: "Không quan hệ... Không là của ngươi sai..."

Xương sọ trong không rõ năng lượng phản ứng hẳn cũng không rõ ràng lắm, nhưng lại mơ hồ mình bạch cái gì, có một cái mơ hồ tuyến đường bị hẳn liên tiếp lên, nhưng là còn không có xác thực căn cứ chính xác theo có thể chứng minh, bất quá hẳn có thể sống đến hiện tại, tuyệt đối cùng vật kia không thoát được quan hệ.

Tự tại hẳn tự hồi đồng thời, chủ thần túc mục thanh âm phát ra.

"Đề nghị một: chữa trị đại não, này lựa chọn khả năng tạo thành không biết hậu quả, đề nghị hai, dùng hàng nhái trình độ 0,3 thánh hài bố cách trở tầm mắt, phong ấn ma nhân đồng thời bảo đảm nhất định thị lực, đề nghị ba..."

Đề nghị cái gọi là không biết hậu quả chính là, rất có thể tự biến thành ngốc tử hoặc là kẻ điên.

Cứ như vậy tùy tiện biến thành một cái kẻ ngu, Bạch Sóc tâm lý tổ chất còn không có tốt như vậy, đằng sau cái kia mấy cái đề nghị nghe không có chỗ nào mà không phải là điều kiện gian nan cực kỳ, hoặc là nói phi thường không tín nhiệm... Cái gì móc xuống con mắt trọng đôi một cái các loại...

Thở huyết vùng vẫy nửa ngày trời sau, Bạch Sóc cảm giác được trong đại não càng ngày càng đau, rốt cục quyết định: "Điều thứ hai."

"Turin thánh hài bố (phản phát), hàng nhái đã từng bao vây thánh hài thánh hài bố chế tạo nên đồ dỏm, chỉ có được nguyên phẩm 0,1 thần bí độ, có thể dùng làm ma thuật nghi thức, căn cứ trước mắt tình huống xác định hình cùng diện tích, cần 300 ban thưởng điểm đổi..."

Lạnh như băng mà túc mục thanh âm vẫn chưa nói xong, Trần Tĩnh lặng yên tự đoạt tại Bạch Sóc phía trước nói ra: "Dựa dẫm vào ta ra... Nhanh lên..."

Nàng thật sự muốn làm một điểm gì đó, nàng không nghĩ bất lực đứng ở bên cạnh nhìn xem Bạch Sóc thống khổ, thậm chí thành vương quốc bạn, con chồng trước, phiên toái người chế tạo...

Dù là làm một chút cũng hào.

"Xác nhận giao dịch."

Tự tại thanh âm xuất hiện trong nháy mắt, Trần Tĩnh lặng yên trong tay xuất hiện đen nhánh sắc vải vóc, chiều dài cùng đại tiểu Cương hào có thể làm cho Bạch Sóc cột vào hốc mắt phía trên.

Nàng cầm lấy màu đen vải vóc ngồi xổm người xuống, nhẹ nhàng đẩy ra Bạch Sóc che tại trên mặt tay, thấy được hân huyết hồng con mắt, trong nội tâm vừa chua xót một chút, cũng không có tổn hao bao lâu thời gian, nàng đem màu đen thánh hài bố che tại Bạch Sóc hốc mắt trên mặt, ở sau ót trời chặt.

"Tốt lắm."

Bạch Sóc cúi đầu, bàn tay tại trên ánh mắt có chút mỏng thánh hài bố phía trước sáng ngời bóng nhúc nhích, thật dài thở một hơi: "Cảm giác thư thái nhiều hơn."

"Còn có thể nhìn rõ ràng sao?" Trần Tĩnh lặng yên khẩn trương cầm lấy tay của hắn, trên mặt tràn ngập lo lắng.

"Đừng lo lắng, so với không có có mất thời điểm khá." Bạch Sóc hơi chút uốn éo một chút đầu, nhìn nhìn bốn phía: "Lúc cần thiết có thể hái xuống, loại trình độ động thái thị lực duy trì lời nói, nguyên thân mình thể tốc độ cùng thị lực tư tưởng không phối hợp tật xấu là có thể triệt để giải quyết, nói không chừng còn có thể dọa người khác nhảy dựng... Ha ha..."

Hắn an ủi Trần Tĩnh lặng yên, không biết vì cái gì, đột nhiên thân thủ về một chút mặt của nàng: "Thực xin lỗi a vừa rồi... Ta không có chú ý tới..."

Bạch Sóc lời nói đem Trần Tĩnh lặng yên ý niệm trong đầu lập tức lời trở lại không lâu trước hai người ở giữa trong trí nhớ...

Gò má đột nhiên thẳng lên một tầng phấn hồng, Trần Tĩnh lặng yên cúi đầu, lắp bắp nói ra: "Không có, không có chuyện gì... Cái kia, ta, ta trước đi nghỉ ngơi..."

Vẫn chưa nói xong, Trần Tĩnh lặng yên tự cúi đầu chuẩn bị ly khai.

"Ngạch... Người biết đi nơi nào sao?" Bạch Sóc nhìn xem Trần Tĩnh lặng yên đột nhiên rồi đi nói ra.

"Ồi chào? Đúng, đúng vậy..." Trần Tĩnh lặng yên ngờ ngác xoay đầu lại, sắc mặt đỏ bừng: "Không, sẽ không ngủ trong này a?"

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: thường hư bút ký

"Ngạch... Người biết đi nơi nào sao?" Bạch Sóc nhìn xem Trần Tĩnh lặng yên đột nhiên rồi đi nói ra.

"Ồi chào? Đúng, đúng vậy..." Trần Tĩnh lặng yên ngờ ngác xoay đầu lại: "Không, sẽ không ngủ trong này a?"

"Kỳ thật... Nói như vậy... Cũng không, không sao cả..." Nàng nhắm mắt lại phóng đại thanh âm "Chỉ cần cự ly xa một chút thì tốt rồi!"

Bạch Sóc gãi cằm của mình, chỉ vào môn nói ra: "Chủ thân, vật này dùng như thế nào? Cần tiền trả ban thường điểm sao?"

"Đoàn đội trong không gian cam chịu gian phòng có thể vô điều kiện sử dụng, cung cấp cơ bản phục vụ, có thể tiến hành đổi cao cấp phục vụ."

"Nói cách khác, có thể miễn phí dùng là a?" Bạch Sóc hỏi.

"Cam chịu không gian lớn nhất không thể vượt qua 200 thước vuông, có tự động biến hóa công năng, cầm bắt tay trong đầu tượng tượng gian phòng tình cảnh, liền có thể khởi động."

"Lần này như thế nào không thu tiền?"

"Trụ cột tư liệu không cần đổi."

"Được rồi, được rồi, đa tạ..." Bạch Sóc nhàm chán phát tay, đang chuẩn bị đối Trần Tĩnh lặng yên nói cái gì, lại phát hiện nàng đã chạy đến cửa phòng.

"Cái kia, ta nghỉ ngơi trước! Minh, ngày mai gặp!" Trần Tĩnh lặng yên vội vội vàng vàng kéo mở cửa, cũng đang trên khung cửa trượt chân.

Cảm thấy đóng cửa chỗ nhấc lên tiếng gió, Bạch Sóc chậm rãi thở dài một hơi.

Cứ như vậy đứng ở chủ thân không gian trong đại sảnh, mở ra dài dòng buồn chán đối hạng mục.

Bất kể như thế nào, hắn nhất định phải có tại kế tiếp trong thế giới còn sống sót lực lượng, có có thể nói, hắn muốn mang Trần Tĩnh lặng yên cùng một chỗ sống sót.

Không biết vì cái gì, chính là chỗ này sao nghĩ.

Có lẽ là cái kia khiếp đảm nữ hài tại HELLSI nhiềuG thế giới trong kiến trúc kéo động chính mình góc áo trong nháy mắt, hai người chỗ tạo dựng lên ràng buộc, có lẽ là trong lòng của hắn bắt đầu khởi động không hiểu gì đó.

Sống sót, mang theo Trần Tĩnh lặng yên sống sót.

Có lẽ thị lực không khổng chế được cũng không có mình suy nghĩ giống như bết bát như vậy, ít nhất con mắt tại trải qua thánh hải bố phong ấn sau, hay là thoáng có thể nhìn rõ ràng một ít đồ vật .

Bạch Sóc cố gắng phân biệt bắt tay vào làm trung cái kia chút ít động, bên cạnh trên đồng hồ mở cự đại trong cái khe không ngừng lấy ra một kiện lại một kiện gì đó, chậm rãi công nhận .

Đây là đã từng các người thâm niên chỗ còn sót lại gì đó, hư thục, Quách Kính, mã hiệu hào, những người kia lưu tại trên thế giới cuối cùng dấu vết, không gian cô tay trong ngoài tràn đầy các loại Bạch Sóc nhận thức hoặc là không biết gì đó, bày đầy trước mặt đất trống.

Viên đạn, súng ống, từng binh sĩ việt dã ba lô, trưởng bối, thậm chí còn có lặn xuống nước mặt nạ, nho nhỏ vô tuyến điện thiết bị, di động phần cứng..

"Thật phức tạp a..." Bạch Sóc nhìn xem bày đầy chính mình trước người những vật kia, buồn rầu cảm lấy tóc.

Người duai công nhận thế giới môi giới là chạm đến, mà lắng nghe, đây là cùng thường nhân bất đồng địa phương, cũng là Bạch Sóc nhận thức thế giới hạn chế lớn nhất địa phương.

Rất nhiều thứ, chỉ bằng vào chạm đến thì không cách nào nhận thức, dựa vào khổ cho của mình tư mình tưởng còn có chủ thần giám định mới có thể lấy mình bạch những vật này tác dụng.

May mà trong lúc này cũng không có gì cao cấp đến cần hẳn trả giá giám định phí gì đó, hẳn cũng vui vẻ được còn lại một bộ phận ban thưởng điểm, ban thưởng điểm là lúc sau sống sót cam đoan, ai cũng chê ít, hưởng hồ hiện tại chính là một phần tiền bài thành hai nửa hoa trước mắt, lãng phí không phải thói quen tốt, Bạch Sóc cũng chưa từng có đường thành qua loại này xa xỉ thói quen.

Loại này giấy dựa muốn sống cảm giác, cũng quá khứ thật sự là như a, vì sống sót, phải nắm chặt bất luận cái gì có thể tiếp xúc đến cơ hội, hay không lại chỉ có thể lưu lạc thành tên khất cái tại đầu đường kỳ cầu người khác bố thí.

Trong lúc này so với quá khứ càng thêm nghiêm trọng, so với quá khứ càng đặc sắc, nhưng là một khi có cái gì sai lầm, bồi thượng có thể là tánh mạng của mình.

Bạch Sóc cũng không khờ dại cho rằng đến tại giết chết mấy cái hấp Huyết Quỷ cùng tang thi sau, mình đã có thể ứng phó chủ thần nhiệm vụ, sự khác biệt, hẳn chưa bao giờ cho là mình là như thế yếu ớt qua, mặc dù hiện tại lực lượng đã đủ để tại toàn lực phía dưới đục lỗ vách tường, nhưng là ai biết tương lai địch nhân đến tốt cùng hội là quái vật gì?

Cùng động bức tranh, phim, trong tiểu thuyết những kia động bất động hủy diệt thế giới đại BOSS so với, của mình gây yếu quả thực làm cho người giận sôi.

Tối thiểu nhất, cũng muốn có trong đó chống lại thực lực, nếu không bất luận cái gì nắm giữ vận mệnh hoặc là nói đứng ở đỉnh phong nhất nguyện vọng cũng chỉ là hư nói, Bạch Sóc so với ai khác đều tình huống trở nên mạnh mẽ tầm quan trọng.

Trở nên mạnh mẽ là vì còn sống, còn sống nhất định phải trở nên mạnh mẽ, trở nên mạnh mẽ, trở nên mạnh mẽ, trở nên mạnh mẽ, thăng đến chính mình biến thành mạnh nhất, thăng đến chính mình cường đến bất luận kẻ nào đều không thể chạm đến lĩnh vực mới được.

Đây là sáu năm hắc ám thế giới kinh nghiệm cho hẳn cảm giác nguy cơ cùng quý giá kinh nghiệm.

Không thể đem vận mệnh ký thác vào hư vô mờ mịt vận khí phía trên, mặc dù vận khí ắt không thể thiếu, nhưng là chỉ có vận khí lời nói, sớm muộn sẽ chết vô cùng thảm.

Tự tại vừa rồi hẳn đã tại chủ thần chỗ đó tìm được rồi hẳn chỗ vượt qua người thứ nhất thế giới, HELLSI nhiềuG tư chất liệu, nương tựa theo hiện tại yếu ớt thị lực, hao tổn ba giờ đem bảy bộ cái đĩa phiên xem hết.

Tại cái đó quý dị mà khủng bố trong thế giới, cái gọi là lễ tình nhân huynh đệ, còn có cái gì suất cao đám kia hấp Huyết Quỷ tại diễn viên: quái vật chi vương Alcatel chính là thủ hạ, cũng chỉ là một đoàn nhâm hẳn hành hạ đến chết cận.

Tại tràn đầy kẻ điên, chiến tranh cuồng, tự hủy khuynh hướng giả trong thế giới, có thể làm cho hẳn trong nháy mắt biến thành một cỗ thi thể người, nhiều đêm không hết!

HELLSI nhiềuG nuôi dưỡng mạnh nhất quái vật hấp Huyết Quỷ Alcatel, bởi vì đặc biệt Cổ Lạp quân gia: Walter... Vatican mười ba khoa nhân tạo nhân thần phụ Á Lịch Sơn Đại An Đức Lỗ dày đặc, Hainke lỗ, Yumi từ... Hấp Huyết Quỷ quân đoàn cuối cùng đại đội trung lang nhân thiếu úy, này chính thần bí khó lường Miêu Nhĩ trung úy Tiết định ngạc...

Tại làm sao vô cùng vật sinh tồn, chém giết trong thế giới, bọn họ có thể còn sống xuống, thật là quá may mắn.

Dựa vào một ít trông nom điên cuồng chi huyết hẳn chẳng những cường hóa thân thể của mình, còn bộc phát ra viễn siêu thực lực của mình lực lượng,

nhưng là tại hiện tại những kia chèo chống chính mình xé rách vách tường, giết chết địch nhân lực lượng đã biến mất.

Tại nguyên bản trong thế giới, Bạch Sóc có lòng tin dựa vào hiện tại thân thể đứng ở nhân loại thể năng diện phong, đột phá hàng hà thế giới ghi lại, nhưng là tại này luân hồi trong thế giới, hoàn toàn không đủ xem.

Mỗi một lần nghĩ đến đôi nhóm trong ngoài, những kia hủy thiên diệt địa kỹ năng khiến cho hắn càng phát ra khao khát lực lượng.

Đem một tòa thành thị triệt để hủy diệt, thậm chí liên tương quan bản ghi chép Đồ thống thống lau đi thôn phệ thành thị, trong nháy mắt hủy diệt một quốc gia quốc thổ luyện thành, có thể bao trùm cả cái tinh cầu nguyên lực phong bạo...

Cho dù là như vậy cũng như trước không phải cuối cùng a...

Bạch Sóc chậm rãi thở dài một hơi, đem những kia đồng hồ trong không gian cuối cùng một vật lấy ra, một quyển hơi mỏng bút ký.

Tại bị bàn tay lật qua lật lại có chút xoay tròn trang tên sách phía trên viết một cái có chút lạ lẫm danh tự, thường hư.

"Đây là hư thức danh tự sao?" Bạch Sóc ngồi dưới đất, chậm rãi lật ra một ít bản tràn ngập chữ viết bút ký.

—

"Ta là thường hư, lật xem cái này bản bút ký người, khi người chứng kiến cái này bản bút ký thời điểm, ta nhưng có thể đã chết rồi, nguyện người có thể tại này trong không gian sinh tồn được, hi vọng trong lúc này ghi lại gì đó có thể đối với người có chỗ trợ giúp..."

Trần Tĩnh lặng yên làm một cái rất lâu mộng, nhưng là sau khi tỉnh lại lại không nhớ rõ nội dung, mơ mơ màng màng từ trên giường bò lên, thói quen phát ra ngốc.

Khi nàng rốt cục ý thức được tình cảnh của mình sau, mới đột nhiên thanh tỉnh lại, không tự nghĩ nhìn xem trong phòng tình cảnh.

Hơi có chút cũ nát, nhưng là bố trí vô cùng ấm áp, góc tường trên giá sách bày đầy đủ loại sách vở, bức màn đêm mờ lung lửng sớm che ở bên ngoài, trong không khí hương vị giống như ngày xưa đồng dạng quen thuộc, nhưng là nàng đột nhiên sinh ra không chân thực cảm giác.

Thái chân thực, chân thật làm cho này một đoạn nhớ lại biến thành giống như mộng ảo, làm cho người hoảng hốt.

Cái kia coi như là mù quáng sau cũng có thể ấm áp mỉm cười tuổi trẻ người chỉ là chính mình trong mộng một đoạn ảo ảnh, căn bản không tồn tại bình thường, làm cho nàng sợ hãi lên.

Phi tóc mặc tốt lắm sau, tay của nàng vịn tại môn bả trên tay, cũng không dám thôi lui.

Nàng tại sợ hãi, những kia trí nhớ chính là của mình mộng cảnh, mà cái kia mỉm cười dung nạp tuổi của mình người tuổi trẻ căn bản là không tồn tại, thực sự không phải là sợ hãi đã từng huyết tinh, nàng chính sợ hãi mất đi loại bao dung của mình ấm áp.

Rốt cục quyết định, nàng chậm rãi kéo ra cửa phòng, nóng sáng quang mang còn có sắt thép nhan sắc theo trong khe cửa chảy tiến đến, làm cho nàng rốt cục thở dài một hơi.

Đây là thật, thiên chân vạn xác, không thể hoài nghi, người kia là tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Bạch Sóc trong mắt thế giới

Phảng phất từ đầu đến cuối đều không có rời đi qua bình thường, trên mặt che màu đen sợi tơ nam nhân đưa lưng về phía nàng, ngồi dưới đất, trước mặt linh linh toái toái bày đặt một ít đồ vật, mà trong tay của hắn lại cầm lấy một quyển cổ xưa bút ký, từng câu từng chữ đọc lấy, bị phong ấn sau yếu ớt thị lực làm cho hắn đọc có chút gian nan, bất quá thoạt nhìn lại đáng yêu hơn.

Tại Trần Tĩnh lặng yên ảnh hưởng trong, Bạch Sóc có lẽ từng tại điên cuồng trong nhe răng cười, tại sợ hãi trước mặt trấn định, tại nàng là lúc yếu ớt nhất

ôn nhu, nhưng lại chưa từng có gặp qua như vậy bộ dáng khả ái, làm cho nàng nhìn không được có chút cười, kim lòng không được lặng lẽ hướng về sau lưng của hắn đi đến.

"Tình?" Bạch Sóc tại nàng lúc sắp đến gần thời điểm, chậm rãi nghiêng đầu sang chỗ khác, tuy nhiên cách màu đen thánh hài bố, nhưng là Trần Tình lặng yên y nguyên có thể cảm giác được đằng sau để lộ ra tới yếu ớt mục quang.

"Làm sao người phát hiện?" Nàng đã cố gắng hạ thấp thanh âm, thậm chí liền hô hấp đều ngừng lại rồi, nhưng là như trước không có đạt tới Ác Tác Kịch mục đích.

"Tim đập trống ngực..." Bạch Sóc đuổi ra ngón tay chỉ vào lồng ngực của nàng: "Tim đập trống ngực, mạch đập, quần áo ma sát thanh âm, còn có trực giác."

"Đột nhiên cảm giác được có người ở xem ta, liền phát hiện." Bạch Sóc rất không có ý tứ mở ra bàn tay: "Nếu không, lại tới một lần?"

"Người bây giờ có thể không thể nhìn đến?" Trần Tình lặng yên rất ngạc nhiên ngồi xổm người xuống, gom góp quá khứ nhìn mặt hắn.

"Nói như thế nào đây?" Bạch Sóc hai chân bần, bàn tay nâng cằm lên, khuỷu tay chống đầu gối: "Rất kỳ quái, có thể chứng kiến, nhưng là bình thường nhìn, chỉ là một chút ít như ẩn như hiện hình dáng, nhưng là không có nhan sắc, nếu như cẩn thận chăm chăm vào vật gì đó nhìn, vật kia hình dáng sẽ rất rõ ràng..."

Tại Bạch Sóc trong mắt, thế giới biến thành là hé ra như có như không tranh thủy mặc bức tranh, bất quá với hắn mà nói cũng không có cái gì sai biệt cảm giác, bởi vì hắn đã sớm đã quên nguyên bản thế giới là cái dạng gì, coi như là tại con mắt đôi sau cái kia vài phút trong có chỗ nhận thức, cũng không đủ dùng tại trong đầu hình thành thói quen, cho nên, loại này quái dị tầm nhìn bị hắn đơn giản tiếp nhận rồi.

Hắn đem tầm mắt nhắm ngay Trần Tình lặng yên, ánh mắt ngưng tụ, đem tinh thần lực tập trung ở Trần Tình lặng yên trên người, trong lúc đó Trần Tình lặng yên cảm thấy một loại bị kim đâm đồng dạng nỗi giác, có chút đứng ngồi không yên nhìn xem Bạch Sóc: "Làm sao vậy?"

Bạch Sóc con mắt đã lấy không mở, tựa tại tinh thần ngưng tụ trong nháy mắt, thế giới bị chia làm hai tầng, Trần Tình lặng yên hình tượng bị kéo gần lại, giống như là theo bức họa cuộn tròn trong ra khỏi đi ra, theo tầm mắt tới lui tuần tra, trên thân thể hình dáng rõ ràng vô cùng.

Có thể thấy rõ ràng tại cái gì rất nhỏ khe hở còn có quần áo bao trùm phía dưới hình dáng.

Nguyên bản chặt chẽ vài vóc biến thành tràn ngập lỗ thủng internet, bị quần áo che đầy thân thể hình dáng không cách nào che dấu, triệt triệt để để thân lộ tại trước mắt.

Mọi người đều biết, người mù là không có cách nào khác xem nào đó giáo dục phiên... Cho nên, Bạch Sóc tâm linh đến nay coi như là thuần khiết... Càng là thuần khiết, đã bị đánh sâu vào lại càng lớn.

Tại Bạch Sóc quái dị trong tầm mắt, Trần Tình lặng yên đã cùng toàn bộ... Khái khái...

Bạch Sóc không dám ở tưởng tượng đi xuống, có chút xấu hổ dời qua tầm mắt ho khan: "Khái khái... Không có, không có gì."

"Ồi chào?" Trần Tình lặng yên kỳ quái nhìn xem hắn không biết vì cái gì dời mắt, nghiêng đầu bắt mình sờ dĩ, rất nhanh nàng tự thấy được Bạch Sóc trên đầu gối cái kia bản bút ký, hiểu kỳ chỉ vào hỏi: "Đây là cái gì?"

"Cái này a... Hư thức di vật." Bạch Sóc đem notebook đưa tới: "Hắn lưu lại một ít tư liệu cùng kinh nghiệm, người cũng nhìn một cái."

Vừa nghĩ tới cái kia khóc chết đi trung niên nhân, Trần Tình lặng yên thần sắc có chút hạ, nhận lấy notebook, thấy được Bạch Sóc dùng bút họa lên nội dung, nhìn không được niệm lên: "Luân hồi sĩ thực lực phân chia?"

"Đúng, tiếp theo dưới lên xem đi." Bạch Sóc gạt đầu.

Hư thức bút ký cũng không có bất kỳ nói nhảm, đó có thể thấy được ghi lại bất luận cái gì tư liệu đều là tương đương có tính là chân thật, coi như là không có cách nào xác định thiệt giả, cũng sẽ ở không hề thành kiến tư chất liệu đằng sau viết xuống cái nhìn của mình.

"Trong cái thế giới này, chủ thần tựa hồ là dùng Tình cấp trôi qua phân luân hồi sĩ thực lực, tại trải qua cùng người khác trao đổi tình báo cùng nhiều mặt chứng thực sau, ta đem những tài liệu ghi xuống, thỉnh không cần phải mù quáng tin tưởng, nhưng là cũng không muốn nhìn tới vì nói đùa."

"Trước mắt ta có thể xác định cao cấp nhất luân hồi sĩ vì cứu tình, phía dưới là cá nhân ta chỗ phân tích một ít tư liệu."

"Ồ tình, nhân loại bình thường

1 tình, vượt qua nhân loại thể chất Cách đấu gia, một người đánh mười người không có áp lực mãnh nhân

2 tình, có thể trực diện mấy trăm tình binh, đánh đối xuyên, thoải mái thoát đi trăm người địch.

3 tình, làm địch nhân là nhân loại bình thường thời điểm, nhân số đã không có chút ý nghĩa nào, có thể tại thiên quân vạn mã trong bày tiền bày ra, không hề áp lực cường giả.

4 tinh, động thủ phá hủy từ cùng sách giấy các-tông đồng dạng gia hỏa, đủ để đối to lớn quân sự kiến trúc tạo thành uy hiếp. .

5 tinh, đến nơi này cấp bậc, tường thành đã không ngăn cản được hắn, toàn lực phía dưới có thể đơn giản đem building đầy đủ, tiện tay một quyền có thể tạo thành rpg hiệu quả.

6 tinh, giai đoạn này luân hồi sĩ tại toàn lực chiến đấu qua đi, hủy diệt một tòa thành thị không áp lực.

7 tinh, loại người này thuộc về loại nhỏ địa đồ pháo , hội di động quy mô nhỏ hình người thiên tai.

8 tinh, đạn hạt nhân cấp xuất lực, tư liệu không đủ.

9 tinh, nghe đồn nói cảnh giới này đã có thể một người địch quốc, chăm chú ra tay lời nói, hậu quả không thua gì đại quy mô thiên tai, toàn lực phía dưới đủ để Lục Trảm Nhật Bản (này đoàn tư liệu vì nghe đồn, không thể khảo chứng, cần thận trọng đối đãi.)

10 tinh... Không cách nào tưởng tượng, không cách nào chạm đến, thậm chí liền có hay không cũng không biết.

Căn cứ luân hồi sĩ ở giữa quy tắc, luân hồi sĩ thực lực đại trí chia làm ba cái giai đoạn, nhân loại (1~3 tinh), truyền kỳ (4~6 tinh), Bán Thần (6~9 tinh), bất quá ta cảm giác cùng chim cánh cụt đẳng cấp không sai biệt lắm a, bất quá nơi này là ba cái những vì sao một tháng sáng, ba tháng sáng nói không chừng sẽ có mặt trời... Về phần 'Vương miện' loại đồ vật này thật sự tồn tại sao? Nếu quả thật có loại đồ vật này lời nói, chỉ có chủ thần đi? ..."

Trần Tinh lặng yên không thể tin lật xem bất tay vào làm trung bút ký, ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Sóc: "Quá, khoa trương điểm a?"

"Chủ thần trong lúc này có thể tuần tra." Bạch Sóc dùng xuống ba bữu bữu thiên giữa không trung quang cầu lớn tiếng nói: "Chủ thần, Tinh cấp bình định tuần tra, Bạch Sóc."

Túc mục thanh âm truyền đến: "Hai Tinh cấp vũ lực bên cạnh luân hồi sĩ."

Bạch Sóc nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn xem Trần Tinh lặng yên: "Như thế nào? Trăm người địch, thật không nghĩ tới."

Trần Tinh lặng yên nhìn xem thiên giữa không trung quang cầu nói ra: "Trần... Trần Tinh lặng yên..."

"Một Tinh cấp luân hồi sĩ."

"Ồi chào? Ta đã cho ta không có Tinh cấp." Trần Tinh lặng yên kinh ngạc nhìn xem Bạch Sóc: "Rõ ràng sẽ có bình định."

"Cùng đội đồng đội có thể miễn phí tuần tra, nhưng là địch đội lời nói, cần tiền trả ban thưởng điểm mua sắm giám định quyền trực mới được." Bạch Sóc lần nữa đề cao thanh âm: "Quách Kính."

"Ba Tinh Vũ lực bên cạnh luân hồi sĩ."

"Mã hiếu hào."

"Ba Tinh Vũ lực bên cạnh luân hồi sĩ."

"Thường hư." (hư thúc)

"Một sao khoa học kỹ thuật bên cạnh luân hồi sĩ."

"Không nghĩ tới bọn họ đều là ba Tinh cấp a." Bạch Sóc như trước trên mặt đất ngồi: "Hơn nữa cường hóa ra về đều là phân quy luật bộ dạng... Quá kỹ càng điểm..."

"Đúng rồi, ngươi còn có bao nhiêu vi tích phân?" Bạch Sóc ngẩng đầu nói ra: "Thuận tiện nói cho ta biết sao?"

Trần Tinh lặng yên gật đầu, nhìn nhìn đồng hồ tay của mình, không chút nào giấu diếm nói: "6300 điểm, còn có một trương C cấp nội dung vở kịch tạp phiến."

"Chỗ này của ta còn có ba nghìn... Vậy là đủ rồi." Bạch Sóc chậm rãi theo trên mặt đất đứng lên, đối Trần Tinh lặng yên nói ra: "Chờ một chút muốn xuất môn, không đổi bộ y phục sao? Còn dính huyết , chủ thần chỗ đó không mang theo thuộc tính quần áo rất tiện nghi, một ban thưởng điểm tổng một xe sương."

"Ồi chào?" Trần Tinh lặng yên nghe không hiểu Bạch Sóc nửa câu đầu ý tứ, nhưng là cúi đầu nhìn một chút y phục của mình, nhìn không được có chút xấu hổ lui về phía sau hai bước, trên người nàng xuyên cái kia vật hay là đang trước trong nhiệm vụ còn sót lại quần áo, dính huyết tinh, có thể nói là chật vật không chịu nổi, nàng vội vã cúi đầu chạy đến chủ thần bên cạnh, không có qua bao lâu, tựa ôm một đống quần áo chạy trở về trong phòng đi.

Nhìn xem Trần Tinh lặng yên vội vàng bộ dạng, Bạch Sóc cười, tại đối nhóm trong ngoài tiện tay chọn lấy một thân so với đơn giản quần áo, đi trở về trong phòng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: giao dịch thị trường

Một không gian khác trong, treo ở không trung quang cầu một hồi chớp động, đám đông trong không tiếng động xuất hiện hai người thân ảnh.

Trần Tĩnh lặng yên lời kéo Bạch Sóc tay áo, đứng ở sau lưng của hắn phát ra cảm thán: "Thật nhiều người."

"Đương nhiên, nơi này chính là lớn nhất cộng đồng không gian, giao dịch thị trường." Bạch Sóc hồi tưởng đến hưng thúc bút ký trong chỗ nâng lên ghi lại nói ra: "Căn cứ có người công tác thống kê, trong lúc này tại người nhiều nhất thời điểm, không sai biệt lắm có 7 hơn ngàn người."

"Thật sự thật là lợi hại, giống như COSPLAY thi triển..." Trần Tĩnh lặng yên mặt mũi tràn đầy hiếu kỳ theo Bạch Sóc sau lưng nhìn xem muôn hình muôn vẻ cách ăn mặc đám người, cảm thán nói: "Mau nhìn, còn có Tây Tư vũ sĩ."

Tại Bạch Sóc cách đó không xa, đầu đội mũ sắt hắc y vũ sĩ trong đám người chậm rãi hành tẩu, hai tay khép tại trong tay áo, bên hông dùng kiếm quang, tựa hồ là đã nhận ra dùng ánh mắt của người, chậm rãi ngừng đầu hướng về Trần Tĩnh lặng yên xem ra.

Không tình cảm chút nào lạnh như băng mục quang từ đầu nón trụ phía dưới thả ra, làm cho Trần Tĩnh lặng yên đột nhiên cảm giác được một hồi ác hàn, nhìn không được đầu ở Bạch Sóc sau lưng, mà Bạch Sóc thân thể thì tại rung động bỗng nhúc nhích sau, ổn định lại, hướng về Tây Tư vũ sĩ phương hướng nhẹ gật đầu, lộ ra mỉm cười.

Ánh mắt lạnh như băng chậm rãi thu hồi, Tây Tư vũ sĩ biến mất trong đám người.

Bạch Sóc nhìn không được vỡ một cái đầu của nàng: "Không cần phải nhìn loạn, may mắn nơi này là an toàn khu, mặt khác... Cái kia Tây Tư vũ sĩ là cái gì?"

Nửa câu đầu làm cho Trần Tĩnh lặng yên nhu thuận gật đầu, nửa câu sau thì làm cho nàng nhìn không được bật cười lên.

"Được rồi, được rồi, ta là lão ngoan đồng..." Bạch Sóc bắt đầu đi lời kéo nàng về phía trước mặt đi đến.

Tại không gian thật lớn trong bị chia làm vài cái khu vực, phân biệt bị bắt đồng lĩnh vực luân hồi sĩ chiếm cứ lấy, đi ra hai bên bày đầy đủ loại quầy hàng, có trên mặt đồ đầy các loại công nghệ cao khí giới vũ khí, có trên mặt thì bày đặt linh linh toái toái quái dị tài liệu, còn có đứt khoát chính là chứa huyết nhục cái chai, làm cho người nhìn không được muốn rời xa, tại cái đó quầy hàng sau sạp chủ là một phảng phất tại thoáng cái trong nháy mắt cũng sẽ bị chết lão nhân, làn da khô mục, diện mục xấu xí, làm cho người ta nhìn không được lo lắng hẳn có thể hay không chết ở chỗ này.

Mà ngay cả người đi đường đều tràn đầy các loại kỳ quái mô dạng cùng trang phục, khiêng thiết chùy trắng hán, mang theo yêu đao vũ giả, thậm chí còn có một chút tướng mạo hoàn toàn không giống như là người sinh vật tại chậm rãi đi đi.

Trần Tĩnh lặng yên tự thấy được một cái trên mặt chỉ có một con mắt, dáng người khôi ngô cao lớn nam nhân ngồi chồm hổm tại chính mình quầy hàng trước mặt, quần áo lôi thôi, ở bên cạnh hắn nhất kích cự đại con mắt lơ lửng, theo ánh mắt gốc dài ra vài chục điều sờ tu, giờ bắt đồng bài từ 'Giá cả tiện nghi' 'Ma pháp tài liệu' 'Các loại khoáng thạch' 'Hoan nghênh chọn mua' một chút...

Vóc dáng thấp bé chu nho ngồi ở sắt thép khí giới phía trên, trong đám người chậm rãi đi đi, cơ giới phía trên ma vân chớp động, hấp dẫn ánh mắt.

Càng nhiều là đương nhiên còn là bình thường nhân loại, tận mà quán xem bọn hắn làm khi gió gì mặc... Ân, có chút cổ quái... Xác thực là như Trần Tĩnh lặng yên nói như vậy, một cái to lớn COSPLAY giương, khó khăn nhất được hay là đều là bản sắc diễn xuất, làm cho người xem không đến.

"Bất quá chúng ta muốn tìm cái gì a." Trần Tĩnh lặng yên đi theo Bạch Sóc tại lung tung chính là đi nói trong hành tẩu, thỉnh thoảng cùng các loại cách ăn mặc người gặp thoáng qua.

"Tìm một cái hưng thúc bút ký lí nâng lên người, lưu ý thoáng cái: 'Cơ Giới Thần Giáo' bài từ..." Bạch Sóc đầu không ngừng chuyển động, quái dị trong tầm mắt đủ loại chiêu bài không ngừng chớp động.

Xuyên qua chật ních các loại kẻ cơ bắp người vũ lực bên cạnh khu giao dịch, phủ lấy pháp bảo, thần thần bí bí ma pháp bên cạnh khu vực sau, hai người đi vào sắt thép trong rừng rậm.

Rất rõ ràng, cái này một khối khu vực là chuyên cung khoa học bên cạnh giao dịch địa phương.

Các loại quầy hàng thương sản xuất đều có chứa khoa học viễn tưởng sắc thái, treo giá sắt thép cơ giáp, tất cả lớn nhỏ quái dị khí giới, đủ loại súng ống vũ khí, thậm chí còn có quân dụng thành lũy hình tiện mạng bao con nhộng...

"Rốt cuộc tìm được a..." Bạch Sóc chậm rãi ngẩng đầu lên, xem lên trước mặt tràn ngập punk khí tức chiêu bài, tại tàn phá bánh răng cùng quái dị đồ văn khảm hợp mà thành giả thuyết quang ảnh phía trên dùng các loại ngôn ngữ viết quái dị tự thể: 'Cơ Giới Thần Giáo phòng làm việc '

"Trong lúc này còn có cơ quan sao?" Bạch Sóc đứng ở quầy hàng trước, duy chỉ có cái này quầy hàng trên mặt, cũng không có bày đặt cái gì tinh vi dụng cụ, chỉ có một cái bàn lớn còn có một buồn ngủ tây trang lão nhân tại lật qua lại trong tay tranh châm biếm.

Trần Tĩnh lặng yên hiểu kỳ nhìn thoáng qua sau, bị trong đó bạo lộ nữ lang huyết nửa thiêm hoa mắt, cúi đầu không hề nhìn lão trong tay người cái kia bàn tranh châm biếm.

Bạch Sóc chậm rãi dùng ngón tay gõ một chút cái bàn hỏi: "Thỉnh hỏi nơi này là Cơ Giới Thần Giáo phòng làm việc sao?"

Mặc tây trang lão nhân chậm rãi ngẩng đầu, làm cho Trần Tĩnh lặng yên nhìn không được thờ nhẹ một tiếng, không dám nhìn nữa.

Theo bên trái gương mặt trước mặt dung mờ ra, người này tuổi đại khái chỉ có ba bốn mươi, nhưng là ở bên phải trên mặt, lại hiện đầy các loại sắt thép khí giới, giống như người máy bình thường, lóe ra hồng quang cơ giới ánh mắt tại hai người trên người chậm rãi tảo động, một đầu loang lỗ tóc trắng làm cho hân thoát nhìn giả nua dị thường, thanh âm cơ giới mà khô mục: "Là."

Nói xong, hân lần nữa cúi đầu, dùng chính mình mỗi giây thượng mười vạn tránh cơ giới mắt đi tiếp tục thượng thức khẩu công tranh châm biếm.

"Phái Khắc * Khai Tư, thỉnh hỏi cái này người đang sao?" Bạch Sóc theo hư thức còn sót lại trong không gian móc ra một cái thẻ: "Ta là thượng hư giới thiệu tới."

Cơ giới quái nhân lần nữa ngẩng đầu, cái cổ trong giống như là hồi lâu không có thượng đầu pháp điều, phát ra thanh âm ca ca, làm cho người ta lo lắng cổ của hân vì vậy mà vận gãy, cơ giới thanh âm tiếp tục theo tây trang phía dưới âm tương lí phát ra: "Ta chính là, thượng hư ?"

"Ngạch..." Bạch Sóc vỗ vỗ Trần Tĩnh lặng yên tay, ý bảo nàng không phải sợ, đối với cơ giới quái nhân nói: "Hân... Chết."

"Nha." Cơ giới quái nhân Phái Khắc đơn điệu lên tiếng, cùng đợi Bạch Sóc kể tiếp lời nói.

"Không có." Bạch Sóc nhún vai nói ra: "Hân di chúc lí tự nói như vậy."

"Nha." Phái Khắc bình thản nhẹ gật đầu, cúi đầu xuống tiếp tục xem trong tay công khẩu tranh châm biếm: "Ta biết rằng."

"Như vậy, quấy rầy." Bạch Sóc nhẹ gật đầu, lời kéo Trần Tĩnh lặng yên chuẩn bị rời đi, nhưng lại bị đột nhiên xuất hiện thanh âm gọi lại.

"Cái này, mang đi."

Khuôn mặt dữ tợn cơ giới quái nhân Phái Khắc chậm rãi giơ tay lên cánh tay, mở ra hàn tại kim loại trên cánh tay đồng hồ, theo không gian của mình trong lấy ra một cái tròn vẹn đến Bạch Sóc bả vai độ cao, người eo thô mảnh cự rương sắt lớn, cơ giới cánh tay phát ra hắt xì thanh âm, trầm trọng hòm sắt bị cưỡng chế xách lên, phóng ngược lại sau tại trên mặt bàn: "Cái kia nát người tốt lần trước định chế gì đó."

"Đây là..." Bạch Sóc chậm rãi đưa tay ra chừng, bao trùm tại hòm sắt trên mặt, bàn tay cảm thấy lạnh như băng sắt thép chất liệu.

"Tên đầy đủ là: trọng hình đối xe thiết giáp từng binh sĩ vũ khí m-8, vũ khí lạnh." Phái Khắc tây trang phía dưới âm tương phát ra đơn điệu thanh âm: "Tên gọi tắt 'Chiến xa đánh bại giả', cho một người tên là mã hiệu hào nhãi con định chế..."

"Lần này không hân, khẳng định cũng đã chết.",

Cơ giới quái nhân trong lồng ngực phát ra bén nhọn lộn xộn thanh âm, như là cười lạnh.

Bạch Sóc sững sờ một chút sau, cũng không có mở ra hòm sắt, mà là hai cánh tay dùng đủ kính, đem trầm trọng hòm sắt miễn cưỡng giơ lên một chút, gian nan cất vào đồng hồ trong không gian, tới hòm qua tại chủ thần trong không gian, hân liền đem vài cái thâm niên giả còn sót lại không gian cùng mình đồng hồ liền tiếp cùng một chỗ, ba cái thước vuông không gian, cũng không sợ chứa không nổi.

Mà trước mặt người này, tuy nhiên thoát nhìn quái một điểm, nhưng là tại thượng hư bút ký trong nhưng lại vì số không nhiều, người có thể tin được một trong, lại nói đúng phương cùng mình không oán không cừ, cũng không thể có thể tổng cả bom tới làm cho mình chơi, nhiều lắm là sau khi trở về làm cho chủ thần quét mấy lần là được.

Chỉ là vài cái đơn giản vận chuyển động tác, khiến cho hân có chút cảm giác được mệt nhọc, trong nội tâm đối hòm sắt sức nặng cũng có thoáng tỉnh ra.

Dùng hân tới hòm qua khảo thí thân thể của mình tổ chất đến xem, cái này hòm sắt sức nặng tối thiểu tại một tấn bán gì đó, thật không rõ bên trong là vật gì.

Tuy nhiên có thể mở ra xem, nhưng là hấn thật sự không nghĩ tại Phái Khắc quái dị cơ giới mắt trong tầm mắt chờ lâu một giây , người kia ánh mắt nhìn người giống như là muốn đem người mở ra, sau đó nhét vào các loại quái dị gì đó bình thường, làm cho người ta nhin không được có chút về sợ hãi.

Thực không hiểu nổi thường hư sao có thể cùng loại người này đưa trước bằng hữu.

"Người có thể đi." Đương Bạch Sóc trang thứ tốt sau, Phái Khắc cúi đầu, một lần nữa lật xem bắt tay vào làm trung khẩu công tranh châm biếm, không hề nhìn hấn.

"Như vậy, tạm biệt." Bạch Sóc vuốt vuốt chính mình có chút mệt nhọc cổ tay nói ra, lời kéo Trần Tĩnh lặng yên ly khai.

Thăng đến Bạch Sóc rời đi thật lâu sau, Phái Khắc mới phát ra tràn ngập điện tử tạp âm thấp mình, như là kéo dài thờ dài: "Lại chết một cái..."

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: xin hỏi, người là Illidan sao?

"Vừa rồi người kia là khoa học quái nhân sao? ... Bộ đáng thật kỳ quái." Đợi cho rời đi rất xa sau, Trần Tĩnh lặng yên mới mở miệng nói chuyện; "Hom nữa, ánh mắt thật đáng sợ."

"Ha ha, giống như là nhìn xem cơ giới đồng dạng, tùy thời chuẩn bị mở ra xem bộ dạng, né?" Bạch Sóc lời kéo nàng đi về phía trước: "Hư thức trước kia tại giao dịch trên thị trường nhận thức vũ khí buồn lậu, hấn chỗ đội ngũ ra về cũng là khoa học bên cạnh rất nổi danh đội ngũ, bất quá hư thức bút ký lý xách là không nhiều, chỉ là xin nhờ chứng kiến bút ký người nói với hấn một tiếng cái chết của mình tấn, coi như là nguyện vọng a."

"Cơ Giới Thần Giáo... Danh tự thật kỳ quái..."

Trần Tĩnh lặng yên trong miệng nói nhỏ : "Giống như ở nơi nào đã từng gặp bộ dạng."

"Nói đó có nhiều như vậy trùng hợp, ngươi nhớ lầm đi, ta liền cho tới bây giờ chưa nghe nói qua."

"Ta thật sự đã từng gặp a..."

"Tốt, tốt..."

Hai người có một câu không có một câu ở trò chuyện, tại chợ lý chậm rãi đi đi tới, thỉnh thoảng ngồi xổm xuống tại quầy hàng thượng xem vật phẩm giá tiền.

Đáng tiếc đại bộ phận đều là một ít không có nghe nói qua gì đó, giá tiền động năm sáu ngàn ban thường điểm.

Chính giữa còn có một chút kì kì quái quái người đi tới đáp lời.

Nhất chích trên cổ mang theo luân hồi sĩ đồng hồ, như là miêu, hoặc như là con thú sinh vật tại Trần Tĩnh lặng yên trước mặt sôi nổi, dùng đồ bưng con mắt nhìn xem nàng, lưỡng chích thật dài trên lỗ tai có kim sắc vòng tròn trang sức, dùng phi thường du dương thanh âm nói ra "Theo ta định ra khê ước, trở thành ma pháp thiếu nữ a."

Bạch Sóc chuẩn bị nói cái gì, kết quả bị Trần Tĩnh lặng yên quyết đoán lời đi.

Mặc sửa xe công lam sắc chế phục nam nhân cản lại Bạch Sóc, chân thành ánh mắt nhìn xem hấn, nói ra: "Nam nhân tốt, Yarar a một tạp? Muốn hay không gia nhập chúng ta..."

Bạch Sóc chuẩn bị nói cái gì, kết quả y nguyên bị Trần Tĩnh lặng yên quyết đoán lời đi.

"Làm sao vậy?" Bạch Sóc bị Trần Tĩnh lặng yên ôm cánh tay đại lực kéo dất lấy, thân bắt do kỳ đi về phía trước đi tới.

"Ta hiện tại mới biết được..." Trần Tĩnh lặng yên về mặt sợ hãi quay đầu lại nhìn xem này hai cái sinh vật: "Cái này không gian đến tột cùng có nhiều nguy hiểm..."

Bạch Sóc không hiểu ra sao đi về phía trước, gãi cái cằm nói ra: "Rõ ràng đều là rất hòa thuận người sao..."

"Mới không phải..." Trần Tĩnh lặng yên đột nhiên lên giọng, nhưng lại bị Bạch Sóc đột nhiên kéo tay, đành chỉ đi tới.

Mặc dù đã kịp thời tránh cho, nhưng là đã không còn kịp rồi, một cái ôm một đồng đồ vật thiếu niên đâm vào Trần Tĩnh lặng yên trên người, vội vàng không kịp chuẩn bị ngã ngã trên mặt đất, trong tay gì đó tán đầy đất, ngân sắc tóc dài trong không khí tung bay, đáng chú ý một hồi.

"Ta nói... Đi đường muốn xem phía trước, được rồi." Bạch Sóc vỗ vỗ Trần Tĩnh lặng yên đầu, cúi đầu xuống bang thiếu niên thu thập hết xuống dưới gì đó.

Tán rơi trên mặt đất thực sự không phải là cái gì thần kỳ bảo vật, khoa học viễn tưởng cơ giới, khó được thần binh, mà là...

Một đồng lớn tại chủ thần trong không gian một cái ban thưởng điểm tựu đỉnh đã hơn một năm thực vật?

"Ồi chào... Cung nệm, đau buốt cung nệm, đau buốt..." Đặt mông ngồi dưới đất thiếu niên, trong miệng thấp giọng lầu bầu, chậm rãi đứng lên, vỗ vỗ trên người bạch sắc thần phụ trang phục, bắt đầu thu thập mình ngã xuống thực vật, cũng không có truy cứu Trần Tĩnh lặng yên đụng vào chuyện của hắn.

Bạch Sóc chậm rãi cầm trong tay nhặt lên sự vật bỏ vào thiếu niên trong ngực nói ra: "Thực sự là thật có lỗi, không có làm bị thương a?"

"Không có việc gì không có việc gì." Thiếu niên tùy tiện nhận lấy thực vật, ngẩng đầu thấy được Bạch Sóc mặt, kinh ngạc một chút.

"Cái kia..." Thiếu niên tò mò nhìn hắn trang phục: "Người chính là 'Rong biển đầu' nói Illidan sao?"

"Thực sự rất đẹp trai..." Thiếu niên đem thực vật nhét vào không gian của mình lí, sau đó cầm lấy tay của hắn, bắn liên hồi đồng dạng nói: "Nguyên lai người cũng vào luân hồi không gian, người song nhận? Có thể hay không lấy ra cho ta xem thoáng cái? ... Còn có, người có phải thật vậy hay không bà Ác Ma linh hồn một bộ phận trời buộc tại thân thể của mình lí rồi? Thật thần kỳ thuật thức... Cánh cùng giác cũng ẩn nấp rồi sao? Dừng là cái gì thuật thức rồi? Mà ngay cả ma pháp khí tức đều ẩn tàng rồi, thật sự là tương đương cao minh thuật thức ... Cùng chữ thập giáo thuật thức quả nhiên không giống với..."

"Ngạch..." Bạch Sóc có chút xấu hổ nghiêng đầu sang chỗ khác hỏi Trần Tĩnh lặng yên: "Illidan là ai?"

"Một cái luôn nếu nói đến ai khác tự tìm đường chết gia hỏa..." Trần Tĩnh lặng yên nghĩ nửa ngày nói ra: "Hắn khả năng nhận làm người ..."

"Thật có lỗi nột, đồng bạn của ta... Có chút kỳ quái, cho các người thêm phiền toái..."

Bạch Sóc sau lưng đột nhiên truyền đến hào phóng thanh âm

Tự đang nói chuyện trong nháy mắt, Bạch Sóc giống như đã gặp quỷ bình thường nghiêng đầu đi.

Khi hắn quanh thân hai thước Phương Viên trong đi đi lại lại người, khi hắn bị trên phạm vi lớn cường hóa cảm giác cùng chuẩn xác kỳ cục dưới trực giác, giống như là ba trăm sáu mươi độ thị giác bình thường có thể thoải mái cảm giác được, động tác của bọn hắn, tư thái của bọn hắn, còn có động tác của bọn hắn, hành động phương hướng đều có thể cảm giác đến.

Chính là tự tại sau lưng của hắn căn bản cũng không có người tồn tại trong không gian, đột nhiên truyền đến hắn cảm giác bên ngoài thanh âm, làm cho trong lòng của hắn kinh hãi đồng thời, cũng nhận thức đến cảm giác của mình thực sự không phải là vạn năng.

Tinh thông ẩn nấp sát thủ, cường tới trình độ nhất định võ đạo cao thủ, gây pháp thuật ma pháp sư, vận vẹo cảm giác khoa học khí giới... Quá nhiều gì đó có thể khắc chế hắn loại này phương pháp Rada đồng dạng cảm giác.

Mặc lục sắc tóc nam nhân mặc tây trang, đáng người khô ngô, trước ngực không có cài tốt áo somi vạt áo mở rộng ra, lộ ra che kín vết sẹo cơ ngực, lờ mờ có thể chứng kiến vài cái giống như vết đạn đồng dạng vết thương bị khắc sâu tại cơ trên thịt.

Trong tay mang theo một cái lồng chim lớn nhỏ lồng sắt, bị bó che trong lồng thỉnh thoảng truyền đến vật gì đó đánh cùng giấy dựa thanh âm.

"Đứa bé này mới vừa tiến vào luân hồi không gian, đối cái gì đều rất ngạc nhiên, thỉnh đừng nên trách..." Khô ngô đại hán chỉ vào ngân phát thiếu niên nói ra, khuất nâng ngón tay tại đầu của hắn thượng gõ một chút, đưa tới bất mãn ta của hắn.

"Rong biển đầu, người làm gì?" Ngân phát thiếu niên vẻ mặt nổi giận, hơn phân nửa là bởi vì trước mặt người khác bị người gõ đầu, cảm giác được không có mặt mũi.

"Ta có nói qua, tại ta đi mua đồ thời điểm, ngoan ngoan chờ đi?" Được xưng là rong biển đầu nam nhân vuốt vuốt tóc của hắn: "Lung tung chạy lời nói, vạn nhất chọc tới tính tình không người tốt, thậm chí sẽ đối với người khởi xướng quyết đấu... Người mới Ngũ Tinh, nói không chừng cũng không đủ người khác có..."

"Ngũ Tinh..." Bạch Sóc tự đang nghe được cái thanh âm này trong nháy mắt, lông mày nhện không được bỗng nhúc nhích.

Trong lòng ý niệm trong đầu cấp tốc chuyển động: cái này tóc dài màu bạc, thần phụ cách ăn mặc thiếu niên, lại là Ngũ Tinh? Hơn nữa hình như là mới

vừa tiến vào luân hồi không gian? Xem trang phục hẳn là ma pháp bên cạnh người... Trong này, quả nhiên không thể dùng bề ngoài đi phân biệt người khác sao...

"Người xem, người xem, ta mua thiệt nhiều thiệt nhiều cật, trung hoa một phen thế giới sản xuất thứ tốt ơ..." Nâng lên hành động của mình, thiếu niên hưng phấn lộ ra được chính mình mua xuống thực vật, đột nhiên nhớ tới Bạch Sóc, lôi kéo khôi ngô nam nhân tay nói ra: "Người xem, hẳn có phải là Illidan..."

"Không cần phải như vậy không có lễ phép..." Khôi ngô nam nhân lại gõ cửa thoáng cái đầu của hắn, quay đầu đối với Bạch Sóc nói ra: "Thỉnh không cần phải để ý lời của hắn, "

"Không có việc gì..." Bạch Sóc lắc đầu nói ra: "Hắn nhận lầm người, ta không phải này cái gì ấy... Illidan."

"Rõ ràng mang theo bị mất nói... Hơn nữa đều giống như..." Thiếu niên theo khôi ngô nam nhân sau lưng thò đầu ra: "Ta còn rất chờ mong Tinh Linh tộc thuật thức nói... Gạt người..."

Tựa hồ cảm giác được bị người lừa gạt, thiếu niên có chút mất hứng lâu bầu .

Bạch Sóc có chút xấu hổ sờ sờ mặt thượng thánh hài bố nói ra: "Người đuôi mang bị mất rất bình thường a?"

"Không có khả năng... Tuy nhiên khả năng không lớn là Illidan ..." Thiếu niên gò má cổ lầy, chỉ vào trán của hắn nói ra: "Có Thánh Ngân người tại sao có thể là người mù..."

Rất ngạc nhiên, có người có thể mới đi ra tóc màu bạc thiếu niên bạch y thần phụ... Đến tột cùng là ai sao?

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: ký hiệu Thánh Ngân

"Không có khả năng... Tuy nhiên khả năng không lớn là Illidan ..." Thiếu niên gò má cổ lầy, chỉ vào trán của hắn nói ra: "Có Thánh Ngân người tại sao có thể là người mù..."

Một ít chích mãnh khảnh tay nhắm ngay trán của hắn, nhưng lại bị khôi ngô nam tử bắt hết: "Không cần phải quấy rầy nhân gia..."

Nói, khôi ngô nam nhân lôi kéo thiếu niên nói ra: "Có nhiều quấy rầy, chào tạm biệt gặp lại sau..."

Bạch Sóc lại lảng tại chỗ đó, ngón tay vuốt ve trán của mình, tại huyết nhục phía dưới, ngạch cốt phía trên, kim sắc ấn ký tại lặng yên sáng tắt.

Hắn thấp giọng ní non : "Thánh Ngân? ..."

Chuyện này rất nhanh đã bị hắn đặt tại một bên, lôi kéo Trần Tĩnh lặng yên tiếp tục tại trên thị trường tìm kiếm lấy chính mình cần đồ người muốn.

Bọn họ cũng không phải là chỉ là bởi vì hư thúc di chúc mà lại tới đây, mà là vì chuẩn bị một ít trận tiếp theo nhiệm vụ dùng là đến trang bị.

Tại hư thúc bút ký lý lời khuyên, cảnh báo một trong: súng ống không phải vạn năng, địch người có lúc thực sự không phải là nhân loại, lúc cần thiết chuẩn bị một ít ma pháp vũ khí còn có phù chú hội tránh cho rất nhiều nguy hiểm.

Nói sau trong lúc này có rất nhiều thứ đều so với chủ thần chỗ đó bán tiện nghi chút ít, hơn nữa có rất nhiều luân hồi sĩ hội đem trong nhiệm vụ chiến lợi phẩm thừa dịp thời gian nghỉ ngơi để ở chỗ này bán, dù sao chủ thần chỗ đó giá thu mua quá hãm hại cha .

Tại bày đầy sách vở quầy hàng đằng sau sạp chủ trên bàn tiệc, tôn giáo nhân sĩ cách ăn mặc ngân phát thiếu niên không ngừng nhai nuốt lấy trong tay thực vật, có chút tức giận phát ra hàm hồ thanh âm "Rong biển đầu, vì cái gì không cho ta nói..."

"Trong này, lần đầu tiên gặp mặt tựa hồ nhiều như vậy, hội gây thù hằn, hơn nữa nhân gia đã đủ rồi ha thứ , tìm nhiều như vậy tâm tư với người giải

thích." Tựa ở trên mặt ghế nhắm mắt dưỡng thần khôi ngô nam nhân nói nói: "Nói sau, nhân gia dựa vào cái gì cùng nói rõ ngọn ngành? Vạn nhất người tiết lộ ra ngoài, đụng với đoàn chiến, có hại đều ăn chết."

"Tất cả mọi người là như vậy sao?" Thiếu niên thần phụ ngẩng đầu nhìn người đến người đi thủy triều, những kia đủ loại nhân đại nhiều đều mang theo đề phòng cùng cảnh giác thần sắc, diện mục nghiêm túc.

"Đương nhiên a, dù sao nói không chừng khi nào thì tự là địch nhân, đem bọn họ biến thành của mình vì tích phân, sau đó cường hóa chính mình, thôn phệ từng tấc mạng con người đạt được ích lợi..."

"Đây mới là thế giới này chủ đề cùng ý nghĩa." Khôi ngô nam tử đem hai tay chống tại cái ghế trên lan can, trong cổ áo cơ ngực trên mặt lộ ra vết đạn đồng dạng vết sẹo, một loại giống như mãnh thú loại khí tức tản ra, trong nháy mắt theo một cái tập thể hình huấn luyện viên đồng dạng nam nhân biến thành nhắm người mà phệ mãnh thú.

Thiếu niên thần phụ có chút phần nộ ném một chén không hết mì sợi quá khứ, nhưng lại bị hấn đơn giản tiếp được, dùng bàn tay vững vàng hứng lấy trong chén không có rơi vãi ra một giọt nước canh.

"Bây quây quả nhiên thật nhàm chán, ta đi dạo chơi..." Mặc lục sắc tóc dài nam nhân sờ lên đầu của hấn: "Nhất định không nên nhìn người khác đáng thương tự hạ giá ơ, ta thời gian tu luyện còn muốn theo kiếm được ban thưởng điểm lí ra ..."

"Biết rằng biết rằng!" Thiếu niên tức giận bỏ qua rồi tay của hấn: "Không có đồng tình tâm rong biển đầu."

Đợi cho hấn ly khai sau, thiếu niên giống như đối bụng bao nhiêu năm đồng dạng, không chút nào dừng lại ăn gì đó, thỉnh thoảng có người dừng lại hỏi giá, trong lòng của hấn nhớ kỹ khôi ngô nam nhân lời nói, cũng không có quấy rối, một ngụm cắn chết giá tiền tuyệt không hạ giá.

Bây ở quầy hàng phía trên rải rác bày đặt vài cuốn sách tịch, giống như là tại nguyên bản trong thế giới, tại ven đường buôn bán sách cũ tiểu quán đồng dạng, chỉ có điều thư danh tất cả đều là ra hiện tại giả tưởng trong tiểu thuyết gì đó mà thôi.

《 sơ cấp áo thuật hợp lưu 》, 《 Ác Ma tên thật tìm tòi nghiên cứu 》《 trung cấp luyện kim thuật đồ vân tham khảo 》...

Mặc dù giá cả so với chủ thần chỗ đó tiện nghi, nhưng là cũng sẽ không giá rẻ đến nát đường cái trình độ, thấp nhất đều yết giá hai ngàn ban thưởng điểm,

Trong này có rất ít người hỏi thăm loại phương diện này quầy hàng, một mặt là sợ hãi bị người gian lận, về phương diện khác cũng sợ theo chính mình mua sắm trong sách quý tiết lộ tình báo, trừ phi là người mới hoặc là thật sự cùng không được, đại đa số mọi người sẽ chọn tại chủ thần chỗ đó mua sắm an toàn hơn đối, cho nên qua cả buổi, thành giao nhưng không có vài nét bút.

Qua thời gian rất lâu sau, thiếu niên chú ý tới đứng ở quầy hàng phía trước, đã từng thấy qua nam nhân.

Trước mắt che màu đen thánh hài bố tuổi trẻ người lôi kéo nhút nhát e lệ nữ hài xuất hiện.

"Xin hỏi người nói Thánh Ngân... Đến tột cùng là vật gì?"

Tự tại Bạch Sóc cùng Trần Tĩnh lặng yên đi dạo nửa ngày trời sau, linh linh tán tán chọn lấy hai bả có kèm theo ma vân đao kiếm còn có bùa hộ mệnh, bày quầy pháp sư thoạt nhìn là nhu cầu cấp bách ban thưởng điểm bộ dạng, gia cùng một chỗ chỉ lấy hơn năm trăm ban thưởng điểm

Làm hấn băn khoăn chính là, mua sắm những vật này ban thưởng điểm hết thấy đều là Trần Tĩnh lặng yên ra, lý do là Bạch Sóc thân mình ban thưởng điểm đã không nhiều lắm, hấn là đối một môn cường hóa mới được, những này tiền lẻ do hấn ra là tốt rồi.

Bạch Sóc lại làm sao không rõ Trần Tĩnh lặng yên nghĩ phải trợ giúp tâm tư của mình? Đành phải cười khổ tùy ý nàng đem những vật này mua xuống cất kỹ.

Khi bọn hấn đi dạo xong ma pháp khu sau, Bạch Sóc tại bị mất sau tầm mắt lại chú ý tới tại đám người lung tung đường cong trong, cái kia đã từng nhìn thấy qua hình dáng.

Dị thường tầm mắt trong nháy mắt đem cái kia nhân hình hình dáng theo mơ hồ bối cảnh trong kéo đi ra, theo tầm mắt di động hóa thành cụ thể tranh thủy mặc hình dáng.

Đó là ngồi ở quầy hàng đằng sau, càng không ngừng ăn gì đó thiếu niên thần phụ.

Hấn do dự thật lâu sau, hay là nhịn không được trong lòng nghi hoặc, ngón tay sờ lên trán của mình, tại da dưới thịt cốt cách trong khắc dấu kim sắc ẩn ký, bị thiếu niên xưng là Thánh Ngân gì đó, đến tột cùng là cái gì ...

Không hề nghi ngờ, không có vật này, hấn tuyệt đối đã chết rồi, nói không chừng hay là hấn từ nay về sau bảo vệ tánh mạng gì đó, cho nên, đến tột cùng là vật gì, nhất định hảo làm cho tình huống.

Kiểm chế không dưới trong lòng hiếu kỳ, hấn lôi kéo Trần Tĩnh lặng yên đi tới quầy hàng trước mặt, thật lâu sau đặt câu hỏi: "Cái kia, ta muốn hỏi một

chút... Người nói Thánh Ngân, đến tốt cùng là vật gì?"

"Ồi chào? Là người a." Thiếu niên thần phụ ngẩng đầu, nhìn xem hắn: "Người không biết sao?"

"Thật sự không biết a." Bạch Sóc cười khổ: "Ta mới là mới vừa tiến vào luân hồi không gian mà thôi, mà ngay cả ta đều không biết mình sống thế nào xuống, nếu như có thể nói, mời người nói cho ta biết, người nói Thánh Ngân đến tốt cùng là vật gì?"

Thiếu niên thu hồi trong tay chén, lau miệng nói ra: "Thánh Ngân a... Có 'Nhân loại' cái này bị thần chỗ tạo vật đặc ý nghĩa, lại đồng thời chuẩn bị Messiah 'Thần chi tử' đặc tính, biểu lộ bên ngoài đặc thù chính là Thánh Ngân. . . Có Thánh Ngân người, được xưng là Thánh Nhân. . ."

"Chữ thập trong giáo chính thức 'Thần quyền giả'. Mà ở chúng ta thế giới kia, cả chữ thập giáo trận doanh cũng chỉ có hai mươi người cao nhất chiến lực."

"Đề ở chỗ này, hắn là có lực tinh điện phong lực lượng a... Còn có một tóc đỏ dị dạng biến thái khả năng có bảy tám tinh..." Thiếu niên thần phụ trên mặt đột nhiên xuất hiện ăn phải con ruồi đồng dạng biểu lộ.

"Tóm lại, đại khái chính là thân là thần chi cử tri, biểu lộ tại trên thân thể dấu hiệu a."

Nghe xong thiếu niên lời nói, Bạch Sóc trong nội tâm chỉ cảm thấy, nhìn không được bật cười: "Cấp, gần với thần nhất nhân loại? Cử tri? Đừng nói giỡn."

Đừng nói thực lực của mình cách thần không biết lại trường cự ly, chỉ là hai sao cùng tám tinh năng lực giả ở giữa chênh lệch tự lệnh trong lòng của hắn không hề tin tưởng thiếu niên lời nói.

Một vạn cá hai sao cộng lại, cũng không đủ tám tinh năng lực giả một ngón tay đầu giết, chính giữa chính là cách nhiều ít cá Tinh cấp cự ly, Bạch Sóc còn không có ngốc đến cho là mình là thần tiên chuyển thế, trời sinh thì có vô cùng.

"Ta mới không có hay nói giỡn..." Thiếu niên bĩu môi, đối với hắn không tin mình hành vi có chút tức giận, dõn dập nói: "Ta chỉ là đánh cách khác mà thôi nha, người cũng không phải ta thế giới kia người, làm sao có thể có được Thánh Ngân? Chỉ là cùng loại mà thôi..."

"Cùng loại?"

"Ân, cùng loại." Thiếu niên gật đầu, nhìn chung quanh một chút sau, đem hai người kéo vào sạp lí.

Hắng giọng sau, thiếu niên nghiêm túc nói: "Tuy nhiên lực lượng cùng năng lực không đủ, chính là thân phận cùng loại ơ... Hãy cùng chứng minh thân phận đồng dạng, tại Tập Ba kéo sinh mệnh thụ thượng có được lấy so với thường nhân rất cao vị giai cùng bất đồng thuộc tính... Nói ngắn gọn, tựu là phi thường phi thường rất giỏi 'Ký hiệu' ơ ~"

"'Ký hiệu' ... Là cái gì?" Bạch Sóc ngây ngẩn cả người, hoàn toàn nghe không hiểu lời của đối phương, mà Trần Tĩnh lặng yên thì nhìn xem thiếu niên bộ dáng, trong lòng suy đoán càng ngày càng rõ ràng.

"Ồi chào? Các người thật sự cái gì đều không rõ ràng lắm?" Thiếu niên nghiêng đầu nhìn xem bọn họ, đầu tọa tại tọa vị thượng mặt, háng giọng: "Vị 'Ký hiệu' hoặc là 'Ký hiệu chi tập' chỉ là không rõ ràng xưng hô, chính là theo tứ Tinh cấp đã ngoài cường giả, linh hồn căn nguyên trong ngưng kết ra tới gì đó, nếu như cũng đủ cô đọng hoặc là cường đại lời nói, tại từ vong sau có một chút khả năng cụ hiện ra, tỷ như... Ngô..."

Thiếu niên buồn cười khoa tay múa chân quái dị tư thế: "Cầm đơn giản nhất mà nói, vũ lực bên cạnh luân hồi sĩ, nếu như là cường hóa 'Hấp Tinh Đại Pháp' 'Thiên Ma công' a cái gì âm độc vô học, nếu như linh ngộ đến trong đó tinh túy, sẽ nắm giữ 'Hấp thụ' chi ký hiệu lực lượng."

"Chờ bọn hắn sau khi chết, linh hồn tiêu tán, sẽ cụ có sẵn ký hiệu chi tập, tuy nhiên chưa tính là hi hữu, chính là cũng là rất trân quý nói, bình thường chỉ có tại đoàn chiến thời điểm mới có thể đạt được."

Thiếu niên giơ giải xong sau, hai tay chống nạnh, ưỡn ngực ngẩng đầu, một bộ ta rất rất giỏi, mau tới khích lệ bộ dáng của ta.

Khó được đụng với nguyên ý cùng chính mình giải thích những này trên quý tình báo luân hồi sĩ, Bạch Sóc nắm chặt cơ hội phát ra nghi vấn: "Như vậy, người nói trên người của ta cái kia 'Thánh Ngân' là cái gì ký hiệu?"

"Ngô... Ta đến xem..." Thiếu niên thần phụ gãi đầu, sau đó lôi kéo tay của hắn gì đó nhìn xem, trong miệng nói nhỏ: "Không phải chữ thập giáo... Đồng Phương tôn giáo... Không phải phong thủy ma thuật tiên cốt..."

Bạch Sóc nghĩ muốn tránh thoát, nhưng lại bị thiếu niên thần phụ chăm chú bắt lấy, giống như là trọng yếu vật thí nghiệm đồng dạng: "Ta tại Mạc Cốt ơ... Không nên cử động..."

Nói xong trong miệng niệm niệm căn nhãn lâu bầu: "Loại này hiếm thấy thuộc tính... Là mật giáo sao? Không giống... Cũng không phải ngày liên tông... A! Ta biết rồi!"

Thiếu niên ngẩng đầu, bưng bình đại ngộ tịnh trọng nói ra: "Là Bồ Đề hạt giống!"

"Lần đầu gặp mặt, có được 'Phật tử' thuộc tính người xa lạ." Ngân phát thiếu niên đột nhiên rất lễ phép nắm tay của hắn.

"Ta là đã từng Anh quốc thanh giáo mười vạn ba nghìn sách sách cấm chương quân giả, bởi vì để khoa tư."

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: người mới

Áo Thác Ly Á cảm thấy dưới thân thể mặt khô ráo thổ địa, dưới ngón tay ý thức đi đến tìm bên gối kiểm, nhưng là chỉ có thể sờ đến một mảnh tro bụi.

Chính cô ta đang nằm tại hiện đầy tro bụi hoàng thổ phía trên, cảm giác khác thường làm cho nàng thanh tỉnh, mê man trước tràng cảnh một màn một màn hiện lên trong óc, làm cho nàng hôn mê đầu bỗng nhiên tỉnh lại.

Trong lỗ tai nghiêng nghe được trầm thấp tiếng gió, ý chí chậm rãi cảm giác thân thể của mình, cũng không có phát hiện trên thân thể của mình có bất kỳ trói buộc.

Tự tại nàng mở mắt ra trong nháy mắt, tóc vàng thiếu nữ thân thể giống như lò xo bình thường nhảy lên, trên mặt đất quay cuồng, tại thân thể thay đổi trong lúc đó quan sát đến chung quanh cảnh tượng, đến cuối cùng tựa vào có chút rách nát khung cửa phía trên, cảnh giới nhìn xem ngồi trong phòng hai cái người xa lạ.

Lạ lẫm kiến trúc phong cách, không chút nào cùng với Anh quốc kiến trúc, tàn phá trong phòng vách tường bị đã sớm dập tắt hỏa diễm hun sấy thành cháy đen, vỡ tan trên nóc nhà nghiêng hạ cũng không rõ sáng dương quang, trên mặt đất nằm ba cái hào vô ý thức, ra vẻ hôn mê người.

Nàng cảnh giới tựa ở đã nâng da bong ra từng màng son hồng trên khung cửa, bày ra vật lộn tư thế nhắm ngay trong phòng gian trên đất trống đứng hai cái người xa lạ.

Hai cái rõ ràng mô dạng không hề uy hiếp, nhưng lại cho nàng áp lực thật lớn nam nhân cùng nữ nhân.

Tuổi trẻ nam nhân trên mặt che màu đen khăn lụa, như là một người đui, phù lấy rộng rãi đồ thể thao, theo trong tay áo lộ ra trên cánh tay quần đầy một vòng lại một vòng bạch sắc băng vải, theo trên cổ tay một mực quần đến nhìn không tới địa phương, giống như là bao vây lấy cái gì thương thế bình thường.

Mà tuổi trẻ nữ nhân thì vẻ mặt kinh ngạc nhìn xem nàng, thanh lệ dịu dàng trên mặt để lộ ra một phần tán thưởng thần sắc, nhìn như không hề uy hiếp.

Mặc dù như thế, hai người kia cho áp lực của nàng lại đại không thể tưởng tượng nổi, nhìn như dịu dàng nữ nhân mơ hồ cho nàng bom bình thường uy hiếp cảm giác, đáng sợ hơn hay là cái kia một mực cúi đầu lật xem một quyển bút ký tuổi trẻ nam nhân, rõ ràng không có nhìn về phía nàng, nhưng là Áo Thác Ly Á lại cảm giác mình phảng phất bị bốn phương tám hướng tầm mắt khóa cứng, nhất cử nhất động thu hết người khác trong mắt.

Loại này đáng sợ cảm giác làm nàng không cách nào tiếp nhận đồng thời, ngược lại bắt đầu suy tư nâng tình cảnh hiện tại, rõ ràng đã bị thương nặng không trùng trị chính mình tại sao phải ra hiện trong này...

Trang phục quái dị tuổi trẻ nam nhân chậm rãi khép lại trong tay bút ký, xoay đầu lại, Áo Thác Ly Á chỗ cảm giác được áp lực bỗng nhiên lớn lên, lệnh trong nội tâm nàng khủng hoảng càng ngày càng thịnh, giống như bị bảy sói chăm chăm khấn bình thường.

Bình tĩnh mà thanh âm nghiêm túc theo trong miệng của hắn truyền ra: "Không sai, ngươi là lần này tới trong đám người... Khái khái... Đây lời nói nói như thế nào tới?"

Tuổi trẻ nam nhân như là vong từ đồng dạng, lật ra notebook tìm kiếm, nửa ngày trời sau ngẩng đầu nói ra: "Không sai, ngươi là lần này tới trong đám người tổ chất tốt nhất một cái."

Đáng tiếc, nguyên bản nghiêm túc không khí đã bị hắn vong từ hành vi cho triệt để quấy không có.

"Ngươi đang nói cái gì?" Trần Tĩnh lặng yên có chút kỳ quái ngẩng đầu, đầu từ phía sau lướt qua bờ vai của hắn, nhìn xem notebook thượng chữ viết: "Vì cái gì những lời này cấp cho ta không khỏe cảm giác mãnh liệt như vậy a..."

"Không biết a... Hư thức tại bút ký thảo luận, đừng phải tổ chất tốt người mới, bình thường đều nói như vậy..." Bạch Sóc có chút nghi hoặc quay đầu hỏi "Ta nói sai rồi sao?"

"Không biết, bắt quá người mới giống như không có phản ứng gì bộ dạng."

Trần Tĩnh lặng yên nhìn nhìn Áo Thác Ly Á, vỗ Bạch Sóc bả vai lộ ra tươi cười đắc ý: "Sớm nói để cho ta tới đi... Nhìn tốt lắm a..."

"Đừng a, ta còn chuẩn bị học Quách Kính..."

"Uy uy, đôi nữ hài tử nguoi cũng hạ thủ được."

Trần Tĩnh lặng yên ngăn trở Bạch Sóc hành vi, hướng về Áo Thác Ly Á đi tới.

Mảnh khảnh tiểu thối giẫm đạp tại trong phòng thổ trên mặt đất, lại cho Áo Thác Ly Á một loại đỉnh nhập đại địa lỗi giác, trường kỳ kỳ sĩ huấn luyện nói cho nàng biết trước mặt cái này nhìn như vô hại nữ nhân có được lấy cự đại lực phá hoại, làm cho trong nội tâm nàng áp lực càng lúc càng lớn.

Tại loại này quý dị trong hoàn cảnh, quay mắt về phía hai cái quý dị người xa lạ, nàng nhịn không được sinh ra lui lại nghĩ gì.

Rất nhanh, nội tâm của nàng trong đối với chính mình lui bước cảm nhận được cảm thấy thẹn, vì khu trừ roi trong nội tâm lui bước tạp niệm, nàng không chế được chính mình không hề nghĩ những kia nhằm chán vấn đề, đè nén trong lòng bất an, cao gầy thân thể căng thẳng, quay mắt về phía hướng nàng đi tới Trần Tĩnh lặng yên, cánh tay không hề dấu hiệu nâng lên, tại quá ngắn trong nháy mắt, chân trái bước ra, kích thước lưng áo thay đổi, mảnh khảnh trong thân thể bộc phát ra cự đại lực lượng, hội tụ cùng một chỗ sau, nương theo lấy trắng nõn nắm tay phá không đánh ra.

Đem hết toàn lực một quyền, kéo nổi lên phong lưu động, giống như có hòn đá phá không mà đến, thiên chuy bách luyện chính quyền, chỉ là một quyền tụ biểu hiện ra thực lực không tầm thường.

"Cái này người mới..." Bạch Sóc bị màu đen thánh hài bỏ che đầy hốc mắt chọn bỗng nhúc nhích, trong nội tâm tự nói: "Không đơn giản..."

Tuy nhiên suy nghĩ thay đổi thật nhanh, nhưng là cũng không có đi lo lắng Trần Tĩnh lặng yên an toàn.

Như cùng là tiến vào luân hồi không gian trước Trần Tĩnh lặng yên khả năng tại một quyền này phía dưới, liền phản ứng cũng không kịp bị cắt đứt xương sườn, nhưng là hiện tại... Loại công kích này đã đối với nàng không tạo được uy hiếp.

Như cùng lúc bị thả chậm, đương Áo Thác Ly Á nắm tay đánh sâu vào đánh ra thời điểm, Trần Tĩnh lặng yên trong mắt kinh ngạc, khó hiểu... Các loại tâm tình từng cái thoáng hiện, nắm tay càng ngày càng gần, trầm trọng nắm tay nhắm ngay Trần Tĩnh lặng yên trắng nõn gò má, không có chút nào đều là nữ nhân đã đi xuống tay nhẹ một chút nghĩ gì, đây là toàn lực đánh cược một lần.

Nhắc lên gió thổi động Trần Tĩnh lặng yên sợi tóc, tụ tại sắp đánh trúng gò má thời điểm, rõ ràng đã không thể tránh né một quyền đột nhiên mất đi mục tiêu, chỉ là đơn giản quay đầu, trầm trọng nắm tay tụ lau gương mặt của nàng xẹt qua, bị đơn giản tránh thoát.

Áo Thác Ly Á đồng tử phóng đại, đối phương động tác căn bản là không kịp bắt, hiện tại đã tới không kịp rút ra tay trở lại viện binh, tụ tại Trần Tĩnh lặng yên tránh né trong nháy mắt, không biết khi nào nâng lên bàn tay tụ bắt được cánh tay của nàng.

Mảnh khảnh trong ngón tay cắt dấu giống như kim sắt đồng dạng lực lượng, Trần Tĩnh lặng yên ngón tay làm cho Áo Thác Ly Á cảm thấy cốt cách vỡ vụn đồng dạng đau đớn.

Trần Tĩnh lặng yên khó hiểu nhìn xem gần trong gang tấc người mới, làm cho không rõ ràng lắm nàng vì cái gì tập kích chính mình, tại Áo Thác Ly Á trong nội tâm, nữ nhân này lãnh khốc vô tình, đang tại tra tấn chính mình, mà Bạch Sóc cũng hiểu được, đây là Trần Tĩnh lặng yên ngẫu nhiên tự nhiên ngốc phát tác.

Khái khái... Tân học từ nhân, 'Tự nhiên gốc' là như vậy đúng là, hẳn là đúng vậy a...

Bạch Sóc một bên tại trong đầu cho Trần Tĩnh lặng yên dán lên trời nhưng gốc nhãn, một bên vỗ vỗ bờ vai của nàng: "Nguoi lại không buông tay, tay của nàng tụ chặt đứt."

"A... Thực xin lỗi..." Trần Tĩnh lặng yên như là vừa phát hiện mình xuất lực quá nặng, nhanh chóng buông lỏng tay ra.

Thoát ly gông cùm xiềng xích sau Áo Thác Ly Á cấp tốc lui về phía sau, nhưng lại đập lấy trong suốt vách tường, tại phòng nhỏ cửa ra vào phía trên có nhìn không tới lực lượng tại ngăn trở hành động của nàng.

"nguoi không sao chứ?" Nhìn xem Áo Thác Ly Á cảnh giác bộ dạng, Trần Tĩnh lặng yên có chút xoay nguoi, thân thể nghiêng về phía trước, nghiêng đầu nhìn xem nàng, vẻ mặt khó hiểu.

"Nguoi hù đến nàng." Bạch Sóc ở sau lưng nàng nói ra.

"Mới không có, ta rõ ràng rất hòa thuận!" Trần Tĩnh lặng yên quay đầu hướng về Bạch Sóc phản bác nói: "Nguoi không cần phải lừa ảnh hưởng ta."

"Hào hảo hảo..." Bạch Sóc giờ tay lên, làm ra nhượng bộ bộ dạng nói ra: "Nguoi tới."

"Vốn chính là ta tới..." Trần Tĩnh lặng yên lâu bầu nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn xem Áo Thác Ly Á cảnh giới thần sắc, nhưng không biết nói cái gì.

Hai nữ nhân mắt to trừng đôi mắt nhỏ, giúp nhau giằng co, thẳng đến cuối cùng Trần Tĩnh lặng yên triệt để đối với chính mình câu thông năng lực tuyệt

vọng, uể oải nghiêng đầu sang chỗ khác nói ra: "Ta mặc kệ..."

"Người đầu cái gì cũng không nói ..." Bạch Sóc lời nói bị đột nhiên rơi vào trên người hắn buồn bực mục quang cắt đứt, thoáng thờ dài, vỗ vỗ Trần Tĩnh lặng yên đầu: "Được rồi, ta tới chính là."

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: chứng có

Rất nhỏ thanh âm theo trên mặt đất truyền đến, nằm ở góc tường trung niên nam nhân tỉnh lại, trên người của hắn phủ đầy có chút cũ chế phục, như là một chán nản người làm công, giống như vừa mới tỉnh ngủ đồng dạng, hắn ngáp theo góc tường bò lên, kinh ngạc nhìn xem hoàn cảnh chung quanh.

"Ta không phải tông xe chết sao?"

Tĩnh tráng trung niên nam nhân sững sờ nhìn xem chung quanh tình cảnh, đến cuối cùng con mắt nhìn xem bắt mắt nhất Bạch Sóc hỏi: "Huynh đệ, cái đó điều trên đường ?"

Bạch Sóc đề nén không được phát ra một tiếng cảm thán: "Vì cái gì người mới luôn loại vấn đề này nhân sĩ..."

Qua hai phút sau, hôn mê người mới lục tục tỉnh lại, tỉnh lại tựa ồ ào phải chết thất tình thanh niên, còn có có thể phát ra vượt qua nhân loại dây thanh cực hạn thét lên trung niên mập mạp bác gái.

Tóc vàng bạch da thân thủ không tẻ tuổi trẻ thiếu nữ, tướng mạo lôi thôi, cách ăn mặc chán nản trung niên bảo an, bảo vệ, tướng mạo trào phúng bà nội trợ, muốn đi tìm chết Lô Sát thanh niên.

"Ta như thế nào cảm giác mỗi người đều là hoa tuyệt thế a?" Bạch Sóc đề lên của mình ni tâm, phát hiện mình cũng không phản đối, đành phải tham chiếu Quách Kính nguyên lời nói: "Tĩnh danh, tuổi, chức nghiệp, sở trường đặc biệt! Hết thầy báo lên cho ta."

Bạch Sóc theo không gian của mình lí rút ra một đoạn trước đó chuẩn bị cho tốt thép, đang lúc mọi người trong ánh mắt chậm rãi bài khom, sau đó tiện tay ném vào trước mắt của bọn hắn.

"Nếu như chư vị có cho là mình so với đồ chơi này cứng ngắc lời nói, có thể thử phản kháng."

Bạch Sóc cảm thấy cách đó không xa hỗn loạn hô hấp còn có đột nhiên gia tốc tiếng tim đập, trong nội tâm nhin không được hơi chút đắc ý một chút, cái này thép chính là hắn chuyên môn đổi ra tới, muốn đúng là cái này hiệu quả a!

"Như vậy, kẻ tiếp liền từ người bắt đầu đi." Bạch Sóc chỉ vào vẻ mặt Lạc Tai Hồ trung niên bảo an, bảo vệ nói ra.

Một cách không ngờ, vị này đại thúc tại kiểm tra rồi thép sau, lập tức trở nên tương đương phối hợp, không có trát đâm thể hiện, mà là thành thành thật thật đem vấn đề trả lời đi ra.

"Trường Tôn vũ, 42, chức nghiệp: bảo an, bảo vệ, sở trường đặc biệt: đòi nợ."

Tuy nhiên đòi nợ cái này sở trường đặc biệt, có chút kỳ quái, nhưng là cũng không tính quá mức kinh thế hãi tục, Bạch Sóc dứt khoát bỏ qua, gật đầu nói: "Rất tốt."

"Vị này... Bác gái..." Bạch Sóc nhìn xem nổi hiện trong tầm mắt mập mạp hình dáng, có loại đem tầm mắt dời đi xúc động.

"Người hai bút khờ oa tử... Người dám động ngách một cây chữ đầu. . . Ngách nam nhân tự..."

Tướng mạo hung hãn đại thẩm trong miệng học ra liên tiếp Bạch Sóc suốt nửa nghe không rõ phương ngôn, về loạn cơ hồ đều phun đến Bạch Sóc trên người, làm cho Bạch Sóc trong nội tâm mấy ngày liền đến nay tích lũy thô bạo tâm tình có chút tăng trở lại, sinh ra tình lọc nằng xúc động.

Tại sắt thép vụn vụn bén nhọn trong thanh âm, Bạch Sóc trên tay xuất hiện thép bỗng nhiên biến thành bánh quai chèo trạng, băng vài phía dưới cơ thể cao cao cô lấy, suốt nửa đem băng vài làm gãy.

"Câm miệng, nếu không hãy cùng cái này cùng thép đồng dạng."

Tiền tay đem thép ném vào trước mặt nàng trên mặt đất, cứng rắn thép thật sâu lâm vào hoàng trong đất, lộ ra một đoạn ngắn ngắn cái đuôi, làm cho nàng nhìn không được lui về phía sau hai bước, trước ngực thịt béo run rẩy, không nói gì nữa.

Đến phiên muốn chết Lô Sát thiếu niên, rõ ràng 2B quá mức thanh niên trong miệng thâm tình ngâm ra một thủ tướng niệm người yêu, sống không bằng chết, thê mỹ vô cùng câu thơ, sau đó bị Bạch Sóc xương tay tiết động tĩnh thanh âm cắt đứt.

Bạch Sóc chậm rãi thở dài một hơi, nhìn về phía cuối cùng một tân nhân: "Cái kia dương con gái, đến phiên ngươi, chỉ mong ngươi không giống vừa rồi này hai vị đồng dạng... Hoa tuyệt thế..."

Hắn thật vất vả mới tìm được một cái so với chuẩn xác hình dung từ.

Tuy nhiên không thích Bạch Sóc ngả gối xưng hô, tóc vàng thiếu nữ y nguyên nghiêm túc trả lời vấn đề của hắn.

"Áo Thác Ly Á • á lợi sơn đại • duy tất • Tư Đồ Á Đặc, Anh quốc Tư Đồ Á Đặc gia tộc đệ tam người thừa kế, ngài có thể hướng gia tộc của ta yêu cầu không nhiều lắm tại ba nghìn vạn Đô-la tiền chuộc, nhưng là ta muốn cầu người nói dối dài cùng không thua kém địa phương chia đều cuộc sống trình độ thực túc dài ngộ."

"Ngạch..." Bạch Sóc lảng tại chỗ đó, quay đầu nhìn về phía Trần Tĩnh lặng yên: "Ra vẻ, lần này người mới còn có cá Quý tộc?"

Trần Tĩnh lặng yên vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi gật đầu, vẻ mặt tò mò nhìn Áo Thác Ly Á: "Mỗi người thiếu nữ trong nội tâm đều có Quý tộc mộng, thật không ngờ thật có thể nhìn thấy."

"Mỗi người đàn ông trong nội tâm thậm chí nghĩ lấy cá có tiền nữ Quý tộc..."

Bạch Sóc không sao cả nhún vai, lên giọng: "Các vị, kế tiếp lời nói của ta đang mang các vị thân gia tánh mạng, làm ơn cần phải rất tốt, nếu như không nghe cũng không sao cả, nghe sau khi xong, muốn chết tiếp tục tử, muốn cùng chúng ta hành động cũng đứng."

"Hiện tại, thỉnh các vị xem cổ tay của mình..."

"Tóm lại, chính là như vậy." Bạch Sóc cầm trong tay bút ký, giảng giải xong rồi sau, đem bút ký thu vào, nhìn xem người mới phản ứng.

"Nha." Trung niên Lạc Tai Hồ bảo an, bảo vệ, Trường Tôn vũ gật đầu nói.

"Còn sống, hay là chết đi... Cái này, là vấn đề... Có thể là vì ngươi, chảy tuyết, ta tình nguyện lâm vào tử vong..."

Tìm chết Lô Sát thanh niên như cũ là ngươi nói ngươi, ta hai của ta, theo hắn cổ áo trên mặt lộ ra hắn căn cứ chính xác vật: Thanh Sơn bệnh viện tâm thần: lương công chính.

Bạch Sóc nhìn rõ ràng sau nhìn không được che mặt thở dài: "Khi ta chưa nói..."

"Tiểu Xích lão..."

"Bác gái, ngươi tuổi lớn như vậy, không cần phải như vậy cần ăn đòn được rồi?" Bạch Sóc lên giọng: "Ta nhẫn vô cùng vất vả."

Bỗng nhiên đề cao thanh âm, còn có phát ra mùi huyết tinh lệnh Bạch Sóc tại trung niên phụ nhân trong mắt biến thành quái vật đồng dạng tồn tại, rốt cục tại sợ hãi cùng kinh hãi trong ngậm miệng lại.

"Chứng cứ." Tóc vàng thiếu nữ Áo Thác Ly Á diện mục nghiêm túc nói: "Đã ngài đã nói nhiều như vậy, vì cái gì không xuất ra một ít đủ để khiến người tin phục căn cứ chính xác theo?"

Tuy nhiên trước mắt năng lực của mình xa xa không đủ để phản kháng hai người kia, nhưng là tóc vàng thiếu nữ y nguyên tỏ vẻ thua người không thua trận, tiếp tục nói: "Nếu không, ngài những kia khoa trương mà nói chuyện không đâu lời nói chỉ có thể để cho ta bả ngài cho rằng một cái tinh thần dị thường bọn cướp."

"Chứng cứ a..." Bạch Sóc sau khi nghe chậm rãi nở nụ cười, ngẩng đầu nhìn trên nóc nhà vết nứt: "Ta trước kia lúc tiến vào, không ai có thể cho ta xem cái này, đương nhiên lúc ấy ta cũng không thể nào thấy được..."

"Bất quá, ngươi đã muốn chứng cứ lời nói." Bạch Sóc cúi đầu xuống, thánh hài bố sau quái dị tầm nhìn làm cho thiếu nữ sinh ra cự đại cảm giác áp bách.

"Ta liền cho ngươi chứng cứ."

Tự tại ngôn ngữ trong lúc đó, nguyên bản trói buộc tại phía trên tay trái bạch sắc băng vải bỗng nhiên giải khai, tầng tầng rơi xuống băng vải cuối cùng nhất chỉ còn lại có buộc tại trên cổ tay phức tạp nút buộc, theo Bạch Sóc nâng lên trên cổ tay rũ xuống.

Theo cánh tay nâng lên, rộng thùng thình tay áo chậm rãi dọc theo cánh tay chồng chất nơi tay khuỷu tay khớp xương thượng, Bạch Sóc cánh tay hoàn

toàn bạo rò tại trong không khí.

Tại tới gần xương cổ tay trên cánh tay, không biết khi nào thì xuất hiện thanh sắc tự phù, giống như là vô số thật nhỏ kinh văn hội tụ cùng một chỗ sau chỗ hình thành cổ triện.

'Chính - pháp' (chính giữa bỏ thêm ký hiệu, lại là hài hòa từ?)

Có thâm ảo hàm nghĩa ký hiệu sâu tận xương tủy khắc vào cánh tay thượng, tức mục khí tức tán phát ra rồi.

Như là vô tình ý nghịch thượng sau lưng vách tường, bàn tay của hắn đặt tại trên vách tường: "Đây là chứng cứ."

Tự tại vừa dứt lời trong nháy mắt, rất nhỏ nhẹ vang lên xuất hiện, giống như mạng nhện bình thường vết rạn theo dưới lòng bàn tay lan tràn ra, thanh gạch cùng bùn cát kiến trúc thành vách tường vắng tung tóe .

Càng ngày càng nhiều vết rạn ra hiện tại trên mặt tường, thẳng đến cuối cùng, vách tường rốt cục triệt để hồng mất .

Cự đại lỗ hồng ra hiện tại trên vách tường, giống như bị cự thạch từ trên trời giáng xuống đập trúng, nhiệm vụ chưa lúc mới bắt đầu, gian phòng bên ngoài không gian bị lực lượng vô hình khóa cứng, gông cùm xiềng xích gạch đá hướng ra phía ngoài sụp đổ, cũng làm cho cả phòng ở miễn trừ sụp đổ vận mệnh.

Đây tuyệt đối không phải nhân loại bàn tay có khả năng đạt tới lực lượng, đây là Bạch Sóc bày ra căn cứ chính xác theo, cũng là hắn thân là ba Tinh cấp điện phong luân hồi sĩ thực lực.

"Hiện tại, tin sao?"

Bạch Sóc chậm rãi đem trên cổ tay băng vải khôi phục nguyên trạng, nghiêng đầu nhìn xem Áo Thác Ly Á.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Hoàng Cân chi loạn

【 nhiệm vụ thế giới: thực tam quốc Vô Song

Nội dung vở kịch thời gian: Hoàng Cân chi loạn

Nhiệm vụ một: cam đoan trong vòng bảy ngày, Hoàng Cân quân bốn trận không bị thảo phạt quân công phá, nội dung vở kịch nhân vật: Trương Giác bắt tử.

Nhiệm vụ chấm dứt giờ, Trương Giác, Trương Bảo, trương lương mỗi trừ hàng một người đạt được ban thưởng điểm 2000.

Giết chết quân địch võ tướng có thể đạt được ban thưởng điểm cùng nội dung vở kịch tạp phiên.

Chấm dứt giờ, tiểu đội trừ hàng thành viên mỗi người đạt được một ngàn ban thưởng điểm.

】

Đương trên đồng hồ rốt cục truyền đến đã lâu chấn động, tất cả mọi người cúi đầu xuống nhìn xem cổ tay, chỉ có Bạch Sóc tại nhìn lướt qua sau, chậm rãi ngẩng đầu lên, lồng ngực cổ lầy, giống như cá voi hấp thủy bình thường kéo dài hấp khí, sau đó há to mồm môi chậm rãi học ra phế phù trung nhiệt khí: "Chủ thân a... Năm rãnh Ni Mã..."

"Không may về đến nhà a..." Bạch Sóc nắm chặt lại nắm tay: "Quả nhiên a... Xá Lợi cũng bị tính đến đội ngũ ước định trong , khó khăn đề cao lớn như vậy..."

Tại luân hồi trong không gian, chủ thân đối với luân hồi tiểu đội sức chiến đấu đánh giá chia làm ba bộ phận: cá nhân tố chất, tiểu đội chiến tích, cá nhân chiến tích.

Trải qua tổng hợp lại sau, chủ thần mới có thể căn cứ sở được đến trị số an bài nội dung vở kịch cường độ.

Cảm thấy tự thân tình báo cùng đối nhiệm vụ thế giới mình bạch không đủ, tại luân hồi trong không gian, Bạch Sóc mỗi ngày cơ hồ đều muốn hoa mười giờ đi bỏ các loại động bức tranh, tiểu thuyết, du hí, coi như là như thế, cũng chỉ có thể trống rỗng mình bạch thoảng cái nội dung vở kịch cùng đại khái nội dung.

Thực tam quốc Vô Song cái này một cái cơ hồ nói là kinh điển du hí tự nhiên là sẽ không bỏ qua, mặc dù không có thời gian đi qua cửa cùng mình bạch mỗi người vật tình huống cụ thể tổng số giá trị, nhưng là tối thiểu nhất cũng biết hẳn có gọi là 'Vô Song cát cỏ' 'Mỹ danh' .

Danh như ý nghĩa, trong chiến đấu địch nhân giống như là cỏ dại đồng dạng từng đợt từng đợt biến thành thi thể, theo mở đầu giết phần cuối, giết ra cá thái bình thịnh thế cùng 'Lang lãnh Càn Khôn' ...

Những thứ khác không nói trước, trong đó võ tướng thấp nhất đều có hai Tinh cấp tổ chất ăn mỗi, cao nhất max level võ tướng không sai biệt lắm đều xem như tứ tinh , nếu như tuôn ra Vô Song trạng thái lời nói sức chiến đấu còn có thể tiếp tục tiêu thăng, tuy nhiên sẽ không giống là trong trò chơi một bên chiến tranh một bên bổ huyết khoa trương như vậy, nhưng là cũng làm cho người đau đầu đến chết.

Tuy nhiên vừa lúc mới bắt đầu cũng không cần lo lắng hội nhảy ra lên tới max level võ tướng. Nhưng là tại hư thúc bút ký trong, lại nâng lên một cái quan điểm: 'Nếu như quá phận sử dụng vượt qua thời đại khoa học kỹ thuật hoặc hủy hoại nội dung vở kịch, như vậy tiếp theo khiến cho nội dung vở kịch hồng mất mà xuất hiện đột phát nhiệm vụ, hoặc là bởi vì súng ống ước định mà khiến cho khó khăn đề cao.'

Nếu như không sử dụng súng ống, như vậy chẳng khác nào phong kín người mới đường sống.

Không khao viên đạn, có mấy người hiện đại có thể tại vũ khí lạnh huyết tình trên chiến trường sống sót?

Dựa theo trong trò chơi tình huống, Hoàng Cân chi loạn cái này nội dung vở kịch là ở vừa lúc mới bắt đầu làm cho người ta luyện tập, nói cách khác, là đơn giản nhất... Mới là lạ!

Đơn giản chính là thảo phạt quân, khổ ép nhưng chỉ có Hoàng Cân quân .

Tại trong trò chơi, Hoàng Cân quân đã luân lạc tới tứ diện Sở ca (bốn bề thọ địch) quần cảnh , bị thảo phạt quân chặn đến cửa nhà, ngoài cửa mặt các lộ quân phiệt võ tướng tụ tập, cùng thế lực của địch nhân so sánh với, Hoàng Cân quân đã không thể dùng nhục để hình dung, đã đạt đến nhục cực hạn, nhục bạo !

Ngắm lại địch nhân của mình sẽ là Quan Vũ Trương Phi nhất lưu Vô Song hào kiệt, Bạch Sóc cũng cảm giác tiền đồ không sáng a.

Luân hồi tiểu đội, hi vọng đội tại chủ thần chỗ đó cá nhân chiến tích cũng không tính cao, mà tiểu đội chiến tích đã hồng bet đến rồi tình rồi mùi, đầu tiên là tại đoàn trong chiến đấu suýt nữa bị đoàn diệt, sau đó tại HELLSI nhiều G lí thâm niên giả toàn bộ tử vong, đánh giá cơ hồ là một triệt rồi cuộc, thấp là không có thể lại thấp.

Theo đạo lý mà nói, trận này thế giới nhiệm vụ khó khăn không có khả năng cao như vậy, nhưng là tin vịt tự ra tại cá nhân cường hóa thượng a.

Tại vài ngày trước, chủ thần trong không gian.

Nghiêm túc bởi vì địch khắc tư nói ra: "Người rất không may nha."

"Ân?" Bạch Sóc khó hiểu.

"Theo trên người của người mà nói, người chính là có được 'Phật Đà' thuộc tính một trong cửu tri ơ, thân phận cùng cấp thần duệ đồng dạng tồn tại, mặc kệ có hay không lực lượng, theo thân phận thượng tự cao hơn người thường một đội."

Bởi vì địch khắc tư theo trong không gian móc ra thực vật, một bên nhắm nuốt vừa nói: "Tuy nhiên cá nhân thực lực cũng không tính cao, nhưng là chủ thần đối với người ước định thời điểm, cũng mặc kệ những này, hẳn chỉ biết cho người bả cái này một cái hiểm có thuộc tính ký hiệu tăng thêm, tạo thành kết quả chính là: đối với người đánh giá lại cao hơn người bình thường trình độ."

"Nói cách khác, người tao ngộ gặp đến nhiệm vụ có thể so với người hiện tại lực lượng tối thiểu nhất lớp mười cá Tinh cấp khó khăn..."

Thiếu niên thần phụ bởi vì để khoa tư đồng tình nhìn xem hẳn: "Hơn nữa theo chỗ kinh nghiệm thế giới càng ngày càng nhiều, khó khăn cũng sẽ càng ngày càng cao..."

Bạch Sóc lắng tại đó, hẳn đến hiện tại mới hiểu được, vì cái gì tại trận đầu trong nhiệm vụ hội đụng phải cơ hồ khiến bọn họ đoàn diệt đột phát nhiệm vụ.

"Nguyên lai là cái này sao?" Bạch Sóc cảm giác trên trán đã biến thành ẩn ký Xá Lợi.

"Nói cách khác, ta không biết vì cái gì, không công một cái thần duệ ký hiệu, nhưng lại muốn vì vậy ký hiệu hồng bát?"

"Nha, cũng không thể nói như vậy." Thiếu niên thần phụ nuốt xong rồi một cái bánh mì sau, chăm chú nhìn hắn: "Kỳ thật ngươi là vừa vặn trải qua một hồi nhiệm vụ người mới a?"

"Đúng vậy."

"Còn không có đối những kia Spider Man a cái gì huyết mạch a?"

Bạch Sóc lắc đầu cười khổ: "Còn chưa kịp."

"Như vậy, sáu, không... Năm nghìn ban thưởng điểm, ta nhưng dùng giúp cho ngươi bề bộn ơ ~" bởi vì địch khắc tư vườn bàn tay của mình mở ra, lòng bàn tay hướng phía Bạch Sóc: "Chỉ lấy năm nghìn ban thưởng điểm, siêu ~ tiện nghi, một môn thích hợp nhất ngươi cường hóa tựu tới tay ơ ~ hơn nữa bao giáo bao biết, theo đến theo học..."

...

Nhớ lại đến vậy lưu lo mà dùng, hắn chậm rãi thở ra một hơi, vô ý thức đem chính mình hai cái trên cổ tay băng vải kéo chặt một ít, che trông lên lí mặt tự phù cùng ấn ký, ngẩng đầu nhìn Trần Tĩnh lặng yên: "Ra về không xong rồi sao."

"Hơn nữa không phải bình thường không xong..."

Kinh nghiệm lần thứ hai nhiệm vụ thời điểm, Trần Tĩnh lặng yên đã không hề giống như ngày xưa bình thường khiếp đảm, chỉ là có chút buồn bực thờ dài, hai cái tinh tế lông mi nhàn cùng một chỗ: "Làm cho Hoàng Cân quân kiên trì một tuần lễ, còn muốn cam đoan cái kia người quái dị thần côn bắt tử... Ngẫm lại đều thật là phiền phức..."

"Không có biện pháp a, chỉ có cứng ngắc thương ." Bạch Sóc vỗ vỗ bờ vai của nàng, ngẩng đầu nhìn người mới nói ra: "Quyết định của các ngươi ?"

"Đi theo, hay là chính mình hành động, đều tùy các ngươi."

Đây là Bạch Sóc cùng Trần Tĩnh lặng yên hai người thương lượng hồi lâu sau đối với người mới xử lý biện pháp, nguyên ý đi theo, tự nhiên hội hết sức cam đoan an toàn của bọn hắn, nếu như không muốn đi theo lời nói, cũng sẽ không đặt tại bên người đương vướng víu, mặc cho bọn hắn tự sinh tự diệt a, dù sao nên làm bọn họ cũng đã làm, hết lòng quan tâm giúp đỡ.

"Ta đi theo." Lạc Tài Hồ bảo an, bảo vệ Trường Tôn vũ đột nhiên mở miệng nói ra: "Ta lựa chọn..."

Tiếng nói vẫn chưa nói xong, đã bị bệnh tâm thần khóc hô mà cắt đứt, theo Lô Sát thanh niên biến thành bệnh tâm thần thanh niên lương công chính ôm trung niên bà nội trợ cánh tay lớn tiếng khóc hô: "Chảy tuyết a! Vì cái gì người tổng là hướng ta chẳng thềm ngó tới..."

"Ngươi tiểu lưu manh! Ngay cả ta thân kỳ tiện nghi cũng dám chiếm!" Không có chút nào khách khí Âu ba tang nhắc lên cổ áo của hắn, đầy đặn tay không lác tại trên mặt của hắn, lập tức lương công chính trên mặt xuất hiện cự đại hồng sắc thủ ấn, đau đớn làm cho hắn chính thức khóc hô lên, đứt quãng la lên: "Đánh ta a! Chảy tuyết! Chà đập ta đi! Để cho ta chân thật cảm nhận được sự hiện hữu của ngươi."

Tóc vàng thiếu nữ trầm mặc, đứng ở góc tường nhìn xem hai cái mà ngay cả tình huống bây giờ đều không có ý thức được người, muốn nói lại thôi.

"Cái này tính là chuyện gì xảy ra..." Bạch Sóc nhìn không được muốn che mặt thờ dài, đối với Trần Tĩnh lặng yên nói ra: "Vì cái gì bọn họ liền cơ bản nhất cảm giác nguy cơ đều không có, là ta không có giải thích rõ ràng sao?"

"Khái khái..." Trần Tĩnh lặng yên về mặt tang thương vượt bờ vai của hắn, phóng thỏ cuồng hống: "Sai là không là ngươi, là..."

"Chảy tuyết a! ..."

Đột nhiên xuất hiện thét lên lần nữa làm cho tất cả mọi người lắng tại chỗ đó, lương công chính ôm thân bác gái chân, gào khóc khóc: "Ngươi rốt cục bằng lòng gặp ta..."

_____

Chương 35: người mới quyết định

"Chạy tuyệt a! ..."

Đột nhiên xuất hiện thét lên lần nữa làm cho tất cả mọi người lắng tại chỗ đó, lưng công chính ôm thân bác gái chân, gào khóc khóc: "Người rất cực bằng lòng gặp ta..."

Trần Tĩnh lặng yên sắc mặt cũng trách dị, đến cuối cùng bất đắc dĩ thở dài một tiếng, lôi kéo Bạch Sóc tay áo: "Có thể mang lên lời nói, có thể hay không..."

"Lặng im." Bạch Sóc bắt được tay của nàng, thấp giọng nói: "Ta thực không có biện pháp, người không có biện pháp mang đi tất cả mọi người, hơn nữa, chúng ta cũng không có loại năng lực."

Nói hạ ý, đã đem bệnh tâm thần người lưng công chính còn có đến nay còn nguyên cho rằng bọn họ là ở kết phùng lừa gạt tiền phụ nữ trung niên thân bác gái buông tha cho.

"Ta... Minh bạch." Trần Tĩnh lặng yên nhẹ gật đầu, sắc mặt có chút thất lạc.

"Người gọi..." Bạch Sóc đầu uốn éo hướng về phía Lạc Tai Hồ bảo an, bảo vệ.

Lạc Tai Hồ bảo an, bảo vệ theo trên mặt đất nhảy dựng lên, cười lấy lòng: "Trường Tôn vũ, họ kếp Trường Tôn, tên một chữ một cái vũ chữ, võ thuật vũ."

"Muốn cùng lời nói, hãy cùng lên đi." Bạch Sóc gật đầu, nhìn về phía tóc vàng thiếu nữ: "Người sao?"

Áo Thác Ly Á do dự nhìn xem hai cái uốn éo đánh cùng một chỗ người, muốn nói lại thôi hỏi: "Không thể đều..."

"Không thể." Bạch Sóc quả quyết hồi đáp: "Lực lượng của chúng ta có hạn."

"Ta..." Áo Thác Ly Á tầm mắt tại Bạch Sóc cùng dây dưa giữa hai người dao động, đột nhiên lắng tại chỗ đó.

Trong trí nhớ truyền đến quen thuộc tiếng vọng: "Áo Thác Ly Á, người nguyện ý thế kế thừa gia tộc, thù họ những kia cần phải bảo vệ người sao? Người có mặc dù cho dù là táng thân trong đó nguyên dứt khoát tâm niệm sao?"

"Ta có." Đã từng thiếu nữ như thế trả lời, nhưng là cảm kiếm trong năm tháng, lại của mình nhất gan, suốt nữa làm cho toàn cả gia tộc đều hủy hoại chỉ trong chốc lát, càng liên lụy chính mình bản thân bị trọng thương, từ nay về sau trên miền giường bệnh, cho đến tại vô cùng hối hận cùng không cam lòng trung từ vọng.

Thẳng đến một khắc này, nàng mới hiểu được, mất đi kỳ sĩ tín niệm, như vậy 'Sắt thép công chúa' đem hai bàn tay trắng.

Hiện tại, lại có cần phải bảo vệ người sắp gặp phải nguy cơ, như vậy chính mình lại vì cái gì còn đang do dự?

Nhu nhược sao? Hay là đang sợ hãi? Thù họ kẻ yếu tín niệm...

Ta... Có sao?

Đắm chìm đối với người khác không cách nào tưởng tượng giây dựa lựa chọn trong, môi của nàng run rẩy: "Ta..."

Giống như là đột nhiên quyết định cái gì, thiếu nữ trong đôi mắt hiện lên một đạo quang mang, nhô lên lồng ngực nhìn xem Bạch Sóc: "Ta theo chân bọn họ cùng một chỗ!"

Hướng bắt lực giả thi dùng viện thủ, đã sanh ở Tư Đồ Á Đặc gia tộc, như vậy liền muốn tại đây một cái gia huấn chỉ dẫn hạ vượt qua cả đời, đến chậm quyết nghị làm cho thiếu nữ ngẩng đầu lên, nhìn về phía Bạch Sóc tiếc nuối biểu lộ.

"Ta nghĩ, người làm quyết định sai lầm." Bạch Sóc lắc đầu nói ra: "Không hối hận?"

"Không hối hận." Thù vững kỳ sĩ tinh thần thiếu nữ kiên định lắc đầu: "Ta sẽ dẫn của hân môn sống sót."

"Sống sót sao... Mang theo tất cả mọi người sống sót..." Bạch Sóc ngậy ra một lúc, nhớ tới cái kia đã sớm chết đi trung niên nhân, theo không gian của mình trong rút ra hai thanh chuẩn bị ở bên trong đao kiếm phóng trên mặt đất nói ra: "Chỉ mong, chúc các người vận may."

Sau khi nói xong mang theo có chút thất lạc Trần Tĩnh lặng yên còn có Lạc Tai Hồ bảo an, bảo vệ Trường Tôn vũ đi ra sắp sụp xuống ngoài cửa.

Thẳng đến bọn họ biến mất sau, Áo Thác Ly Á mới chậm rãi sờ trường thở ra một hơi, giống như đã trải qua một hồi gian nan đã đấu, trong nội tâm tranh đấu không chút nào kém cỏi hơn thực tế thể lực tiêu hao làm cho, nàng có chút mê mang nhìn xem chung quanh lạ lẫm cảnh sắc.

Một phút đồng hồ sau, nàng phát hiện mình ở tân sinh mệnh lý quán triệt kỳ sĩ tinh thần lúc gặp được người thứ nhất khó khăn.

Như thế nào mới có thể làm cho hai liên đội tự thân tình cảnh đều người không biết trước tình tảo lại.

Đó là một gian khổ nhiệm vụ, chỉ mong nàng có thể hoàn thành.

Mà ở bên kia, Bạch Sóc cũng đứng phải đề một nan đề.

"Người nói, các người là đến tìm nơi nương tựa thiên binh?" Trương lương chậm rãi ngẩng đầu lên, cau mày, nhìn xem bị lưu động hiệu úy mang vào người.

Căn cứ hiệu úy nói, cái này vài người đột nhiên ra hiện tại đại doanh ngoài cửa, bởi vì trang phục kỳ dị suýt nữa làm cho thám báo cho là bọn họ là thảo phạt quân mặt thám, tại đem vài tên xông đi lên binh sĩ đơn giản bãi binh sau, mới nói rõ lai ý, bảo là muốn tìm nơi nương tựa thiên binh, bị lộ hồ đồ hiệu úy may mà đem bọn họ mang đã tới.

"Đúng là." Bạch Sóc chấp tay nói ra: "Chúng ta sư huynh muội ba người dâng tặng sư tôn chi mệnh, cố ý xuống núi tương trợ thiên binh."

Trên thực tế, tựu tại Bạch Sóc vừa mới đến gần rồi Hoàng Cân quân đại doanh phạm vi thời điểm, trên đồng hồ tự xuất hiện mới chỉ thị.

【 nội dung vỡ kịch nhiệm vụ: gia nhập Hoàng Cân quân, đạt được tín nhiệm, ban thưởng điểm 500, thất bại không trừng phạt. 】

Đây là chủ thân cho bọn hắn chỉ dẫn, không có trừng phạt, thoát nhìn không gia nhập cũng không sao cả, bất quá không gia nhập Hoàng Cân quân làm sao có thể cam đoan Trương Giác tánh mạng?

Chẳng lẽ làm cho Bạch Sóc tại hai quân trước, đột nhiên giết ra, mạo hiểm bị Hoàng Cân quân từ phía sau lưng chọc một đao nguy hiểm tiến hành chiến đấu?

Nói đùa gì vậy...

Bạch Sóc mặc dù đối với thực lực của mình có hai phần tin tưởng, nhưng là cũng không còn thần kinh đến đi như vậy đùa trình độ, tối thiểu nhất trước muốn cam đoan tại đồng nhất trận tuyến phấn đấu Hoàng Cân quân các đồng chí, đến lúc đó không trước chọc chính mình một đao mới được a?

Tuy nhiên Bạch Sóc lời nói nói như vậy, chính là trương lương hoài nghi trong lòng lại càng ngày càng nghiêm trọng, dùng thực lực của hắn, chứng kiến cầm đầu hai người khí thế liên minh bạch bọn họ thân thù không kém, nói không chừng hay là đại tướng tài, nếu như tại bình thường bọn họ đến tìm nơi nương tựa, hoan nghênh cũng không kịp, chỉ là tại hiện tại này trước mắt, ai nhìn không ra Hoàng Cân quân đã nhanh chóng đỡ không nổi nữa? Có cái này bốn sự làm sao khổ đến bọn họ trong lúc này trời hỗn thủy?

Quý dĩ, thật là quý dĩ, nói bọn họ là thảo phạt quân mặt thám, lại không giống, nói không phải đâu, chính là hắn thật sự không có biện pháp tin tưởng, tại đây trước mắt sẽ có người tới đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

"Vài vị tráng sĩ... Không biết sư từ đâu người nột?" Trương lương ném ra đã sớm trở mình nát công văn, chậm rì rì nói.

Sát lặc... Hàng này tra hộ khẩu sao! Liên cái này đều hỏi...

Bạch Sóc ngây ngẩn cả người, sự phó cái gì, chính là thuận miệng bịa chuyện, chẳng lẽ làm cho hắn nói sư phụ ta gọi chủ thân, nhàn rồi không có việc gì tựu yêu mến ném lương đề từ xuống núi chơi sao?

"Khái khái... Sư tôn tục danh..." Bạch Sóc dừng lại một chút, xem thấy không có người cứu trường, may mà vô đã mê lại sút: "Đồng Phương Bất Bại..."

Dùng hắn mù sáu năm bản cùng văn học đọc kinh nghiệm, có thể kéo ra Kim Dung Cổ Long đến đã xem như rất có lòng cầu tiến.

Xi... Lạc Tai Hồ bảo an, bảo vệ trong lúc nhất thời nhện không được, vì che dấu vội vàng ho khan lên, mà Trần Tĩnh lặng yên ngược lại sắc mặt như thường, chính là giấu ở trong tay áo ngón tay lại run không ngừng, hiển nhiên là nhấn vài vị vất vả.

"A? Tên rất hay... Đồng Phương Bất Bại... Hảo khí phách..." Trương lương như có điều suy nghĩ gật đầu: "Không biết chư vị am hiểu cái gì võ nghệ a..."

Bạch Sóc mồm mép khẽ run rẩy, thiếu chút nữa nhảy ra một câu, tự ý sử tú hoa châm.

Quay mắt về phía giống như tra hộ khẩu đồng dạng hỏi thăm, hắn triệt để không có từ.

"Khái khái... Thạch Phá Thiên kinh quyền, ân, Thạch Phá Thiên kinh quyền."

Trương Tôn vũ đột nhiên phát ra âm thanh nói ra: "Sư huynh của ta được xưng thiết quyền vô địch, sinh liệt trâu ngựa, mặc dù không kịp sư tôn thân công cái thể..."

Bạch Sóc thiết tình bội phục cái này Lạc Tai Hồ bảo an, bảo vệ, trong nội tâm tổ chất thật không sai, rõ ràng có thể ở loại địa phương này như vậy kéo.

Bất quá không nghĩ qua là kéo lột, nói không chừng trương lương tự ngã chén làm hiệu, tám trăm đao phủ thủ đều xuất hiện cái gì, hần mặc dù có tin tưởng mang theo hai người từ nơi này lao ra, bất quá nội dung vờ kịch nhiệm vụ tự triệt để bị hớ.

Mất thấy Trường Tôn vũ càng thối càng lớn, Bạch Sóc vội vàng cắt đứt lời của hần, quay đầu đối với trương lương nói ra: "Ta minh bạch tướng quân khổ tâm, như vậy khẩn yếu quan đầu, mấy người chúng ta hành tung, nghĩ đến cũng đúng đáng giá hoài nghi."

"Chỉ là của ta đáng xác thực là đến tìm nơi nương tựa thiên binh... Không biết tướng quân như thế nào mới bằng lòng tin ta?"

Đơn giản bất cứ giá nào, Bạch Sóc dứt khoát nói dối chuẩn bị ghi quảng danh trạng, đơn giản chính là bề ngoài trung tâm cái gì một bộ thôi.

Trương lương thấy hần đột nhiên nói như vậy, sừng sốt một chút sau đại nộ nụ cười, rút ra bên cạnh thẻ tre nói ra: "Không đối gat tráng sĩ, mấy ngày nay có tiểu nhi Vương Hồ ngày ngày tại trước trận kêu gào, làm cho người ta tâm phiền, nếu là tráng sĩ cố tình..."

Bạch Sóc trong nội tâm thở dài một hơi, cái này xem như gây ra nhiệm vụ a?

Bất kể là như thế nào, tối thiểu nhất đã có manh mối, như là đã bắt đầu rồi, như vậy tự dễ làm.

Kỳ thật trong lòng của hần sợ nhất hay là hàng này đột nhiên nói, người đem này Quan Vũ tiểu nhi đầu lâu mang tới như thế nào như thế nào...

Tuy nhiên thực lực bây giờ tại chủ thần chỗ đó cũng có thể được cho tam tinh diên phong, nhưng là đánh với Quan Vũ Trương Phi nhất lưu mãnh nhân, cái gì tình báo đều không có, này trong lòng của hần tự thật không có đáy.

"Ta hiểu được."

Bạch Sóc hai tay khép tại trong tay áo, nhẹ gật đầu: "Quảng danh trạng đạo lý kia, ta hiểu được, Vương Hồ nếu là hôm nay dám ở trước trận khiêu khích kêu gào, tự nhiên thay tướng quân lấy đầu của hần."

"Hào! Ta đây liền ngồi đợi tráng sĩ tin chiến thắng."

Giống như là hoàn mỹ phối hợp, tự tại trương lương nói xong trong nháy mắt, Bạch Sóc trong lỗ tai nghe thấy được cực xa chỗ truyền đến rất nhỏ thanh âm.

Tại móng ngựa chạy trốn trong tiếng, lạ lắm giọng nam kêu gào: "Bọn người phản nghịch, nhanh chóng đầu hàng..."

"Tối thật là tẩu xảo." Bạch Sóc nở nụ cười, chậm rãi xoay người, hướng phía Trần Tĩnh lặng yên nhẹ gật đầu, đối với trương lương nói ra: "Mỗ gia đi một chút sẽ trở lại."

Không cần Trần Tĩnh lặng yên phối hợp, Bạch Sóc muốn xem xem thực lực của mình.

Dùng lực lượng của mình, đến tốt cùng có thể trong cái thế giới này, có thể đạt tới trình độ nào?

Mặc dù là thoát thai tự du hí thế giới, nhưng là tại Bạch Sóc ý nguyên có thể cảm giác được cái này diên cuồng thời đại mạch đập.

Quần tinh lóng lánh lúc, Vô Song hào kiệt cùng đủ loại dã tâm gia tung hoành tại rộng lớn cả vùng đất, tranh đoạt thương thiên bao trùm phía dưới thổ địa.

Như vậy, mình có thể không thể trên thế giới này lưu lại thuộc về mình quang mạng?

"Làm cho người rất mong đợi a..." Bạch Sóc chậm rãi theo doanh trại mở rộng trong cửa lớn đi ra, người người trong không khí chiến tranh hương vị, phát ra tự đáy lòng cảm thán.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: toái thiết

Đây là loại cái gì cảm giác ?

Khô cạn gió thổi nghịch tại trên mặt, người được cát bụi hương vị, coi như là nhìn không tới huyết tinh sắc thái, Bạch Sóc cũng minh bạch, cái loại cảm giác này đã trở lại.

Khi hắn bắt đầu thích ứng trận đầu thế giới huyết tinh cùng chém giết sau, đột nhiên trở về đến không có đầu mối chủ thần không gian, quay mắt về phía các loại không từng nghe nói qua gì đó, hắn lần đầu tiên sinh ra mê mang cảm giác.

Tại theo chiến đấu cùng huyết tinh trong gian nan giãy đi ra sau, trong vòng mười ngày, hắn cảm thấy trước nay chưa có không thích ứng.

Không cách nào thích ứng.

Không cách nào thích ứng cái này một loại lạ lắm cuộc sống, không cách nào thích ứng loại này giết chóc ở giữa ngăn ngại khoảng cách, mặc dù loại này khoảng cách là như thể cùng bình thân an toàn, thoát nhìn lại cỡ nào mỹ hảo.

Đều không thể thích ứng, không cách nào tán thành, cũng vô pháp đắm chìm trong đó.

Không có cách nào làm cho mình trở thành sáng nay có rượu sáng nay say chết lặng giả, nội tâm của hắn trong như trước có huyết tinh đếm ngược giờ, không ngừng giảm bớt con số tại trong vòng mười ngày chưa từng gián đoạn qua.

Mặc dù phức tạp hệ thống, một đoàn đay rối rối hạng mục còn có khăn trương tư chất liệu học tập làm cho hắn không có lâm vào không có việc gì hư không trong, nhưng là trong lòng của hắn, luôn có đồ vật gì đó tại nhắc nhở lấy hắn: đây chỉ là ngăn ngại nghỉ ngơi, chiến đấu cũng không có chấm dứt, tại phía trước cùng đội của mình chỉ có huyết tinh cùng sát phạt.

Hắn hiểu được, hắn tại chờ mong, chờ mong loại giãy dụa tại thời khắc sinh tử chiến đấu, chờ mong vĩnh viễn không dừng lại tận hành trình.

Bất tri bất giác, hắn có chút thích loại này tràn đầy nguy cơ sinh sống.

"Thật sự là quá tốt ..."

-

Bạch Sóc chậm rãi theo cửa chính mở ra nhỏ bé khoảng cách trong đi ra, hai tay khép tại trong tay áo, chậm rãi hướng về xa xa đi tới.

Tại sau lưng của hắn doanh trại trung, nắm chắc đao kiếm Hoàng Cân binh lính đang tại đứng xa xa nhìn cái này một mảnh sắp nhiễm lên máu tươi thổ địa.

Chính thức tiến công cũng không có bắt đầu, nhưng là địch nhân khiêu khích đã đi tới trước cửa.

Tên là Vương Hồ tướng lĩnh cầm trong tay thiết thương, trên ngựa trêu tức cười, dùng mũi thương đảo qua trong tầm mắt lâu quan sát thượng lần lượt từng cái một sợ hãi hoặc phần nộ trước mặt không, phát ra tiếng cười to.

Giằng co ba ngày khiêu khích làm cho bọn này Hoàng Cân binh lính đã không có lúc trước phần nộ cùng khí thế, quay mắt về phía khiêu khích địch nhân chỉ có thể co đầu rút cổ tại doanh trong trại, không hề làm, có chút không ổn khí tức tại binh lính trong lúc đó lan tràn, khuếch tán.

Không hề nghi ngờ, đây là một nơi có Hoàng Cân binh lính cũng không ôm có hi vọng chiến tranh, đã tiến vào đến thời khắc cuối cùng dài đằng đặc chiến tranh sắp đã xong.

Ngày xưa đốt khắp cả đại hán lãnh thổ quốc gia Hoàng Cân Liệt Hỏa đã sắp dập tắt, cuối cùng hòa chủng cũng đem tại thảo phạt quân trấn áp phía dưới triệt để biến mất.

Cho nên âm trầm, cho nên ủ rũ, cho nên không ôm có hi vọng, tất cả mọi người đã không có chiến đấu xuống dưới đắc ý chí.

Vương Hồ cười lớn, giả mã tại doanh trại trước trên đường, bừa bãi quơ trong tay thiết thương, hướng về doanh trong trại rồng to: "Phản nghịch quả nhiên không chịu nổi một kích, mà ngay cả xuất chiến dũng khí cũng không có sao?"

Bộ ngực của hắn cao cao cổ lầy, sau đó phát ra tường cao chỗ không cách nào ngăn cản cự đại thanh âm: "Ai tới cùng ta đại chiến ba trăm hiệp!"

Hai quân trước trận khiêu chiến, bọn người có dám sao?

Như cũ là quen thuộc lặng im, Vương Hồ khinh thường cười, thay đổi lập tức đầu, hôm nay tự đến nơi đây a, tại đại quân đầy mạnh trước, hắn còn có rất nhiều thời gian.

"Tiếp tục co đầu rút cổ a, một đám gà đất chó kiêu..."

"Chân nhiệt : nóng quá huyết nộ..." Vương Hồ sau lưng xa xa truyền đến lạ lắm thanh âm.

Hắn chậm rãi ngừng ngựa cước bộ, thay đổi phương hướng, cao cưỡi trên ngựa nhìn xem chậm rãi tiếp cận người, một chuyển giống như khác tại đại trên

mặt đất bình thường dấu chân theo Hoàng Cân quân doanh trại trung lan tràn đi ra, ngọn nguồn tại cái đó người xa lạ dưới chân.

Phủ lấy cổ quái trang phục lạ lẫm nam nhân đầu tiên là làm cho hắn ngậy ra một lúc, khi hắn thấy được mặt của hắn sau, lại nhìn không được phát ra cười to.

"Ha ha! Người mù!" Vương Hồ cố gắng chịu đựng, tuy nhiên nó nhìn không được tiếng cười: "Hoàng Cân quân thật sự không có người đến sao... Làm cho một cái người mù... Một cái người mù trên chiến trường..."

Bạch Sóc đành chỉ hạ cước bộ, đứng ở cách đó không xa nghiêng đầu nhìn xem hắn, nở một nụ cười: "Người là Vương Hồ..."

"Phốc..." Vương Hồ lần nữa nở nụ cười, ghé vào trên lưng ngựa ôm bụng: "Hay là... Còn là một ngốc tử..."

Bạch Sóc nụ cười trên mặt không có đổi, loại này trào phúng, hắn đã thành thói quen, nhưng là cũng không có nghĩa là hắn không có phần nộ.

"Thật sự là đã lâu trào phúng a..." Bạch Sóc chăm chú nói: "Xem ra người chính là Vương Hồ không sai."

"Ha ha... Đúng vậy, ta chính là..." Vương Hồ chịu đựng cười: "Người là đến đầu hàng? Hay là chịu chết?"

"Rất không hảo, ta là tới giết người." Bạch Sóc lắc đầu, khép lại trong tay áo tay rút ra: : "Đa tạ người giảm bớt tâm lý của ta gánh nặng a..."

Theo trên cổ tay lan tràn lên phía trên bạch sắc băng vải một mực chui vào tay áo ở chỗ sâu trong, theo bàn tay chậm rãi nâng lên, chậm rãi hiện lộ đi ra.

"Uy, người mù, người tại tìm chết a..."

Vương Hồ nụ cười trên mặt thu lại, chậm rãi nhấc lên trong tay trầm trọng thiết thương: "Ta sẽ đem người đỉnh trên mặt đất, cho người từ vô cùng thăm..."

"Cái này... Chính là miệng pháo a?" Bạch Sóc giờ lên cột băng vải bàn tay, cong một chút mặt; "Lần đầu tiên gặp ..."

Mặc dù nghe không hiểu lời của đối phương, nhưng là Vương Hồ có thể cảm giác được trong đó là không mạnh.

Tại chiến mã chậm rãi thay đổi trong, Vương Hồ neoh lại con mắt, lập tức bắt tay vào làm trung trầm trọng thiết thương, nhắm ngay Bạch Sóc thân thể, trên mặt lộ ra nụ cười lạnh như băng, một người một con ngựa tiết tấu chậm rãi dung hợp lại với nhau, huyết tinh sát phạt khí tức dần dần tán phát ra rồi.

Coi như là tại chính sử trong chưa từng từng có hiển hách thanh danh, tại trong trò chơi cũng chỉ là một không có tiếng tăm gì NPC, nhưng là trong cái thế giới này, hắn không thể nghĩ ngờ đã trên chiến trường lấy xuống không nhỏ thanh minh, tướng lĩnh thân phận là dùng vô số địch nhân thời điểm chống chọi đứng dậy gỡ xuống, hắn cũng không phải là những kia theo sinh ra tự đã có Phiêu Kỳ chức tướng quân vị vô năng giả, giẫm phải địch nhân thi thể đi ở hôm nay tình trạng, năng lực của hắn tuyệt đối không thể bỏ qua.

Theo chiến mã hí dài, tại quát chói tai trong, trầm trọng đột kích bắt đầu rồi.

Tại hoàng thổ phía trên gỗ móng ngựa nhấc lên bay tán loạn bụi bặm, nhấc lên tiếng gió hướng về bốn phía khuếch tán, trầm trọng chiến mã mang theo tràn ngập sát khí thiết thương hướng phía Bạch Sóc xông tới mà đến, bị địch nhân khinh miệt dẫn dắt tức giận làm cho Vương Hồ lực lượng bộc phát ra mới điên phong, thiết thương xẹt qua không khí, phát ra rất nhỏ kêu to, trải qua sức thể một kích toàn lực đã triệt để bước vào ba Tinh cấp cánh cửa.

Coi như là tại chính sử trong chưa từng ghi lại tiểu nhân vật cũng có được không dễ cho người bên ngoài bỏ qua tôn nghiêm cùng lực lượng, Vương Hồ phần nộ làm cho thiết thương đi đến thể càng thêm mau lẹ cùng trầm trọng.

Hội tụ cự đại lực lượng mũi thương đủ để đơn giản đâm thủng cứng rắn cự thạch, hướng chỉ trước mặt cái này một cự nhân loại thân thể.

Địch nhân rốt cục đã đi tới trước mặt, Vương Hồ nụ cười trên mặt càng phát ra bừa bãi, hắn muốn xem đến Bạch Sóc thất kinh bộ dạng, đáng tiếc là người mù, không có cách nào chứng kiến hắn sợ hãi ánh mắt, hắn muốn dùng Bạch Sóc thi thể đến phát tiết phần nộ của mình, làm cho đám kia khiếp đảm phản nghịch mình bạch đảm đối với kháng đại hán hậu quả!

Giống như là trong lúc bối rối động tác, Bạch Sóc đã giờ tay lên chuông, đón lạnh như băng mũi thương chộp tới, cùng Vương Hồ giống như cự thạch nghiền áp bình thường đột kích so sánh với, quả thực là châu chấu đá xe.

"Kim Cương..." Tự tại trường thương đã xem đâm về thân thể trong nháy mắt, Bạch Sóc trong cổ họng phát ra mơ hồ thanh âm

Trên chiến mã phần nộ đột thứ rốt cục cùng Bạch Sóc thân thể tiếp xúc, giống như kim thiết vang lên nổ bỗng nhiên tán phát ra, theo đột tiến nhấc lên tiếng gió vòng quanh bụi bặm bay lên, hướng về bốn phía khuếch tán mà đi.

Mà Bạch Sóc trên mặt lộ ra dữ tợn tiểu dung, quái dị tầm mắt đem trước mắt không thể tin Vương Hồ gắt gao tập trung.

Tại nổ trong, một ít chi trầm trọng mà lạnh như băng thiết thương, bị nhất kích tay không lạng yên nắm chặt, đủ để xuyên thủng Kim Thạch trường thương bị cản trở, gắt gao tập tại tay nào ra đòn chuông trong lòng bàn tay, sau đó phát ra không chịu nổi gánh nặng chói tai thanh âm

Nhảy!

Tại cái đó ngăn ngui trong nháy mắt, trường thương tại Bạch Sóc bàn tay còn có kịch liệt xung lượng phía dưới, kêu thảm uồn lượn, rốt cục triệt để đứt gãy!

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: trăm tượng

Theo thiết thương làm gãy, Bạch Sóc trên cánh tay buộc chặt băng vải lại cũng vô pháp trôi buộc bành trướng cơ thể, bị trong cơ thể cự đại lực lượng đánh tan, tại hỗn loạn trong gió bị ràng buộc tại trên cánh tay, theo cánh tay vận động, phát ra liệt liệt vang lên, khắc ở trên cánh tay phải ký hiệu ẩn hiện.

Lâu ở...

Vương Hồ đã tới không kịp thấy rõ tay nào ra đòn cánh tay, kéo băng vải cánh tay bỗng nhiên buộc chặt, năm ngón tay nắm chặt, biến thành toái diệt hết thầy quyền, hướng phía đã sắp đụng vào thân thể tuần mã đột nhiên nện xuống!

Giống như đồi núi văng tung tóe bình thường thiết quyền phát ra gào thét thanh âm, đụng vào chiến mã đầu lâu phía trên, đình trệ trong nháy mắt, ngay sau đó liền thể như chẻ tre đem một ít khóa cự đại đầu lâu tạp nát!

Tại huyết tương vậy ra trong, Bạch Sóc đầu bỗng nhiên nâng lên, ánh mắt lạnh như băng xuyên thấu bịt mắt ngăn cản, làm cho Vương Hồ cảm thấy đột nhiên xuất hiện sợ hãi.

Đáng tiếc, đã muộn.

Cũng không tránh kiện cánh tay huy vũ, nhưng lại phát ra cự thạch nghiền áp đồng dạng trầm trọng tiếng gió, giống như chày sắt, gậy sắt quét ngang, theo Bạch Sóc thân thể thay đổi, bỗng nhiên đụng vào hãn hào không phòng bị eo sườn trong lúc đó.

Đây là đang nổ sau phát ra thứ hai tiếng vang, cùng bén nhọn kim thiết vang lên thanh âm so sánh với lại có vẻ có chút nặng nề.

Giống như thiết côn đập vào tràn đầy giấy mảnh túi trên mặt bình thường thanh âm, được cường hóa mấy chục lần nắm tay nặng nề đập vào Vương Hồ trên thân thể.

Chỉ là trong nháy mắt, thiết khái phía trên liền lồm hụp nhìn thấy mà giật mình dấu vết, nơi cánh tay đầu mút nhất, nắm tay phía dưới nổ ra cự đại lỗ hồng, tại tiếp xúc một sát na kia, Vương Hồ ngực cơ thể đầu tiên là cổ lầy, ngay sau đó nổ, đến cuối cùng, cốt cách đều vỡ vụn, một nói vết thương thật lớn ngang tại trên ngực hãn, kích động kinh lực nghiền nát xương sống cùng nội tạng, triệt để đem thân thể của hãn biến thành một cục miệng vỡ túi.

Chỉ là ngăn ngừa một giây đồng hồ, thắng bại đã phân.

Bạch Sóc thắng, Vương Hồ chết.

Không đầu mã thi bị cự đại xung lượng mang theo về phía trước đi vòng quanh, buông lỏng Vương Hồ thân thể về phía trước chạy gấp, móng ngựa bị thổ trên mặt đất nhấp nhô trượt chân, tại Bạch Sóc sau lưng rốt cục ngã sắp xuống, tại hoàng thổ phía trên kéo ra khỏi huyết tinh trường ngân.

"Hồ..." Bạch Sóc chậm rãi thu hồi đuôi ra tay cánh tay, lắc lắc lấp bấp tại trên cánh tay huyết tinh, lộ ra phía dưới khắc phù chú.

Tay trái lâu ở, tay phải từ hình.

Phật Đà từ hình, lâu ở thế gian.

Đây là lúc đến mười vạn ba nghìn sách ma đạo nguyên điển trong lực lượng, bởi vì để khoa tư trong đầu về cực đông chi địa Thiên tông, duy nhất nguyên điển trung ghi lại ma thuật.

"Chỉ cần năm nghìn ban thường điểm, ta liền bả 《 Phật nói lực sĩ dời núi trải qua 》 bán cho ngươi, như thế nào?" Ngân phát luân hồi sĩ, bởi vì để khoa tư

đưa tay ra chuông: "Tuyệt đối lợi ích thực tế ơ ~ "

Tự tại bởi vì để khoa tư nói ra một ít cuốn kinh văn tên của, Bạch Sóc bỗng nhiên cảm thấy ngách cốt trong ấn ký đang nhảy nhót, chưa bao giờ cảm giác được như thế rõ ràng mạch đập, làm cho Bạch Sóc lảng tại đó, suýt nữa trầm mê trong đó, thẳng đến hồi lâu sau, hắn mới thanh tỉnh lại, thờ dài một tiếng: "Ít nhất cũng phải nói một điểm thực chất nội dung mới tốt a? Năm nghìn ban thưởng điểm đối với người mới cũng không tính thiếu."

"Ngô... Ta suy nghĩ..." Bởi vì để khoa tư thói quen móc ra ăn gì đó, cắn một cái nói ra: "Ta là theo nội dung vở kịch trong thế giới đi tới nơi này cá không gian luân hồi sĩ, cái kia tỷ tỷ nên biết a?"

Hắn ngẩng đầu nhìn hướng Trần Tĩnh lặng yên.

Trần Tĩnh lặng yên trần ngáp nghi hoặc chỉ vào hắn, không thể tin: "Ngươi... Không phải nữ sao?"

"Sớm biết như vậy đừng nói danh tự, vì cái gì đều hỏi như vậy..." Bởi vì để khoa tư buồn rầu cắn ngón tay: "Nói mấy chục khắp song song thế giới... Như vậy, ngươi biết ta là mười vạn ba nghìn sách ma đạo thư chương quản già a?"

"Hắn là... Nhé..." Trần Tĩnh lặng yên cúi đầu, không có cách nào tiếp nhận sự thật này.

"《ôm pháp tử》, 《Sở La Môn tiểu cái chìa khóa》, 《luyện kim thuật》..." Bởi vì để khoa tư chỉ vào đầu của mình: "Mười vạn ba nghìn sách ma đạo thư đều ở đây lý ơ ~ trong đó tự kể cả cực đông chi địa ma pháp liên hợp Thiên tông một quyển ma đạo thư: 《Phật nói lực sĩ đòi núi trái qua》."

Hắn dừng lại một chút chỉ rồi nói ra: "Tuy nhiên bởi vì lịch sử cùng nguyên nhân khác, cao cấp nhất thuật thức cũng không có thu nhận sử dụng, nhưng là cơ bản cường hóa thuật thức: Như Lai thập lực, chính là rất hoàn toàn ơ, nhưng lại có thể truyền hình hai trong một ký hiệu cường hóa."

"Hay là rất mơ hồ a..." Bạch Sóc lắc đầu: "Năm nghìn ban thưởng điểm có lẽ đối với các ngươi những này cao giai luân hồi sĩ mà nói cũng không tính nhiều, nhưng là đối với chúng ta những này mới vừa tiến vào chủ thần không gian người mà nói, chính là một số đáng giá đi đánh bạc tánh mạng khoản tiền lớn."

"Tóm lại, so với cùng loại với Anh quốc kỵ sĩ a, thông qua ma thuật cường hóa thân thể đi chiến đấu." Bởi vì để khoa tư nói ra: "Bất quá rất thần kỳ chính là, có thể thông qua không gián đoạn tu luyện đến cường hóa thân thể cơ bản tổ chất, hơn nữa tại thời điểm chiến đấu thông qua khởi động thuật thức còn có thể tiến thêm một bước tăng cường sức chiến đấu, lần đầu tiên hành cường hóa lời nói, mới có thể đủ rồi đem thân thể của ngươi tổ chất tăng lên tới ba Tinh cấp, như thế nào? Rất có lời a?"

"Ma đạo thư..." Trần Tĩnh lặng yên đột nhiên như là đánh thức đồng dạng ngăn cản Bạch Sóc, nghiêm túc nhìn xem bởi vì để khoa tư nói ra: "Theo ta được biết, đây chính là người bình thường chỉ cần xem tự sẽ nổi điên nguy hiểm vật phẩm"

"Người khác biết, chính là hắn sẽ không a ~" bởi vì để khoa tư chỉ vào Bạch Sóc nói ra: "Như vậy hiếm có Phật tử thuộc tính, cái này bản ma đạo thư từ thẳng giống như là vì hắn mà sinh đồng dạng, tuy nhiên... Nguy hiểm hay là có một chút điểm a..."

Bởi vì để khoa tư thanh âm càng ngày càng thấp, đến cuối cùng có chút ẻo oải nói: "Chính là đã rất tiện nghi a, năm nghìn ban thưởng điểm một chút cũng không đắt nói..."

Xác thực là như bởi vì để khoa tư nói như vậy, năm nghìn điểm đổi lấy loại này cường hóa, thật là một chút cũng không đắt, đặt ở chủ thần chỗ đó có thể làm cho người lần đầu cường hóa tự bước vào tam tinh, nhưng lại có đến tiếp sau tiềm lực phát triển đổi, tuyệt đối không có dễ dàng như vậy.

Ngách cốt phía trên ấn ký cảm ứng đã đã nói cho Bạch Sóc, cái này không hề nghi ngờ là thích hợp nhất của mình một môn cường hóa, chỉ là, phong hiểm quá cao...

"Ta hiểu được."

Bạch Sóc mỉm cười kéo ra Trần Tĩnh lặng yên, hướng nàng nhẹ gật đầu: "Xem ra vận khí của ta thật không sai."

"Chính là... Gặp người chết." Trần Tĩnh lặng yên lôi kéo tay của hắn, nàng mình bạch đọc qua ma đạo thư kết cục.

Tại 《ma cấm》 trong xâm lấn học viên đô thị Nhật Bản thần đạo ma pháp sư ám tiểu gặp ma, chỉ là tại đọc qua nhân Tieck ti trong đầu ma đạo thư thời điểm, tự cơ hồ chết, lại càng không muốn đi nói học tập, huống chi Bạch Sóc cái này bất luận cái gì ma thuật trụ cột đều không có người?

"Ta biết rõ." Bạch Sóc lộ ra tiêu dung: "Cho nên, ta đang tự hỏi như thế nào mới có thể theo ngươi chỗ đó mượn đến ban thưởng điểm"

"Ngươi muốn để cho ta cho ngươi ban thưởng điểm, cho ngươi đi chịu chết sao." Trần Tĩnh lặng yên lắc đầu, lui về phía sau hai bước: "Chúng ta đổi một cái cường hóa được không? Duy chỉ có cái này không thể... Ngươi nói ta khờ cũng tốt, nói ta cái gì cũng tốt... Duy chỉ có cái này... Cái này không được."

Nàng cúi đầu, Bạch Sóc nhìn xem không rõ ràng lắm nét mặt của nàng.

"Hãy nghe ta nói..." Bạch Sóc vịn Trần Tĩnh lặng yên bả vai: "Còn nhớ rõ hư thức sao, hắn muốn mang tất cả mọi người sống sót, đáng tiếc hắn đã chết, bởi vì không có lực lượng, hắn vốn là có thể sống sót."

"Ta không có cái kia loại dừng khí, ta chỉ muốn mang người ở cái thế giới này sống sót, có thể nói, mang theo càng nhiều là người."

Bạch Sóc nở nụ cười: "Nghe rất ngu đúng không? Người tổng yếu ngẫu nhiên phạm một hai lần ngốc, ai bảo người người trùng hợp vận khí không tốt, đừng phải ta đây loại đồng đội."

Trần Tĩnh lặng yên cúi đầu, cũng không nói lời nào, thật lâu sau rốt cục nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Ba phút sau, Bạch Sóc một lần nữa ngồi trở lại bởi vì để khoa tư phía trước, tiểu dung kiên định, Trần Tĩnh lặng yên đứng ở sau lưng của hắn, biểu lộ u buồn.

"Quyết định tốt lắm sao?" Bởi vì để khoa tư nhìn xem trên đồng hồ giao dịch thỉnh cầu: "Phong hiểm rất lớn ơ."

"Như vậy dài dòng lời nói, tương lai hội tìm không thấy bạn gái." Bạch Sóc xác định giao dịch thỉnh cầu nói ra: "Bắt đầu đi."

Tự tại hắn nói xong trong nháy mắt, đầu đón bắt đầu rồi.

Theo bởi vì để khoa tư trong miệng truyền ra thanh âm bị thuật thức ngưng tụ thành một nhúm, rót vào trong tai của hắn, tồn tại ở ma đạo trong sách tri thức biến thành cấm kỵ từ ngữ ra hiện tại Bạch Sóc trong đầu, một hồi một hồi đau đón truyền đến, mặc dù có hoàn toàn phù hợp quen thuộc, Bạch Sóc hay là cảm thấy khó tả thống khổ.

Kịch liệt ảo giác đột nhiên theo trong đầu sinh ra, không cách nào ngôn ngữ ảo giác nương theo lấy thống khổ làm cho thân thể của hắn bắt đầu run rẩy.

Giờ lãnh giờ nóng ảo giác thay đổi, trong thân thể truyền đến trận trận thống khổ, mặc kệ thần trí như thế nào mơ hồ, giống như Lôi Đình đồng dạng rõ ràng câu chữ y nguyên liên tục không ngừng chui vào trong tai của hắn, không ngừng tăng thêm của hắn đại não gánh nặng.

Trong đó thống khổ, Bạch Sóc quá mức thậm chí đã không muốn nữa hồi tưởng, chỉ là tại hoàn thành sau, thất khiếu trong chảy ra tơ máu đã nhuộm đỏ vạt áo của hắn, ngón tay đã trào nát lòng bàn tay của hắn, tự nhiên đứng lên khí lực cũng không có, chỉ có thể lựa chọn ngay tại chỗ trở về chủ thần không gian.

Chỉ là trị liệu trong thân thể ám thương, đại não tổn thương tự hao tổn hắn bốn trăm vạn thương điểm, giống như trải qua thảm thiết chém giết đồng dạng.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiệt Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: cường chế đoàn chiến

Lắc đầu theo thống khổ trong hồi ức tỉnh lại, Bạch Sóc thờ phào một cái, xoay người hướng Vương Hồ chết đi thì.

Nội tạng nghiền nát, trái tim vỡ vụn, xương sườn đều đứt gãy, tại tiếp xúc trong nháy mắt đã bị Bạch Sóc lực lượng triệt để giết chết.

Đương nhắc lên bụi mù rốt cục tiêu tán sau, tất cả nhìn về phía chiến trường người cũng nhìn không được mở to hai mắt nhìn.

Wương Hồ, chết?

"Ân, chết." Như là có thể nghe thấy bọn họ trong lòng thanh âm, Bạch Sóc nhắc lên một ít cựa từ thì tóc, hướng phía đi theo giả Vương Hồ xuất trận binh sĩ giờ lên cao cao.

Lạc Tai Hồ bảo an, bảo vệ ghé vào doanh trại trung tiền trên lầu, người mới Trường Tôn vũ xoa xoa con mắt, nhìn không được cảm thán đứng dậy: "Sát lạc, thật đúng là Thạch Phá Thiên kinh quyền?"

Cũng không có bởi vì đột nhiên xuất hiện huyết tinh mà kinh ngạc, cái này một mực đều giống như lưu manh đồng dạng trung niên nhân phảng phất đã nhìn quen huyết tinh, hít sâu một hơi chỉ rồi nói ra: "Thật sự là không được thế giới a, ta bắt đầu mong đợi, không gì làm không được chủ thần..."

Cũng ngay lúc đó, hắn cảm thấy trên cổ tay truyền đến chấn động, cúi đầu xuống một chữ dừng lại đọc lên trên mặt chữ: "Cường chế... Đoàn chiến? !"

【bởi vì kẻ săn thú tiểu đội đối hi vọng đội sử dụng chiến tranh công xiềng, cường chế tiến vào đoàn chiến hình thức.

Đoàn chiến hình thức trung giết chết địch quân tiểu đội người mới đạt được ban thưởng điểm 2000, đối phương tiểu đội người mới tử vong khẩu trừ ban thưởng điểm 2000, giết chết địch quân tiểu đội thâm niên già đạt được 5000 ban thưởng điểm, căn cứ địch nhân Tinh cấp có thể đạt được nội dung vở kịch tạp phiên, đối phương thâm niên già tử vong khẩu trừ 5000 ban thưởng điểm, nội dung vở kịch chấm dứt giờ tự thân ban thưởng điểm vì phụ già, gạt bỏ. 】

Thật dài hít một hơi lạnh khí, Bạch Sóc giảm thấp xuống thanh âm phát ra gầm nhẹ: "Chủ thân... Nằm rãnh Ni Mã..."

Tại cái khác địa phương xa xôi, một hồi hào quang tán đi sau, hoàng thổ đồi núi thượng đột nhiên nhiều hơn ba người trang phục khác nhau người.

Đầu tiên truyền đến thanh âm, là một dài dòng buồn chán ợ một cái.

Khoảng chừng năm sáu giây trường ợ một cái đến từ tuổi trẻ nữ nhân trong miệng, giống như là tại đối bụng rất nhiều năm sau, rốt cục ăn no dừng lại, kéo dài ợ một cái làm cho nàng thỏa mãn vô cùng vỗ vỗ bụng của mình, lau miệng bên môi thượng huyết tinh, cầm trong tay không trọn vẹn cánh tay thu vào, trong miệng nói nhỏ nói: "Lần tới tiếp theo ăn, lãng phí thực vật là muốn bị Thiên Khiển."

Nàng có coi như là tại Châu Phi xóm nghèo cũng coi như thượng là gầy yếu thân thể, sắc mặt tái nhợt thoát nhìn đã rất nhiều năm dinh dưỡng không đầy đủ bộ dạng, thân thể giống như bài cốt đồng dạng, gầy trơ xương linh đình, giống như là phát dục bất lương tiểu cô nương, bất quá trước ngực phát dục coi như là tiêu chuẩn, cũng không có lưu lạc vì được xưng là khan hiếm tài nguyên thiếu vú.

Coi như là không lo ăn uống luân hồi sĩ, nàng hay là làm cho người ta một loại mãnh liệt gầy yếu cảm giác, phảng phất một trận gió là có thể thổi tới.

Lau miệng giác bởi vì nhắm nuốt mà nhiễm thượng huyết tinh, nhìn về phía đồng hồ tay của mình: "Hi vọng đội, hảo có tin mừng cảm giác danh tự a."

"Đúng vậy a, phi thường có tin mừng cảm giác." Đứng ở phía trước nhất trung niên nhân nở nụ cười: "Đã điều tra rõ trắng không còn chút máu, bọn họ ở trên một hồi trong nhiệm vụ cơ hồ toàn bộ diệt, chỉ còn lại có vài cái vừa mới vượt qua trận đầu người mới, là thích hợp nhất săn bắn mục tiêu a."

"Ngô, nhiệm vụ này hẳn là mười người khó khăn gì đó a, ba cái gì đó tư chất sâu già, còn có sáu bảy người mới." Mặc áo bành tô trung niên nhân tính ra địch nhân giá trị: "Hết thầy giết sạch lời nói, hẳn là có thể thu hoạch ba vạn gì đó ban thưởng điểm, còn có cái này khó khăn hạ vị diện sinh vật cũng sẽ không quá mạnh mẽ, giết nhiều vài cái, mới có thể đủ rồi sáu ban thưởng điểm..."

Trung niên luân hồi sĩ tiêu long nhẹ răng cười, vịn một chút của mình tròn xuôi theo mào: "Ai nha, ai nha, ta đột nhiên có chịu tội cảm giác rồi sao."

"Sáu vạn ban thưởng điểm a... Ta muốn ba vạn." Gầy yếu nữ nhân từng thanh đột nhiên dựng lên ba cái đầu ngón tay.

"Người trước khi đến ăn thiếu não phiền rồi?" Tiêu long nghiêng đầu sang chỗ khác, nếp gấp lông mày: "Tổ đội trước chúng ta nói tốt, cho người hai vạn ban thưởng điểm, nếu như cảm thấy thiếu, chính mình đi tìm vị diện sinh vật giết đi, dù sao khó khăn tập trung khi hẳn môn chỗ đó, đối với người mà nói, hẳn là rất dễ dàng a?"

"Ồ ô... Ta rất thiếu ban thưởng điểm sao! Tam Nhân tộc huyết thống lại mắc như vậy..."

Từng thanh trong cổ họng phát ra uể oải thanh âm: "Khi nào thì mới có thể nuôi nhất chích ăn không hết không..."

"Kỳ thật chỉ cần đem người ăn thịt người tạt xấu từ bỏ tự không cần đi thiếu nhiều như vậy ban thưởng điểm." Tiêu long không cho là đúng nhếch miệng: "Ta chỉ là thuê cái kia người man rợ 'Tiện lợi' liền xài hơn một vạn, còn có chiến tranh gồng xiềng đạo cụ lại tìm bảy ngàn, cụ thể phân phối biện pháp, trước khi đến cũng đã đem tốt lắm, người sẽ không tưởng muốn phản đối a?"

"Từ keo kiệt cái gì ghét nhất." Gầy yếu thiếu nữ có chút thương tâm sau khi từ biệt đầu, chỉ là loại đáng thương thân thái lại không lừa được tiêu long.

Bất luận nhiều đáng yêu, đáng thương gì đó, một khi thích ăn thịt người, cũng chỉ còn lại có 'Tìm kiếm cái lạ'.

Rất không xảo, thiếu nữ trước mắt chính là loại vật này, thích ăn người luân hồi sĩ, tại biến thái rất nhiều luân hồi sĩ trong cũng coi như thượng là riêng một ngọn cờ hoa tuyệt thế.

"Đi thôi, đi trước quan sát một chút chúng ta thân ái nhất tiểu con mồi môn..." Tiêu long chậm rãi ngẩng đầu, nhìn xem bầu trời dương quang: "Thật sự là săn bắn ngày tốt lành a."

Thẳng đến hần phát ra mệnh lệnh, giống như dã thú đồng dạng gào rú mới từ cái kia vẫn không nhúc nhích gì đó trên người truyền đến.

Muốn như thế nào đi hình dung vật kia.

Cùng gầy yếu thiếu nữ từng thanh so sánh với, hoàn toàn là hai cái cực đoạn sinh vật, toàn thân chỉ còn lại có cơ thể quái vật.

Cơ thể, cơ thể, cơ thể, cơ thể... Đầu lâu, tứ chi, lồng ngực, thậm chí trên mông đít đều dài hơn đầy cơ thể hình người sinh vật.

Gần kề mặc nhất chích căng cứng trên thân thể tại hạ quần da xái, toàn thân ngăm đen cơ thể quái vật trầm mặc ngồi trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, như là hư mất xe tăng đồng dạng, thẳng đến tiêu long phát ra mệnh lệnh, hẳn mới ngo ngắc phát ra đáp lại gầm rú.

Chỉ số thông minh cơ hồ liền ba tuổi hải từ cũng chưa tới quái vật hình người, theo trên cổ tay căng có nhập cơ thể đồng hồ đó có thể thấy được, hẳn cũng là nhất danh luân hồi sĩ.

Không thể nào dự đoán hẳn là làm sao tới đến cái này không gian, mới vừa tiến vào thế giới này tựu đã có hai Tinh cấp đánh giá, tại trận đầu nhiệm vụ sinh hóa trong nguy cơ phải dựa vào chính mình không thuộc mình cơ thể, ngành sanh sanh cầm lấy một sợi giây điện can từ đầu nện vào vĩ quái vật, cự đại lực lượng thậm chí đem bỏ sát giả đều phân thủy thành mảnh nhỏ.

Bởi vì chỉ số thông minh không cao nguyên nhân, cơ hồ có rất ít người có thể cùng hắn trao đổi, mà duy nhất cường hóa tâm linh chỉ ngữ đồng đội liền đưa hẳn làm vì tượng gỗ của mình cùng nhục thuần đến sử dụng, bất quá khi hẳn không cẩn thận đem chủ nhân của mình kéo thành mảnh nhỏ thăm sự sau, tựu không còn có người dám cho hắn cường hóa bất luận cái gì gì đó, hẳn mới một nhâm chủ nhân cho nó nổi lên danh tự: 'Tiện lợi' sau, dứt khoát tựu tại chủ thân trong không gian cho thuê sử dụng.

Tiền trả một số ban thưởng điểm sau, có thể thuê một cái thế giới, không đoạt ban thưởng điểm, chỉ cần trông nom ăn trông nom ở là tốt rồi công cụ: tiện lợi.

"Tiện lợi, đi." Tiêu long la lên chính mình thuê tới khôi lỗi, còn có tạm thời đồng đội, hướng về cực xa chỗ chiến trường xuất phát, mang theo thuần túy ác ý, hướng về hi vọng đội tiếp cận, duy nhất mục đích đứng là đem đối phương triệt để giết chết, đạt được lớn ban thưởng điểm.

Vì tìm được ban thưởng điểm không từ thủ đoạn, bọn họ chính là chủ thân trong không gian xú danh rõ ràng người mới lập sát đoàn đội một trong.

Thừa dịp các loại ba Tinh cấp võ tướng còn không có kịp phản ứng thời điểm, Bạch Sóc dẫn theo Vương Hồ thi thể theo hẳn thân vệ hàng ngũ trong giết ra, chung quanh liên tiếp không ngừng truyền đến xương cốt đứt gãy thanh thúy thanh âm, đậm trên lấy dính huyết tinh hoàng thổ xông về hiểu rõ doanh trại sau, tiện tay đem Vương Hồ thi thể ném qua một bên, có chút phẫn nộ một quyền đập vào bên cạnh gạch trên đá: "Chết tiệt, đừng với người mới kẻ săn thú ..."

Hít sâu một hơi sau, hẳn cố gắng làm cho mình tỉnh táo lại, tối thiểu nhất, cũng không thể khiến tất cả mọi người đối kế tiếp chiến đấu mất đi tin tưởng, một lần nữa cầm lên bên cạnh Vương Hồ thời điểm, uốn éo một chút cổ sau, hướng phía trương lương doanh trường đi đến.

Tình huống hiện tại: tuy nhiên không thể nói không có cách nào khác đánh, nhưng là tỷ số thắng thật sự quá nhỏ, đừng phải yêu mến săn bắn người mới kẻ săn thú tiểu đội, đoàn diệt loại chuyện này thậm chí có thể nói là vấn đề đóng thuyền, về phần chạy? Hoàng Cân quân bốn trận cũng không pháp chạy, có hỗ trợ của bọn hắn, bảy ngày trong có thể hay không thủ xuống còn là vấn đề, nếu như bọn họ chạy, nhiệm vụ xác định vững chắc là muốn thất bại.

Thất bại = cái ban thưởng điểm, nhiệm vụ chấm dứt giờ, ban thưởng điểm vi phụ = gạt bỏ.

Trước sau lang, sau có hổ, về phía trước về phía sau, ra về đều là từ.

"Không xong thấu..." Bạch Sóc nheo nheo của mình mi tâm: "Đầu tiên, muốn đem mấy cái người mới mang về, phóng mặc cho bọn hắn chạy loạn, hãy cùng đưa tới cửa làm cho địch nhân giết không có gì khác biệt... Kế tiếp..."

"Đến tựu đến a..." Bạch Sóc đột nhiên lộ ra dữ tợn tiểu dung: "Muốn giết người lời nói, tối thiểu cũng muốn có bị giết giác ngộ..."

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: người mới tao ngộ gặp

"Đến tựu đến a..." Bạch Sóc đột nhiên lộ ra dữ tợn tiểu dung: "Muốn giết người lời nói, tối thiểu cũng muốn có bị giết giác ngộ..."

Nhiệm huyết tinh trước mặt không, còn có dữ tợn tiểu dung, giống như quái thú đồng dạng khí tức làm cho chung quanh binh sĩ nhện không được run rẩy lên, hữu ý vô ý rời xa một ít.

Mà chờ đợi đã lâu Trần Tinh lặng yên lại không có chút nào sợ hãi đón chào, căn bản không thêm để ý Bạch Sóc phát ra thô bạo khí tức, móc ra khăn

mặt cho hấn cẩn thận lau mặt, thấp giọng nói: "Cường chế đoàn chiến, người biết a?"

"Là người mới kẻ sẵn thú, vì lợi nhuận vì tích phân cái gì đều làm được gia hòa." Bạch Sóc cau mày: "Không nghĩ tới loại chuyện này đều để cho chúng ta đụng với..."

Thăng đến hiện tại, hấn mới phát hiện, thâm niên giả lưu lại đồng Tây Lý, hư thúc bút ký mới là tối vật trân quý.

Có hấn mới không có làm cho Bạch Sóc như là không đầu ruồi bọ đồng dạng đánh tới đánh tới.

Người mới kẻ sẵn thú, tại luân hồi trong thế giới truyền lưu truyền thuyết một trong.

Khuyết thiếu ban thường điểm luân hồi sĩ tụ cùng một chỗ, thông qua tạm thời khế ước tổ đội sau, đổi do người mới tạo thành tiểu đội cường chế mở ra đoàn chiến.

Tuy nhiên cần phi thường hiếm thấy đạo cụ, nhưng là cùng đạt được lợi nhuận so sánh với, quả thực có lợi dị thường.

Bình thường tiến hành những hành vi này tiểu đội đều là thông qua một ít khế ước cùng điều kiện tụ tập lại luân hồi sĩ tạm thời tạo thành.

Hoi chút có một chút lương tri luân hồi sĩ đều sẽ không làm chuyện như vậy chuyện, dựa vào giết chóc chưa bao giờ cường hóa trôi qua người mới, hoặc là gần kẻ cường hóa qua lần thứ nhất, chỉ có hai ba Tinh cấp dê giai luân hồi sĩ, đến xoay lấy ban thường điểm, loại chuyện này, đã không thể nói là tàn nhẫn.

Là phát rồ!

Không giống với đoàn trong chiến đấu cường giả sinh tồn, đây là thuần túy cướp đoạt, dùng ăn để giai luân hồi sĩ huyết nhục, ép ban thường điểm, loại này Ác Ma đồng dạng chủ ý không biết từ lúc nào, tại luân hồi trong không gian truyền lưu ra, làm cho người mới ở cái thế giới này sinh tồn càng phát ra gian nan

Bởi vì địch nhân cũng không được, cho nên sẽ không tại chủ thần chỗ đó gia tăng đánh giá cá nhân đánh giá, mà tiểu đội đánh giá loại vật này, đối với tạm thời tạo thành, chỉ tiến hành một hồi nhiệm vụ tiểu đội mà nói, căn bản là chưa tính là tai họa ngầm.

Có thể nói không có chút nào phong hiểm hoạt động, chỉ cần một số tài chính khởi động, cùng giai đoạn trước tình báo thu hoạch.

Chỉ cần ra tay đủ thật sạch sẽ, tuyệt đối sẽ không có bất kỳ người biết rõ.

Đơn thuần theo trên lợi ích mà nói, thật là một kiện phi thường 'Có lời' chuyện tình.

"Xem ra vận khí của chúng ta không tốt lắm..." Bạch Sóc nở nụ cười: "Đừng lo lắng, đánh không lại còn chạy bắt quá sao."

"Ân." Trần Tinh lặng yên gật đầu, nhưng là trong nội tâm hay là mình bạch, bạch nói lời, cũng chỉ là đang an ủi mình, coi như là chạy có thể chạy đi nơi đâu? Bấy ngày qua đi, vì tích phân vì phụ giá trị người, hết thấy đều bị gạt bỏ.

Bạch Sóc, nàng, còn có người mới..

"Đừng rất muốn, có ta ở đây." Bạch Sóc đột nhiên vỗ vào trên đầu của nàng, cắt đứt suy nghĩ của nàng.

Nàng xem thấy Bạch Sóc tiểu dung, nhẹ gật đầu, trong lòng bất an lại tiêu tán.

Nếu như có thể cùng hấn cùng một chỗ lời nói, dù cho tử cũng sẽ không đáng sợ như vậy a?

Trần Tinh lặng yên trong nội tâm, như thế đơn giản mà tinh khiết nghĩ.

"Đầu tiên, trước tiên đem người mới tìm trở về a." Bạch Sóc thở phào một cái: "Tối thiểu nhất, không thể để cho bọn họ chết ở kẻ sẵn thú trong tay, nếu không mỗi người trên đầu cái hai ngàn, thật có thể không có đường sống."

Trong lòng của hấn đột nhiên có chút hối hận, vì cái gì không tại chủ thần trong không gian tăng lên thoág cái đồng hồ quyền hạn, tối thiểu đến D cấp là có thể tuần tra đội viên phương vị.

Người mới Trường Tôn vũ bởi vì vũ lực không đủ, bị lưu tại trong quân doanh, mà Bạch Sóc cùng Trần Tinh lặng yên thì tại Hoàng Cân quân thám báo chỉ dẫn phía dưới, rốt cuộc tìm được người mới rồi đi phương hướng.

Rất xảo, cái hướng kia vừa vặn cùng Bạch Sóc phương hướng đi ngược lại, chia thẳng vào thảo phạt quân bốn trận.

Trên thực tế, tại ba giờ sau, Bạch Sóc mới tìm được đã thất lạc người mới, mà tại lúc kia, nhất danh người mới đã chết rồi.

Hai cái dây dưa không ngót người mới rốt cuộc hiểu rõ tình cảnh hiện tại, tối thiểu nhất khi thấy xa xa thảo phạt quân bốn trận sau, bọn họ mới hiểu được, đó cũng không phải cái gì âm mưu, chính là, đã chậm.

Phụ nữ trung niên thân kỳ tại thấy được thảo phạt quân hàng ngũ sau, đột nhiên nổi điên theo Áo Thác Ly Á sau lưng lao ra, mà ngay cả cơ bản nhất trận doanh đều không có làm cho tình huống năng, thủy chung không muốn thừa nhận chính mình đến nơi này loại tàn khốc địa phương, mang trong nội tâm vạn nhất vọng tưởng, cho rằng nơi này là cái gì phim quay chụp căn cứ, bản năng muốn hướng thảo phạt quân tìm xin giúp đỡ, kết quả rất buồn cười.

Một quả theo lâu quan sát thượng tên bắn ra đơn giản xuyên thủng bắp đùi của nàng, ngay sau đó hai quả tên, một quả dính tại lồng ngực của nàng, mà cuối cùng một quả đến chậm tên mới đâm vào mắt của nàng ô, đem nàng giết chết.

Cùng như thế mạnh mẽ lực lượng so sánh với, ba tiền càng giống là tàn khốc chà đạp, làm cho thân kỳ trước khi chết nhắm nháp càng nhiều là sợ hãi.

Chưa kịp cứu viện Áo Thác Ly Á trơ mắt nhìn xem người mới chết ở trước mắt của mình.

Tại xa xôi tiền trên lâu, tâm huyết dâng trào đột nhiên thượng lâu quan sát dò xét lão tướng chậm rãi thu hồi của mình trường cung, bên cạnh binh sĩ cười lấy lòng tán thưởng: "Hoàng Trung tướng quân quả nhiên bảo đao không lão, cung mã song tuyệt."

"Giữ vững tinh thần, hảo hảo thu, đừng cho bất luận cái gì mật thám tiếp cận quân doanh." Nhìn phía xa chậm rãi mất đi tánh mạng thân kỳ, hần cười lạnh nói: "Phải vài người bà mấy cái mật thám bắt trở lại, hảo hảo thẩm vấn, ta lại muốn nhìn đám kia hoàng nghịch đến tột cùng còn có thủ đoạn gì nữa."

"Là..." Binh lính gật đầu, sau đó đem mệnh lệnh truyền ra, lập tức có một đám chờ lệnh kỵ binh theo từ từ mở ra doanh trong cửa chạy đi, phát ra giống như bạo vũ bình thường tiếng vó ngựa, hướng phía Áo Thác Ly Á cùng lương công chính phương hướng cấp xông mà đến.

"Như thế nào hội..." Áo Thác Ly Á lắc đầu, bàn tay run rẩy, cũng không dám rút ra thân kỳ trên người tên, chỉ có thể trơ mắt ngạch nhìn xem nàng giãy dụa lấy chết đi, đến chết đều bị dính tại đại trên mặt đất.

"Lại chết..." Nàng nắm chắc kiếm trong tay, có một bất lực người ở trước mặt nàng chết đi, làm cho nàng nhớ tới bị mảnh đạn sóng xung cấp, chết ở nàng trong ngực đệ đệ.

Chính mình cái gì đều làm không được, kế thừa trong gia tộc kỵ sĩ danh xưng, nhưng lại liền bị ám sát đệ đệ đều không thể bảo vệ.

Bờ vai của nàng run rẩy, lại chảy không ra lệ, phần nộ trong lòng cùng không cam lòng làm cho nàng nắm chắc trường kiếm trong tay, phát ra thấp giọng nghẹn ngào.

"Chảy tuyết, người đừng khóc a, ta trong này, hắc hắc... Có ta ở đây, người không cần khóc..."

Lương công chính cười ngây ngô, phụ giúp bờ vai của nàng, phát ra ngơ ngác thanh âm, không có chút nào nghe được từ thần đến thu hoạch tiếng vó ngựa.

"Ân... Không khóc..." Tại đồng hồ phiên dịch phía dưới, nàng nghe hiểu lương công chính lời nói, thấp giọng nỉ non, chậm rãi đứng lên, cuối cùng nhìn thoáng qua thân kỳ thi thể, sau đó lôi kéo lương công chính bắt đầu chạy trốn.

Bất luận như thế nào, đều muốn sống sót.

Hướng bất lực chi người đuổi ra viện thủ, đây là gia tộc huấn điều, trừ lần đó ra, Áo Thác Ly Á đã hai bàn tay trắng.

Đương Bạch Sóc đuổi tới thời điểm, Áo Thác Ly Á đã bị thành đàn kỵ binh vây quanh, phía sau lưng tại hỗn trong chiến đấu kéo ra khỏi vết thương thật lớn, nhưng lại từ đầu đến cuối mang theo lương công chính, cũng không có đem cái này vươngung vùi vút bỏ, rốt cục bị bao vây.

Theo khi còn bé mà bắt đầu huấn luyện để ở đám kia kỵ binh chính là thủ hạ hoàn toàn đánh mất chống cự năng lực, dựa vào trong tay Bạch Sóc lưu lại vũ khí, không ngừng phát ra thiên chuy bách luyện trăm kích, đem ban đầu nhất hai gã kỵ binh chém xuống mã, sau đó lâm vào vây hãm thủ chi đầu.

Ban đầu nhất bọn kỵ binh cũng thật không ngờ cái này tên kỳ quái nữ nhân còn dám phản kháng, bởi vì chủ quan mà tổn thất hai gã đồng bạn sau, rốt cục đồ trống mắt, dám phản kháng lời nói, giết chết là được, nghĩ đến loại này mật thám là không có gì tình báo giá trị, dù sao Hoàng Cản bị tiêu diệt đã là sắp tới.

Gian nan giấy dựa lấy, Áo Thác Ly Á tại đã đầu trong thể hiện ra Bạch Sóc chưa từng ngờ tới sắc bén kiếm thuật cùng kinh nghiệm chiến đấu, nguyên bản tại trước khi tới đây, nàng cũng đã là gia tộc cầm kiếm giả, thủ hộ gia tộc an toàn kỵ sĩ, luận thể năng lời nói, đã đạt đến một sao điển phong vô thuật người phóng khoáng lạc quan, nếu như không phải tài nguyên hạn chế, khả năng sớm đã đột phá hai sao.

Đạt đến bình thường vô thuật gia cực hạn kỵ sĩ cơ lâm vào trong vòng vây, đã trong lúc hỗn loạn sắp kiệt lực, gian nan chiến đấu đồng thời còn phải bảo vệ không có chút nào tự giác lương công chính, gia tộc nàng bại vong con đường.

Rốt cục, nàng nghe thấy sau đầu tiếng gió.

Kỵ binh đao xẹt qua không khí chính là thanh âm, thuộc về kim loại rất nhỏ chiến minh, mục tiêu là cổ của nàng, mà Áo Thác Ly Á trường kiếm trong tay đã không có trở lại phòng lực lượng, chỉ có thể phát ra rất nhỏ thờ dài, cho dù quay mặt về phía như thế tiếp cận, nàng cũng có thể vì nó cười.

Lúc này đây, chính mình cuối cùng không có đem cuối cùng gì đó mất đi...

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Như Lai thập lực

Lúc này đây, chính mình cuối cùng không có đem cuối cùng gì đó mất đi...

Ngay sau đó, nàng nghe thấy được giống như tên phá không đồng dạng tiếng vang, so với tên trầm trọng mấy chục lần gì đó theo cực xa chỗ truyền đến, xuyên thấu không khí, phát ra giống như cự thạch phá không thanh âm, bên nhon trường đao trong nháy mắt ngang dài dòng buồn chán cự ly, xuyên thấu Áo Thác Ly Á sau lưng kỵ binh đầu lâu.

Nghe được máu phun tung toé thanh âm, Áo Thác Ly Á không thể tin nghiêng đầu lại.

Không có thời gian đi để ý tới vang lên bên tai 'Đạt được ban thưởng điểm' phức tạp thanh âm, Bạch Sóc hít sâu một hơi, cách xa xa cự ly hướng phía Áo Thác Ly Á phương hướng chạy trốn mà đến.

"Như Lai thập lực..." Theo trong cổ họng phát ra mơ hồ thanh âm, đến từ ma đạo trong sách thuật thức thông qua khắc sâu tại thân thể các nơi chú văn bỗng nhiên đem thân thể lực lượng cường hóa mấy chục lần.

Nghe nói tu hành đến cuối cùng, có thể đi sơn đảo hải Thiên tông thuật thức 《Phật nói lực sĩ dời núi trải qua》bởi vì các loại nguyên nhân thiếu thốn tăng cao nhất thuật thức, nhưng là trụ cột nhất rèn luyện thân thể, cường hóa thân thể thuật thức 'Như Lai thập lực' lại đầy đủ vô cùng, đối với Bạch Sóc mà nói có thể nói là đường bằng phẳng đại đạo tu hành pháp môn.

Từ chi cùng trên lồng ngực chú văn thân mình cũng không có gì kỳ dị lực lượng, chỉ là đơn thuần đối ứng Phật trong giáo các loại biểu tượng vật, không chỉ là trái trên tay phải đại biểu cho giới luật cùng Phật đạo con đường chú văn: 'Tứ hình lâu ở', Bạch Sóc hai vai, lồng ngực, song trên đùi đều chữ khắc vào đồ vật bất động kinh văn, thông qua kinh văn cùng biểu tượng, thân thể của hắn đã có đầy đủ 'Thần điện' vốn có các loại nguyên tố.

Nếu như xem nhẹ hắn hình thể lời nói, nhưng dựa vào bao hàm tại kinh văn trong khái niệm, thân thể của hắn đã diễn hóa thành một tòa đầy đủ 'Thần điện', hoặc là chùa miếu, giống như là ma cấm trong bởi vì để khoa tư trên người một ít vật 'Di động giáo hội'.

Hắn đã đem thân thể của mình biến thành di động Thần điện!

Đây là cực đông chi địa Thiên tông đã thất truyền tu hành phương pháp, đem thân thể của mình hóa thành Thần điện, cung phụng tự thân, không ngừng tiến hóa, thẳng đến cuối cùng thành tựu kim thân bất bại, động tác trong lúc đó đi sơn đảo hải, đạt tới cùng Thánh Nhân không kém bao nhiêu cảnh giới.

Có lẽ cùng đã đạt tới Giáo Tông cấp vô địch phòng ngự 'Di động giáo hội' so sánh với, thân thể của hắn lực phòng ngự xa xa không bằng, nhưng là hắn nhưng lại có 'Di động giáo hội' vô pháp so với tiến hóa tính, hơn nữa trong đầu Xá Lợi lưu lại ký hiệu tại nhục thể của hắn trong gia tăng rồi hiếm thấy thần tính, tại Tiên Thiên phía trên thì có bên cạnh người không thể so sánh với ưu thế.

Chỉ cần cho Bạch Sóc thời gian, hắn thậm chí có thể đem thân thể của mình bước vào Bán Thần giai đoạn, bước vào Thất Tinh!

Chỉ là hiện tại, Bạch Sóc chỗ phát ra uy thế, cũng đã viễn siêu nhân loại phạm trù!

Theo trong miệng hắn nỉ non, trên mặt bàn chân bỗng nhiên gia tăng lực lượng nặng nề giẫm đạp tại đại trên mặt đất, cũng không phải là bất luận cái gì khinh thân công pháp, mà là vô cùng đơn giản giẫm đạp cùng đánh sâu vào tự lĩnh đại địa phát ra nặng nề nổ!

Tại đại trên mặt đất giẫm ra một cái trắng tấp dẫu vết, Bạch Sóc nhỏ bé thân thể lại giống như tê ngu tại đánh sâu vào bình thường, nổ trong thân thể của hắn biến thành cự thạch, về phía trước nghiền áp!

Trong nháy mắt tự vượt qua dài dòng buồn chán cự ly, tại đội ngũ cuối cùng kỵ binh trong mắt, một ít trương dữ tợn trước mặt khổng cấp tốc mở rộng, thẳng đến cuối cùng bao trùm cả tầm mắt.

Hạ trong nháy mắt, thân thể của hắn bay lên.

Cự đại đánh sâu vào làm cho thân thể của hắn cùng dưới háng chiến mã giống như chính đập lấy theo đỉnh núi lăn xuống cự thạch, thân bất do kỷ cái chân cự đại lực lượng đụng ra, cốt cách tắc nứt ra đồng thời, đã ở hỗn trong chiến đấu mở ra một cái rộng lớn con đường.

Giống như là bỗng nhiên ra hiện tại Áo Thác Ly Á sau lưng, Bạch Sóc chậm rãi theo không gian của mình lí rút ra bán si mua về đến tinh cương vũ khí, dựa vào thuần túy cơ thể lực lượng nắm chắc hai thanh cộng lại có một người trưởng thành thể trọng trường đao.

"Đi theo Trần Tĩnh lặng yên đi..." Bạch Sóc chấn thân thể của nàng phía trước, cũng không quay đầu lại phát ra lãnh khốc thanh âm: "Nếu không ta hiện tại sẽ giết các ngươi..."

Chỉ cần không bị đối địch luân hồi sẽ giết chết, như vậy đối phương tự cũng không bị cái phân, nếu như chỉ là giết chết người mới lời nói, vừa lại không cần chính mình động thủ?

Cắt đứt tứ chi, ném tới tang thi bấy lý thì tốt rồi ——《 hư thức bút ký 》 người mới xử lý phương pháp đề nghị.

"Các ngươi..." Áo Thác Ly Á ngăn người.

"Lập tức, không có thời gian giải thích cho ngươi những này..." Bạch Sóc trong tay dẫn theo trăm trọng trường đao, trong nháy mắt giờ lên cao đến cùng đỉnh, đột nhiên chém xuống, cùng với nói là chém, cũng không phải nói đó là dựa vào tự thân lực lượng cùng binh khí sức nặng ngành sanh sanh tướng địch người xé nát!

Đỏ hồng sắc thái giống như vậy mực tuyệt bút tại hoàng thổ cả vùng đất kéo lê không có quy luật chút nào dấu vết, đao phong chuyển động trong lúc đó, Bạch Sóc không có chút nào thương cảm, đem trước mặt có can đảm xông lên kỵ sĩ đều chém giết, trên thế giới này, duy nhất cao giai chiến lực chính là có được lấy các loại Vô Song vũ kỹ vô tướng, còn lại bên ngoài, đều thuộc về tại đao phong phía dưới giống như cỏ đại bình thường bị bắt cắt lâu la tạp binh.

Có lẽ tại người thường xem ra bọn họ là không cách nào địch nổi tinh nhuệ chiến sĩ, nhưng lại tại này tàn khốc chiến tranh thế giới chỉ thuộc về tầng dưới chót tiểu binh.

Chỉ là một phút đồng hồ trong lúc đó, hai mươi một danh tinh nhuệ kỵ binh đều bị chém giết thành thi thể.

Đương cuối cùng nhất danh kỵ binh mang theo chiến mã của mình té trên mặt đất thời điểm, Bạch Sóc mới đình chỉ hạ động tác, lắc lắc trong tay huyết tinh, sau đó cầm trong tay hiện đầy vết rạn trường đao ném xuống đất.

Bán sỉ hàng chính là bán sỉ hàng, tại Bạch Sóc sức lực phía dưới, căn bản không cách nào chèo chống quá dài lâu thời gian, hơn nữa hẳn không chút nào yêu quý ngang ngược sử dụng, tại ngăn ngừa hơn mười giây trong bước đi xong rồi sử dụng sống lâu, không cách nào nữa sử dụng.

Hắn tay giờ lên, nhìn xem trên bàn tay máu, đang trách dị trong thế giới, vạn vật mông lung còn giống là mơ hồ thủy mặc, ngưng tụ tinh thần sau rõ ràng lên trên bàn tay, lại nhìn không tới bất luận cái gì hồng sắc.

Tại Bạch Sóc trong thế giới, chỉ có mơ hồ hắc cùng bạch.

Hơi chút sống bỗng nhúc nhích chậm rãi nhảy lên cơ thể, hắn rút lui hai bước sau chậm rãi xoay người qua, tại cực xa chỗ phương hướng, Trần Tĩnh lặng yên dẫn theo người mới hướng phía Hoàng Cân quân bản trong trận đi tới.

Tự tại Bạch Sóc vừa mới xoay thân thể lại đồng thời, nhảy cảm thính giác trong truyền đến bén nhọn gì đó phá vỡ không khí chính là thanh âm.

Theo cực xa chỗ truyền đến tiếng rít, sắc bén tên theo trường cung phía trên bắn ra, phát ra chấn nhân tâm phách tiêm mình, không đếm xỉa dài dòng buồn chán cự ly, tại kinh người lực lượng phía dưới, trong nháy mắt xuyên đâm tới Bạch Sóc sau lưng.

Tại cuối cùng suýt xảy ra tai nạn trong thời gian, Bạch Sóc cơ thể cơ hồ phát ra ma sát thanh âm, bỗng nhiên thay đổi thân thể nhấc lên kinh phong, tay trái tại cực kỳ ngắn gọn khoảng cách trong theo hữu trên cổ tay trong không gian rút ra một thanh đồ dự bị tinh cương trường đao.

Sắt thép ma sát bén nhọn tiếng vang đột nhiên tại vang lên bên tai, sắt luyện đúc thành màu đen tên cùng đao phong ma sát, bị cuối cùng trong nháy mắt gây lực lượng thoáng cái biến phương hướng, cứng rắn mũi tên cùng đao phong đánh trong nháy mắt truyền đến kịch liệt chấn động làm cho Bạch Sóc bàn tay nhịn không được theo chấn động một cái, kế tiếp chính là kịch liệt ma sát.

Cây tiễn cùng đao phong ma sát, cự đại lực lượng đối bình tại trong nháy mắt cũng đã xong, thật dài tên tại ma sát trong đã bị đao phong sát ra nhếch lên thiết đâm, lướt qua Bạch Sóc bả vai phía trên sau vô lực xuất vào trên mặt đất, chặt đứt thành hai đoạn.

Mà Bạch Sóc trường đao trong tay hiện đầy mạng nhện đồng dạng vết rạn cùng cự đại lỗ hồng, trong nháy mắt tự cơ hồ không cách nào thừa nhận Bạch Sóc lực lượng cùng đột nhiên xuất hiện công kích, suýt nữa vỡ vụn.

Bạch Sóc nhưng mở tay ra trung đã không cách nào sử dụng trường đao, tại ngăn ngừa mấy phút đồng hồ trong, đã mài mòn ba thanh.

Trên thực tế, trong lòng của hắn đã ở sợ hãi.

Thật không ngờ trên thế giới này, chỉ dựa vào cung tiễn loại vật này, là có thể đạt tới tốc độ của viên đạn, thậm chí uy lực so với bình thường viên đạn còn muốn lớn hơn.

Một ít chi sắt thép tên nếu như rơi tại trên người của mình, nói không chừng hội đem thân thể của mình ném ra hai ba trượng đi, sau đó tại trên thân thể mở cá nhìn thấy mà giật mình đại động.

Hắn chậm rãi ngẩng đầu lên, bịt mắt sau quái dị tầm nhìn tại một hồi vận vẹo sau, tập trung cực xa chỗ tháp trên lầu cái kia cá nắm lấy cung tiễn bóng người.

Đang tại thờ dốc Hoàng Trung buông lỏng tay ra trung dây cung, thật không ngờ sức thể đã lâu một kích không cách nào làm gì được đến cái này đột nhiên xuất hiện nghịch tặc, hoàng nghịch trong quân như thế nào hội đột nhiên xuất hiện có như thể thân thù vô tướng?

Tự tại tầm mắt của hần bao phủ phía dưới, Bạch Sóc ném ra trường đao trong tay, giờ tay lên chuông, sau đó...

Tại cổ của mình phía trước, bàn tay sự trượt, bỗng nhiên chém xuống, khoa tay múa chân ra một cái nhiễm mùi huyết tinh thủ thế.

Chém đầu

"Hoàng Trung sao..." Bạch Sóc cười lạnh, xoay người qua.

Nếu như người chỉ có loại lực lượng này lời nói, như vậy, tiếp theo trên chiến trường chạm mặt, ta nhất định sẽ giết người!

Thật không ngờ tại đi vào thế giới này đệ bốn giờ, hần liền gặp được đời sau ngũ hổ tướng một trong Hoàng Trung, tại thoáng qua trong lúc đó đánh úp lại cung tiễn suýt nữa đưa hần xuyên thủng, cũng làm cho trong lòng của hần bay lên một cỗ xen lẫn sát khí lệ khí, còn có đột nhiên xuất hiện kích động.

Khát vọng chiến đấu, khát vọng đem loại này cường địch trên chiến trường chém giết!

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: tên là hi vọng gì đó

"Ba Tinh cấp..." Tại một phương hướng khác, bưng kính viễn vọng trung niên luân hồi sĩ, tiêu long đột nhiên nói ra.

Tiêu long buông xuống trong tay kính viễn vọng: "Thoạt nhìn có ba Tinh cấp sơ cấp, bất quá có thể thông qua phương pháp tạm thời tăng lên tới ba Tinh cấp trung giai, một kích cuối cùng giống như có lẽ đã sau lực không đông đảo ..."

Nương tựa theo từng thanh đối với máu tươi khí tức mãnh cảm, bọn họ vừa vặn tại Bạch Sóc chạy đến đồng thời mất thấy đến nơi này một cuộc chiến đấu: "Tại trải qua một hồi nhiệm vụ sau, là có thể đạt tới ba Tinh cấp, hần là nuôi dưỡng đội..."

"Cường hóa ?" Từng thanh hỏi.

"Là vũ lực bên cạnh, thân thể cường hóa năng lực, số lượng nhiều lắm." Tiêu long lắc đầu: "Rất rõ ràng chính là một đám thái điều, đã nhận được đoàn chiến thông tri sau còn dám chạy khắp nơi..."

"Bất quá càng món ăn càng tốt a..." Hần nguy hiểm nở nụ cười: "Muốn hay không sớm thu hoạch ? Ta nhện không được a..."

"Nếu như là nuôi dưỡng đội lời nói, thậm chí niên gia chỉ sợ không phải hần một người a?" Ngồi dưới đất hai chân ôm đầu gối thiếu nữ từng thanh nói lời, bỏ đi hần hiện đang tiến hành đoàn chiến ý niệm trong đầu.

Hoặc là nói, thoạt nhìn tự nhiên thiếu nữ có được lấy viễn siêu tiêu long thấy rõ lực, đơn giản tự xem thấu tiêu long giấu ở bạo ngược cùng vô thường phía dưới tính cách.

Bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, thay đổi thất thường, xúc động mà táo bạo...

Tự liên chính mình cũng không biết, nàng trong lòng cho tiêu long dán lên như thể nhãn.

Vinh viễn dinh dưỡng không đầy đủ thực nhân thiếu nữ gặm đầu ngón tay, phát ra hàm hồ thanh âm: "Thật đối a..."

Mà ở Bạch Sóc phương hướng, hần ra vẻ không chỗ nào phát giác xoay người qua, hướng phía Trần Tinh lặng yên phương hướng chạy gấp, màu đen sợi tơ chậm rãi thấm ra một tia đỏ hồng.

Sợi tơ che lấp phía dưới hai mắt không biết tại khi nào đã sung huyết biến thành xích hồng, đơn giản vượt qua dài đằng đặc đến tiêu long cần muốn nhờ kính viễn vọng cự ly, thấy được giấu ở âm thầm rình giã.

Chỉ là ba giây đồng hồ, mỗi người hình dạng đều bị hấn nhớ kỹ trong lòng.

Không cần phải kinh thị mạnh giả trực giác, nhất là tại Bạch Sóc có mơ hồ cực kỳ tưởng tượng còn có kinh người trực giác sau, tại đệ trong nháy mắt cũng cảm giác được hình chiếu tại trên người mình ác ý mục quang.

Tàn nhẫn, huyết tính, tràn ngập ác ý tầm mắt làm cho hấn trước tiên giải phong chính mình hai mắt gông cùm xiềng xiề, dựa vào cực kỳ thời gian ngắn ngủi bắt đến tiêu long đoàn người phương hướng, đưa bọn họ mỗi người đặc thù đều kí trong lòng.

Bạch Sóc bất động thanh sắc tăng lên đề phòng, cảnh giác hành động của bọn hấn, sau đó chậm rãi rút lui khỏi.

Đem trước mắt buông ra sợi tơ một lần nữa trói chặt, rõ ràng mà nhiều màu thế giới để ý đến hấn đi xa, một lần nữa rơi vào hắc cùng bạch mơ hồ tranh thủy mặc trong, trên hai mắt truyền đến khô ráo đau nhức.

Đang di động trong hấn đem theo sợi tơ phía dưới chảy ra hai ti huyết tính lau , có một số việc chỉ cần hấn tự mình biết thì tốt rồi, mặc dù Trần Tĩnh lặng yên đã không hề như là ngày xưa bình thường nhất gan, nhưng là loại này bị người chăm chăm căng kẩn trương cảm giác chỉ cần mình đến thừa nhận là tốt rồi.

Một lần nữa đuổi theo Trần Tĩnh lặng yên sau, hấn hướng phía chờ đợi hồi lâu thiếu nữ nhẹ gật đầu, ý bảo nàng yên tâm, mà sau lưng đột nhiên truyền đến ánh mắt khác thường.

Đến từ chính tóc vàng thiếu nữ Áo Thác Ly Á tầm mắt, mang theo chất vấn, khó hiểu, cùng phản nộ.

Tựa hồ chuẩn bị nói cái gì, trầm mặc Áo Thác Ly Á mấy lần há miệng đều không có phát ra âm thanh, rốt cục có lấy dũng khí, không thể chịu đựng được phản nộ trong lòng cùng thống khổ, nâng thấp giọng nói: "Ngươi... Rõ ràng có thể sớm một chút tới..."

"Nói như thế nào?" Bạch Sóc cũng không quay đầu lại nói.

"Nàng chết... Nữ nhân kia... Bị tiến dinh trên mặt đất... Tự nhiên vậy..." Áo Thác Ly Á nắm chắc trong tay bị máu tươi sũng nước chuôi kiếm, bả vai run run, không cách nào ức chế trong lòng thống khổ, thanh âm nhỏ vì: "Ngươi rõ ràng có thể sớm một chút tới, vì cái gì..."

"Nha." Bạch Sóc hờ hững lên tiếng.

"Ngươi rõ ràng có thể cứu nàng! Chỉ cần ngươi sớm một chút tới lời nói! Nàng có thể không cần từ !" Áo Thác Ly Á bị chọc giận, có lẽ nói, nàng rốt cục bị trong lòng tự trách cùng vô lực đè sập, thanh âm bén nhọn giống như là muốn đem dây thanh kéo đứt: "Đem chúng ta vứt bỏ sau, lại lần nữa đến bố thí hảo ý của ngươi sao! Ngươi cái này... Giả nhân giả nghĩa giả!"

Pằng!

Thanh thúy cái tát cắt đứt lời của nàng, cho tới nay cũng không từng tức giận Trần Tĩnh lặng yên chậm rãi buông xuống bàn tay, Áo Thác Ly Á trên mặt dấu đỏ giống như, đột nhiên xuất hiện cái tát làm cho mặt của nàng uốn éo hướng về phía bên cạnh phương hướng, không thể tin.

Tuy nhiên vừa mới bắt đầu Trần Tĩnh lặng yên bởi vì không cách nào nắm giữ lực lượng của mình mà làm cho Áo Thác Ly Á đã gặp phải vô vị thống khổ, nhưng là ở phía sau đến lại chưa từng có đối với bọn họ có bất kỳ bạo ngược hoặc là nghiền ép cử động, sự khác biệt, từ lần nữa gặp mặt sau, nàng một mực đều đang an ủi lâm vào nhỏ Áo Thác Ly Á.

"Câm miệng!" Trần Tĩnh lặng yên phản nộ nhìn xem Áo Thác Ly Á: "Ngươi căn bản là cái gì cũng đều không hiểu."

"Tốt lắm, lặng im." Bạch Sóc không sao cả nhún vai: "Giả nhân giả nghĩa cũng tốt, lạnh lùng cũng được... Tùy bọn hấn nói như thế nào a."

Hấn chậm rãi xoay người lại, nhìn xem sắc mặt tái nhợt Áo Thác Ly Á: "Nói trắng ra một điểm, nếu như không phải cưỡng chế đoàn chiến lời nói, ta căn bản sẽ không trông nom sống chết của các ngươi, ta đã cho các ngươi cơ hội."

"Tại trong mắt của ngươi, tất cả mọi người chỉ là một chong chóng ban thường đếm sao!" Áo Thác Ly Á hồng mắt hô to : "Chẳng lẽ ngươi liền duy nhất thương cảm cũng đã biến mất sao!"

"Đủ rồi !" Trần Tĩnh lặng yên đang chuẩn bị nói cái gì, tuy nhiên nó bị Bạch Sóc giữ chặt, hấn lần đầu tiên nghiêng đầu qua, bị sợi tơ che lấp hai mắt đối với Áo Thác Ly Á, thanh âm lạnh lùng: "Như ngươi chỗ nói như vậy, không phải cưỡng chế đoàn chiến lời nói, ta căn bản sẽ không quản ngươi môn chết sống, ngay từ đầu ta liền đã cho các ngươi lựa chọn, con đường của mình, muốn chính mình đi."

Áo Thác Ly Á cắn răng, không nói thêm gì nữa, cố gắng muốn làm cho mình không đến mức chật vật đến khóc lên, bất kể như thế nào kiên cường, nàng thủy cuối cùng một cô thiếu nữ.

"Nhanh hơn đi a..." Bạch Sóc đi ở phía trước nhất, không hề để ý tới sau lưng Áo Thác Ly Á.

Mà đang ở bọn họ vừa vừa bước vào quân doanh thời điểm, tự thấy được nhất danh lính liên lạc từ đằng xa vội vàng chạy tới: "Đại hiền lương sư triệu kiến trận chém Vương Hồ trắng sĩ, thỉnh đi theo ta."

"Này sư đệ của ta sư muội cùng tùy tùng?" Bạch Sóc hỏi.

"Chư vị chỗ ở đã quét dọn tốt lắm, đợi vài vị làm sơ nghỉ tạm sau, buổi tối còn có yến hội."

"Hào." Bạch Sóc hướng phía Trần Tĩnh lặng yên nhẹ gật đầu: "Ta đi trước, người mới tự giao cho người tới an bài a."

"Không có vấn đề, yên tâm đi." Trần Tĩnh lặng yên nhìn nhìn thần sắc hạ Áo Thác Ly Á: "Gọi cá ta thì tốt rồi."

"Nhờ có có người a." Bạch Sóc tự đáy lòng cảm thán nói, rất nhiều chuyện, nếu có Trần Tĩnh lặng yên tại lời nói, sẽ thoải mái rất nhiều, cũng không trở thành làm cho hấn luống cuống tay chân.

Nói thí dụ như là người mới, thoát khỏi nhất gan Trần Tĩnh lặng yên thể hiện ra Bạch Sóc chưa từng gặp qua bao dung cùng nhu hòa, có thể đơn giản trấn an các nàng là không an, điểm này, Bạch Sóc tự nhận là làm không được.

"Ồi chào?" Trần Tĩnh lặng yên nghe sau khi tới ngậy ra một lúc, chẳng kịp phản ứng sau Bạch Sóc đã đi xa, có chút mơ hồ không rõ lâu bầu hai câu cái gì sau, quay lại đầu của mình.

Đi theo giả lĩnh liên lạc đi tới, Bạch Sóc tại binh lính ở giữa doanh trại trung ghé qua, trên đường đi cảm ứng được nhiều nhất còn là một loại hạ hào khí, còn có thờ dài thanh âm.

Hoàng Cân quân suy tàn, đã không thể ngăn trở.

"Tráng sĩ người từ đâu tới đây?" Phía trước lĩnh liên lạc đột nhiên xoay đầu lại.

"Àn? Thanh Châu." Dựa theo sớm lập tốt thân phận, Bạch Sóc trả lời: "Làm sao vậy?"

"Không, không có gì." Lĩnh liên lạc nghiêng đầu sang chỗ khác cười cười: "Những ngày này, mọi người một mực đều rất buồn khổ, có ít người đã quên đại hiền lương sư lời nói, đều cho rằng sắp thất bại, ừ rồi, may mắn có tráng sĩ người tới."

Bạch Sóc nghi ngờ hỏi: "Ta?"

"Đúng vậy." Lĩnh liên lạc gật đầu nói: "Đại hiền lương sư nói: Hoàng Thiên đương đứng, chính là rất nhiều người ngoài miệng không nói, trong nội tâm đều không tin, nhanh phải thua, tất cả mọi người muốn chạy trốn, vốn đều cho rằng không có hi vọng, chính là lúc này có tráng sĩ người đột nhiên đến đây, Vương Hồ chết, tất cả mọi người rất vui vẻ."

"Quả nhiên, mọi người hay là có hi vọng a?" Lĩnh liên lạc nói năng lộn xộn nói, đến cuối cùng, nghiêng đầu sang chỗ khác, non nót trước mặt khổng tràn đầy hi vọng nhìn xem Bạch Sóc.

—

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: đêm lời nói

"Quả nhiên, mọi người hay là có hi vọng a?" Lĩnh liên lạc nói năng lộn xộn nói, đến cuối cùng, nghiêng đầu sang chỗ khác, non nót trước mặt khổng tràn đầy hi vọng nhìn xem Bạch Sóc.

Bạch Sóc cảm thấy trong lòng của hấn yếu ớt, cùng theo Vương Hồ tử vong, bị chính mình nhen nhóm cuối cùng hòa hòa, do dự mà, đến cuối cùng nhẹ gật đầu: "Àn."

Theo Bạch Sóc chỗ đó chiếm được nghỉ một đằng nói một nẻo đáp án, trong lòng của hấn sắp đập tắt yếu ớt tâm niệm kiên định lên.

Rất cực cực bộ đình chỉ, lĩnh liên lạc dừng ở ở giữa nhất doanh trường bên ngoài, đối Bạch Sóc nói ra: "Đại hiền lương sư đang đợi người... Còn có, Hoàng Thiên đương đứng."

Hấn niệm tụng Trương Giác chỗ tuyên truyền khẩu hiệu, cũng tin tưởng vững chắc này là chân lý.

"Ân, Hoàng Thiên đương đứng." Bạch Sóc lạnh nhạt lập lại một lần miệng của hắn số, chỉ là thuần túy niệm tụng, cũng không có bất kỳ nhận đồng cảm giác.

Cách dày đặc doanh trường, hắn cảm thấy trong đó cùng chung quanh sinh mệnh khí tức so sánh với, giống như mặt trời bình thường sinh vật.

Đây là đặc thù võ tướng lực lượng sao... Chỉ là cảm ứng thì có cơ hồ muốn siêu việt ba Tinh cấp lực lượng, nếu như nương tựa theo các loại lực lượng tăng phúc đạo cụ lời nói, thậm chí có thể vọt tới tứ tinh gì đó a?

Hoàng Cân chỉ loạn chỉ là du hí sơ kỳ, tuy nhiên bộ phận max level sau võ tướng có thể bước vào Ngũ Tinh cấp giai đoạn, nhưng là tại đều vẫn chỉ là ba Tinh cấp gì đó.

Bạch Sóc chậm rãi xốc lên doanh trường che lấp, đi vào trong đó, tiến vào trong nháy mắt, quái dị tầm mắt tựu ngưng tụ tại trong doanh trường trên thân nam nhân.

Bộ dáng của hắn cũng không Tuấn Tú, thậm chí có thể nói thượng là xấu xí, giống như sư tử đồng dạng lóe sáng tóc rối bởi phía dưới lộ ra quái dị mào đầu, trên gương mặt trường thật dài Lạc Tai Hồ, ngồi ở doanh trường trung ương, thần thái nghiêm túc mà thần nhiên, ánh mắt kiên định, mặc trên người quái dị trường bào, sau lưng năm căn vế mãn chú văn trường mang rừ xuống, hình thức giống như hai kích xiên vũ khí: hòa thần tượng yên tĩnh tựa vào cái ghế bên cạnh.

Thấy được Bạch Sóc bộ dáng, hắn phát ra nghi vấn thanh âm: "Người chính là Thanh Châu Bạch Sóc?"

"Đúng là." Bạch Sóc có chút khom một chút eo: "Dâng tặng sư tôn chi mệnh, đặc biệt xuống núi phụ tá đại hiền lương sư."

"Các người lai ý, người công tướng quân đã nói cho ta biết." Trương Giác chăm chăm vào Bạch Sóc: "Chính là ta không tin."

Bạch Sóc ngây ngẩn cả người, tại sao lại là cái này một tra? Chẳng lẽ là 'Hào cảm độ' còn chưa đủ? Ra về lặng im nói 'Hào cảm độ' thứ này không thể tại trên thân nam nhân dùng? Ân, quá kì quái...

Nghĩ nửa ngày sau, hắn cũng chỉ có thể nói: "Vì chứng minh thành ý, ta đã đem Vương Hồ chém giết tại trước trận, không biết tướng quân như thế nào mới bằng lòng tin ta."

Nghe được Bạch Sóc nói như vậy, Trương Giác rốt cục chậm rãi thở dài, gật đầu nói: "Thật không ngờ tại ta sắp bại vong thời điểm, còn có người nguyện ý tin tưởng 'Hoàng Thiên đương đứng' đạo lý, rất tốt, rất tốt."

"Người vừa tới tìm nơi nương tựa ta liền lập nhiều lớn như thế công, ta trị quân từ trước đến nay có công cần phải phần thưởng..." Trương Giác chậm rãi đem nhỏ hộp gỗ đặt ở trên mặt bàn: "Cái này một phần Hoa Đà cao liền trước ban thưởng người, dùng bề ngoài ngợi khen, phong người làm người công tướng quân thiên tướng, thống lĩnh hai trăm thân vệ doanh, như thế nào?"

Bạch Sóc phản ứng đầu tiên, Hoa Đà cao là cái gì ngoạn ý? Thiên tướng có nhiều hơn? Hai trăm người đứng với đối phương võ tướng, như quan nhị gia nhất lưu, nói không chừng còn chưa đủ giết cả năm phút đồng hồ.

Rất nhanh, hắn liền điều chỉnh tốt tâm tình, minh bạch cái này xem như chém giết Vương Hồ nhiệm vụ phần thưởng, Hoa Đà cao đến tột cùng là cái gì ngoạn ý lưu đến đằng sau đi cân nhắc, hiện tại vấn đề là muốn theo nội dung võ kịch nhân vật trong lúc này đạt được trợ lực lớn nhất, tối thiểu nhất, nếu ứng nghiệm đối kẻ tiếp đối địch tiến công.

Bất quá đã có hai trăm người lời nói...

Bạch Sóc trong đầu đột nhiên xuất hiện một cái điên cuồng nghĩ gì.

Đương ồn ào náo động tiệc tối rốt cục cáo một giai đoạn, một đoạn sau, khổ nỗi ứng phó cùng tăng lên cùng nội dung võ kịch nhân vật quan hệ Bạch Sóc rốt cục thở dài một hơi, mà ở trong chuyện này lại phát hiện, nguyên bản tự thành sở trường đặc biệt là muốn khoản nợ người mới, hồ tra bảo an, bảo vệ Trường Tôn vũ tại những người kia gian lại ra ngoài ý định xài được.

Chẳng lẽ hỗn xã hội đen cùng tạo phản người so với có tiếng nói chung sao?

Về tới chuẩn bị cho tốt doanh trường sau, hắn rốt cục nhìn không được đặt câu hỏi.

Quay mặt về phía Bạch Sóc hoang mang, lời thôi trung niên nhân Trường Tôn vũ gãi đầu của mình, không có ý tứ cười: "Xã giao thói quen a, hưởng hồ, thực tam quốc Vô Song trò chơi này, ta còn là chơi đùa."

"A?" Bạch Sóc có chút kinh ngạc nhìn xem hắn, thật không ngờ đến hắn loại đến tuổi này, cũng sẽ có du hí cảm thấy hứng thú.

"Cái kia, mặc dù nói đứng dậy rất không có ý tứ, nhưng là ta còn là đương qua một thời gian ngắn chết đi trạch." Trường Tôn vũ móc ra trên người cuộn cùng thuốc lá, đưa cho Bạch Sóc một cây, sau đó ân cần cho hắn điểm bắt lửa.

"Thật không ngờ đội trưởng người cũng hút thuốc."

"Ta? Từng có cái thói quen này, bắt quá về sau từ bỏ ." Bạch Sóc nhún vai nói ra: "Người mù muốn trời qua tốt một chút, tự phải bỏ qua rất nhiều thứ, đôi khi, hóa tinh đốt vật gì đó cũng không biết."

"Ha ha, nói đó có khoa trương như vậy." Trường Tôn vũ học ra một ngụm khói khí, nở nụ cười.

"Có." Bạch Sóc đột nhiên quay đầu hướng phía hắn: "Ta nột, nguyên lai có một người mù bằng hữu, hắn là cá người nghiện thuốc, hơn nữa thuốc lá nghiện lây bệnh cho ta, hắn thường xuyên nói cái gì: người mù trôi qua thân mình cũng đã rất thảm, liền hưởng thụ cuộc sống chỉ vụn vụn có niềm vui thú cũng bị mất lời nói, nhân sinh hội càng thê thảm."

"Xác thực a, bắt quá đội trưởng người lại là người đui, ta cũng không nghĩ tới ." Trường Tôn vũ gõ gõ khói bụi, có chút bất an nói, sợ đâm chọt Bạch Sóc chỗ đau.

Đã nhận ra hắn là không an, Bạch Sóc lắc đầu: "Mù chính là mù, còn không chuẩn bị người nói? Người đừng ngắt lời, ta nói đến chỗ nào rồi?"

"Hưởng thụ cuộc sống niềm vui thú."

"Ân." Bạch Sóc hít thật sâu một hơi yên cuộn nói ra: "Về sau hắn đã chết, hợp với phòng ở cũng bị thiêu hủy, không biết có phải hay không là cảm giác người mù cuộc sống không có gì hưởng thụ, tự sát, hay là dứt khoát có điểm không cần thận gấp gì đó, dù sao chính là chết."

Hắn không biết đột nhiên nở nụ cười: "Cái này chuyện xưa nói cho chúng ta biết, chỉ vụn vụn có cuộc sống niềm vui thú nếu như hưởng thụ xong rồi lời nói, kết quả là sẽ rất không xong."

"Ngạch..." Trường Tôn vũ ngây ngẩn cả người: "Cái kia, ta không biết nói cái gì cho phải."

"Ha ha, chỉ cần mỉm cười thì tốt rồi." Bạch Sóc quen thuộc mặt nhận lấy lời nói tra, đem tàn thuốc theo như diệt: "EVA lời nói, ta tại chủ thần trong không gian cũng có xem qua."

"Chủ thần không gian? Chỗ đó thật sự như đội trưởng người nói tốt như vậy sao? Không gì làm không được..."

"Đại khái a, bằng không người nghĩ rằng ta và người hiện tại lực lượng là làm sao tới?" Bạch Sóc nhún vai: "Có cái gì muốn sao?"

"Nếu quả thật chính là không gì làm không được lời nói, mới có thể đem người sống lại a?" Trường Tôn vũ đột nhiên rất chân thành nói.

Bạch Sóc nghi hoặc nói: "Sống lại đạo cụ sao? Ta nghe nói qua, bắt quá rất ít cách nhìn, dù cho có cũng động mấy vạn ban thường điểm, nói không chừng còn muốn A+ cấp bậc nội dung vỡ kịch tạp phiền, làm sao vậy?"

Trường Tôn vũ cúi đầu, ngậm yên cuộn không ngừng nhả khói thuốc vụ, thanh âm trầm thấp: "Ta nghĩ... Sống lại nữ nhi của ta..."

"Ta không muốn đã kích người, nhưng thật sự rất khó." Bạch Sóc vỗ bờ vai của hắn: "Nếu như muốn đạt tới loại trình độ lời nói, trước muốn sống sót, sau đó, trở nên mạnh mẽ, biến đến mạnh nhất mới có thể."

"Đúng vậy a, sẽ không đơn giản như vậy ." Trường Tôn vũ cười khổ, kinh ngạc không biết lại nghĩ cái gì.

Trường Tôn vũ trầm mặc, Bạch Sóc cũng không nói cái gì nữa, chỉ là nằm ở trong doanh trường, yên lặng dưỡng thần.

Không biết qua bao lâu, Trường Tôn vũ đã đang ngủ say sau, hắn mới chậm rãi theo chân đệm nằm dưới đất thượng đứng lên, chậm rãi đi ra doanh trường bên ngoài.

Có chút lạnh như băng không khí rót vào phế phủ trong, làm cho hắn có chút thanh tỉnh, kéo dài hô hấp giả, hưởng thụ lấy khó được thanh tịnh, trong nội tâm chậm rãi tự hỏi cái gì.

Khi hắn rốt cục quyết định cái gì chú ý sau, đang chuẩn bị hướng về một cái hướng khác hành tẩu, lại đột nhiên thở dài, dừng bước.

"Còn chưa ngủ sao?" Hắn nghiêng đầu qua, mặt hướng rón ra rón rén đi theo sau lưng của hắn Trần Tĩnh lặng yên.

"Ồi chào?" Trần Tĩnh lặng yên đầu tiên là lại càng hoảng sợ, sau đó xấu hổ gật đầu nói: "Ân, đúng vậy."

"Vậy thì trở lại đi ngủ." Bạch Sóc hơi chút tăng thêm thanh âm, đối Trần Tĩnh lặng yên nói ra.

"Vậy còn người? Người chuẩn bị đi làm gì?" Trần Tĩnh lặng yên đột nhiên kéo gần lại cự ly, không sợ hãi chút nào nhìn xem hắn, nhô lên cũng không tính quá lớn lồng ngực, ánh mắt cố chấp mà kiên định: "Không muốn gạt ta nói đi nhà cầu nha."

Bạch Sóc trầm mặc một lúc sau, hào không xấu hổ nói: "Thật là tẩu xảo, ta đang chuẩn bị đi nhà cầu tới."

"Cất, vậy thì cùng đi lạc." Trần Tĩnh lặng yên đột nhiên nhích lại gần, hai cánh tay ôm cánh tay của hắn, toàn thân sức nặng động ở trên người của hắn, như là nhất kích xấu hùng: "Ta đi theo người..."

"Ai..." Bạch Sóc chậm rãi thở dài một hơi: "Tại sao phải thông minh như vậy?"

"Đúng vậy a, đa tạ khích lệ." Trần Tĩnh lặng yên từ ôm không buông tay, đã làm tốt trường kỳ đấu tranh chuẩn bị: "Tùy người nói như thế nào a, người tính toán đến đâu rồi ta đều đi theo người."

"Xuống..." Bạch Sóc nhìn không được dùng tay kia bịt mắt, thở dài.

"Người đáp ứng rồi?"

"Xuống... Nhanh lên."

"Người đáp ứng rồi?"

"Được rồi, ta đáp ứng." Theo Bạch Sóc bắt đầu dĩ dĩ dĩ, Trần Tĩnh lặng yên rút cục buông lỏng tay ra, đi theo bên cạnh hắn, trắng nõn mà dịu dàng trên mặt tràn ngập đắc ý.

"Sớm biết như vậy sẽ đem người bạn thường điểm tất cả đều đoạt tính cầu, " Bạch Sóc bắt đầu dĩ thần khí, hắn đột nhiên cảm giác hắn có giác ngộ ứng phó bất kỳ vật gì, mà mặt đối với chính mình cái này giao hoạt động lại không có bất kỳ xử lý pháp.

"Hiện tại hối hận, đã muộn." Trần Tĩnh lặng yên về mặt vui vẻ đi theo sau lưng của hắn, một chữ dừng lại nói: "Của ta công! Tự tại! Đại! Người!"

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: ăn ngon người tự ăn nhiều một chút!

"Ồ ô, thật đối a..." Tại trong đêm khuya, đột nhiên truyền đến rất nhỏ thanh âm

Làn da tái nhợt, dinh dưỡng không đầy đủ thiếu nữ ôm bụng, thần sắc uể oải chính là đi tại trên đường, trong bụng phát ra đối quá thanh âm.

"Nhớ quá nuôi nhất chích 'Không' a... Lại ăn không hết, lại ăn ngon..." Từng thanh cắn ngón tay, nuốt nước miếng, hướng phía Hoàng Cân phương hướng chậm rãi đi đi tới.

Nương kiếm ăn lấy có đã lừa gạt tiêu long, ly khai đội ngũ từng thanh, chuẩn bị sớm triển khai săn bắn.

Từ đầu đến cuối, nàng đều không có điều chỉnh tiêu điểm long từng có bất luận cái gì tín nhiệm, giữa hai người hòa bình chỉ là bởi vì lẫn nhau thực lực không làm gì được đối phương mà thôi, nói sau, từng thanh cũng không phải là loại làm cho tiêu long ăn xong mà chính mình chờ ăn canh người.

"Dù sao người nhiều như vậy, ăn trước rồi vài cái tốt lắm." Từng thanh hàm chứa ngón tay, làm bầm lâu bầu: "Nếu là hắn tức giận lời nói... Mặc kệ nó, hắn tức chết đều chuyện không liên quan đến ta."

Phía trước đột nhiên truyền đến cảnh giác thanh âm, trong bóng đêm, Hoàng Cân thám báo dẫn theo đao nhọn chậm rãi hiện lên thân ảnh.

"Người kia dừng bước!" Đương thám báo thấy được thiếu nữ khuôn mặt sau, không khỏi hơi chút thư giãn một điểm, nhưng trong lòng bắt đầu khởi động nâng không tốt nghĩ gì...

Nữ nhân này, thoát nhìn, rất đẹp ...

Đói khát hồi lâu thám báo lộ ra tươi cười quái dị, đối với sau lưng đồng bạn nói ra: "Hành tung quý dị, hay là mật thám, đợi lát nữa chúng ta hảo hảo 'Thăm vấn' xuống..."

"Ồi chào? Thiết nhiều thực vật..." Từng thanh ngẩng đầu lên, xem người trước mặt.

"Thực vật? Đúng vậy a, chúng ta trong lúc này có rất nhiều thực vật ơ... Có ăn thật ngon gì đó ơ."

Đem thiếu nữ trước mặt cho rằng nạn dân thám báo nở nụ cười, chậm rãi đưa tay ra chưởng, lại không biết mình cách tử vong càng ngày càng gần.

"Như vậy..." Từng thanh nhắm mắt lại, chấp tay trước ngực, hưng phấn nói: "Ta thúc đẩy~!"

Trong đêm tối trước hết nhất vang lên chính là liên tiếp nghiền nát thanh âm, vật gì đó bị đập vỡ, ngay sau đó nói thầm thanh âm, là thiếu nữ tại buồn rầu lựa chọn hạ khẩu bộ vị, kế tiếp, chính là liên tiếp nghe khai vị dị thường nhắm nuốt thanh âm, đến cuối cùng, nàng đánh ra phong phú ợ một cái.

Vuốt trên người huyết tinh, từng thanh theo trên mặt đất đứng lên, thỏa mãn lau miệng, đang chuẩn bị đi phía trước tiếp tục thời điểm ra đi, đột nhiên uốn éo qua thân, như là đột nhiên nhớ ra cái gì đó sự tình, nàng vỗ vỗ, thỏa mãn mỉm cười: "Đa tạ chiều đãi, ta ăn no."

Xoay người lại sau, thiếu nữ hừ ca nhân chuẩn bị tiếp tục đi tới, nhưng lại nghe được quái dị tiếng gió, từ trong bóng tối truyền đến thanh âm, trầm thấp, rất nhỏ, trầm trọng.

Giống như là... Thiên thạch?

Oanh!

Kịch liệt nổ vang theo trong đêm tối truyền lại mở ra, cự thạch nghiền áp bình thường hắc ảnh đột nhiên theo trong mơ hồ phóng đại, từ trên trời giáng xuống, đập bẻ đã rơi vào từng thanh đứng thẳng địa phương.

Trong nháy mắt nhấc lên phong áp cơ hồ khiến nàng hít thở không thông.

Đại địa chấn chiến nứt ra rồi cự đại khe hở, cấp tốc phong theo rơi rụng tới trung tâm tán phát ra, tại trong đêm tối xuất hiện mơ hồ hình người, ở trong tối đậm tinh quang chiếu rọi phía dưới, mơ hồ hình dáng tán ra cuồng bạo khí tức phần nộ.

Tại cuối cùng trong nháy mắt, phảng phất yếu quý bình thường cấp tốc lui về phía sau từng thanh tránh qua, tránh né đủ để đem sắt thép đập bẻ thành bụi phấn nghiền áp cùng sức lực, hai chân tại cả vùng đất kéo lê một đạo thật dài khe rãnh, cảnh giới nhìn về phía này cả trong bóng tối thân ảnh.

Thật dài hơi thở thanh truyền đến, giống như quái thú phần nộ hơi thở.

"Ăn ngon sao?"

Đến chậm một bước Bạch Sóc theo hăm sâu thổ trong hàm chậm rãi đứng lên, cầm trong tay đem cái kia thấy không rõ lắm trầm trọng vật thể theo trong đất bùn rút ra.

Từng thanh chậm rãi bày ra đón đánh tư thế, hơi chút suy nghĩ một chút nói ra: "Khá tốt a..."

Chậm rãi cúi người, giống như chụp mồi dã thú, Bạch Sóc phát ra thanh âm trầm thấp: "Ăn ngon lời nói, người tự... Ăn nhiều một chút a!"

Lời còn chưa nói hết, đại địa lần nữa chấn động lên, giống như có máy đóng cọc trên mặt đất đập một cái, cái kia nguyên vốn đã bị kéo dài cự ly thân ảnh đột nhiên giống như viên đạn đồng dạng theo tại chỗ bắn ra, trong tay sắt thép phát ra bén nhọn gào thét.

Trong nháy mắt trên thân thể chữ khắc vào đồ vật chủ văn bỗng nhiên vũ động, tại đại địa rung động lắc lư trong, Bạch Sóc giống như cuồng bạo cự thú, tại cả vùng đất giẫm ra thật sâu trũng, hướng về phía trước... Nghiền áp!

Trong lòng bàn tay trầm trọng sắt thép đập vỡ phía trước ngăn trở không khí, tăng phúc đến trình độ kinh khủng cơ thể vũ động dài mảnh hình vũ khí, theo song trên đùi hội tụ lên lực lượng thông qua kích thước lưng áo thay đổi, trong thân thể kích động, cuối cùng nhất xông ào vào cánh tay trong, dọc theo cánh tay lan tràn lên phía trên, mang động vũ khí trong tay, đều chém!

Tại Bạch Sóc huy vũ trong nháy mắt, bén nhọn gào thét theo vũ khí trong phát ra, tròng lên trầm thấp nổ vang, cơ hồ châm cứu từng thanh màng tai.

Đơn giản đến cực điểm cũng thô bạo đến cực điểm chiêu số, trong nháy mắt hội tụ toàn thân lực lượng, đánh sâu vào, đều chém, sau đó... Đập bẻ!

Mà từng thanh chỉ nghe thấy hai tiếng hỗn hợp cùng một chỗ nổ vang, địch nhân mơ hồ thanh âm liền rõ ràng lên, trong nháy mắt phóng đại, đến cuối cùng bao trùm cả mi mắt.

"Không xong..."

Từng thanh phé phủ trong cổ động khí tức còn chưa kịp phát ra âm thanh, bén nhọn chói tai nổ vang tự đi tới cái hông của nàng.

Cùng loại cự đại uy thế so sánh với, mảnh khảnh vòng eo quả thực không chịu nổi một kích, yếu ớt đáng thương.

Mà thiếu nữ này nhỏ nhắn xinh xắn nắm tay cũng đang ý chí của nàng phía dưới, giống như bộ ngựa đấu xe đồng dạng hướng về đều chém mà đến vũ khí nghiền khư.

Giống như là vô vọng đón đánh, tại từng thanh chăm chú và nghiêm túc dưới ánh mắt, mảnh khảnh cánh tay quơ, nắm chặt nắm tay xông về Bạch Sóc công kích.

Nghe qua đùng chung sao?

Bị khóa liên treo ở giữa không trung cự mộc nặng nề đâm vào trầm trọng mà không hề đồng chung phía trên, vì vậy cơ hồ có thể đem máu người địch kích động lên ngẩng cao tiếng vang theo đánh tới trung tâm tán phát ra rồi.

Bạch Sóc cảm giác được chính mình đập vào một cổ toàn lực thúc đẩy lên đông phong ki-lô ca-lo phía trên, thân bất do kỷ cái chấn vũ khí thượng truyền tới phản tác dụng lực khẽ động, hướng về phía sau vạch tới.

So với thân thể trầm trọng mấy chục lần vũ khí kéo động lên thân thể trên mặt đất canh ra dài dòng buồn chán khe rãnh, tại đem hết toàn lực điều khiển phía dưới, đánh sâu vào lực lượng bị hóa cõi ra, trượt rớt cục đỉnh chỉ.

Trầm trọng hô hấp theo Bạch Sóc trong lồng ngực truyền đến, thân thể cơ năng tại vừa mới trong nháy mắt cất cao đến cực hạn, trái tim tại điên cuồng nhúc nhích, làm cho hắn không có lựa chọn tiếp tục công kích, mà là ngăn ngừa thở dốc.

Chớp mũi người được một tia huyết tinh hương vị, làm cho hắn nhịn không được cười ra tiếng, đó là nhiễm tại vũ khí trên mặt máu tươi.

Bị hai bàn tay nắm chặt vũ khí, là tên là trọng hình đối xe thiết giáp từng binh sĩ vũ khí m-8 đáng sợ hung khí, trọng lượng ròng 1300 ki-lô-gam, mật độ cao vật liệu thép chế tạo thành vũ khí lạnh, giống như chày sắt, gây sát đồng dạng bề ngoài trên có dữ tợn góc cạnh, đủ để tại thế năng cùng toàn lực huy vũ phía dưới xé rách bộ binh chiến xa bọc thép!

Coi như là Bạch Sóc đem tất cả lực lượng đều dùng để cường hóa cơ thể, còn muốn tăng thêm Trần Tĩnh lặng yên phụ trợ, mới có thể bình thường sử dụng quái vật cấp vũ khí.

Không có bất kỳ địch nhân ở thừa nhận rồi hắn toàn lực công kích sau, y nguyên hoàn hảo không tổn hao gì đứng ở đại trên mặt đất, ít nhất, trước mặt hắn cái này ăn thịt người quái vật không thể!

Bàn tay của hắn chậm rãi ở vũ khí lồi vào sát một chút, tinh tế người người trên mặt huyết tinh, lần nữa phát ra vừa mới nghi vấn: "Ăn ngon sao..."

Một lát trước còn đang thoải mái thực nhân thiếu nữ, từng thanh nhìn mình đã triệt để biến thành quái dị hình cánh tay, phát ra như là nghẹn ngào khóc nức nở: "Ồ... Vũ lực bên cạnh luân hồi sĩ ghét nhất ! ... Nhân gia mới từ tỉnh... Đại man ngu... Ô ô..."

Nàng chậm rãi đem chính mình gãy thành bảy tám đoàn cánh tay kéo thẳng, phát ra rợn người cốt cách tiếng ma sát, khóc nức nở càng thêm mãnh liệt: "Vì cái gì nhân gia không phải cường hóa hệ ... Mỗi dùng lần thứ nhất cánh tay đều muốn hư mất lần thứ nhất..."

Tại cuồng bạo đều chém phía dưới bị nện thành quái dị mô dạng, huyết nhục mơ hồ cánh tay bỗng nhiên rung động động, trong bóng đêm, cơ thể nhúc nhích, miệng vết thương kiểm chế, cốt cách tái sinh, giống như là thời gian tại đảo lưu bình thường, bị triệt để đập hư cánh tay khôi phục nguyên bản bộ dáng, chỉ có tại đầu ngón tay lưu lại máu tươi mới có thể chứng minh nàng đã từng bị thương sự thật.

Thiếu nữ giờ lên vừa mới chữa trị xong cánh tay, tham lam liếm láp trên mặt lưu lại huyết, phát ra hàm hồ thanh âm: "Vừa mới chạm mặt tự phiền toái như vậy, đánh xong bụng vừa muốn đói bụng... Thật đáng ghét..."

"Rõ ràng là mới trận thứ hai nhiệm vụ người mới... Thật đáng ghét..." Từng thanh xoa xoa trên mặt nước mắt: "Làm hại ta đây sao đau nhức... Đi chết đi!"

Hàm chứa nước mắt thiếu nữ như là thiêu thân lao đầu vào lửa đồng dạng hướng phía Bạch Sóc phương hướng vội vàng chạy tới, rõ ràng là như thế yếu ớt bộ dạng, nhưng lại cho Bạch Sóc tối cảm giác nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: nguy - siêu phá hư quyền!

Hàm chứa nước mắt thiếu nữ như là thiêu thân lao đầu vào lửa đồng dạng hướng phía Bạch Sóc phương hướng vội vàng chạy tới, rõ ràng là như thế yếu ớt bộ dạng, nhưng lại cho Bạch Sóc tối cảm giác nguy hiểm.

Tự tại nàng động tác trong nháy mắt, Bạch Sóc cảm thấy cánh tay của nàng phía trên rậm rạp mà dồn dập cao tốc chấn động, tại cơ thể cấp tốc rung động trong, có đồ vật gì đó tại trong cơ thể nàng ghé qua hội tụ, quán quanh tại trên cánh tay, làm cho cánh tay của nàng tại Bạch Sóc trong tầm mắt càng phát ra quái dị.

Mảnh khảnh bàn tay bị bao phủ tại hoảng hốt hư ảnh trong, nhẹ nhàng thân thể tại đại trên mặt đất giẫm đạp, không ngừng phát ra quái dị khí bạo, giống như là có vô hình đầy mạnh khí tại sau lưng của nàng tốc độ cao nhất vận tác, gầy gò đến cực hạn thân thể tại giống như quỷ mị đồng dạng chạy nước rút.

Tự tại Bạch Sóc chuẩn bị toàn lực đón đánh thời điểm, Trần Tĩnh lặng yên dồn dập thanh âm đột nhiên tại vang lên bên tai: "Không cần phải đón đỡ! Mau tránh ra!"

Thân thể bản năng dựa theo Trần Tĩnh lặng yên thanh âm làm ra phản ứng, Bạch Sóc tín nhiệm Trần Tĩnh lặng yên, cũng đem tánh mạng của mình phó thác tại phán đoán của nàng trên mặt, chỉ mảnh treo chuông trong nháy mắt, toàn thân cơ thể căng thẳng, hướng về phía bên phải tránh ra.

Từng thanh này tinh xảo nắm tay lau Bạch Sóc góc áo đã rơi vào không trung, ngay sau đó, vài vốc xé rách thanh âm truyền đến, giống như bị lựu đạn nổ mạnh chính diện đánh sâu vào, Bạch Sóc trước ngực quần áo vỡ vụn ra một cái động lớn, bị đánh nát góc áo trong nháy mắt bị cự đại lực lượng phân bổ tung bay sợi, nhộn nhạo ra.

Trong khoảnh khắc đó, cảm thấy trước ngực bị góc áo bị nắm tay lực lượng dư âm sóng quét đến sau kết cục, Bạch Sóc tâm mất đến cổ họng, chỉ là một quyền cũng đủ để khai sơn phá thạch, tạp nát một mét dày đích bê tông tường, cùng toàn lực của mình một kích so sánh với không chút nào kém chiều thức.

"Đây là..." Hắn trong cổ họng nghi vấn còn không có phát ra, trong đầu Trần Tĩnh lặng yên thanh âm trở về lay động lên: "Nàng niệm năng lực thật là tính chất đặc biệt hệ sao? Vì cái gì so với cường hóa hệ còn xấu a!"

Hiện tại đã không có thời gian đến hỏi Trần Tĩnh lặng yên, đến tốt cùng cái gì là niệm năng lực hoặc là nói cái gì cường hóa hệ tính chất đặc biệt buộc lại, hiện tại địch nhân đứng lúc là một kích thất bại đại thời cơ tốt, do dự lời nói, sẽ chỉ làm chính mình lâm vào càng ngày càng ác liệt tình thế.

Gần là đối với phương không biết tên gia tộc phương pháp, còn có phản ứng thần kinh cũng đã chứng minh nàng nhanh nhẹn cùng tốc độ đã viễn siêu Bạch Sóc, cho dù là tại Bạch Sóc vẫn lấy làm ngạo lực lượng phương diện này, nàng cũng có được hẳn không biết thủ đoạn, đủ để bằng được Bạch Sóc toàn lực cường hóa cơ thể sau có thể nói khủng bố lực lượng.

Trong khoảnh khắc đó, Bạch Sóc trong tai nghe thấy được rất nhỏ cốt cách tiếng vỡ vụn, đó là bị cuồng phong gào thét, nổ vang, còn có máu cấp tốc lưu động chảy xiết thanh âm nơi bao bọc rất nhỏ thanh âm.

Nhưng là, hẳn chính là nghe thấy được, nơi phát ra là từng thanh một ít chích vung trống không nắm tay!

Hắn cơ hồ có thể tưởng tượng, một đạo rậm rạp khe hở không trung sinh ra, bởi vì quá tải lực lượng làm cho thân thể của mình không chịu nổi gánh nặng.

Sát na thời gian, không để cho hắn làm ra quá nhiều phán đoán, tại địch nhân nắm tay vung trống không trong nháy mắt đó, Bạch Sóc chân trái triệt thoái phía sau, cánh tay cơ thể buộc chặt, giống như lò xo kéo dãn đến mức tận cùng sau giật trở về, trong nháy mắt nhận được nách ở giữa trên nắm tay phủ lấy nhất chích quái dị bao tay, màu đen bao tay đưa bàn tay triệt để bao vây trong đó, thậm chí kéo dài tới tay khuỷu tay bộ vị.

Buông lỏng tay ra trung trầm trọng chày sắt, gậy sắt, tùy ý hắn trong không khí ngăn ngừ ngưng lại, tự tại hắn còn chưa kịp rơi rụng thời điểm, Bạch Sóc trong cổ họng phát ra mơ hồ gào rú.

"Kim Cương!"

Bọt khí văng tung tóe rất nhỏ thanh âm vang lên, giống như là một mực phong tỏa tại sâu trong thân thể gồng cùm xiềng xích ngăn ngừ côi bỏ, hoặc như là toàn thân cốt cách ma sát phát ra đùng trầm thấp tiếng sấm, tại Bạch Sóc cường ngạnh mệnh lệnh phía dưới, nguyên bản bảo vệ cơ thể không bởi vì quá độ phát lực mà bị hao tổn cơ năng tạm thời giải khai, tại chú văn cùng cơ thể song trọng cường hóa phía dưới, trên cánh tay lực lượng lại lần nữa kéo lên, triệt để vượt qua Bạch Sóc cực hạn, làm cho hắn chém ra vượt qua ba Tinh cấp điển phong, coi như là tại tứ Tinh cấp trung cũng có đáng sợ lực sát thương một quyền!

Trong sát na cấp tốc tiêu thăng cơ thể lực lượng làm cho nắm tay biến thành vô kiên bất tòng thiên thạch, bám vào tại cơ thể thượng lực lượng khởi động bao tay trung nguyên vốn là có công năng, đặc thù lực lượng cùng lúc bảo hộ lấy cơ thể không bị thân mình lực lượng xé rách, về phương diện khác lại đem một chiêu này phát tán ra dấu hiệu triệt để thu liễm.

Hào không cái gì dấu hiệu, màu đen bao tay cùng bóng đêm dung hợp lại với nhau, giống như Âm Ảnh đồng dạng nắm tay xuyên thấu giữa hai người bạo loạn khí lưu, nhắm ngay một kích thất bại sau, từng thanh không môn mở rộng ra lồng ngực, căn bản chưa từng che lấp ngực.

Đây là một kích giết chết ám sát chi quyền.

Nguyên bản năng đủ rồi tại trong nháy mắt sẽ đem cá chán ghét man ngư đánh nát sát chiêu không có đánh trúng mục tiêu, sự phát hiện này thực làm cho từng thanh tư tưởng xuất hiện ngăn ngừ khe hở, bất quá may mà đối phương cũng không thoát khỏi nhiều xa cự ly, trên thực tế, tại trong nháy mắt tuyệt đối có lòng tin tại cái đó man ngư huy vũ vũ khí trước, đem nguy * siêu phá hư quyền lực lượng nghiêng tại trên ngực hắn.

Tự tại nàng tư duy ngăn ngừ chỗ trống rất cực biến mất sau, theo trong linh hồn bay lên run rẩy làm cho nàng đột nhiên toàn thân rét run, cơ hồ là bản năng, nàng cốt cách bỗng nhiên uốn lượn, bà vai thay đổi đồng thời, dưới thân thể chìm, dựa vào thuần túy bản năng, đem toàn thân khí không chút nào

tiết chế quán thân đến nắm tay trong, hướng phía nguy cơ phương hướng đánh ra, vội vàng trong lúc đó tràn ngập cả nắm tay khí cơ hồ khiến quả đấm của nàng nổi lên.

Dựa vào thân mình tính chất đặc biệt hệ lực lượng, nàng có thể cưỡng chế thi triển ra cường hóa hệ kỹ xảo siêu phá hư quyền, coi như là không bằng toàn bộ chức thợ săn trung ảo ảnh lữ đoàn ổ kim, nhưng là cũng tối thiểu có nguyên bản chiêu thức ba phần uy lực, coi như là phòng ngự đạn đạo công sự cũng có thể đánh ra cự đại vết nứt, huống chi một cái ba Tinh cấp luân hồi sĩ?

Ầm ầm!

Giống như hai khối thiên thạch giúp nhau đánh lại với nhau, trong khoảnh khắc đó, bị nắm tay ma xát thành hỏa hồng sắc nóng rực không khí tại hai đám giao tiếp một ít điểm bạo liệt ra, ngay sau đó, là dã man lực lượng đánh sâu vào, hai bộ máy đóng cọc gom góp lại với nhau, phát ra vang vọng hoang dã cuồng bạo tiếng vang.

Hai đạo nhân ảnh tại giúp nhau đánh sâu vào cự đại lực lượng phía dưới bị không có triệt tiêu lực lượng đập lấy phía sau, vừa mới dán hợp cùng một chỗ thân ảnh giống như là thủy cùng a- xít sun-phu-rit nổi lên phản ứng, bỗng nhiên sinh ra bài xích lực lượng đem hai người sách phân ra ra.

Bạch Sóc trong khoảnh khắc đó cảm giác được, quả đấm của mình đập vào cấp tốc phi hành đạn pháo thượng, trong nháy mắt hai cổ trọng điệp cùng một chỗ lực lượng làm cho hấn lại cũng vô pháp khống chế thân thể của mình, hướng về phía sau diet xuất, trên mặt đất lần nữa kéo ra khỏi một cái vết sọc đồng dạng khe rãnh, trong nháy mắt nhức mỏi qua đi, trên cánh tay tổn thương rõ ràng hiện lên hiện tại Bạch Sóc trong nội tâm, nhấn thụ lấy kịch liệt phát tác thống khổ, Bạch Sóc chân trái chèo chống ở sau người, gian nan đình chỉ không cách nào điều khiển tự động trượt, thờ hào hển, quan sát đến từng thanh tình huống.

Một ít nói mảnh khảnh thân ảnh tại lực lượng đánh sâu vào phía dưới, thân bất do kỷ bay ra, ngã ngã trên mặt đất sau như trước bị lực lượng vô hình kéo ra một đoạn cự ly.

Nguyên bản cánh tay tự không cách nào hoàn toàn thừa nhận nguy * siêu phá hư quyền lực lượng, mỗi lần kích quyền sau đều cần một lần nữa chữa trị lần thứ nhất cốt cách cùng cơ trên thịt vết nứt, mà ở lúc này đây cuồng bạo đối bình trong, từng thanh cánh tay lần nữa biến thành kỳ quái hình, không chịu nổi sức lực đánh sâu vào mà bề gãy gãy tay theo huyết trong thịt truyền ra, cả cánh tay cắt thành năm sáu đoạn, xương ngón tay toàn bộ đoạn, trên mặt huyết nhục đã ở 'Kim Cương sức lực' phía dưới qua đi hầu như không còn, lộ ra vô cùng thâm trầm xương ngón tay.

Coi như là từng thanh ôn áp Bạch Sóc một cái Tinh cấp, tại trong nháy mắt lực lượng so đấu phía dưới nàng cũng rơi vào rồi hạ phong, coi như là có được lấy trong nháy mắt tăng lên lực sát thương nguy * siêu phá hư quyền cũng không được, sử dụng loại này thân thể không cách nào thừa nhận chiêu thức, sẽ chỉ làm trạng huống thân thể của nàng càng thêm không xong.

Coi như là không xong đến như thể tình trạng, từng thanh tự lãnh công năng cũng đang không ngừng chữa trị, mất thương có thể thấy được, cơ thể tại ngoại nguy, nàng gian nan theo trên mặt đất bò lên, kéo thẳng biến thành quái dị hình cánh tay, rút ra đâm vào huyết trong thịt đứt gãy cốt cách, gia tốc gấp mấy trăm lần tự lãnh công năng thậm chí phát ra huyết nhục sinh trường thanh âm, làm lòng người sợ hãi.

Mà bản thân nàng thì không có nửa điểm thân là chiến sĩ tôn nghiêm, rõ ràng thấp giọng khóc lên, nghẹn ngào, bả vai run run: "Ồ... Đau quá..."

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: vật trân quý

Tiện tay đưa trên cánh tay còn sót lại huyết nhục rút một mảnh xuống, nhét tại trong miệng, lung tung nhai nuốt lấy, huyết tinh Hồ Mãn miệng của nàng bộ, coi như là như thế, trong miệng nàng cũng phát ra mơ hồ thanh âm: "Vừa mới ăn no, vừa muốn đói bụng... Thật sự đau quá a..."

Hỏa điểm ánh sáng đột nhiên xuất hiện, ồn ào náo động tiếng người cấp tốc chạy đã đi tới, lung tung mà trầm trọng tiếng bước chân, còn có đao kiếm ma sát lạnh như băng tiếng vang, hiển nhiên Hoàng Cân quân đã nhận ra nơi này dị thường.

Hai người chiến đấu lúc, cơ hồ không cách nào che dấu cự đại thanh âm không chỉ có làm cho thám báo nghe được, còn đem hàng hà binh sĩ theo trong lúc ngủ say bừng tỉnh, nơi này chính là gần trong gang tấc Hoàng Cân quân hỗn trận, hơi có dị động sẽ gặp đưa tới rất nhiều binh sĩ, huống chi giữa hai người giống như ném lựu đạn đồng dạng thô bạo chiến đấu?

Nếu như tiếp tục chiến đấu lời nói, từng thanh cần đối mặt cũng không phải là Bạch Sóc một người, mà là như trước khi hấn môn phán đoán trong, còn

có hai cái tư chất sâu giả, cùng Hoàng Cân quân vô tướng, mặc dù Hoàng Cân trong quân, tứ Tinh cấp chiến lực chỉ có Trương Giác một người, nhưng là còn có mấy ba Tinh cấp chiến lực, nếu như tất cả mọi người sống vai tử cùng tiến lên lời nói, coi như là từng thanh có khác lá bài tẩy, cũng tuyệt đối chiếm không được hào.

Huống hồ, nàng càng ngày càng đói bụng...

Nhấn thụ lấy cánh tay tổ chức cấp tốc mọc thêm thống khổ, cấp tốc chữa trị hành động giống như dòng nước xoáy đồng dạng đem nàng thể lực thôn phệ, từng thanh mang trên mặt lệ, lâm lâm lâu lâu: "Ồ... Ta đói bụng rồi..."

'Không thể tưởng tượng nổi dạ dày tử', hiếm thấy tính chất đặc biệt bận lòng năng lực gây cho nàng có thể so với cường hóa bận lòng năng lực giả lực lượng cùng giống như quý mỵ tốc độ, nhưng là bụng cũng càng ngày càng dễ dàng đói bụng, càng đói, tự càng thống khổ, thật muốn ăn gì đó... Thật muốn ăn rồi cái kia man ngư...

Quay mắt về phía thoáng đi tới Bạch Sóc, nàng uể oải lui về phía sau hai bước, lưu luyến nhìn thoáng qua Bạch Sóc, giống như nhìn xem co lại hương khí bốn phía thịt nướng, cổ nén đã đói bụng chính là ăn không đến thương tâm cảm tình, bắt đầu lui lại.

Bạch Sóc thậm chí có thể rất tình tường nàng cuối cùng ní non: "Tiếp theo... Tiếp theo nhất định ăn nguoi..."

Đương cảm giác được cái kia mảnh khảnh thiếu nữ rút cục rồi xa sau, hấn rút cục chậm rãi thờ dài một hơi, tự tại hấn thoáng thư giãn trong nháy mắt, một mực duy trì lấy 'Kim Cương' bị triệt hồi, hấn cốt cách trong bỗng nhiên vang lên nhỏ vụn từng thanh âm.

"Lặng im, chiến đấu đã xong, xuất hiện đi..." Tự tại Bạch Sóc nói ra những lời này trong nháy mắt, hấn trên hai tay màu đen quá dị bao tay bỗng nhiên phát ra mông lung quang mang, hào quang tán đi sau, bao vây nơi cánh tay cùng trên năm tay quá dị bao tay biến mất, mà Trần Tinh lặng yên thì đột nhiên ra hiện tại trước mặt của hấn.

"Nguoi xem, kỳ thật chiến đấu kỳ thật rất đơn giản." Bạch Sóc xem lên trước mặt lòng còn sợ hãi thiếu nữ, đột nhiên nở nụ cười: "Cảm giác như thế nào?"

Trần Tinh lặng yên sững sốt một chút sau, như là phóng thích áp lực đồng dạng thờ phào một cái, chiến chiến nguy nguy về phía trước một bước, lại bởi vì chính mình run rẩy tiêu thối hướng về phía trước bỏ nhào, nếu như không phải Bạch Sóc ngăn cản, rất có thể tự té lăn trên đất.

"Oa, nhiệt tình như vậy?" Bạch Sóc nhìn xem trước ngực chủ động 'Đầu hoà' thiếu nữ, trêu chọc cười.

"Ồi chào?" Trần Tinh lặng yên trong nháy mắt đỏ mặt, gian nan theo Bạch Sóc trong ngực bò lên, sửa sang lại thoáng cái chính mình có chút loạn tóc, xấu hổ cúi đầu: "Đúng, thực xin lỗi, ta, vẫn còn có chút sợ hãi..."

Bạch Sóc vươn tay vỗ vỗ nàng bả vai: "Thói quen là tốt rồi..."

"Ngô... Ít nhất sẽ không khóc..." Bạch Sóc đột nhiên vang lên cái gì, nhện không được nở nụ cười.

Trần Tinh lặng yên nhìn xem Bạch Sóc chịu đựng tiểu dung bộ dạng, nhện không được đề cao âm điệu, thanh âm có chút dồn dập: "Ta, ta mới không có khóc!"

Tuy nhiên thanh âm cao, nhưng là trên người loại 'Nhanh để khi phụ ta đi' khí tức lại càng phát ra rõ ràng, làm cho Bạch Sóc trong nội tâm cái kia điểm quan trọng ý xấu tư đột nhiên xong ra, hấn nghe vậy gật đầu, trịnh trọng nói: "Là, là... Cường khí thiếu nữ Trần Tinh lặng yên, nguoi hảo ~"

Hấn mang theo cười dùng lồng ngực thừa nhận rồi Trần Tinh lặng yên phần nộ nắm tay, đem tay phải của mình chậm rãi dấp ở sau lưng, ở sau lưng trên bàn tay, không tiếng động nứt ra rồi một đạo vết thương, đỏ hồng huyết từ ngón tay nhỏ.

Nguyên bản đầy đủ trên bàn tay, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đạo ngang dài dằng dặc vết rạn, một tia một tia máu tươi từ làn da phía dưới chảy ra, rất nhanh, miệng vết thương giống như là mạng nhện đồng dạng sinh trường kéo dài ra, từ ngón tay tràn vỡ ra tới miệng vết thương bạo để lộ ra cơ hồ đứt gãy sợi cơ nhục, trên bàn tay từng mảnh máu ứ đọng bị đỏ hồng vết nứt nơi bao bọc, thấy không rõ lắm.

Đương 'Kim Cương' giải trừ sau, bị cưỡng chế ức chế thương thể rút cục xuất hiện, hoàn toàn chết lặng trên cánh tay đã không có bất luận cái gì cảm giác, đáng được ăn mừng chính là, đây chỉ là đơn giản ngoại thương, nhìn như thê thảm, nhưng là tá dùng được vật, nương tựa theo thân thể của mình, còn có cường hóa sau tự lành năng lực, tại trong thời gian ngắn khỏi hẳn không là vấn đề.

Hấn quên không được đêm hôm đó, Trần Tinh lặng yên gào khóc, đưa hấn lưng trở lại chủ thần trong không gian bộ dạng, đó là hấn cả đời đều không thể quên bộ dáng.

"Thực xin lỗi a... Ta không muốn làm vương vùi..."

Hấn như trước nhớ rõ tại lúc kia, chính mình thần chí hôn mê thời điểm, cái kia khóc thanh âm.

Dùng hết toàn lực mở mắt sau, chỉ có thể nhìn đến nàng chấp nhất mà kiên quyết bóng lưng, lựa chọn xuất từ 《Phệ Hồn sư》 vũ khí huyết thống cường hóa, quyết định mặc kệ có cái gì cực khổ đều cùng hấn cùng nhau đối mặt.

Bạch Sóc lại cũng không muốn làm cho nàng khóc, dù là làm cho hấn làm cái gì cũng tốt.

Có lẽ hắc trong bóng đêm yên lặng sáu năm tâm linh không Tăng Minh bạch đây là cái gì chính là hình thức tình cảm, nhưng là ít nhất hắc đã hiểu đây tốt cùng là cỡ nào vật trân quý.

Tại loại nguy cơ này từ phía trong thế giới, có thể xa xỉ có được vật trân quý như vậy, thật sự thật tốt quá.

Cuối cùng là một không có giấu diếm được Trần Tĩnh lặng yên con mắt, đối với giấu diếm có chút không vui Trần Tĩnh lặng yên tại giúp hắc băng bó thời điểm, cố ý bao vô cùng xấu, hơn nữa bả cảm máu phun tề cố ý phun ra một đại tảng, làm cho được vật đau đớn cảm giác càng thêm mãnh liệt.

Đối với cái này, Bạch Sóc cũng chỉ có thể cười khổ.

Mặc dù trận này chiến đấu đã chấm dứt, nhưng là Bạch Sóc như trước không có lười biếng, địch nhân theo trong chiến đấu biểu hiện ra ngoài lực lượng cũng không có cường đến không cách nào phản kháng tình trạng, làm cho Bạch Sóc trong nội tâm lược qua hơi có chút yên ổn, không ngừng suy tư về đối kháng khả năng, mà từng thanh còn sót lại cái kia chút ít ăn còn lại hài cốt, thì cho hắc giúp không nhỏ chiếu cố.

"Đây là thực nhân yêu vật a." Bạch Sóc tại Trương Giác trong doanh trường nói như thế.

Bởi vì thoát nhìn thương thế rất nặng nguyên nhân, hắc cũng không có đứng, mà là tựa ở Trương Giác sai người đưa đến trên mặt ghế, quần đầy băng vãi hai tay đặt ở trên lan can, nhìn trên bàn mang theo dấu răng huyết nhục, vô cùng thâm trầm nghiền nát huyết nhục, diện mục bình tĩnh.

Mặc kệ Trương Giác có nguyên ý hay không tin tưởng, bằng chứng tự bày tại trên mặt bàn, thậm chí còn có bán cụ từng thanh ăn còn lại thi thể, trái rộng dấu răng, làm cho hắc mảy mui lại càng ngày càng gần, lửa giận trong lòng đốt cháy.

"Ta cũng đã được nghe nói rất nhiều quý quái nghe đồn, thật không ngờ tại bồn trận chung quanh rõ ràng sẽ xuất hiện loại vật này" Trương Giác cái ghế tay vịn tại lực lượng của hắc hạ phát ra hắt xì thanh âm, mắt thấy bộ hạ bị người cho rằng súc vật bình thường thôn phệ, hắc tức giận cơ hồ có thể phun ra lửa, mấy ngày liền đến nay trầm tích phần nộ làm cho hắc sắp không cách nào nhịn được nhịn.

"Này đẳng yêu vật đến tốt cùng có bao nhiêu?" Trương Giác ngẩng đầu hỏi.

"Đại khái ba bốn a..." Bạch Sóc nhớ lại thoáng cái chính mình nhìn đến 'Kẻ săn thú' tiểu đội, hồi đáp: "Chỉ là hắc một người trong thực lực tự cùng ta bất tương trọng bá, nếu không phải phát ra tiếng vang kinh động quân đội, nói không chừng bọn họ còn có thể ăn càng nhiều là người."

Rắc kéo...

Cái ghế tay vịn rốt cục toái mất, Bạch Sóc đã nhận ra Trương Giác cơ hồ hóa thành hỏa diễm phần nộ, như trước không chút biểu tình tự hỏi: tuy nhiên đã phần nộ, nhưng là còn chưa đủ...

, lại phần nộ một ít a...

"Tướng quân bớt giận..." Trong miệng nói bớt giận, chính là Bạch Sóc kế tiếp lời nói, cũng không có làm cho hắc nửa phần bớt giận bộ dạng: "Nói không chừng những kia yêu vật cùng cái gọi là thảo phạt quân cũng có chút cấu kết ... Việc này vạn không được tại trong doanh truyền ra, nếu không chỉ sợ sĩ khí tự..."

Nguyên bản sĩ khí cũng đã bắt đầu hạ Hoàng Cân quân, đang nghe ban đêm còn có thực nhân yêu vật đột kích doanh, nói không chừng sĩ khí trực tiếp một triệt rớt cuộc, triệt để đánh mất ý chí chiến đấu.

Thực nhân quái vật, so với cầm trong tay binh khí quân đội còn muốn đáng sợ, ít nhất ở phía sau giả chỗ đó, giờ tay chém xuống còn có thể tử thống khoái, mà căn cứ Hoàng Cân trong quân thầy thuốc chỗ phán đoán, được ăn thời điểm, những người kia hay là sống..

Bạn đang đọc truyện *Cương Thiết Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.